

จากรากเหง้าอยุธยา สู่คลังปัญญา เพื่อท้องถิ่น

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

จากรากเหง้าอยุธยา สู่คลังปัญญา เพื่อท้องถิ่น

50th
ARU
HUSO

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จากรากเหง้าอยุธยา สู่คลังปัญญาเพื่อท้องถิ่น

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พิมพ์ครั้งแรก มิถุนายน 2569 จำนวน 100 เล่ม
ISBN : 978-974-429-667-2

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. ชูสิทธิ์ ประดับเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์
อาจารย์ ดร. วิชชุดา ตันประเสริฐ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธิ โกสิทธิ์
อาจารย์ ดร. ณรงค์ คุ่มมณี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา สุขานุรณ์
อาจารย์ ดร. นพดล ปรารักษ์ทอง

อธิการบดี

คณบดี

รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและประชาสัมพันธ์
รองคณบดีฝ่ายแผนและยุทธศาสตร์
หัวหน้าภาควิชามนุษยศาสตร์
หัวหน้าภาควิชาสังคมศาสตร์
ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภกานต์ นานรัมย์

กองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนิกันต์ ผลเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรางคณา ปัญญามี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพัฒน์ เลิศอำนาจกิจเสรี
อาจารย์วราภรณ์ สืบวงศ์สุวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกัลยา คงประดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูวรินทร์ วาดเขียน
อาจารย์ ดร. รวมศักดิ์ เจียมศักดิ์
อาจารย์ศิริวิมล นกทรัพย์

ออกแบบรูปเล่ม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เด่นเดือน เลิศทยากุล ไชยยะ

ผู้ประสานงาน

นางสาวกชณิชา ศิริธาดานันท์

พิมพ์ที่

เวิร์คศิลปะการพิมพ์ 89

เลขที่ 18 ถนนอ่างทอง-สิงห์บุรี ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง 14000

บทบรรณาธิการ

หนังสือ “50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา : จารึกแห่งอยุธยา สู่คลังปัญญาเพื่อท้องถิ่น” จัดทำขึ้นในวาระครบรอบ 50 ปีแห่งการก่อตั้งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา อันเป็นช่วงเวลาสำคัญที่เปิดโอกาสให้ได้ทวนรำลึกถึงพัฒนาการอันยาวนานของคณะฯ ซึ่งได้สร้างคุณูปการแก่ท้องถิ่นและสังคมอย่างต่อเนื่อง หนังสือเล่มนี้จึงมิได้เป็นเพียงการรวบรวมเรื่องราวผ่านความทรงจำ หากยังสะท้อนถึงพลังทางปัญญา ความมุ่งมั่น และอัตลักษณ์อันโดดเด่นของคณะฯ ที่ยืนหยัดเคียงข้างสังคมมาโดยตลอด

เนื้อหาในหนังสือประกอบด้วย 5 ภาค โดยเริ่มจาก “ภาคที่ 1 : 50 ปีแห่งความทรงจำ” ที่ถ่ายทอดเรื่องราวการเดินทางผ่านกาลเวลา จากมุมมองของผู้บริหาร คณาจารย์ และศิษย์เก่า ซึ่งล้วนเป็นประจักษ์พยานแห่งการเปลี่ยนแปลงและความเติบโตของคณะฯ ต่อเนื่องด้วย “ภาคที่ 2 : พลังความรู้เพื่อท้องถิ่น” ที่สะท้อนบทบาทสำคัญของการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการสร้างองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นและสังคม

“ภาคที่ 3 : จากห้องเรียนสู่ชุมชน” แสดงให้เห็นถึงการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้จริง ผ่านงานวิจัย โครงการพัฒนา และการบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงประจักษ์ต่อชุมชน ขณะเดียวกัน “ภาคที่ 4 : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในสังคมร่วมสมัย” ได้เปิดพื้นที่แห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเวทีเสวนาสาธารณะ เสวนาวิชาการ วารสารวิชาการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ อันเชื่อมโยงองค์ความรู้เข้ากับประเด็นร่วมสมัยได้อย่างมีชีวิตชีวา

ท้ายที่สุด “ภาคที่ 5 : ก้าวต่อไปของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” เป็นการมองไปข้างหน้าอย่างมีวิสัยทัศน์ ท่ามกลางความท้าทายของโลกยุคใหม่ คณะฯ ยังคงยึดมั่นในพันธกิจของการสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งส่งต่อแรงบันดาลใจจากรุ่นสู่รุ่น ผ่านสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างอาจารย์และศิษย์

ในฐานะบรรณาธิการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นทั้งบันทึกทางประวัติศาสตร์ของการขับเคลื่อนคณะฯ ตลอดระยะเวลากว่า 5 ทศวรรษ และเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้อ่านทุกท่าน ในการร่วมกันสืบสานและต่อยอดคุณค่าของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อร่วมสร้างสังคมที่เข้มแข็ง มีคุณภาพ และยั่งยืนสืบไปในอนาคต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภกานต์ นานรัมย์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สารจากอธิการบดี

ในห้วงเวลาอันทรงคุณค่านี้ ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ก้าวเข้าสู่วาระครบรอบ 50 ปี แห่งการสถาปนา ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและภาคภูมิใจอย่างมาก และขอส่งมอบคำอวยพรและความปรารถนาดีอย่างจริงใจมายังคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และศิษย์เก่าทุกท่าน ผู้ซึ่งล้วนเป็นรากฐานสำคัญที่หล่อหลอมคณะฯ แห่งนี้ให้เติบโตและยืนหยัดอยู่ได้ตลอดครึ่งศตวรรษ

นับแต่ก่อตั้ง ใน พ.ศ. 2519 ภายใต้ร่มเงาของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มิได้เป็นเพียงหน่วยงานการศึกษา หากเป็น “คลังปัญญาแห่งลุ่มน้ำเจ้าพระยา” ที่สืบทอดจิตวิญญาณแห่งการเรียนรู้คู่กับผืนแผ่นดินอยุธยา ดินแดนซึ่งเคยเป็นราชธานีอันรุ่งเรืองแห่งอาณาจักรสยามมาหลายร้อยปี ความลึกซึ้งของประวัติศาสตร์ ความหลากหลายของวัฒนธรรม และความมั่งคั่งทางภูมิปัญญาของท้องถิ่น ได้หล่อหลอมให้คณะฯ แห่งนี้มีเอกลักษณ์อันโดดเด่นและมีพันธกิจที่ชัดเจน นั่นคือ “จากรากเหง้าอยุธยา สู่คลังปัญญาเพื่อท้องถิ่น”

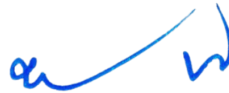
ตลอดระยะเวลา 5 ทศวรรษที่ผ่านมา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในทุกมิติ ทั้งการยกฐานะจากวิทยาลัยครูสู่สถาบันราชภัฏ และก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบัน แต่สิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลย คือ จิตวิญญาณแห่งการรับใช้ท้องถิ่น และสังคม คณาจารย์และบุคลากรทุกยุคทุกสมัย ต่างทุ่มเทแรงกาย แรงใจ และสติปัญญา เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ และที่สำคัญยิ่งกว่า คือ มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

สิ่งที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่ง คือ คณะฯ มิได้หยุดอยู่แค่ภายในรั้วมหาวิทยาลัย แต่ได้ “ก้าวออกจากห้องเรียนสู่ชุมชน” อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจและอนุรักษ์ช่างศิลป์ท้องถิ่น การวิจัยรับใช้สังคม การพัฒนานวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ไปจนถึงการจัดเสวนาสาธารณะที่เปิดพื้นที่ให้เสียงของชุมชนได้รับการรับฟัง สิ่งเหล่านี้คือหลักฐานอันประจักษ์ว่า มหุขยศาสตร์และสังคมศาสตร์มิใช่ศาสตร์แห่งความเพ้อฝัน หากเป็นศาสตร์แห่งชีวิตและการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง

ในยุคที่โลกกำลังเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในมิติเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และสังคมวัฒนธรรม ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่า ศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์คือเข็มทิศที่มนุษยชาติต้องการมากที่สุด เพราะเทคโนโลยีสามารถสร้างได้ แต่ความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งคำถามต่อสังคม และการรักษาคุณค่าแห่งความเป็นธรรม ล้วนต้องการรากฐานจากศาสตร์ที่คณะฯแห่งนี้บ่มเพาะ

ข้าพเจ้าขอฝากความหวังและความเชื่อมั่นไว้กับคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาทุกคน ว่าจงภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเองศึกษาและปฏิบัติ จงกล้าที่จะตั้งคำถาม กล้าที่จะคิดต่าง และกล้าที่จะยืนหยัดเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม เพราะนั่นคือหัวใจของนักมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่แท้จริงและแก่บรรดาศิษย์เก่าทุกท่าน ที่ต่างกระจายตัวออกไปปรับใช้สังคมในทุกภาคส่วน ขอให้ทราบว่าท่านทั้งหลาย คือ ความภาคภูมิใจสูงสุดของคณะฯ และมหาวิทยาลัย ทุกความสำเร็จของท่านคือพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าครั้งศตวรรษแห่งการหวนเมล์ดพันธุ์ทางปัญญานั้น ให้ผลอันงดงามและยั่งยืนเสมอมา

ในโอกาสอันเป็นมงคลยิ่งนี้ ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่คณาจารย์และบุคลากรทุกท่านเคารพนับถือ ตลอดจนพลังแห่งบุญบารมีของบูรพาจารย์ผู้ก่อตั้งคณะฯ โปรดดลบันดาลให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จงเจริญก้าวหน้า รุ่งเรืองยิ่งขึ้น และเป็นแสงสว่างแห่งปัญญาเพื่อท้องถิ่นและสังคมไทย สืบไปอีกครึ่งศตวรรษและยาวนานกว่านั้น

รองศาสตราจารย์ ดร.ชูสิทธิ์ ประดับเพ็ชร
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สารจากคนบตี

วาระครบรอบ 50 ปี แห่งการสถาปนาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา นับเป็นหมุดหมายอันสำคัญยิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการ ความมุ่งมั่น และความสำเร็จที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน จากจุดเริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน คณะฯ ได้ก้าวผ่านความเปลี่ยนแปลงและบริบททางสังคมที่หลากหลาย โดยยังคงยึดมั่นในปณิธานของการเป็นหน่วยงานผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์คุณประโยชน์ให้แก่สังคม คณะฯ ได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน เป็น “พลังความรู้เพื่อท้องถิ่น” ด้วยผลงานวิจัยของคณาจารย์ นักศึกษา และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ถูกนำมาต่อยอดเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน อีกทั้งยังมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ ในบริบทโลกที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ผมขอขอบคุณคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันสร้างสรรค์และพัฒนาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ตลอดระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ไม่ว่ากาลเวลาจะเปลี่ยนผ่านไปอย่างไร พลังแห่งความร่วมมือนี้จะเป็นแรงผลักดันให้คณะฯ ของเราเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อเป็นเสาหลักในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพรับใช้ท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติสืบไป

รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สารบัญ

บทบรรณาธิการ	หน้า 5
สารจากอธิการบดี	หน้า 6
สารจากคณบดี	หน้า 9

ภาคที่ 1 : 50 ปีแห่งความทรงจำ

เรื่องราวการเดินทางตลอดระยะเวลา 50 ปี ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	หน้า 12
เรื่องเล่าจากคณบดี	หน้า 18
เรื่องเล่าจากคณาจารย์อาวุโส	หน้า 38
เรื่องเล่าจากศิษย์เก่า	หน้า 58

ภาคที่ 2 : พลังความรู้เพื่อท้องถิ่น

การเรียนการสอน	หน้า 74
ภาควิชามนุษยศาสตร์	หน้า 80
ภาควิชาสังคมศาสตร์	หน้า 108
กลุ่มวิชา	หน้า 127
หลักสูตรระยะสั้น	หน้า 134

ภาคที่ 3 : จากห้องเรียนสู่ชุมชน

โครงการศึกษาและสำรวจช่างศิลป์ท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง	หน้า 137
งานวิจัย “ภาววิทยาของโครงสร้างพื้นฐานแก้มลิงบางบาล”	หน้า 139
โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าพิมพ์ลายใบไม้ คหพัสตร์	หน้า 143
อยุธยาเทรล อยุธยาทอย อยุธยาโกลด์คราฟ : นวัตกรรมและสื่อใหม่เพื่อการสอนศิลปศึกษา	หน้า 145
เสียงสะท้อนจากชุมชน	หน้า 147
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อสังคมและชุมชน	หน้า 150
งานบริการวิชาการ	หน้า 153
วิศวกรรมสังคม	หน้า 154

ภาคที่ 4 : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในสังคมร่วมสมัย

เสวนาสาธารณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	หน้า 156
เสวนาสาธารณะวาระพิเศษ/ฉุกเฉิน	หน้า 160
เสวนาสาธารณะ “อุทยานนอกตำรา”	หน้า 159
เสวนาวิชาการ “ตลาดวิชาย่านปาดอง”	หน้า 162
วัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อท้องถิ่น	หน้า 163
กิจกรรม “วัยใสใส่ผ้าไทย”	หน้า 164

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หน้า 166

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ฉบับปริญาตรี หน้า 167

จากนักศึกษาถึงคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หน้า 167

ภาคที่ 5 : ก้าวต่อไปของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วิสัยทัศน์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สู่ทศวรรษหน้า	หน้า 176
ความท้าทายของศาสตร์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	หน้า 181
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับการพัฒนาที่ยั่งยืน	หน้า 184
จากอาจารย์ถึงศิษย์	หน้า 188
จากรุ่นพี่ถึงรุ่นน้อง	หน้า 224

50 ปี แห่งความทรงจำ

เรื่องราวการเดินทางตลอดระยะเวลา 50 ปี ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ก่อตั้งขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2519 ภายใต้สังกัดวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา หลังจากมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และเป็นช่วงเวลาที่ยุทธศาสตร์แห่งนี้เป็นที่เปิดการเรียนการสอนมาแล้วประมาณ 70 ปี ในระยะแรกเริ่มบริหารงานเป็นรูปแบบคณะวิชา ภายใต้ชื่อ คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีหัวหน้าคณะวิชาและรองหัวหน้าคณะวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ และมีการแบ่งส่วนราชการออกเป็นภาควิชาต่าง ๆ ประกอบด้วย 11 ภาควิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ ปรัชญาและศาสนา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา และบรรณารักษศาสตร์ โดยเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตร์ในระดับปริญญาตรีและอนุปริญญา

ต่อมาใน พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “สถาบันราชภัฏ” ให้แก่วิทยาลัยครู และต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 แทนพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ทำให้วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 2538 ส่งผลให้คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้รับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงาน โดยปรับภาควิชาเป็นโปรแกรมวิชา มีการจัดการเรียนการสอนในโปรแกรมวิชาต่าง ๆ เพิ่มและหลากหลายมากขึ้น ทั้งในระดับปริญญาตรี และอนุปริญญา รวมถึงการเปิดสอนทั้งภาคปกติ และภาคนอกเวลาราชการ (กศ.บป.) นอกจากนั้นยังมีการปรับเปลี่ยนชื่อเรียกจากคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมีคณบดีและรองคณบดีเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน

พ.ศ. 2547 “สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา” ได้รับการปรับเปลี่ยนสถานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ส่งผลให้ในเวลาต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานภายในคณะฯ อีกครั้ง โดยตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2549 กำหนดให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แบ่งหน่วยงานภายในเป็น 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานคณบดี ภาควิชามนุษยศาสตร์ และภาควิชาสังคมศาสตร์ รวมทั้งการปรับโปรแกรมวิชาเป็นสาขาวิชาและให้อยู่ภายใต้การบริหารงานของภาควิชา ตลอดจนการโยกย้ายบางสาขาวิชาเข้าและออกจาก คณะฯ เพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของแต่ละศาสตร์มากขึ้น

กว่าจะเป็น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ.
2488

จุดเริ่มต้น “โรงเรียนฝึกหัดครูเมือง
กรุงเก่า” ก่อตั้งโรงเรียนฝึกหัดครู
แห่งแรกในพื้นที่ซึ่งเป็นรากฐาน
สำคัญของสถาบัน

พ.ศ.
2509

ยุควิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
ยกระดับการศึกษาสู่รูปแบบ
วิทยาลัยครูอย่างเต็มตัว

**พ.ศ.
2519**

ก่อตั้งคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เริ่มต้นบทบาทในฐานะคณะวิชาที่เป็นศูนย์กลางด้านมนุษยและสังคม

**พ.ศ.
2538**

เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏ พร้อมปรับโครงสร้างจากคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

**พ.ศ.
2547**

ยกระดับเป็นมหาวิทยาลัยหลักสูตรนิเทศศาสตร์ย้ายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของคณะฯ

การปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนและการบริหารงานภายในแต่ละสาขาวิชา ภายใต้สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องจวบจนปัจจุบัน เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสามารถผลิตบัณฑิตที่มีทักษะความรู้และความสามารถได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น ตลอดจนดำเนินการตามพันธกิจด้านการวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

**พ.ศ.
2551**

ก้าวกระโดดสู่หลักสูตรนิติศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตเพื่อสร้างนักกฎหมายรับใช้สังคม

**พ.ศ.
2557**

เพิ่มความหลากหลายทางวิชาการ เปิดสอนหลักสูตรประวัติศาสตร์และการปกครองท้องถิ่น ตอบโจทย์พื้นที่และสังคมเมืองเก่า

รายนามหัวหน้าคณะวิชาและ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2519 - 2538

ผศ. สิทธิชัย ธาดานิติ
ผศ. จารุวรรณ หงส์วิจิตร
อ. สุธรรม ชาทะสิงห์
อ. สุภา ศาตวรรณ
ผศ. ยงยศ เล็กกลาง
ผศ. บุปผา คุ่มมานนท์
ผศ. ขรรค์ชัย แจ่มฤกษ์แจ้ง
ผศ. สุทิน กัลยพฤกษ์

หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2519 - 2523
หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2523 - 2527
หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2527 - 2530
หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2530 - 2532
หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2532 - 2533
หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2533 - 2535
หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2535 - 2536
หัวหน้าคณะวิชา พ.ศ. 2536 - 2538

คณบดีคณะฯ พ.ศ. 2538 - ปัจจุบัน

ผศ. สุทิน กัลยพฤกษ์
รศ.ดร. วิวัฒน์ หามนตรี
อ. ดร. เกษม บำรุงเวช
ผศ.ดร. วิชชุกร นาครน
ผศ. หทัยรัตน์ ทรรพสุ
รศ.ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์
รศ.ดร. วิมลฐา แสงสุข
รศ.ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์

คณบดี พ.ศ. 2538 - 2542
คณบดี พ.ศ. 2542 - 2548
คณบดี พ.ศ. 2548 - 2552
คณบดี พ.ศ. 2552 - 2556
คณบดี พ.ศ. 2556 - 2560
คณบดี พ.ศ. 2560 - 2564
คณบดี พ.ศ. 2564 - 2566
คณบดี พ.ศ. 2567 - ปัจจุบัน

เรื่องเล่าจากคนบด

จุดเริ่มต้น ... จากคณะวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

เนื่องในวาระอันเป็นมงคลยิ่งที่คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการกิจในการจัดการศึกษาและ
การพัฒนาสังคมอย่างต่อเนื่องจนครบ 50 ปี ข้าพเจ้า
ในฐานะอดีตคนบดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ขอแสดงความยินดีและความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งต่อ
ความสำเร็จของคณะฯ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

อาจารย์สุภา ศาตวรรณ

หัวหน้าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2530 – 2532

ในอดีต โครงสร้างของคณะฯ และการบริหารงานมีลักษณะแตกต่างจากปัจจุบัน ทั้งในด้านจำนวนสาขาวิชา ระบบการบริหาร และทรัพยากรบุคคลในช่วงเวลานั้น อาจารย์ต้องทำหน้าที่หลายบทบาท ทั้งด้านการเรียนการสอน งานบริหาร และงานสนับสนุนอื่น ๆ เนื่องจากยังไม่มีบุคลากรสายสนับสนุนจำนวนมากเหมือนในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่โดดเด่นคือความร่วมมือ ความเสียสละ และความเป็นหนึ่งเดียวของบุคลากรในองค์กร ซึ่งเป็นพลังสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนคณะฯ ให้ก้าวหน้า

บรรยากาศการทำงานในอดีตเต็มไปด้วยความอบอุ่นและความใกล้ชิด ทั้งระหว่างอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา มีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมประเพณี

และกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้ช่วยหล่อหลอมให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง และสร้างความผูกพันระหว่างบุคลากร และนักศึกษาอย่างลึกซึ้ง

ในส่วนของนักศึกษา แม้ในแต่ละยุคสมัยจะมีความแตกต่างกันตามบริบทของสังคมและเทคโนโลยี แต่สิ่งที่ยังคงเหมือนเดิม คือ ความมุ่งมั่นของคณาจารย์ที่ต้องการเห็นนักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงาน จากอดีตที่มุ่งผลิตครูเป็นหลัก

แม้บริบททางการศึกษา และสังคมจะเปลี่ยนแปลงไป แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่เสมอ คือ “จิตวิญญาณของความเป็นครู” ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของบุคลากรในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ความมุ่งมั่นในการถ่ายทอดความรู้ การปลูกฝังคุณธรรม และการส่งเสริมให้นักศึกษาเติบโตเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ยังคงเป็นพันธกิจที่สำคัญเสมอมา

ในโอกาสครบรอบ 50 ปีของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ข้าพเจ้าขอแสดงความชื่นชมต่อความก้าวหน้า ความเข้มแข็ง และความสำเร็จที่คณะฯ ได้สร้างมาอย่างต่อเนื่อง และขออวยพรให้บุคลากรทุกท่านประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีความสุขในการทำงาน และมีความสุขในชีวิตครอบครัว พร้อมทั้งร่วมกันสืบสานและพัฒนาคณะฯ ให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

จุดเปลี่ยน...

จากคณะวิชา
สู่คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน กัลยพุกษ์

หัวหน้าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ. 2536 - 2538

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ. 2538 - 2542

ในวาระครบรอบ 50 ปีของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับโอกาสให้เขียนถ้อยคำเพื่อรำลึกถึงช่วงเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บริหารของคณะฯ อันทรงคุณค่าแห่งนี้

ข้าพเจ้ามีโอกาสดำรงตำแหน่งผู้บริหารของคณะฯ ติดต่อกัน 2 วาระ โดยวาระแรกเป็นช่วงปลายของการเป็น สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งในขณะนั้นตำแหน่งผู้บริหารใช้คำเรียกว่า “หัวหน้าคณะวิชา” และข้าพเจ้าได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งคนสุดท้ายในระบบดังกล่าว ต่อมาในวาระที่สองเป็นช่วงเวลาที่ยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ทำให้ตำแหน่งผู้บริหารเปลี่ยนเป็น “คณบดี” และข้าพเจ้าก็มีโอกาสได้เป็นคณบดีคนแรกของคณะฯ ในยุคมหาวิทยาลัย

การได้ทำหน้าที่ผู้บริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ติดต่อกันทั้งสองช่วงเวลา ทำให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นภาพรวมของภารกิจทางวิชาการของคณะฯ อย่างชัดเจน และตระหนักถึงความสำคัญของศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีบทบาทอย่างลึกซึ้งต่อการพัฒนาคนและสังคม

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรของคณะฯ จะเห็นได้ว่าทุกศาสตร์ล้วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ทั้งในมิติของ กายและใจ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคมโดยรอบ มนุษย์แม้จะเป็นหน่วยเล็กที่สุดของสังคม แต่ก็พื้นฐานที่สำคัญที่สุด เปรียบเสมือน “เสาหลัก” ที่ค้ำจุนโครงสร้างทั้งหมด หากเสาหลักปักมั่นคง ตรงทิศทาง และตั้งอยู่บนรากฐานที่ถูกต้อง ย่อมทำให้บุคคลแต่ละคนเติบโตองอาจ และเมื่อบุคคลรวมตัวกันเป็นสังคม ก็จะก่อให้เกิดสังคมที่เข้มแข็ง มีความเจริญก้าวหน้า และส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด

ด้วยเหตุนี้ บุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงควรปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความภาคภูมิใจ และทุ่มเทความสามารถอย่างเต็มกำลัง เพื่อให้สอดคล้องกับสำคัญของภารกิจที่ได้รับมอบหมายดังถ้อยคำที่ข้าพเจ้าขอฝากไว้ว่า

คือเสาหลัก ปักหินผา ศิลาแกร่ง

คือฉายแสง อดีตกาล งานสืบสาน

คือสร้างคน สร้างสังคม มานมนาน

คือสร้างบ้าน สร้างแผ่นดิน สร้างถิ่นไทย

ถ้อยคำเหล่านี้สะท้อนบทบาทของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีได้เป็นเพียงพื้นที่แห่งการเรียนรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งบ่มเพาะคน สร้างสังคม และร่วมสร้างความมั่นคงให้แก่แผ่นดินไทยมาอย่างยาวนาน

50 ปี

คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ หามนตรี

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2542 – 2548

เนื่องในวาระ 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในฐานะอดีตเคยดำรงตำแหน่งคณบดีช่วง 25 ปี คณะฯ และได้มีโอกาสร่วมจัดงานนิทรรศการวิชาการร่วมกับคณาจารย์ของคณะฯ โดยโปรแกรมทุกวิชาได้ร่วมมือกันในการจัดงานได้ยิ่งใหญ่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ก่อตั้งเป็นคณะที่ 2 ของสถาบัน เป็นคณะที่ใหญ่มีอาจารย์ประมาณ 100 คน ทุกโปรแกรมที่เปิดสอนได้รับความนิยมและนักศึกษาสมัครเข้าเรียนจำนวนมากด้วยความเข้มแข็งของคณาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ

ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งคณบดีมีการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ กศ.บป. ในระยะแรก นักศึกษานิยมเรียนสายวิชาชีพครู ต่อหลังมีปัญหาผลิตเกินความต้องการ คณะฯ สาขาที่มีนักศึกษาสนใจเรียนมากที่สุดคือ สาขาพัฒนาชุมชน ทั้งภาคปกติ 2 ปี และ 4 ปี (ครบรอบ 40 ปี) ภาค กศ.บป. มีนักศึกษาสนใจจำนวนมาก รุ่นแรก ๆ มีมากกว่า 10 ห้องเรียน ทั้งศูนย์นครนายก ศูนย์อ่างทอง ทำให้มหาวิทยาลัยมีรายได้หลายล้านบาท ต่อมาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ก็เป็นที่นิยมมากเช่นกัน

โดยภาพรวมความเจริญก้าวหน้าของคณะภาควิชา และโปรแกรมวิชา ทั้งในอดีตและปัจจุบัน คณาจารย์และบุคลากรของคณะฯ มีคุณภาพ มีศักยภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีจิตสาธารณะ อุทิศตนทำหน้าที่เพื่ออบรมสั่งสอน สนับสนุน ปฏิบัติตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยพัฒนา และบัณฑิตที่จบการศึกษาได้รับการยอมรับจากสังคม ทั้งคุณภาพและมาตรฐาน โดยเฉพาะข้าพเจ้าเองมีความรักศรัทธา ชื่นชม มีความภาคภูมิใจ ทั้งในฐานะศิษย์เก่า อาจารย์เก่า คณบดี และรองอธิการบดีเก่า

เนื่องในวาระ 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอชื่นชมยินดีกับความดีงามที่ทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบันร่วมมือร่วมใจกันทำบทบาทหน้าที่ทำให้คณะฯ มีความเจริญก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ขอให้กำลังใจ คณาจารย์และบุคลากรของคณะฯ ในปัจจุบันทุกท่าน มุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จ ความเจริญก้าวหน้าของคณะฯ ตลอดไป

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในห้วงเวลาการเปลี่ยนผ่าน จากสถาบันราชภัฏ สู่มหาวิทยาลัย

เนื่องในวาระอันเป็นมงคลยิ่งที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการกิจในการจัดการศึกษาและการพัฒนาสังคมมาอย่างต่อเนื่องจนครบ 50 ปี ข้าพเจ้าในฐานะอดีตคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอแสดงความยินดีและความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของคณะฯ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

อาจารย์ ดร. เกษม บำรุงเวช

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2548 – 2552

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นับเป็นคณะที่มีบทบาทสำคัญและเป็นคณะที่มีขนาดใหญ่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งเป็นคณบดีนั้น ถือเป็นช่วงเวลาเริ่มต้นการเปลี่ยนผ่านสถาบันเข้าสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” จึงเป็นช่วงแห่งการวางรากฐานด้านวิชาการ การบริหารจัดการด้านบุคลากร และการพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการและสอดคล้องกับบริบทของสังคมและประเทศชาติ รวมทั้งบริบทของการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ และด้วยความร่วมมืออย่างดียิ่งของทีมงานและบุคลากรทุกคนในคณะฯ จึงทำให้เราสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอนได้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม

สิ่งที่เป็นการกิจหลักในช่วงเวลานั้น คือ คณะฯ จำเป็นต้องพัฒนาทุกหลักสูตรที่มีให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับมหาวิทยาลัย อีกทั้งจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม อาทิ หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต หลักสูตรดนตรีสากล หลักสูตรประวัติศาสตร์ เป็นต้น ในทางตรงข้ามบางหลักสูตรที่มีจำเป็นต้องมีการควบรวมเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ ได้แก่ หลักสูตรภาษาอังกฤษกับหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ให้เหลือเพียงหลักสูตรเดียวคือ หลักสูตรภาษาอังกฤษ แต่แตกแขนงในส่วนเนื้อหาเลือกที่เทียบเท่ากับวิชาโท 15 หน่วยกิต ทุกหลักสูตรในเวลานั้นจัดให้มีระบบสหกิจศึกษา เชื่อม

โยงกับตลาดแรงงาน โดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนในการร่วมพัฒนาหลักสูตร ร่วมจัดการเรียนการสอน รับนักศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติงานและส่วนหนึ่งรับเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยให้มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับบริษัท TAGS (Thai Airways Ground Services) เป็นต้น

ในส่วนการพัฒนาศึกษานั้น คณะฯ โดยการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยได้จัดตั้งกองทุนเงินกู้ยืมจำนวน 3 ล้านบาท เพื่อส่งเสริมนักศึกษาไปฝึกงานในต่างประเทศ ภายใต้โครงการ Work & Travel เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และทักษะสากล ปัจจุบันนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวเมื่อมีโอกาสพบกัน ต่างกล่าวขอบคุณมหาวิทยาลัยที่ให้โอกาสพวกเขา สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดในเวลานั้นต้องขอบพระคุณทุกฝ่ายตั้งแต่สภามหาวิทยาลัย คณะผู้บริหาร และสำคัญสุดคือบุคลากรในคณะฯ ที่ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ ร่วมใจกันอย่างเต็มที่

ในโอกาสครบรอบ 50 ปี แห่งการสถาปนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ข้าพเจ้าขออวยพรให้คณะฯ ยังคงเจริญก้าวหน้า เป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีจิตสาธารณะ อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติสืบไป

50 ปี

คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ขอแสดงความยินดีกับคณะฯ ของเราซึ่งมีอายุครบรอบ 50 ปี ซึ่งถ้าเป็นคนก็ต้องนับว่าเป็นหนุ่ม สาว วัยทำงานที่มีประสบการณ์และกำลังไฟแรงทีเดียว ผมยังติดตามข่าวสารของคณะฯ อยู่เสมอ อีกทั้งยังเข้า ๆ ออก ๆ มหาวิทยาลัยแห่งนี้อยู่เป็นประจำ มาประชุมบ้าง มานั่งคุยเล่นขอความรู้กับอาจารย์ทรงพลและอาจารย์เป็นซ์ ที่สาขาวิชาดนตรีบ้าง มาเดิน วิ่ง ปั่น จักรยานบ้างเป็นระยะ ๆ ตลอดเวลาหลายปีที่ผ่านมา ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของคณะฯ ไปในทางที่ดีขึ้น ที่เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรมอย่างมากก็คือ การปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงามมาก ยิ่งยามค่ำคืนเปิดไฟด้วยยิ่งสวยไปใหญ่ ถ้าจะพูดกันตรงไปตรงมาก็คงเป็นคณะฯ ที่จัดภูมิทัศน์สวยที่สุดในมหาวิทยาลัยเลยทีเดียว (คณะอื่นคงไม่โกรธนะ พูดเรื่องจริง)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชชกร นาคธน

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2552-2556

จริง ๆ การปฏิรูปทัศน์หน้าคณะฯ ของเรา ให้สวยงามแบบนี้คิดว่าคงเป็นความฝันของคณบดีทุกคน แต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณ (เรื่องเดียวแหละ) ก็ทำได้บ้างไม่ได้บ้าง ถ้าใครที่อยู่ขณะนี้มาเป็นเวลานานอาจจะจำได้ว่าเมื่อก่อนบริเวณหน้าตึกหนึ่งเป็นป่ารก ๆ มีน้ำขัง ก็ได้ปรับปรุงกันเรื่อยมา เริ่มตั้งแต่สมัยท่านอธิการเกษมช่วงที่ท่านเป็นคณบดี เริ่มปรับปรุงภูมิทัศน์ เป็นที่นั่งพักผ่อนของนักศึกษารวมทั้งมีร้านกาแฟ มีลานทำกิจกรรมหน้าคณะฯ ทุกวันพุธบายนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี มาทำกิจกรรมแสดงดนตรี และวันศุกร์นักศึกษาที่เรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ก็จะตั้งบูธขายของกัน โดยลูกค้าสำคัญก็คือคณาจารย์ เป็นที่สนุกสนาน ในช่วงปีใหม่ก็มีการจัดกิจกรรมบันเทิง ร้องรำทำเพลงกันไป จัดเลี้ยงกันที่ลานนั้น เชิญพี่ เพื่อน ๆ ทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารคณะอื่น ๆ และอาจารย์ มาร่วมงานรับประทานอาหารร่วมกัน บรรยากาศเป็นกันเองและสนุกสนานมาก จำได้ว่านักเรียนดาวเด่นคณะเราคืออาจารย์พินิจ ศรีสวัสดิ์ ขึ้นไปร้องเพลง “คอยนวลที่สวนลำไย” และเพลง “กัญชา” เล่นเอาอึ้งไปทั้งคณะฯ ซึ่งคงเป็นภาพจำของพวกเราหลายหลายคน

ในด้านวิชาการ คณะฯ ของเราต้องนับว่าเป็นคณะที่ใหญ่ที่สุด มีหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ มากที่สุดในช่วง พ.ศ. 2552-2556 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ ได้มีการเปิดหลักสูตรเพิ่มขึ้นหลายหลักสูตร หลักสูตรที่น่าประทับใจ

คือ สหวิทยาการอิสลาม ที่คณบดีต้องชี้แจงสภาวิชาการถึง 6 ครั้ง แก่ไปแก้มาจนคนเสนอให้แก่ จำไม่ได้ว่าเสนออะไรไปบ้าง สุดท้ายกลับมาเป็นร่างเดิมที่เคยเสนอครั้งแรก (เลยผ่าน 555) หลักสูตรอื่น ๆ ก็ใช้อยู่ ใช้พลังงานกันไม่น้อยเลยทีเดียว ที่ควรกล่าวถึงเช่นหลักสูตร ศศ.บ. ภาษาไทย ซึ่งต้องไปอธิบายว่าซ้ำซ้อนกับคณะครุศาสตร์ที่จะเปิด ค.บ. ภาษาไทย ก็ต้องอธิบายกัน (เยอะ) ว่าเป้าหมายคนละอย่างกัน เราผลิตนักวิชาการด้านภาษา ท่านผลิตครู กว่าท่านจะยอมก็เหนื่อย ในที่สุดทั้ง 2 หลักสูตร เข้าสภามหาวิทยาลัยพร้อมกัน รายวิชาคล้ายกัน แต่ของครูจะมีค่าต่อท้ายรายวิชาว่า “สำหรับครู” ก็เลยแกล้งถามว่า เราเรียนภาษาไทยแบบเดียวกันหรือเปล่า ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย (คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา) ก็เข้าและให้ผู้เสนอหลักสูตรอธิบาย ส่วนหลักสูตรประวัติศาสตร์ ดีหน่อยตรงที่ความเป็นมรดกโลกของอยุธยา ทำให้ไม่ค่อยมีใครกล้าขัดขวางสักเท่าใด ประกอบกับมีท่าน ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิคอยช่วยอยู่ แม้จะมีคนตั้งข้อสังเกตถึงจำนวนผู้เรียนอยู่บ้างก็ตาม อีกหลักสูตรที่ยากเอาการ คือภาษาจีน แม้การตั้งคำถามจะไม่มาก เพราะเห็นความสำคัญ แต่ยากตอนหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ในสมัยก่อนหลักสูตรเปิดใหม่ ต้องใช้อาจารย์อัตราจ้างซึ่งเป็นระบบสัญญาปีต่อปี คนจบปริญญาโทภาษาจีน ที่ไหนอยากมาเป็นอาจารย์ ซึ่งเงินเดือนน้อย แถมไม่มั่นคงอีก

(คนบตีทุกคนเลยรวมตัวกันเสนอให้ขยายสัญญาเป็น 3 ปี) ประกาศเท่าไร ๆ ก็ไม่มีใครสนใจ สู้ไปทำงานบริษัทหรือไปเป็นไกด์ดีกว่าตั้งเยอะ อาจารย์ท่านแรกที่มาสมัครแทบจะต้องเลี้ยงฉลอง กว่าจะได้อาจารย์ครบห้าคน ก็เป็นเรื่องที่ยากมากที่ได้มาเป็นเรื่องของโชคโดยแท้ ดีหน่อยว่าช่วงหลังมหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรรอัตราพนักงานมหาวิทยาลัย (พนม.) 130 อัตรา ก็เป็นหน้าที่ของคนบตีทั้งสี่คณะที่จะต้องทำสงครามแย่งชิงอัตรา กันเป็นที่สนุกสนาน ดีแต่ว่าคนบตีทุกคนยังมีความเป็นกัลยาณมิตรแบบพี่ ๆ น้อง ๆ ถ้อยทีถ้อยอาศัยหยวนได้ก็หยวน ก็เลยราบรื่นไปได้ แบบ Happy Ending แต่ยังไม่ถึงตาม คณะฯ เราก็ได้เยอะกว่าใคร เพราะเปิดหลักสูตรใหม่ ๆ หลายหลักสูตร เช่น สาขาวิชาดนตรีเมื่อก่อนไม่ได้แยกดนตรีไทยดนตรีสากล แต่กระแสนักศึกษาในเวลานั้นมีความต้องการเรียนดนตรีสากลค่อนข้างสูงตามประสาเด็กวัยรุ่น ก็เลยแยกหลักสูตรดนตรีเป็นดนตรีไทยและดนตรีสากล ตามความต้องการของผู้เรียน (ลูกค้า) ซึ่งระยะแรก ๆ ก็ได้รับการตอบรับค่อนข้างดี นักศึกษาสมัครเรียนจำนวนมาก เป็นไปตามที่คาดหมาย ไม่หน้าแตกที่ไปนำเสนอไว้กับสภามหาวิทยาลัย

นอกนั้นก็หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ซึ่งก็ต้องอธิบายกันหลายรอบ ถึงความแตกต่างจาก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอยู่แล้ว หลายคนในสภาวิชาการรวมทั้งสภามหาวิทยาลัยก็ไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงไม่ทำเป็นแขนงวิชา ซึ่งใช้อาจารย์เพียง 3 คน ทำไมต้องเปิดเป็นหลักสูตรให้สิ้นเปลืองอัตราอีก 5 อัตรา บางคนมองว่าซ้ำซ้อนและไม่จำเป็น ในฐานะปลัดเก่าก็ต้องโชว์ฟอร์มกันหน่อย พูดโน่นนี่ชักแม่น้ำทั้ง 5 ให้เขางง และอนุมัติไปแบบงง ๆ (ซึ่งจริง ๆ แล้วหลักสูตรนี้ล้ำมาก ในทางวิชาการ โดยเฉพาะหลังการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นครั้งสำคัญของประเทศ หลังรัฐธรรมนูญ 2540)

อีกเหตุการณ์ซึ่งเป็นความทรงจำครั้งสำคัญในช่วงที่ผมเป็นคนบตี คือ เหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ ปี 2554 ซึ่งทุกท่านคงได้เห็น และร่วมอยู่ในเหตุการณ์ ยอมรับว่าเป็นความเสียหายที่เกินความคาดหมายไปเยอะมาก เกิดมาไม่เคยเห็นน้ำอะไรจะท่วมหนักขนาดนี้ ระดับน้ำบริเวณหน้าคณะฯ เรา คือ 2 เมตรท่วมหัวคน น้ำก็ไม่ไหล ไฟฟ้าก็ตัด ยังกะกลับสู่ชุมชนยี่ถ้า พายเรือกันมาดูคณะฯ กับอาจารย์บุญสืบ บุญเกิด มาเอาข้าวกล่องที่สำนักงานอธิการบดี ท่านอธิการบดี คือ ท่าน ดร. บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ ท่านก็อยู่เฝ้าयोगในมหาวิทยาลัยตลอด 5 สัปดาห์ จนสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ ช่วงเวลาที่ยากลำบากอีกช่วงคือก่อนที่น้ำจะลดหมด ต้องรีบเข้ามาทำความสะอาดห้องเรียน และสำนักงาน ภาพที่เห็นคือสภาพ ยับเยิน ของห้องเรียน โต๊ะเก้าอี้ อุปกรณ์สำนักงาน พังเสียหายหมด น้ำที่แช่อยู่นานกว่าหนึ่งเดือน รวมทั้งเศษวัสดุส่งกลิ่นเน่าเหม็นรุนแรง อีกทั้งเต็มไปด้วย

ด้วยเชื้อรา และขยะที่มากับน้ำกองพะเนินเป็นภูเขา มีทั้งเศษแก้ว เศษขวด แต่ด้วยความร่วมมือของพวกเราทุกคน รวมทั้งนักศึกษาที่เริ่มทยอยเข้ามาช่วยกันฟื้นฟู จนกระทั่งกลับมาเป็นปกติ ก็เป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นตาตื่นใจครั้งหนึ่งในชีวิต

50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ผ่านร้อนผ่านหนาว มามากมาย ผ่านช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ ที่จำนวนนักศึกษาภาคปกติเกือบ 2,000 คน รวมภาค กศ.บป. ทั้งเสาร์อาทิตย์และจันทร์พุดศุกร์ มีนักศึกษาเรียนกันมาก (มากกว่านักศึกษาภาคปกติ) กลางคืนเปิดไฟสว่างไสวไปทั่วทุกอาคาร หน้าที่กสองมีโรงอาหารเล็ก ๆ ซึ่งมีผู้คนคึกคักตลอดเวลา อาจารย์สอนกัน 7 วันต่อสัปดาห์

ในที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทukumหาวิทยาลัย ทุกคณะ ทุกสาขาวิชา และอาจเป็นกันทั้งโลก ล้วนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง อันเป็นปรากฏการณ์ระดับสากล ซึ่งนับเป็นความท้าทายครั้งใหญ่ที่จะต้องฟันฝ่าไปให้ได้ ก่อนที่จะถูกคลื่นลูกใหญ่ของการเปลี่ยนแปลง กวาดเอาสรรพสิ่งให้สูญหายไป การปรับตัวครั้งนี้ไม่ได้ง่ายเลย เพราะต้องต่อสู้กับหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุด้านภาวะวิสัยจากการเปลี่ยนแปลง ประชากร เทคโนโลยี AI ซึ่งล้าไปทุกที แต่จากการคลุกคลีกับมันมาระยะหนึ่ง ต้องขอบอกว่า มันจะไม่มีทางแทนที่อาจารย์ที่เป็นมนุษย์ได้อย่างแน่นอน บทบาทที่กนี้ ตอนแรกก็ลองให้ช่วยเขียนดู แต่เพราะมันยังไม่เป็นมนุษย์ จึงไม่เหมาะที่จะเขียนข้อความอะไรให้คนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีความเป็นมนุษย์สูงอ่าน สู้เขียนเองดีกว่าแม้จะไม่ค่อยได้เรื่อง แต่น่าจะสื่อสารอารมณ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ได้ดีกว่า

ในโอกาสนี้ ขอส่งกำลังใจกับท่านคณบดี รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ และทีมบริหารคณะฯ ทุกท่าน ตลอดจนน้อง ๆ คณาจารย์ทุกคน ตลอดจนนักศึกษาที่เป็นลูกศิษย์ของเรา ให้มีกำลังใจ กำลังใจที่มั่นคง ฟันฝ่าอุปสรรค ในท่ามกลางเส้นทางที่ค่อนข้างจะขรุขระและยากลำบากตลอดไป

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับการยกระดับ คุณภาพทางการศึกษา และพันธกิจการพัฒนา ท้องถิ่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัทยรัตน์ ทรรพวุสุ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
พ.ศ. 2556 – 2560

เนื่องในโอกาสครบรอบปีที่ 50 ของการก่อตั้งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดิฉันในฐานะอดีตอาจารย์และคณบดีของคณะฯ ขอแสดงความยินดีและร่วมภูมิใจกับความสำเร็จที่ผ่านมาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

การได้ทำงานในตำแหน่งคณบดีทำให้มีโอกาสดำเนินงานใกล้ชิดร่วมกับอาจารย์จากทุกสาขาวิชาและเจ้าหน้าที่มากกว่าตอนเป็นอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ซึ่งทั้งวันทำงานอยู่แต่ในสาขาภาษาญี่ปุ่น เพราะอาจารย์มีน้อย แต่ชั่วโมงสอนมีมาก ในช่วงที่ดิฉันเป็นคณบดีนั้น งานที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ทุกท่าน นอกเหนือจากงานการสอนและการพัฒนานักศึกษาแล้ว คือการพัฒนาหลักสูตรใหม่ การปรับปรุงหลักสูตร การประกันคุณภาพ การประเมิน ฯลฯ สิ่งที่มีมองเห็นชัดเจนจากการทำงานร่วมกับทุกท่านและทำให้ดิฉันรู้สึกประทับใจ

คือความร่วมมือร่วมใจ ความพยายามในการฟันฝ่าอุปสรรค ความทุ่มเทของอาจารย์ในแต่ละสาขาวิชาในการทำทุกงาน ไม่ว่าจะเป็นงานของสาขาฯ งานของคณะฯ งานของมหาวิทยาลัย อาจมีบ้างที่บ่นพึมพำ เพราะบางครั้งเป็นงานเร่งด่วน แต่ทุกคนก็ทำงานร่วมกันจนสำเร็จด้วยดีเสมอมา

ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงเชื่อมั่นว่าด้วยศักยภาพและความทุ่มเทของบุคลากรทุกคน จะทำให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาประสบความสำเร็จในการดำเนินการตามความมุ่งมั่นและปณิธานในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นขุมกำลังทางวิชาการที่แข็งแกร่งเพื่อเป็นที่พึ่งให้กับสังคมสมกับเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ด้วยรัก และผูกพัน

รองศาสตราจารย์ ดร. วิณีฏฐา แสงสุข

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2564-2566

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ทำหน้าที่อันทรงคุณค่ามาโดยตลอด มิได้เป็นเพียงสถาบันแห่งการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่สังคมเท่านั้น หากยังเป็นพลังสำคัญในการบริการวิชาการและพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ในวาระที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ก้าวสู่วาระครบรอบ 50 ปี ข้าพเจ้าขอร่วมแสดงความชื่นชมและความยินดีอย่างยิ่งต่อความสำเร็จอันเป็นที่ประจักษ์ ทั้งด้านการผลิตบัณฑิตที่เปี่ยมด้วยคุณภาพ การสร้างองค์ความรู้ และผลงานบริการวิชาการที่สร้างคุณูปการแก่ท้องถิ่นและสังคมในหลากหลายมิติด้วยความหลากหลายของสาขาวิชาที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและชุมชนได้อย่างรอบด้าน คณะฯ ได้แสดงให้เห็นถึง

พัฒนาการทางวิชาการอย่างไม่หยุดยั้ง พร้อมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของคณาจารย์และบุคลากรให้เข้มแข็ง ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมอยู่เสมอ

ในโอกาสสำคัญนี้ ข้าพเจ้าขอส่งกำลังใจและความปรารถนาดีมายังผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ตลอดจนนักศึกษาทุกท่าน ขอให้มีความมุ่งมั่น สู้ชนะ พลະ และปฎิภาณ อันเข้มแข็ง เพื่อร่วมกันนำพาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ก้าวเดินต่อไปอย่างมั่นคง สง่างาม และเป็นพลังทางปัญญาเพื่อสังคมสืบไป

ก้าวไปข้างหน้า

กับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. ปากิน โซติวงศ์ศิลป์

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2560-2564 / พ.ศ. 2567-ปัจจุบัน

ผมเริ่มมาปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นอาจารย์ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2553 สมัยท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษุกร นาคธน ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผมอยู่ได้ประมาณ 10 เดือนก็ได้รับการทาบทามโดยท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญสืบ บุญเกิด ให้มาเป็นรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ผมก็ได้ทำหน้าที่เป็นรองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ สมัยนั้นก็จะมีความหลากหลาย ๆ ส่วนผมก็ได้เข้ามาแก้ไข้ปัญหา ผมได้ริเริ่มสร้างวารสารวิชาการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ขึ้นมา โดยได้รับความช่วยเหลือจากท่าน อาจารย์ ดร. นพดล ปรารงค์ทอง เป็นบรรณาธิการในเวลานั้น

ต่อมาผมก็มีโอกาสได้ทำงานกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ทรพพสุ ในฐานะรองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ ท่านก็ได้มอบหมายงานสำคัญหลายอย่าง ทั้งเรื่องของการประชาสัมพันธ์หลักสูตร เรื่องวารสาร วิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งวารสารวิชาการนี้ ก็ได้ทำตั้งแต่สมัยท่านวิชุกรจนถึงท่านหทัยรัตน์ ต่อมาผมก็ได้รับการทาบทามจากท่าน อธิการบดีในยุคนั้นก็คือ ท่านอาจารย์ ดร.เกษม บำรุงเวช ท่านได้ชักชวนให้ผมไปเป็นผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ผมก็ได้ร่วมงานกับท่าน แล้วก็ได้รับเริ่มงานหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการทำวารสารมหาวิทยาลัยในวาระครบ 111 ปี ได้ริเริ่มการจัดทำคณาจารย์โอสัมภาษณ์นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ผมทำงานกับท่านอธิการบดี อาจารย์ ดร. เกษม ได้ประมาณ 3 ปี ใน พ.ศ. 2560 ผมได้มาลงสมัครเป็นคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในวาระแรกที่ผมดำรงตำแหน่งคณบดี ตั้งแต่ พ.ศ. 2560 – 2564 ในสมัยที่ท่าน รองศาสตราจารย์ ดร. ชูสิทธิ์ ประดับเพ็ชร์ เป็นอธิการบดี ผมมีวิสัยทัศน์ในการบริหารคณะฯ คือ การสร้างแหล่งเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน ในวาระแรกของการดำรงตำแหน่งได้มีผลงานปรากฏไว้เป็นจำนวนมาก เช่น งานด้านวิชาการได้ดำเนินการจัดเสวนาสาธารณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ขึ้น ซึ่งผมตั้งใจว่าอยากให้บรรยากาศการทำงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีบรรยากาศในเชิงวิชาการ แล้วก็นำองค์ความรู้ที่ได้จากการเสวนาไปปรับใช้กับคนในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทอง

ในส่วนของงานมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์วิชาการได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง คือ ให้นักศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ ได้นำเสนอผลงานทางวิชาการ ส่วนในงานด้านกิจการนักศึกษา ผมให้แนวคิดที่นักศึกษาควรมีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ในวาระแรกผมก็พยายามเปลี่ยนบรรยากาศทางวิชาการให้เกิดขึ้นในคณะฯ ยกตัวอย่างเช่น งานด้านอาคารสถานที่ ผมได้ผลักดันให้เกิดห้องประชุมบรมพุทธารามกับห้องประชุมหมื่นจันทราช ซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นอยุธยา หลังจากหมดวาระการดำรงตำแหน่งคณบดี ผมได้ว่างวันอยู่ประมาณ 2 ปี ซึ่งช่วงเวลานั้นผมไปดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเพณีผู้แทนคณาจารย์

ต่อมาผมได้กลับมาดำรงตำแหน่งคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อีกครั้ง ใน พ.ศ. 2567 เป็นวาระที่ 2 และในวาระที่ 2 นี้ ผมได้ให้แนวคิดที่ควรมีงานเสวนาวิชาการที่เป็นการนำเสนอผลงานวิชาการของคณาจารย์ในคณะฯ จึงเป็นที่มาของการจัดเสวนาวิชาการ “ตลาดวิชาการย่านป่าตอง” นอกจากนี้ ยังมีการจัดงานเสวนาสาธารณะ “อุทยานนอกตำรา” ซึ่งให้นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการได้ลองฝึกทำงานด้วยตัวเอง

สิ่งที่ผมฝันในช่วงวาระที่ 2 คือ ผมอยากเห็นจำนวนนักศึกษาที่มากขึ้น แต่ด้วยวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นผมก็ให้นโยบายนี้กับรองคณบดีทั้ง 3 ท่าน ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะในช่องทางโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ผมพยายามที่จะสร้างบรรยากาศทางวิชาการ บรรยากาศคณะฯ ให้น่าเรียนมากขึ้น ในเรื่องอาคารสถานที่จึงได้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ด้านหน้าคณะฯ มีที่จอดรถใหม่ มีการทาสีอาคารคณะฯ นำผลงานศิลปะของนักศึกษามาจัดแสดง มีการมอบทุนการศึกษาแก่นักศึกษา

สิ่งที่ผมฝันอยากจะทำต่อไปมีหลายเรื่อง เช่น การสร้าง Co-working Space สำหรับนักศึกษา การทำหลักสูตรปริญญาคู่ (Dual degree) สาขา วิชารัฐประศาสนศาสตร์และนิติศาสตร์ หลักสูตร 5 ปี การเปิดหลักสูตร ระยะสั้น (Short Course) ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ แก่คณะฯ และดึงดูดนักศึกษาให้เข้ามาเรียน หลักสูตรปริญญาตรี ควบปริญญาโท หลักสูตรที่มีบันทึกข้อตกลง (MOU) กับโรงเรียนนายร้อย ตำรวจ สำหรับนักศึกษา ภาคพิเศษ มีจัดการเรียนการสอนแบบ Block Course เพื่อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้เร็วขึ้น การก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำหรับงานที่เกี่ยวกับท้องถิ่นซึ่งทาง คณะฯ ดำเนินงานอยู่ เช่น ผ้าลายไปไม้ ผ้าลายอย่าง จะนำมาสร้างแบรนด์ แล้วจัดจำหน่าย

ในโอกาสที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ก่อตั้งครบ 50 ปี ผมมีความรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผมมีความสัมพันธ์กับสถานที่แห่งนี้ไม่ใช่เพราะตัวผมคนเดียว คุณพ่อผมเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่ พ.ศ. 2513 ท่านมาเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพครูชั้นต้น (ป.กศ.ต้น) ที่นี้ ท่านเดินทางมาจากจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ไปบรรจุเป็นข้าราชการครูที่อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี คุณพ่อเล่าว่าผมได้มีโอกาสมาวิ่งเล่นที่มหาวิทยาลัยเป็นประจำ ซึ่งผมอาจจะจำความไม่ได้เท่าไร จนนึกมาปฏิบัติหน้าที่ ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผมรู้สึกว่าคุณได้ทดแทนบุญคุณเพราะคุณพ่อผมได้ข้าวน้ำฟรีจากทางมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้น เหมือนเป็นการทดแทนบุญคุณของมหาวิทยาลัยที่ให้ไว้กับผมกับครอบครัว เพราะถ้าไม่มีวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ไม่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ก็คงไม่มีผมในวันนี้ ไม่มีคุณพ่อ แล้วก็ไม่มีครอบครัวที่ดีในวันนี้ ผมฝันถึง 50 ปีอย่างใกล้ ๆ ในการจัดงานมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์วิชาการ ครบรอบ 50 ปี ซึ่งจะจัดอย่างยิ่งใหญ่เพื่อเป็นการรำลึกถึง 50 ปี เพื่อให้ทราบว่า 50 ปีของเรามีรากเหง้าความเป็นมาอย่างไร และต่อไปคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของเรา จะทำทายกับเรื่องของอนาคตอย่างไร ผมมีความหวังว่าไม่ว่าใครจะมาดำรงตำแหน่งคนต่อไป จะได้ช่วยพัฒนาคณะฯ ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ซึ่งผมเชื่อว่าคนดีทุกคนคิดแบบนี้ทุกคนเพราะว่าตำแหน่งไม่ได้จีรังยั่งยืน มันก็เป็นไปตามวัฏจักรของงานบริหาร

เรื่องเล่าจากคณาจารย์อาวุโส

ย้อนความหลัง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

รองศาสตราจารย์จรูญ รัตนกาล
อดีตอาจารย์ประจำกลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา

สวัสดีครับ สวัสดีค่ะอาจารย์ และสวัสดีน้อง ๆ ทุกคน ผมขอขึ้นต้นง่าย ๆ ทักทายกันครับ เมื่อครั้งที่ผมเข้าบรรจุเป็นอาจารย์ใหม่ ๆ ใน พ.ศ. 2542 ยามเช้าช่วงมาเซ็นชื่อ ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกคนมีโอกาสดูพบปะ ไหว้ ทักทายกันด้วยเสียงหัวเราะและรอยยิ้ม บรรยากาศเต็มไปด้วยมิตรภาพ ต่อมาเมื่อสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้มีการเสนอในที่ประชุมว่าควรยกเลิกการเซ็นชื่อร่วมกัน ซึ่งทุกคณะต้องเซ็นชื่อที่สำนักงานอธิการบดีมาเป็นเซ็นชื่อที่คณะแทนจนถึงปัจจุบันนี้ ทำให้บรรยากาศดังกล่าวหายไป บางครั้งมันได้อะไรมา แต่บางอย่างก็หายไป

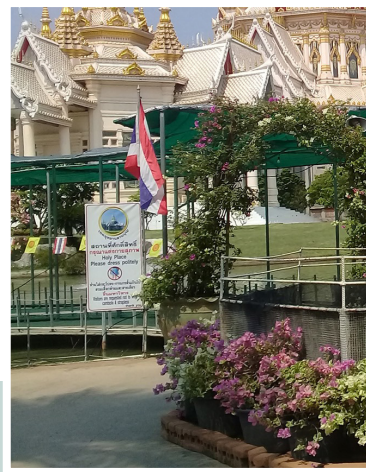

ในส่วนของการเรียนการสอน ภาควิชาปรัชญา และศาสนาสอนวิชาพื้นฐานที่เรียกว่า “วิชาการศึกษาทั่วไป” แก่นักศึกษาทุกคน ทำให้มีโอกาสดูพบปะ คั่นเคยกับนักศึกษาทุกคน และที่คุ้นเคยกันมากเป็นพิเศษคือ นักศึกษาโปรแกรมสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ บางห้องต้องสอนถึงสองสามวิชาที่เกี่ยวกับวิชาปรัชญาหรือศาสนา จนบางครั้งคิดว่าตัวเองอยู่คณะอะไรกันแน่ นอกจากงานหลักคือการสอนแล้ว อาจารย์ทุกท่านต้องมียานรองที่ต้องอาสาไปทำงานที่สำนักต่าง ๆ ในยุคนั้นหัวหน้าสำนักงานหรือผู้อำนวยการสำนักต่าง ๆ ต้องเป็นอาจารย์ ส่วนเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยทำงานด้านต่าง ๆ ปัจจุบันแยกออกชัดเจนเป็นสายอาจารย์และสายเจ้าหน้าที่ที่เป็นหัวหน้าสำนักงานสายธุรการ อาจารย์จึงเรียนรู้งานจากงานที่เข้าไปทำ ในการเสนอความคิดเห็นขอรับในแต่ละปีได้ 1 ชั้นบ้าง ได้ 1.5 ชั้นบ้าง ใครทำงานดีถูกใจผู้บังคับบัญชาได้ 2 ชั้นก็มี ต่อมาทางรัฐบาลเปลี่ยนนโยบายให้คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยพิจารณาทุกปีละ 2 ครั้ง ก่อนที่ผมจะเข้ามาทำงานได้ทราบว่าตำแหน่งทางวิชาการไม่มีค่าตำแหน่ง ต่อมาจึงมีค่าตำแหน่งตามระดับว่าเป็น ผศ. รศ. หรือ ศ. หาก

ผลงานวิชาการเงินเดือนจะตันที่ฐานสูงสุดของแต่ละคน ปัจจุบันอาจารย์ที่บรรจุรุ่นหลังจะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ส่วนอาจารย์ที่เป็นข้าราชการจะลดลง ๆ และมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระบบราชการก็ออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยอัตโนมัติ สถานการณ์เรื่องการเรียนการสอนในยุคที่ผมเข้ามาเป็นอาจารย์ พ.ศ. 2542-2558 นั้น อยู่ในช่วงที่มีนักศึกษามากทั้งภาคปกติและภาคพิเศษที่เรียกว่า กศ.บป. (เรียนเสาร์ อาทิตย์และจันทร์ พุธ ศุกร์ เรียนช่วงเย็นหลังเลิกงานราว 3 ชม) อาจารย์ที่มีนักศึกษาเยอะ ๆ ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น พัฒนาชุมชน รัฐประศาสนศาสตร์ หรืออาจารย์ที่สอนวิชาการศึกษาทั่วไปจะมีการสอนเกือบทุกวัน สอนกันจนหมดเร็วแรง ถือว่าเป็นยุคทองของการเรียนการสอนทั้งในมหาวิทยาลัยและศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัย เช่น ที่จังหวัดอ่างทอง และบางชุมชนของบางอำเภอในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บรรยากาศที่คึกคักที่ตลาดนัดของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ตลาด ว.ค.” (วิทยาลัยครู ก่อนเป็นสถาบันราชภัฏและมหาวิทยาลัย เรียกกันติดปากว่า “ว.ค.”) มีอาจารย์นักศึกษาและประชาชนทั่วไปเดินกันขวักไขว่เพื่อจับจ่ายซื้อเสื้อผ้าของกินของใช้ ผสมสาธยายให้เห็นบรรยากาศในยุคทองของการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาออกนอกเรื่องไปหน่อยคงไม่ต่างกัน

ย้อนกลับมาเรื่องกิจกรรมนักศึกษา โดยสำนักกิจการนักศึกษาและต่อมาลดลงมาเป็นกองพัฒนานักศึกษา ผมเข้ามาในสมัย รศ.อมรา กล้าเจริญ เป็นผู้อำนวยการ ต่อมามี ผศ.คำ พาหอมและผม (รศ.จรรยา รัตนกาล) อ.การัณณา ทองอาญา เป็นผู้อำนวยการตามลำดับ ต่อมาเป็นบุคลากรเป็นหัวหน้ากองเมื่อโครงสร้างมหาวิทยาลัยเปลี่ยนแปลงตาม พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ

กิจกรรมที่จัดขึ้นในช่วงที่มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาปีละหลายพันคน เมื่อสำเร็จการศึกษาก็ต้องเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรที่สวนอัมพรโดยมีพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 เมื่อครั้งทรง

พระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สด็จพระราชทานปริญญาบัตรเป็นประจำทุกปี เมื่อมีหมายกำหนดการจากสำนักพระราชวังว่าจะพระราชทานปริญญาบัตรเมื่อไหร่ ทางมหาวิทยาลัยจะแจ้งให้บัณฑิตทราบ มีร้านครุมาตต์วัดชุดครุยให้บัณฑิต สำนักกิจการนักศึกษาจะให้บริการในส่วนนี้ มีรายได้จากการเช่าหรือซื้อชุดครุยบัณฑิตปละหลายแสนทีเดียว บัณฑิตจะทำการซ้อม 2 วัน และเตรียมพร้อมรับพระราชทานปริญญาบัตรเหมือนจริงในวันที่ 3 และกลางคืนจะจัดงานเฉลิมฉลองที่สนามฟุตบอลซึ่งรวมทั้งบัณฑิตภาคปกติและภาคพิเศษมาร่วมงานกันอย่างคึกคัก โดยมีสำนักกิจการนักศึกษาเป็นแม่ข่ายและคณาจารย์จากคณะต่าง ๆ มาร่วมทำงานและงานเลี้ยงบัณฑิตอย่างสนุกสนานตามความเหมาะสมและวันรุ่งขึ้นหยุดพัก 1 วันเพื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรที่สวนอัมพร เมื่อพิธีพระราชทานปริญญาบัตรเสร็จสิ้นแล้วบัณฑิตทั้งหลายก็แยกย้ายกลับ ส่วนคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ก็ไปร่วมรับประทานอาหารที่ร้านต่าง ๆ เช่น ร้านอาหารพูนสิน ร้านปลาช่อนใหญ่ หรือที่อื่น ๆ ตามความเหมาะสม ก็จบงานหนึ่งโดยสำนักกิจการนักศึกษาเป็นแม่ข่าย

ในแต่ละปีการศึกษาสำนักกิจการนักศึกษาจะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมเสริมเพื่อให้นักศึกษานำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อตัวเอง ครอบครัวชุมชนและประเทศชาติต่อไป ทุกกิจกรรมมีประโยชน์เพียงแต่ว่าจะหยิบมาใช้หรือนำมาใช้หรือไม่อย่างไร ช่วงที่ผมเป็นผู้ดำเนินการสำนักกิจการได้มีกิจกรรมหลายอย่างที่นักศึกษาทั้งภาคปกติและทั้งภาค กศ.บป.จัดขึ้นในโอกาสต่าง ๆ นักศึกษาภาคปกติก็จัดกิจกรรมรับน้องใหม่หรือการเข้าค่ายคุณธรรมโดยเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ด้านต่าง ๆ

ในที่นี่จะกล่าวถึงกิจกรรมวันสงกรานต์ของนักศึกษาภาค กศ.บป. โดยจัดร่วมกันในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักศึกษาขอขมาโทษที่ได้ล่วงเกินต่ออาจารย์ด้วยกายวาจาและใจ พร้อมกันนั้นได้กราบขอพรให้เกิดความสุขสวัสดิภาพแก่ลูกศิษย์ ซึ่งในแต่ละปีมีคณาจารย์และนักศึกษามาร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก โดยองค์การนักศึกษาภาค กศ.บป.ได้เตรียมดอกไม้หรือพวงมาลัยมามอบให้อาจารย์ บางปีก็ได้จัดผ้าขาวม้าหรือผ้าขนหนูมอมอบให้อาจารย์ทุกท่าน มีการเลี้ยงอาหารรับรองคณาจารย์และ

นักศึกษาทุกคนโดยส่วนมากจะมีการจ้างร้านอาหารต่าง ๆ มาออกร้าน บางปีก็ได้รับอนุเคราะห์จากศิษย์เก่า กิจกรรมเป็นไปด้วยความสนุกสนานเป็นกันเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นถือว่าดีทีเดียวเพราะในยุคนี้มีนักศึกษาจำนวนมากและมีเงินทุนที่สำนักกิจการนักศึกษาดูแลรับผิดชอบ

ช่วงหลังจำนวนนักศึกษาลดลง ศูนย์ต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเปิดไว้ ได้ปิดตัวลง กิจกรรมทั้งหลายก็ลดลง สิ่งหนึ่งที่นักศึกษา กศ.บป.ร่วมกับมหาวิทยาลัยจัดสร้างขึ้น คือ มณฑปประดิษฐานพระพุทธรูปหลวงพ่อดำจำลองที่ได้สร้างในปี 2548 ในยุคที่มีนักศึกษาจำนวนมาก ภายใน 4 เดือนเศษได้เงินบริจาคเกือบ 2 ล้านบาท และสร้างเสร็จภายใน 5 เดือน เพื่อเฉลิมฉลองในการสถาปนามหาวิทยาลัยครบ 100 ปี

ผมในฐานะอาจารย์ที่ได้สร้างชีวิตจากคณะฯ เมื่อย้อนรำลึกถึงเรื่องราวความหลัง จึงได้บอกกล่าวเล่าให้อ่านเล่น ๆ ในโอกาสที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ครบรอบ 50 ปี และหวังว่าคณะจะเจริญก้าวหน้าและสร้างความมั่นคงให้สังคมและประเทศชาติต่อไป

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในความทรงจำ

อาจารย์ธงชัย รักชอน

อดีตอาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์

ผมสอบบรรจุเป็นอาจารย์วิทยาลัยครูในวิชาเอก สังคมศึกษา โดยกรรมการฝึกหัดครูเป็นแม่งานใหญ่ ทั้งประกาศระยะเวลาสมัคร สถานที่ ออกข้อสอบ กำหนดเวลาสอบ ประกาศผลและบรรจุอาจารย์ของ วิทยาลัยครูทั่วประเทศ ผมเลือกบรรจุที่วิทยาลัยครู เทพสตรี ลพบุรี (วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาไม่มี ตำแหน่ง)

เมื่อบรรจุแล้วจึงสังกัดหมวดสังคมศึกษา สอนวิชาสังคมวิทยาและประวัติศาสตร์ จนปีการศึกษา พ.ศ. 2521 ขอทำเรื่องย้ายกลับวิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยาบ้านเกิด บังเอิญสอบติดเรียน ปริญญาโทที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโชคดีที่กรรมการฝึกหัดครูเปลี่ยนแปลงนโยบายให้ย้ายได้และให้ไป

เรียนก่อน ผมจึงรายงานตัวที่พระนครศรีอยุธยา รับเงินเดือน
ที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาและลาเรียนเต็มเวลา
(ปีก่อนหน้านี้จะให้เลือกว่าจะย้ายหรือเรียนต่อ) ต้อง
ขอบคุณฝ่ายการเงินในสมัยนั้นที่เป็นธุระเรื่องเงินเดือน
โดยโอนเข้าธนาคารกรุงศรีอยุธยาทุกเดือน

ต้นเดือนกันยายน พ.ศ. 2523 ผมเรียนจบ
มารายงานตัวทำงานที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
โดยสังกัดหมวดวิชาสังคมศึกษา ภาควิชาประวัติศาสตร์
พ.ศ. 2523 วิทยาลัยแบ่งหน่วยงานเป็นหมวดวิชา เช่น
หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวด
วิชาศิลปศึกษา ฯลฯ ผมสังกัดหมวดวิชาสังคมศึกษา
มีผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัช สิทธิบุตรเป็นหัวหน้าหมวด
หมวดวิชาสังคมศึกษาแบ่งย่อยเป็นภาควิชาภูมิศาสตร์
ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์และการเมือง
การปกครอง ผมสังกัดภาควิชาประวัติศาสตร์คนที่ 9
ซึ่งมีจำนวนอาจารย์มากที่สุดของภาควิชาในหมวด
สังคมศึกษา

ผมสอนวิชาประวัติศาสตร์ท่ามกลางความอบอุ่น
สบายใจ มีความสุขมาก เพราะเป็นศิษย์เก่า มีอาจารย์
ที่เคยสอนและไม่เคยสอนให้กำลังใจและแนะแนว
ทางในการสอน ดิดขัดเรื่องใดก็ปรึกษาอาจารย์เก่า
ๆ ได้สะดวก สมัยนั้นยังมีการสอนข้ามภาควิชากันได้
เพราะส่วนมากก็จบปริญญาตรีวิชาเอกสังคมศึกษากัน
ทุกคน

อาจารย์หมวดสังคมศึกษาจะพักรวมกันที่ห้อง
222 ในสภาพพัตรมเล็ก ๆ ที่เพดาน 4 ตัว แต่มีความอบอุ่น
ทำอาหารรับประทานกันบ้าง โดยเฉพาะข้าวยา ปรึกษา
วิชาการกันบ้าง รวมทั้งเป็นที่รวมของวงแชร์

การแบ่งแยกเป็นคณะวิชา ผมจำไม่ได้ว่าเกิดปีไหน เท่าที่จำได้คณะฯ ใช้ห้อง 216 เป็นที่ทำการของคณะ คณบดีก็ไม่มีอำนาจบารมีอะไร ส่วนมากใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวขอร้องให้ช่วยกันทำงาน เช่น ให้ช่วยไปสอนโรงเรียนสาธิตระดับมัธยม บางยุคต้องสนับสนุนและขอร้องให้อาจารย์อาวุโสเป็นคณบดี

คณบดีเริ่มมีบทบาทมากขึ้นเมื่อเปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏ เพราะต้องเปิดสาขาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สาขาครูเพียงอย่างเดียว คณะต้องสรรหาอาจารย์เพื่อบรรจุหรือจ้างอาจารย์สอนโปรแกรมที่เปิดใหม่ เช่น โปรแกรมพัฒนธรรมศึกษา ภาพพิมพ์ ภาษาญี่ปุ่น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการพัฒนาชุมชน เป็นต้น เมื่อมีอาจารย์มากขึ้น มีคณาจารย์เสนอให้เซ็นต์ชื่อทำงานแยกไปตามคณะวิชา (เดิมเซ็นชื่อที่อาคาร 2 แห่งเดียว) แต่ก็ยังไม่มีเจ้าหน้าที่ธุรการพอเพียง อาจารย์ยังต้องมิงานอื่นเสริม เพื่อช่วยให้งานดำเนินไปได้ ผมต้องไปช่วยงานฝ่ายทะเบียน (สำนักส่งเสริมวิชาการ) อาจารย์ต้องทำงานพิเศษอย่างน้อย 1 งาน นอกจากการสอน

ผมเคยทำหน้าที่รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะฯ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน กัลยพลกุล เป็นคณบดี ต้องประสานงานจัดตารางสอนกับคณะอื่น ๆ สมัยรองศาสตราจารย์ ดร.บุหงา วัฒนนะ เป็นอธิการบดี แต่งตั้งให้ผมเป็นผู้ประสานงานโปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพราะโปรแกรมย้ายจากคณะฯ ไปสังกัดกับคณะวิทยาการจัดการ แต่หาผู้สอนบางวิชาไม่ได้ ผมว่ามันแปลกดี ผมต้องอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวให้อาจารย์จากคณะฯ ไปช่วยสอน เช่น อาจารย์รัชนิชาญแสนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายชล พงศ์กระวี ฯลฯ โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์สายชลต้องเปิดสอนเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากเจ้าของโปรแกรมเดิมจัด

รายวิชาให้ครบหลักสูตรแล้ว เมื่อนักศึกษาจบแล้ว ต้องเอาผลการเรียนไปขอบัตรไต่จาก ททท. แต่ขาดวิชาบังคับไป 1 วิชาที่ ททท. กำหนดจึงต้องเปิดสอนพิเศษ ต้องขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สายชลเป็นพิเศษ มา ณ โอกาสนี้

ทำงานในคณะฯ จากภาควิชาที่มีอยู่ 9 คน ด้วยเหตุผลทางการเมือง อาจารย์ที่เกษียณแล้วไม่มีตำแหน่งให้จนเหลือผมคนเดียว ผมจึงเป็นหัวหน้าภาควิชา ที่ยาวนานที่สุด เจ้าหน้าที่ธุรการของมหาวิทยาลัยมีน้อย อาจารย์ต้องไปช่วยทำ ผมถูกขอร้องให้ไปช่วยฝ่ายทะเบียน (สำนักส่งเสริมวิชาการ) จนถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ งานยุ่ง ไม่มีวันหยุด ความสุขเริ่มลดน้อยลง แต่ทำหายดีและเริ่มขัดแย้งกับอาจารย์หลายท่านทั้งเรื่องการส่งข้อสอบและเกรดเข้าจัดวิชาเรียนขาด อาจารย์ที่ปรึกษาไม่แนะนำอะไรเลย ไล่นักศึกษาทั้งห้องมาที่ฝ่ายทะเบียน โดยเฉพาะนักศึกษา กศ.บป. แถมพูดปากมาว่าเขาได้เงินจากพวก

เธออยู่แล้ว (อาจารย์ที่ปรึกษาก็ได้เงินแต่ทำหน้าที่เซ็นชื่อในบัตรลงทะเบียนอย่างเดียว) หรือขอลดค่าปรับลงทะเบียนซ้ำ ถ้าผมไม่อยู่ก็ยังไม่ลงไม่ได้ ฝ่ายอาจารย์ที่ปรึกษาก็บอกว่าถ้าผมตายสักคน นักศึกษางดลงทะเบียนกัน ระเบียบบ้าบออะไร

ผมทำงานที่มหาวิทยาลัยนี้ประมาณ 32 ปี มีความสุขมากมาย เพราะมีงานทำ มีบ้านพักให้อยู่ มีเพื่อนบ้านที่อบอุ่น ลูก ๆ มีโรงเรียนสาธิตให้เรียน มีสนามกีฬาเล่นทั้งวัน ส่วนความขัดแย้งกับอาจารย์บางท่านส่วนมากเป็นอาจารย์ต่างคณะ ผมไม่เคยเก็บมาเป็นอารมณ์ วันเกษียณอายุตั้งจิตอธิษฐานไว้ว่า ขอภัยอาจารย์ทุกคนที่ได้ล่วงเกิน ให้อภัยทุกคน ไม่เคยโกรธเคืองใครทั้งสิ้นและท่องเที่ยวตลอดเวลาว่า “สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ”

กิ่งศตวรรษ :

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จริยาภรณ์ รุจิโมระ
อดีตอาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม

จากครุการศึกษาพิเศษสู่ครุพัฒนาชุมชน เป็นเกียรติและความภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในช่วงปีที่ 40 ครูได้สอบโอนย้ายจากสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ใน พ.ศ. 2554 ได้เข้ามาปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน (ณ ขณะนั้น) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา งานทั้ง 2 มหาวิทยาลัย เป็นงานที่ครูได้พัฒนานักศึกษาทั้งในรั้วมหาวิทยาลัยและในชุมชน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ส่งผลกระทบในการปฏิบัติงานของครูนัก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นหน่วยงานสุดท้ายในช่วงชีวิตความเป็นครู ก่อนที่จะเกษียณอายุราชการด้วย Theme แต่ครุนักพัฒนา ในเบื้องต้นครูต้องขอขอบคุณสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม ที่มอบหมายวิชาสอน เป็นความโชคดีของครูคนหนึ่งที่ได้ทำงานอย่างมีความสุขในการออกแบบการสอน ออกแบบงานพัฒนานักศึกษา และงานพัฒนาชุมชนที่สามารถส่งเสริมศักยภาพนักศึกษาทั้งในรั้วมหาวิทยาลัย และการเรียนในท้องถิ่นในธรรมชาติในรั้วชุมชน ร่วมกับชุมชนที่มีแหล่งความรู้ที่หลากหลาย และมีความสำคัญอย่างยิ่ง การบริหารจัดการสอนของครูนั้น ครูจะบอกนักศึกษาเสมอว่า “เรียนให้สนุก....เล่นให้ได้ความรู้”

นอกเหนือจากงานสอน ต้องขอบคุณผู้บริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกท่าน ที่ไว้วางใจ มอบหมายให้ครูได้รับโอกาสในบทบาทบริหาร เป็นประธานสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม หัวหน้าภาควิชาสังคมศาสตร์ ตัวแทนคณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ในสภาวิชาการมหาวิทยาลัย และรองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในช่วงชีวิตการทำงานได้ทำงานร่วมกับคณบดี 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชุกร นาครทนต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ทรัพย์สวัสดิ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ ต้องขอบคุณคณบดีทั้ง 3 ท่านที่ได้ส่งเสริมและให้โอกาสได้ปฏิบัติงานในแต่ละบทบาทอย่างเต็มที่

ใน พ.ศ. 2560 ครูได้ร่วมทีมบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ เป็นคณบดี และครูเป็นรองคณบดีที่รับผิดชอบงานบริหาร วิจัยและงานยุทธศาสตร์ท้องถิ่น นับว่าเป็นงานที่หนักพอสมควร เพราะมีขอบข่ายงานกว้างและลึกมากขึ้น โดยเฉพาะงานยุทธศาสตร์ท้องถิ่น การบริหารจัดการงบประมาณ เพื่อวางแผน พัฒนาและวิจัย จัดการงานยุทธศาสตร์ท้องถิ่นแก่คณาจารย์ทั้งภาควิชามนุษยศาสตร์และภาควิชาสังคมศาสตร์ รวมทั้งกลุ่มวิชาปรัชญาและ

ศาสนา บรรณารักษศาสตร์และภูมิศาสตร์ ในการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น ตามเงื่อนไขพันธกิจในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง นับว่าเป็นการร่วมทำงานกับน้อง ๆ สายสนับสนุน คณาจารย์ที่หลากหลาย ผู้บริหารในทุกระดับของมหาวิทยาลัย ทั้งสนุก ทั้งเหนื่อย ทั้งท้าทายและเสี่ยงมาก เนื่องจากอยู่ในช่วงของสถานการณ์การระบาดใหญ่ของโควิด 19 ทุกช่วงเวลาการทำงานในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีทั้งความสุข ความประทับใจ ความยุ่งยากคละคล้ากันไป ทั้งนี้ ต้องขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่าน แม่บ้าน น้อง ๆ สายสนับสนุน คณาจารย์และผู้บริหาร ที่ครูได้ร่วมทำงานที่มาช่วยกันเติมเต็ม เป็นแรงขับเคลื่อน ให้งานลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายในวาระครบรอบ 50 ปี ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะที่มีขอบข่ายสาขาวิชาที่หลากหลายรองรับความต้องการของท้องถิ่น มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ ครูขออวยพรให้บุคลากรคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ร่วมกันพัฒนานักศึกษาสู่ความเป็นเลิศและเป็นพี่พี่ทางวิชาการของชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นสืบต่อไป

30 ปี

ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. อติสร ภูสาระ อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาภูมิศาสตร์

ผมมาเป็นอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เมื่อต้น พ.ศ. 2539 ในขณะนั้นมีท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน กัลยพฤกษ์ เป็นคณบดีสำนักงานคณะตั้งอยู่ที่ห้อง 225 ชั้นสองของอาคาร 2 เมื่อรองศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ หามนตรี เป็นคณบดีจึงย้ายสำนักงานคณะฯ ไปอาคาร 1 ชั้นล่าง จนถึงยุคที่ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชชุกร นาคธน เป็นคณบดีเกิดภัยพิบัติมหาอุทกภัย พ.ศ. 2554 ประกอบกับอาคาร 43 สร้างเสร็จ จึงย้ายสำนักงานคณะฯ ไปที่ชั้นสองของอาคาร 43 ณ ปัจจุบัน

ช่วงที่ผมมาเป็นช่วงที่ปรับเปลี่ยนจากวิทยาลัยครูเป็นสถาบันราชภัฏ บุคลากรประจำงานสนับสนุนวิชาการไม่เพียงพอ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร. บุญหาญ วัฒนะ อธิการบดีในยุคนั้นมีนโยบายให้อาจารย์เข้ามาช่วยเหลืองาน ผมได้รับมอบหมายให้ช่วยงานวิชาการที่สำนักส่งเสริมวิชาการโดยทำหน้าที่ดูแลการจัดทำหลักสูตร การจัดทำตารางสอน และตารางสอบ จนกระทั่ง อาจารย์ ดร. เกษม บำรุงเวช ชวนให้มาเป็นรองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในจังหวัดที่มหาวิทยาลัยต้องปรับเปลี่ยนและสร้างหลักสูตรของตนเอง จากเดิมที่ใช้หลักสูตรร่วมของสถาบันราชภัฏ เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัย

หลังจากครบวาระ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชชุกร นาคชน เข้ารับตำแหน่งคณบดี พร้อมกับต้องสรรหาหัวหน้าภาควิชา ไม่มีใครลงสมัคร อาจารย์ ดร. เกษม และผม จากคณบดีและรองคณบดี ได้กลับมาดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา เวลานั้นหัวหน้าภาควิชาไม่มีบทบาทอะไรมากนอกจากการให้ความคิดเห็นในการประชุมคณะกรรมการคณะกับงานที่คณะ ผมเป็นหัวหน้างานภาควิชาสังคมศาสตร์ได้นานมาก ถ้ามองผู้อำนวยการสำนักงานคณะ ท่านก็ให้ผมเป็นไปก่อน น่าจะเป็นไปเรื่อย ๆ จน อาจารย์ ดร. เกษม ชวนไปเป็นรองอธิการบดี พันวาระ อาจารย์ป๋วย (รองศาสตราจารย์ ดร. วิญญูฐา แสงสุข) ก็ชวนกลับมาเป็นรองคณบดีฝ่ายวิชาการ เนื่องจากกำลังจะปรับปรุงหลักสูตรใหม่อีกก็มาช่วยดูแลจนหมดวาระ

อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความหลากหลายมาก เรามีทั้งศิลปิน ครูสอนภาษา นักพัฒนา นักกฎหมาย ทั้งด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อยู่ร่วมกันอย่างสนุกสนาน อันที่จริง เราเคยมีกิจกรรมที่ทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องแล้วค่อย ๆ เจียบหายไป คือ การทำบุญปีใหม่ของคณะฯ ผมจำได้ว่าตอนที่ผมมีเพียงคณะฯ อาจจะเป็นเจ้าภาพทำบุญในวันปีใหม่ การทำบุญวัดบรม ฯ แต่เดิมมีสาขาวิชาหนึ่งในคณะรับเป็นเจ้าภาพ จนกระทั่งอาจารย์ในสาขาไปเป็นผู้บริหารในสถาบันอยุธยาศึกษา ทำให้งานทำบุญวัดบรม ฯ เป็นความรับผิดชอบของสถาบัน ฯ อีกงานน่าจะเป็นการแสดงของอาจารย์ใหม่ ทุก ๆ ปี คณะฯ จะได้รับอาจารย์ใหม่มาหลายท่าน เพื่อเป็นการแนะนำตัว และสร้างความกลมเกลียวกับอาจารย์ใหม่ จึงรวบรวมอาจารย์ใหม่จัดแสดงหน้าเวทีในช่วงงานปีใหม่ของคณะ ฯ

ผมไม่รู้จะจบอย่างไร การมาเป็นอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอด 30 ปี แม้ว่าจะออกไปทำงานในระดับมหาวิทยาลัย แต่ก็ไม่เคยขาดที่จะมาร่วมงาน ร่วมประชุมจนถึงการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะฯ พวกเราเป็นกันเอง ไม่เยอะसानสามัคคีกันมาก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในความทรงจำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวณี วิจารณ์ อดีตอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภกานต์ นานรัมย์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ที่มอบโอกาสให้ดิฉันเขียนความทรงจำดี ๆ ระหว่างทำงานในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จนถึงวันเกษียณอายุราชการ

ความทรงจำที่ยังคงเด่นชัดทุกครั้งที่นี่ก็ถึงการทำงานที่นี้ก็คือ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันของอาจารย์ในคณะฯ ไม่ว่าจะเป็นการขอความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัว อาจารย์ที่ดิฉันไปขอความช่วยเหลือไม่เคยปฏิเสธ หรือการขอความช่วยเหลือในระหว่างที่ทำงานในทีมผู้บริหาร คณะฯ ดิฉันได้เห็นคณาจารย์ภายในคณะฯ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกันอย่างเต็มที่ ทำให้กิจกรรม หรือ โครงการของคณะฯ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทุกครั้ง

ในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของการก่อตั้งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดิฉันหวังว่าคณะฯ ของเราจะได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้า ผลิตบัณฑิตตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

50 ปี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บวรศรี มณีพงษ์
อดีตอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ดำเนินมาครบ 50 ปี ในปีนี้ อาจเปรียบได้ดั่งต้นไม้ใหญ่ที่แผ่กิ่งก้านสรพสาขาวิทยาการ หยั่งรากลึกทางวิชาการและผลิดอกออกผลเหล่าบัณฑิตอันเป็นที่ประจักษ์ของสังคมตลอดมา

ระยะเวลา 37 ปีที่ได้สอนในขณะนี้มา ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่มีส่วนดูแลให้ต้นไม้เติบโตและดีใจมากที่เห็นต้นไม้เติบโตใหญ่ยิ่งขึ้นในวันนี้ ในสถานการณ์ที่สังคมและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ดิฉันเชื่อมั่นว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง พร้อมปรับตัวพัฒนาศักยภาพในทุกมิติ และยังคงเป็นต้นไม้ใหญ่ที่แข็งแรงให้คุณประโยชน์ต่อสังคมตลอดไป และถ้าพูดถึงความทรงจำของการทำงาน 37 ปีที่คณะฯ แล้ว ดิฉันนึกถึงอาจารย์เก่า ๆ ที่เคยสอนภาษาญี่ปุ่นที่นี่ เคยร่วมงานกันมา หลายคนเป็นอาจารย์ที่ชาว คมส. อาจไม่เคยได้ยินชื่อ ไม่เคยรู้ว่ามียาจารย์ท่านนี้ด้วยหรือ ...

อาจารย์ท่านแรกที่ดิฉันรู้จักและแนะนำให้ดิฉันสมัครสอบเข้าเป็นอาจารย์ที่นี่คือ อาจารย์ยิวไค หรือ “พี่ต๋อย” ของพวกเรา อาจารย์คือผู้บุกเบิกการสอนภาษาญี่ปุ่นให้ที่นี่ ผู้ทุ่มเท เสียสละ แรงกาย แรงใจรวมถึงทุนทรัพย์ส่วนตัวด้วยความรักภาษาญี่ปุ่น คนญี่ปุ่น วัฒนธรรมญี่ปุ่นและประเทศญี่ปุ่นอย่างจริงจัง คณะมีสาขาภาษาญี่ปุ่นในวันนี้เพราะมีท่านนี้ ห้องทำงานสาขาที่พี่ต๋อยขอใช้จากมหาวิทยาลัยบุนตึก 1 ชั้น 3 ยังคงเป็นความทรงจำของห้องทำงานของพี่และยังคงเป็นห้องทำงานของพวกเราจนถึงวันนี้

วันแรกที่มาทำงานในคณะฯ ดิฉันพบกับ อาจารย์นงนุช “พีนก” ที่บรรจุมาก่อน 2-3 ปี พีนก เป็นคนพูดเก่ง คุยเก่ง และสอนเก่งจึงทำให้นักศึกษา สนุกสนานเฮฮาเสมอเวลาเรียนกับอาจารย์นงนุช นอกจากจะสอนสาขาเดียวกันแล้วดิฉันกับพีนกพักอยู่ที่หออยู่ทอง หอ 6 ด้วยกัน เมื่อสอนเสร็จก็จะพากันเดินจากหอ ลัดเลาะไปตามคลองมะขามเรียงผ่านวัดเสนาสน์ เพื่อไปกินข้าวเย็นที่ตลาดหัวรอ เมื่อเวลาผ่านไป พีนกก็หันเหสาขาวิชาไปคณะครุศาสตร์แล้วย้ายกลับ ภูมิลำเนา

ต่อมาอีกไม่นาน อาจารย์ภรณ์พร “เอ” มาบรรจุที่นี่ เอไม่ค่อยพูดคุยสูงส่งกับใคร มีความคิด ส่วนตัวสูง ประกอบกับสอนอยู่เพียง 2-3 ปี ชื่อของ อาจารย์ท่านนี้จึงน่าจะเลื่อนลงไปจากความทรงจำของ คณะฯ เอรับผิดชอบงานสอนและให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี บุคลิกที่สะดุดตาคือผิวขาวและชอบใส่ชุดสีดำ ๆ มาทำงานจึงทำให้อาจารย์ผู้ใหญ่สมัยนั้นมักจะถามว่าเอไว้ทุกข์ให้ใครตลอดปี

ในช่วงที่ดิฉันลาศึกษาต่อ มีอาจารย์มาบรรจุอีกท่านคือ อาจารย์กนกวรรณ “เป้ง” อาจารย์รุ่นหลัง ๆ ในคณะน่าจะรู้จักคุ้นเคยขึ้นมาบ้าง แม้เป้งจะเรียนจบ ภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาโทแต่ความรู้ทางวิชาการไม่ด้อยกว่าใครซึ่งดิฉันยอมรับนับถือมาก เป้งทำกิจกรรมเก่ง พูดเสียงดังฟังชัด ตรงไปตรงมา เวลาสอนก็จริงจังแต่ยังเฮฮากับนักศึกษาได้ เวลาพวกเราไปค่ายภาษาญี่ปุ่นนอกสถานที่ ก็จะเป็นผู้นำสร้างสีสันให้ครื้นเครง เป้งสอนอยู่ประมาณ 5 ปี

อาจารย์อีกท่านที่เคยสอนในสาขาภาษาญี่ปุ่น และที่เป็นที่รู้จักกันดีในคณะฯ ก็คือ อาจารย์ณิศรา “หน้อย” ผู้มากความสามารถ เพราะจบปริญญาตรีสาขาภาษาญี่ปุ่นและย้ายไปจบปริญญาโทสาขา รัฐประศาสนศาสตร์ ดิฉันกับหน้อยจะรับช่วงวิชาที่สอนต่อกันบ่อย ๆ พร้อมกับเล่าสู่กันฟังถึงเรื่องของนักศึกษาว่าเรียนเป็นอย่างไร พฤติกรรมแบบไหน ทำให้รู้จักนักศึกษาคลาสนั้นมากขึ้น เตรียมสอนง่ายขึ้น ทำงานกับหน้อยแล้วรู้สึกสบายใจแต่แอบลำบากใจ อยู่เรื่องหนึ่งเพราะหน้อยเป็นคนคิดไว ทำไว มาไว ไปไว บิ๊บบิ๊ ดิฉันซึ่งเป็นคนเชื่องช้าก็จะตามไม่ค่อยทัน

หลังจากอาจารย์นิศรา มาบรรจุไม่นาน อาจารย์ศุภฤกษ์ “โก๊ะ” กลับจากศึกษาระดับปริญญาโทที่ประเทศญี่ปุ่น โก๊ะเป็นบัณฑิตครุทายาท (เอกอังกฤษ-โทญี่ปุ่น) รุ่นแรกของราชภัฏอยุธยา แต่ด้วยความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นอันโดดเด่นจึงเลือกเส้นทางเดินเป็นอาจารย์สาขาภาษาญี่ปุ่นแทน ซึ่งสาขาไม่เคยผิดหวังในความสามารถและมนุษยสัมพันธ์อันดีของโก๊ะเลย เก่งทั้งภาษา ความรู้ ร้องรำทำเพลง เจ้าบทเจ้ากลอน มีมุขตลกมากมาย จึงทำให้ทุกคนรักโก๊ะ โก๊ะเคยพูดว่า ถ้าชีวิตนี้อยู่แล้วเป็นทุกข์ก็อย่าอยู่ดีกว่า แล้วในที่สุดก็ลาจากพวกเราไปอยู่บนสวรรค์

อาจารย์ชญาณุตม์ “เตย” เข้ามาบรรจุหลังโก๊ะกลับมาไม่นาน สาขาภาษาญี่ปุ่นคึกคักขึ้นมาอีก เตยอายุน้อยที่สุดในคณะ สดใส ร่าเริง มีมิตรไมตรีให้กับทุก ๆ คน พร้อมทั้งจะช่วยเหลือผู้อื่นก่อนเสมอไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ นักศึกษา พี่ ๆ สายสนับสนุน หรือแม่บ้าน เตยมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู ตั้งใจสอน เตรียมการสอน ทำชีทเสริม ตรวจงานละเอียด วาดรูปสื่อการสอนเก่ง นักศึกษาชอบเรียนวิชาที่อาจารย์เตยสอนและเสียตายนมาก เมื่ออาจารย์เตยขอย้ายไปสอนที่ราชภัฏเทพสตรี

ก่อนที่โก๊ะจะลาจากไปไม่กี่เดือน อาจารย์กิตติพิศ “ปอนด์” อาจารย์หนุ่มหน้าใสบรรจุเข้ามาแทนเตยหลังจากเปิดรับสมัครอาจารย์ใหม่มาหลายปี ปอนด์คือพลังของคนรุ่นใหม่อย่างแท้จริง มีแผนการทำงานชัดเจน บริหารเวลาเก่ง ทักษะไอทีคล่องแคล่ว อาจารย์วัยใกล้เคียงนิยามดิฉันได้เรียนรู้วิธีคิด วิธีทำงานจากปอนด์ซึ่งทำให้ดิฉันรู้สึกว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมพอดีในการแลกเปลี่ยนวิธีทำงานของคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ หลังจากดิฉันเกษียณได้ไม่นาน ปอนด์ค้นพบเป้าหมายใหม่และเดินไปสู่เส้นทางนั้น

ในระหว่างที่ปอนด์ยังสอนอยู่ อาจารย์อิสริย์ “จ่าย” บรรจุเข้ามาเป็นพลังคนรุ่นใหม่อีก 1 คน บุคลิก คล่องแคล่ว ว่องไว สอนเก่ง แต่จ่ายสอนอยู่ที่นี้ประมาณ เหมอมกว่า ๆ เท่านั้น อาจารย์รุ่นหลัง ๆ ที่คณะฯ บางคน อาจยังจำจ่ายไม่ได้ก็เป็นได้

อาจารย์ท่านสุดท้ายที่ไม่กล่าวถึงไม่ได้คือ ผศ.ทพยรัตน์ “พีรัตน์” ซึ่งเข้ามาทำงานวันแรก วันที่ 15 ตุลาคม 2529 ที่วิทยาลัยครูอยุธยาพร้อมกับดิฉันและ เกษียณอายุวันที่ 30 กันยายน 2566 พร้อมกัน พีรัตน์มา แต่ไม่ได้จากไป คงอยู่ในความทรงจำตั้งแต่วันแรกจนถึง วันสุดท้ายของ 37 ปีที่ คมส. พีรัตน์มีบุคลิกไม่เหมือน ดิฉัน มีแนวคิด วิธีทำงานจริงจังมากกว่า แม่นยำเรื่อง ระเบียบ กฎเกณฑ์ รักษาเวลาและความคุ้มค่าประโยชน์

แต่ในความต่างนี้อาจเป็นเหมือนฟันเฟืองที่มีด้านสูงกับ ด้านต่ำ เมื่อมาสบกันก็จะลงช่องพอดีทำให้ล้อหมุนไปได้ การทำงานจึงราบรื่นตลอด 37 ปีที่ผ่านมาซึ่งดิฉันถือว่าเป็น สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตการทำงาน

เมื่อมองย้อนไปในความทรงจำ อาจารย์ทุกท่านเหล่านี้ล้วนมีบทบาททำให้ต้นไม้ คมส. นี้เติบโต ตั้งแต่ลงมือปลูก เลี้ยงดูให้กิ่งก้านแผ่ขยายไม่ว่าช่วง เวลาบทบาทของท่านจะสั้นหรือยาวก็ตาม นอกจากนี้ ยังมีอาจารย์ชาวญี่ปุ่นอีกจำนวนมากที่ผลัดเปลี่ยน หมุนเวียนมาสร้าง ความทรงจำดี ๆ ให้กับดิฉันและ นักศึกษาในสาขา ทุกท่านจะอยู่ในความทรงจำตลอดไป

เรื่องเล่าจากศิษย์เก่า

ดร. ปรีชา ประสพผล

ศิษย์เก่าสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รหัส 47

ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เนื่องในโอกาสวาระครบรอบ 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา กระผม ดร.ปรีชา ประสพผล ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในฐานะศิษย์เก่าของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (รปศ.) ระดับปริญญาตรี รู้สึกยินดีและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ที่คณะฯ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาอย่างต่อเนื่องจนครบรอบ 50 ปี ในปีนี้

กระผมรู้สึกซาบซึ้งในโอกาสที่ได้รับการศึกษาเล่าเรียนจากคณะฯ นี้ ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในระดับอุดมศึกษาและเป็นรากฐานที่เปิดโอกาสให้กระผมได้พัฒนาตนเองและต่อยอดทางการศึกษาในลำดับต่อมา หากปราศจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแล้ว กระผมคงไม่มีโอกาสก้าวเดินมาถึงจุดนี้ได้

ในโอกาสอันสำคัญยิ่งนี้ กระผมขออัญวยพรให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ยังคงมุ่งมั่นรักษามาตรฐานและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถและเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ เหนือสิ่งอื่นใด กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบัณฑิตทุกคนที่สำเร็จการศึกษาจะยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ควบคู่ไปกับความรู้ นำไปใช้ในการดำเนินชีวิต และร่วมกันสร้างสรรค์คุณงามความดีให้แก่สังคมและประเทศชาติสืบไปในอนาคต

รองศาสตราจารย์ ดร. สามชาย ศรีสันต์

ศิษย์เก่าสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม รหัส 34

ประธานบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผมเข้าเรียนวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ในปี 2534 หลังจากจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จังหวัด นครสวรรค์ มาเรียนที่นี่เพราะพ่อแม่ไม่มั่นใจว่าถ้าไปเรียนที่ กรุงเทพฯ แล้ว จะเรียนจบหรือไม่ เรียนที่อยุธยาอย่างน้อย ก็อยู่ใกล้กับอาจารย์โสภา และอาจารย์ไพลิน ศรีสะอาด ผู้มีศักดิ์เป็นอา จะได้คอยดูแลไม่ให้ผมเกเร อีกอย่างอยุธยาเป็นเมืองอนุรักษ์ ไม่มีสถานบันเทิง จำได้ว่ามีเพียงโรงพยาบาล ร้านข้าวต้ม และคาเฟ่ ร้าน คาเฟ่ในสมัยนั้นไม่ใช่ร้านกาแฟอย่างที่เข้าใจกันในปัจจุบัน แต่เป็นร้านที่มีดนตรีและมีเครื่องสุภาพสตรี ขึ้นไปร้องเพลงบนเวทีขณะรับประทานอาหาร

ตามประสาเด็กหนุ่มที่จบ ม. 6 จากที่ต้อง ตัดผมเกรียน กางเกงขาสั้น ใส่ถุงเท้ายาว และรองเท้า ผ้าใบที่ไม่มีลวดลาย ก็ได้ใส่กางเกงขายาว รองเท้าหนัง และไว้ทรงผมแบบที่ผู้ใหญ่เขาไว้กัน ที่อยุธยาโลกช่าง กว้างใหญ่ โบราณสถานเต็มไปหมดทั่วทั้งพื้นที่เกาะเมือง บทสนทนาในชีวิตประจำวันเต็มไปด้วยเรื่องเล่าทาง ประวัติศาสตร์ ผีทหารนุ่งโจงกระเบนสีแดง ที่มักปรากฏ ให้เห็นที่หออยู่ทองและวงเวียนตามสี่แยก รุ่นพี่คนหนึ่ง เรียนอยู่สาขาศาสนาประวัติศาสตร์บอกว่า ตัวเองเป็นเจ้าของฟ้า กู้กลับชาติมาเกิด

เกาะเมืองที่ล้อมรอบไปด้วยแม่น้ำ ทิวทัศน์ทุ่งนา กว้างใหญ่สุดตา เมื่อข้ามสะพานออกไปนอกเมือง สิ่งเหล่านี้สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่น่าตื่นตาตื่นใจสำหรับเด็กที่เกิดและเติบโตในกรุงเทพฯ อย่างผม เมืองอยุธยาที่สงบนิ่ง เยือกเย็นและเต็มไปด้วยเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่น่าค้นหา นอกจากชมไฮไลท์ไฮสโตนิกที่เก่าแก่ไปแล้ว ผมใช้เวลาออกซันเรียนส่วนใหญ่ อยู่ในห้องสมุด

ผมชอบห้องสมุดที่นี่มาก นอกจากมีพื้นที่กว้าง ขวางแล้ว ยังมีหนังสือมากมายสภาพใหม่เอี่ยมให้อ่าน ตอนนั้นกล้าพูดได้ว่าหนังสือในหมวดมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ของห้องสมุดผมรู้จักทุกเล่ม รู้ว่าวางอยู่ ตรงไหนในหมวดใดของชั้นหนังสือ งานของนายผี อัสนี พลจันทร์ งานของจิตร ภูมิศักดิ์ ประวัติศาสตร์ 14 ตุลา หนังสือภาพ 6 ตุลา ตลอดจนงานประวัติศาสตร์ของ อาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ อาจารย์ ส. ศิวรักษ์

ในวันหนึ่งของการเป็นนักศึกษาสาขาพัฒนาชุมชนซึ่งได้เปลี่ยนเส้นทางดำเนินชีวิตของผมไปตลอดกาล เมื่อคราวที่อาจารย์มงคล ชาวเรือ พาไปดูงานและฝึกอบรมที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาชุมชนสระบุรี ผมถามครูอาวุโสที่ศูนย์ฝึกอบรมในตอนรับประทานอาหารเย็นว่า การทำงานพัฒนาเป็นงานที่เต็มไปด้วยความยากลำบาก ทั้งต้องเสียสละแรงกาย แรงใจ ไม่ได้มีผลกำไร ไม่มีเงินทองสิ่งสม แล้วเราจะได้อะไรจากการทำแบบนี้ เราควรจะดำเนินชีวิตแบบนี้ด้วยหรือครับ คำตอบที่ได้ คือ แม้เราไม่มีเงินมากมาย แต่เรามีเกียรติ และเกียรตินี้ทำให้เราได้รับการดูแลที่ดีจากสังคมโดยไม่ต้องมีเงินเลย ...

“ลูกศิษย์ของผมเป็นผู้ที่มีเกียรติ
และพร้อมที่จะเสียสละเพื่อสังคม ผม
เชื่อมั่นว่าเขาและเธอเหล่านั้น จะได้รับ
การดูแลที่ดีจากสังคมเช่นเดียวกับ
ที่ผมได้รับ ... นี่คือนสิ่งที่วิทยาลัยครู
พระนครศรีอยุธยาให้กับผม
และมันยังคงติดตัวอยู่จนถึงทุกวันนี้”

นางสาวสมฤดี สุขกรี

ศิษย์เก่าสาขาวิชานิเทศศาสตร์ รหส 48

นักประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ข้าพเจ้าเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นปีแรกที่เปลี่ยนจาก สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เก่าสาขาวิชา นิเทศศาสตร์ เอกการประชาสัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งก่อนหน้านั้นสาขาวิชา นิเทศศาสตร์อยู่สังกัดคณะวิทยาการจัดการ เนื่องจากตอนไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาครั้งแรก ยังไปพบที่อาคาร 4 คณะวิทยาการจัดการ ซึ่งมี รศ.ดร.วิภาวี ฝ่ายเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และยังมีอาจารย์อีก 2 ท่านในสาขา คือ ผศ.มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ และอาจารย์นงลักษณ์ แซ่มโซติ

ในสมัยนั้นสาขานิเทศศาสตร์ จะมี 2 เอก คือ การประชาสัมพันธ์ และวารสารศาสตร์ จำได้ว่าตั้งแต่ช่วงที่ต้องมาปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย จะมีรุ่นพี่นิเทศคนน้อง ๆ ปี 1 มารวมตัวทำกิจกรรม สมัยนั้นยังมีกิจกรรมรับน้อง รับน้องกันแบบจริงจังมาก ตอนที่รุ่นพี่เรียกเราตกใจมาก โห! มีเพื่อนสาขาเดียวกันเยอะขนาดนี้เลยหรอ นิ่งแถวต่อ ๆ กันคือเยอะมาก รวมน้องคน ซึ่งที่รวมตัวของเด็กนิเทศในตอนนั้น จะเป็นบริเวณหน้าโรงอาหาร ซึ่งปัจจุบันโรงอาหารเปลี่ยนเป็นฝ่ายงานอาคารและสถานที่ (โรงอาหารเก่า) โดยเราจะเรียกที่รวมตัวรุ่นพี่รุ่นน้องนี้ว่า “ชุมชนเทศ” โดนรับน้องทุกวัน แต่ก็ทำให้เราได้เพื่อนใหม่ รู้จักเพื่อนใหม่เร็วขึ้น

ในช่วงการศึกษาชั้นปี 1 เราก็จะเรียนวิชาทั่วไป ยังไม่ลงวิชาเอก ซึ่งเรียนกับอาจารย์ในหลาย ๆ คณะ เรียนที่อาคารของคณะวิทยาศาสตร์ อาคารคณะครุศาสตร์ อาคาร 6 อาคาร 7 อาคารบัณฑิตวิทยาลัย เรียนเสร็จก็จะมารวมตัวกินข้าวกับเพื่อน ๆ ที่ชุมชนเทศ ตอนนั้นการเดินทางการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ถือว่าสะดวกสบายมาก เพราะเหมือนชุมชนเทศอยู่จุดศูนย์กลางของทั้งอาคารเรียน และโรงอาหาร ใช้ชีวิตง่ายมาก

พอขึ้นชั้นปี 2 เริ่มเรียนวิชาเอก ห้องที่ใช้เรียนน้อย ๆ จะเป็นห้องเรียนของอาคาร 2 และอาคาร 3 ในตอนนั้น ห้องพบอาจารย์ที่ปรึกษาหรือห้องสาขานิเทศจะประจำอยู่ที่อาคาร 3 จะส่งงานหรือเข้าไปปรึกษาที่สะดวก ตอนชั้นปี 2 จะมีอาจารย์สาขานิเทศคนใหม่เข้ามาคือ อาจารย์ปรีดา นัคร ซึ่งเป็นอาจารย์ค่อนข้างวัยรุ่น อายุไม่ห่างกันมาก รู้สึกว่าชอบเรียนกับอาจารย์ที่วัยใกล้เคียง ๆ กัน แต่อาจารย์ทุกท่านในสาขาสอนเก่งมาก สอนละเอียด แต่การบ้านก็เยอะเหมือนกัน

ด้านการเรียนในสาขานิเทศศาสตร์ รู้สึกว่าได้ฝึกได้เรียนหลายอย่างมาก ๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การทำสตอรี่บอร์ด การเขียนบท การเขียนข่าว ทำบทวิทยุ อัดสเปดวิทยุ ทำหนังสือ ได้ฝึกถ่ายภาพ ไม่ใช่แค่ถ่ายภาพ แต่ต้องเข้าห้องมืดไปล้างฟิล์มเอง ผสมน้ำยาเอง รู้สึกแปลกใหม่มาก ในตอนนั้นห้องมืดล้างฟิล์มจะตั้งอยู่ที่อาคาร 6 คณะครุศาสตร์ ซึ่งรุ่นน้องในสมัยนี้ในยุคดิจิทัลอาจจะไม่ได้สัมผัสประสบการณ์แบบในอดีต รู้สึกคิดไม่ผิดที่เลือกเรียนสาขานิเทศศาสตร์ เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ยังได้รับโอกาสและคำแนะนำดี ๆ จาก รศ.ดร.วิภาวี ฝ่ายเทศ ที่ทำให้ได้ศึกษาต่อและสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

นายสุวิทย์ ดำริกิจเจริญ

ศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 54

ข้าราชการครู โรงเรียนวัดอุ้งขาว จังหวัดปทุมธานี

จากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผน
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เป็นเด็กที่ไม่ชอบเรียน
คณิตศาสตร์เป็นทุนเดิม แต่จำเป็นต้องเรียน เนื่องจาก
ทางโรงเรียนมีแผนการเรียนให้เลือก เพียงแค่ 2
แผนการเรียน คือ แผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และ
แผนทั่วไป (มีจำนวนนักเรียนสมัครเข้าเรียนน้อยในปี
การศึกษานั้น) กระผมมีความเป็นเด็กที่มีความมุ่งมั่น
ตั้งแต่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ว่าถ้าจบมัธยมศึกษาปีที่
6 จะไปศึกษาต่อสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เมื่อถึงวันสอบ ก็พบกับ
สิ่งประหลาดใจ คือ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ ไม่เปิดรับสมัคร เนื่องจากอยู่ในช่วง
ปรับปรุงหลักสูตร กระผมจึงตัดสินใจสมัครสอบสาขา
ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตั้งใจไปสมัคร
โดยไม่ลังเล ด้วยกระผมมีความศรัทธา และเชื่อมั่นใน
มหาวิทยาลัยที่ว่า จบจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเป็น
บัณฑิตที่ดี เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และมีประสิทธิภาพไม่
ยิ่งหย่อนกว่าใคร ความคิดเหล่านี้ก็ล้วนมาจากรุ่นพี่ รุ่นป้า
รุ่นลุงของพวกเราเอง นั่นก็คือครู อาจารย์ ที่ได้อบรม
สั่งสอนกระผมมา ตั้งแต่อนุบาล 1ถึงมัธยมศึกษาปีที่
6 เมื่อได้ถามครู อาจารย์เหล่านี้ ก็ล้วนแต่เป็นบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเป็นส่วนใหญ่
(วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาเดิม) อีกบางส่วนก็
เป็นบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ จะเห็นได้ว่า
“ราชภัฏ” วนอยู่รอบตัวเราตลอดเวลา

ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเต็มไปด้วยความสุข เริ่มด้วย
เฟรชชีปี 1 สิ่งที่เป็นการเปิดโลกทัศน์ขึ้นไปอีก คือ
กิจกรรมรับน้อง ทุกเย็นหลังเลิกเรียนต้องร่วมกิจกรรม
รับน้อง ซึ่งตัวกระผมไม่ใช่เด็กกิจกรรม ต้องมาร่วมร้อง เดิน
เล่นละคร ก็เป็นอะไรใหม่ ๆ ในใจคือไม่ชอบเลย แต่ก็
ต้องเข้าร่วมเพราะกิจกรรมละลายพฤติกรรมกับเพื่อน ๆ
พี่ๆ น้อง ๆ อีกแบบหนึ่ง อีกกิจกรรมย่อยคือการตามหา
ฟิร์หัส ซึ่งจากคำใบ้ที่ให้มาคือ หาตัวได้ยากมาก แต่รุ่นพี่
ใจดีนำขนมมามอบให้ จึงได้รู้จักฟิร์หัส และกิจกรรม
สุดท้าย คือ กิจกรรมรับน้องใหญ่ เป็นกิจกรรมที่สูง
และสร้างสรรค์ โดยการวนไปร่วมกิจกรรมของแต่ละ
สาขา ฐานที่ละเหยที่สุด ต้องฐานของสาขาวิชา
ศิลปกรรม นึกว่าเข้าค่ายลูกเสือ ทั้งมุดทั้งโคลน

ด้านการเรียนการสอนในห้องเรียน ก็ได้ทั้ง
ความสุขผสมรอยยิ้ม ปี 1 ต้องเลือกเรียนวิชาความจริง
ของชีวิต สอนโดย อาจารย์เฉลิมพล พลมุข อาจารย์
เป็นคนตลก สอนไม่น่าเบื่อ นอกจากทฤษฎีผสมมุขตลก
ยังมีภาคปฏิบัติโดยการนำผู้ป่วยเอดส์มาให้เรา

ปฏิสัมพันธ์ด้วย ให้ได้เห็นว่าโรคเอดส์ไม่ได้น่ากลัวอย่างที่คิด สามารถใช้ชีวิตได้ปกติเหมือนมนุษย์ทั่วไป ปี 2 วิชาวากยสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ รัตนานุศร ฉีกทุกกฎการเรียนรู้ แล้วคุณจะไม่วัง ถึงวังก็กลับไม่ได้ เพราะจะโดนส้อมถามตลอด วิชานี้เป็นเรื่องของอาการออกเสียง มีทั้งออกเสียงพร้อมอย่าง ถูกต้อง และออกเสียงรายบุคคล ถ้าจะหลับ เรียกชื่อปุ๊บ สะดุ้งตอบทันที สนุกและได้ความรู้ แล้วท่านก็เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาและประธานสาขาวิชาภาษาอังกฤษ พวกเราจะเรียกท่านว่าคุณแม่ ส่วนคุณพ่อ ก็คือ อาจารย์ ดร.เกษม บำรุงเวช ไม่ได้เรียนกับท่าน เนื่องจากท่าน ได้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา ปี 3 วิชาวรรณคดีเบื้องต้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์เพ็ญ คล้ายมุก กระผมถือว่า วิชานี้หินที่สุด นอกจากเนื้อหาของวรรณกรรมแล้วยังมีเสียงที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม เสียงของวรรณกรรม ในภาษาอังกฤษต่างจากภาษาไทย เช่น squeak คือ เสียงร้องเท้าเป็นต้น อ่านเดิน ๆ จะเหมือนเสียงของเปิด บรรยากาศในการเรียนค่อนข้างเงียบสงบ เพราะต้องฟัง คำถาม ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ต้องมีสติในการประมวล ผลแล้วตอบ เป็นการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษไปในตัว ปี 4 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม อาจารย์อรอนงค์ นวลเจริญ เป็นวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ จะเกี่ยวกับ วัฒนธรรมในงานภาคบริการโดยรวมของโรงแรม และ ที่ชอบมากคือ การทำค็อกเทล ทำงานเป็นกลุ่ม ผลัด กันชิมแล้วแสดงความคิดเห็น ฟังดูวิชานี้เหมือนจะไม่ สำคัญ แต่สำคัญมาก เพราะตอนฝึกงานในโรงแรม ก็ได้ นำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ใน พ.ศ. 2555 อยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ซึ่งยัง ผลมาถึงปัจจุบัน คือ การปรับปรุงอาคาร สถานที่ให้มีความแข็งแรง ทนทาน และทันสมัย มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น เหมาะกับการพักผ่อนหย่อนใจ โดยเฉพาะบริเวณอาคาร 1 อาคาร 2 และอาคารบรมพุทธาราม มีชุมชนสาขานา นเล็ก ลานม้าหินอ่อน บรรยากาศร่มรื่นมาก และยังมี คาเฟ่ให้บริการอีกด้วย ใน พ.ศ. 2559 กระผมรู้สึกยินดี ยิ่ง ได้รับเชิญจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวณี วิจารัตน์ รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้เข้า ร่วมวิพากษ์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร่วมกับคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อ ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย และปรับปรุงให้ใช้ในปีการ ศึกษา 2560

ความประทับใจ : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ให้มากกว่าความรู้ ผลิตบัณฑิตที่ดีมีคุณภาพ พร้อมต่อยอดในการประกอบ อาชีพในสายงานต่าง ๆ กระผมมีความสุข และมีความ ทรงจำที่ดีตลอดเวลาที่ได้ศึกษา ณ ที่แห่งนี้ และกระผม ได้นำความรู้ สิ่งดี ๆ ส่งต่อไปยังลูกศิษย์รุ่นต่อรุ่นสืบต่อไป

สุดท้ายนี้กระผมต้องขอขอบพระคุณคณาจารย์ ท่านอธิการบดี และเพื่อน ๆ รุ่น 54 ทุกท่าน สำหรับ ประสบการณ์ที่ดีในรั้วเหลืองแดงของเรา ด้วยความภาค ภูมิใจและยินดีรับใช้มหาวิทยาลัยเสมอในฐานะศิษย์เก่า คนหนึ่ง และขอแสดงความยินดีกับเพื่อนร่วมรุ่น 54 อาจารย์ศิริวิมล นกทรัพย์ ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และยินดีกับคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่มีอายุครบ 50 ปี ขอให้เป็นสถาน ศึกษาอุดมความรู้ และผลิตบัณฑิตที่ดีมีคุณภาพสืบต่อ ไป เทอญ

นางสาวสิริประภา มณีเศวต

ศิษย์เก่าสาขาวิชาศิลปกรรม รหัส 54

ทักษะฝีมือและจิตวิญญาณของผู้สร้างสรรค์ ถือเป็นความภาคภูมิใจและเป็นช่วงเวลาที่มีความหมายอย่างยิ่งในชีวิต

ตั้งแต่วันแรกที่ก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นและมีความสุขกับการได้เริ่มต้นชีวิตนักศึกษา การเรียนในสาขาศิลปกรรม ที่ได้เปิดโอกาสให้ดิฉันได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการสร้างผลงานศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ การใช้เทคนิคและวัสดุที่หลากหลาย รวมถึงการฝึกฝนความคิดสร้างสรรค์และการแสดงออกทางศิลปะอย่างอิสระ หลายสิ่งเป็นสิ่งที่ดิฉันไม่เคยทำมาก่อนในชีวิต แต่ด้วยการเรียนรู้จากอาจารย์ผู้มีความรู้และประสบการณ์ ทำให้ดิฉันสามารถพัฒนาตนเองและค้นพบศักยภาพของตัวเองมากยิ่งขึ้น

หากจะย้อนกลับไป การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยถือเป็นช่วงเวลาสำคัญของชีวิต ที่ไม่เพียงแต่เป็นการเรียนรู้ด้านวิชาการเท่านั้น แต่ยังเป็นช่วงเวลาที่หล่อหลอมความคิด ประสบการณ์ และมีตรรกะที่มีคุณค่า สำหรับดิฉันแล้ว การได้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาศิลปกรรม ไม่ได้เป็นเพียงแค่คณะฯ ที่ดิฉันมาเล่าเรียนวิชาศิลปะเท่านั้น แต่คือ “บ้านหลังที่สอง” ที่บ่มเพาะให้ดิฉันเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ ทั้งในด้าน

นอกจากการเรียนในห้องเรียนแล้ว ชีวิตในมหาวิทยาลัยยังเต็มไปด้วยกิจกรรมที่สร้างความทรงจำอันงดงาม หนึ่งในช่วงเวลาที่สนุกและประทับใจที่สุดคือกิจกรรมรับน้อง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง ทำให้เกิดความสามัคคีและความผูกพันภายในสาขา ดิฉันได้พบเพื่อนใหม่มากมาย และได้ใช้เวลาร่วมกันทั้งการเรียน การทำกิจกรรม และการช่วยเหลือกันในเรื่องต่าง ๆ มิตรภาพเหล่านี้กลายเป็นความทรงจำที่มีค่าและยังคงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน

ตลอดระยะเวลา 4 ปี ในมหาวิทยาลัย ดิฉันได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ และมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบ และภาวะความเป็นผู้นำ ในปีที่ 3 ดิฉันได้รับความไว้วางใจจากเพื่อน ๆ และอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าชมรมศิลปะ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ท้าทายและมีคุณค่ามาก ดิฉันได้ทำหน้าที่วางแผนและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชมรม รวมถึงส่งเสริมให้นักศึกษารุ่นน้องได้แสดงความสามารถทางด้านศิลปะ การทำงานในตำแหน่งนี้ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้การบริหารจัดการ การประสานงาน และการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

ความตั้งใจในการเรียนและการทำกิจกรรม ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา ส่งผลให้ ใน พ.ศ. 2557 ดิฉันได้รับเกียรติบัตร “นักศึกษากิจกรรมดีเด่น” ซึ่งถือเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง เพราะเป็นรางวัลที่สะท้อนถึงความพยายามและความทุ่มเทที่ดิฉันได้มอบให้กับทั้ง การเรียนและกิจกรรมของมหาวิทยาลัย รางวัลนี้ไม่ได้เป็นเพียงความสำเร็จส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ดิฉันมุ่งมั่นพัฒนาตนเองต่อไป

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมีความหมาย คือการได้เรียนรู้จากอาจารย์ ผู้สอน อาจารย์ทุกท่านไม่เพียงแต่ถ่ายทอดความรู้ด้าน ศิลปะเท่านั้น แต่ยังให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิต การทำงาน และการเป็นคนที่มีความคุณภาพในสังคม ความเอาใจใส่ และการสนับสนุนจากอาจารย์ทำให้ ดิฉันรู้สึกอบอุ่นและมีกำลังใจในการเรียนอยู่เสมอ

หลังจากสำเร็จการศึกษา ดิฉันได้นำความรู้และ ประสบการณ์ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยมาใช้ในการประกอบอาชีพ ปัจจุบันดิฉันทำหน้าที่เป็นครูสอน ศิลปะในโรงเรียนแห่งหนึ่ง การได้ถ่ายทอดความรู้ และสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนทำให้ดิฉันรู้สึก ภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ดิฉันพยายามนำวิธีการสอนที่ สร้างสรรค์และประสบการณ์จากการเรียนศิลปกรรม มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้ เรียนรู้ศิลปะอย่างสนุกสนานและกล้าแสดงออกทาง ความคิด

เมื่อย้อนกลับไปมองช่วงเวลาที่เรียนอยู่ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดิฉันรู้สึก ซาบซึ้งและขอบคุณทุกประสบการณ์ที่ได้รับ ทั้งความ รู้ มิตรภาพ กิจกรรม และโอกาสต่าง ๆ ที่หล่อหลอม ให้ดิฉันเติบโตเป็นคนที่มีความมั่นใจและพร้อมเผชิญ กับโลกแห่งการทำงาน มหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่เพียงเป็น สถานที่ศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นสถานที่ที่สร้าง ความทรงจำอันงดงามและเป็นรากฐานสำคัญของชีวิต

ดิฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นศิษย์เก่าของคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถนำความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาการศึกษาและสังคมต่อไปในอนาคต พร้อมทั้งเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนรุ่น ต่อๆ ไป ให้เห็นว่าศิลปะสามารถสร้างคุณค่าให้กับชีวิต และสังคมได้อย่างแท้จริง

ช่วงเวลา 4 ปีในรั้วมหาวิทยาลัยอาจดูเหมือน เป็นช่วงเวลาสั้น ๆ แต่สำหรับดิฉันแล้ว มันคือช่วงเวลา ที่เต็มไปด้วยความสุข การเรียนรู้ และความทรงจำที่ไม่ลืม ลืม และจะยังคงเป็นแรงบันดาลใจให้ดิฉันก้าว เดินต่อไปบนเส้นทางของการเป็นครูศิลปะด้วยความภาคภูมิใจเสมอ

นางสาวฤทัยชนก สิงห์รอ

ศิษย์เก่าสาขาวิชานิเทศศาสตร์ รหัส 55

ที่ปรึกษาการขายบริษัทโตโยต้า ออยุธยา

เมื่อย้อนกลับไปในช่วงเวลาที่ได้ศึกษาในสาขานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ความทรงจำต่าง ๆ ยังคงชัดเจนและอบอุ่นเสมอ คนๆ ไม่ใช่เพียงสถานที่สำหรับการเรียนรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่เป็นพื้นที่ที่หล่อหลอมความคิด ตัวตน และทัศนคติในการใช้ชีวิต

สาขานิเทศศาสตร์สอนให้เข้าใจถึงการสื่อสารทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ ได้เรียนรู้การคิดอย่างสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมถึงการรับมือกับข้อขัดแย้งที่ งานกิจกรรม โปรเจกต์ต่าง ๆ และการเรียนในด้านวิชาต่างๆ ทั้งข่าว วิทยุโทรทัศน์ การสื่อสารประชาสัมพันธ์ และอื่น ๆ ล้วนเป็นประสบการณ์ที่ช่วยพัฒนาความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในตนเองเพื่อประกอบวิชาชีพในอนาคต

สิ่งที่ประทับใจมากที่สุดคือความใกล้ชิดและความอบอุ่นจากคณาจารย์ อาจารย์ทุกท่านไม่ได้เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดความรู้ แต่ยังเป็นพี่ที่ปรึกษา เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นผู้ผลักดันให้ตัวฉันกล้าที่จะก้าวออกจากกรอบเดิม ๆ เพื่อค้นหาศักยภาพของตนเอง บรรยากาศในการเรียนเต็มไปด้วยมิตรภาพ ทั้งเพื่อนร่วมรุ่น รุ่นพี่ และรุ่นน้อง ที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเสมอเวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็สนุกมาก

หลังจากสำเร็จการศึกษา ความรู้และทักษะจากสาขานิเทศศาสตร์ได้กลายเป็นรากฐานสำคัญในการทำงานและการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นทักษะการสื่อสาร หรือ สื่อโซเชียลมีเดีย หรือ การทำงานร่วมกับผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลผลิตจากการเรียนรู้ในคณะฯ และในระหว่างการเรียนนิเทศศาสตร์

ปัจจุบันทำอาชีพเป็นที่ปรึกษาการขายที่ต้องทำงานกับการสื่อสารกับผู้คนและสื่อโซเชียลมีเดีย จริง ๆ จบมาไม่ได้ทำงานตามสายที่เรียนมา แต่สาขาวิชานิเทศศาสตร์ ก็สามารถนำมาใช้ในอาชีพปัจจุบันได้แทบจะทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การใช้สื่อ ดิจิทัลและแพลตฟอร์ม การคิดคอนเทนต์ หรือแม้กระทั่งจิตวิทยาการสื่อสารในการคุยกับลูกค้า ไม่เสียใจเลยที่เลือกเรียนสาขาวิชานี้

ในโอกาสครบรอบ 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดิฉันขอแสดงความยินดีและความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะฯ อันทรงคุณค่าแห่งนี้ ขอให้คณะฯ ยังคงเป็นพื้นที่แห่งการสร้างสรรค์ความรู้ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และเป็นแหล่งบ่มเพาะความคิดที่งดงามต่อไปอีกยาวนาน

ว่าที่ ร้อยตรี พงษ์ดนัย ไวยศิลป์

ศิษย์เก่าสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น รหัส 58

พนักงานเทศบาล เทศบาลตำบลสามเมือง อำเภอลาดบัวหลวง

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ก้าวแรกของชีวิตกับการเป็นนักศึกษาในสาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา รุ่นที่ 1 กับคำถามแรกที่ตั้งขึ้นมา คือ เราเรียนสาขานี้แล้วจบมาจะทำอะไร คาบแรกคำตอบจากคำถามที่ตั้งขึ้น ก็ทยอยมีคำตอบมาเรื่อย ๆ จากการศึกษารายวิชาต่าง ๆ พร้อมทั้งคำแนะนำความรู้ประสบการณ์ของคณาจารย์ในสาขาทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดออกมาว่า การปกครองท้องถิ่นคือเรื่องใกล้ตัวมาก ๆ และเป็นสิ่งที่เราต้องประสบพบเจอได้ตลอดเวลา เพราะทั้งเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวเราเพราะการมีบุคคลที่อาสาเข้ามาเป็นตัวแทนในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นเขามีวิสัยทัศน์ในการบริหารไปในทิศทางใดบ้าง ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในสาขานี้ทำให้มองเห็นได้อย่างชัดเจน ตั้งแต่พื้นฐานอย่างท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศว่าผู้นำเขาบริหารกันอย่างไร เป็นไปตามกระบวนการหรือรูปแบบใด สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ได้รู้เรียนมาจากสาขาการปกครองท้องถิ่นทั้งสิ้น สิ่งสำคัญที่สุดของการเรียนคือการมีเพื่อนร่วมรุ่นที่ดี คณาจารย์ในสาขาทุกท่านที่เอาใจใส่ มอบความรู้ ประสบการณ์ เสริมอาวุธให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ ในการออกไปปฏิบัติงานภายนอกได้อย่างเต็มภาคภูมิสุดท้ายนี้กระผมยังคงเชื่อมั่นในสาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งคณาจารย์ของสาขาทุกท่าน และกล้าการันตีถึงองค์ความรู้ที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพอย่างเต็มเปี่ยมตลอดไป

นายวงศ์นันต์ อัครภัก

ศิษย์เก่าสาขาวิชานิเทศศาสตร์ รหัส 60
ผู้ก่อตั้งบริษัท Fema House (ฟีม่า เฮ้าส์)

การเรียนที่สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ต้องบอกเลยว่าเป็นนิเทศแห่งเดียวในอยุธยาที่ทำได้ ถึงเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ตั้งเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ที่มีนิเทศศาสตร์ แต่หลักสูตรการสอนค่อนข้างครบครันมากกว่าที่คิด อีกทั้งยังมีวิชาเลือกต่าง ๆ ที่สามารถเลือกลงเรียนได้ตามความสนใจ อย่างเช่นตัวผมได้ลง ปรัชญา ภาษาจีน หรือการจัดอาหาร (จำชื่อวิชาไม่ได้ ฮ่า ๆ) ความรู้เสริมพวกนี้มีประโยชน์ในสายงานปัจจุบันเหมือนกัน เช่นการคิด เขียนบท การจัดอาหารเพื่อถ่าย Foot Shot อีกทั้งยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ค่อนข้างบอยที่ทางสาขาและคณะฯ จัดขึ้น เช่น กิจกรรมศิลปินแห่งชาติสัญจร ทำให้ได้ร่วมกิจกรรม และพัฒนาทักษะด้านที่สนใจ ได้รับความรู้ เทคนิค และคำติชมจากผู้ที่มีประสบการณ์ และได้ Connection จากสาขาวิชาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น (ต้องบอกเลยว่ามีกิจกรรมบ่อยมาก)

ส่วนทางด้านสาขานิเทศศาสตร์ พอเข้ามาปีหนึ่งปีนั้นก็จะมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องขึ้นโชว์ แสดงบนเวที เป็นการละลายพฤติกรรม และดึงความกล้าแสดงออกในตัวนักศึกษาออกมา การเรียนค่อนข้างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการคิด การตลาด การถ่าย การติดต่อ หรือพิธีกรหน้ากล้อง ไปยังจรรยาบรรณของผู้ผลิตสื่อ ถ้าพูดตรง ๆ ตอนไปเข้าวงการโฆษณาใหม่ ๆ แอบน้อยใจที่ไม่มีคนรู้จักนิเทศศาสตร์อยุธยา และความรู้เฉพาะด้านเราน้อยกว่าคนอื่น ๆ ตอนเรียนรู้สู้กว่าเก่ง เบอร์ตัน ๆ พอมาเจอโลกการทำงานจริงทำให้รู้สึกตัวเล็ก แต่พอเราเริ่มเข้าใจ ทำให้เห็นข้อดี ของการมีความรู้พื้นฐานหลาย ๆ ด้าน และไปดึงวิชาจากผู้มีความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เราสนใจเฉพาะจุด ทำให้ไม่ว่าเราสนใจอะไร เราจะมีความรู้ความเข้าใจ จับทางไว้ได้มากกว่าคนที่เก่งมาก ๆ ด้านเดียว “เหมือนไม่มีกรอบมาบังคับว่าเราต้องทำในสิ่งเดียวตลอดไป”

“เป็นเปิดที่มีคุณภาพ” ปัจจุบันได้เปิดโปรดักชั่นเฮ้าส์ของตัวเอง ทำให้ต้องใช้ความรู้ทุก ๆ ด้าน แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะทำเป็นทุกอย่าง แต่ไม่มีอะไรได้ดีสักอย่าง ผมได้นำความรู้พื้นฐานที่ได้เรียนมา พัฒนาด้านProduction ให้มีศักยภาพ และคุณค่า

“มีคนสอนผมไว้ว่าจงเป็นผู้นำ ไม่ใช่เป็นหัวหน้า” การที่จะทำเฮ้าส์ให้สำเร็จเราต้องมีความรู้เข้าใจในทุกกระบวนการ ตั้งแต่ดีเทลเล็ก ๆ อย่างเช่น การยกของ การจัดอุปกรณ์ การ Set อุปกรณ์ ไปยังด้านการคิด การถ่าย การติดต่อ การตลาด การบริหารจัดการ หรือแม้แต่เทคนิคการพูด บุคลิกภาพการเข้าสังคม (Connection สำคัญมาก) เมื่อเรามีความรู้ความเข้าใจตั้งแต่เรื่องเล็ก ๆ ไปถึงเรื่องใหญ่ ๆ ก็จะทำให้การทำงานมีคุณภาพ และสามารถนำพาทีมงานเราไปได้ถูกทิศทาง

ด้วยสิ่งที่เคยมองว่าเป็นข้อด้อยตอนยังเด็ก ทำให้เห็นข้อดีในปัจจุบัน สถานที่ เพื่อน อาจารย์ มหาวิทยาลัย ประสบการณ์ ความรู้ และคนที่พบเจอระหว่างทาง หล่อหลอมให้เราเป็นเราในทุกวันนี้

นางสาวอารีรัตน์ เช้ากระโทก

ศิษย์เก่าสาขาวิชาประวัติศาสตร์ รหัส 61

นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลพบุรี

ดิฉันเป็นเด็กสาวชาวโคราชที่มาค้นพบตัวเองว่าชอบวิชาประวัติศาสตร์และโบราณคดี ก็เมื่อตอนเรียนปวช. ชั้นปีที่ 2 ซึ่งอาจเป็นอะไรที่ดูเหมือนสายเกินไป เพราะที่ไหนจะยอมรับนักเรียนสายอาชีพเข้าไปเรียนได้ถ้าไม่ใช่ตรงกับสาขาที่ตัวเองเรียนมา แต่ก็พยายามทุ่มเททุกอย่างที่มี หมั่นศึกษาหาความรู้ แม้ในใจจะรู้ว่าคงไม่มีที่ไหนเขารับเราเข้าเรียน แต่ด้วยความเมตตาของอาจารย์ ดร. พิมพ์ ภูมิพานเรศศิริกุล และอาจารย์วรารณ สมพงษ์เจริญ ในวันสอบสัมภาษณ์เมื่อปี พ.ศ. 2561 และความมุ่งมั่นตั้งใจว่าจะสู้ ถึงแม้อาจารย์จะเป็นกังวลว่าเด็กสายอาชีพอย่างเราจะเรียนได้หรือไม่ และรู้แสบใจตัวเองดีว่าพื้นฐานความรู้ที่เราไม่มีทางเทียบเท่าเพื่อนที่มาจากสายสามัญแน่นอน แต่ดิฉันก็ยังเชื่อมั่นในตัวเองเสมอว่าดิฉันต้องเรียนได้ เมื่อเข้ามาเรียนแล้วก็ต้องใช้เวลาปรับตัวและปรับพื้นฐานความรู้ตัวเองใหม่หมด โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวกับยุโรป ซึ่งไม่มีความรู้เลย กับหลายครั้งที่ท้อถอยจนเกือบจะลาออก

แต่เมื่อมองกลับไปถึงความตั้งใจเดิมและความเมตตาที่อาจารย์ในสาขามอบให้ จึงทำให้เริ่มกลับมาสู้ หมั่นฝึกฝนพัฒนาตนเองทั้งเรื่องความรู้และการเขียนงาน ประกอบกับการได้ทำกิจกรรมที่สาขาได้จัดขึ้นอย่างหลากหลาย ทำให้การเรียนสนุกอยู่ทุกวัน ทุกเดือน และทุกปีเรื่อยมา จนถึงปีสุดท้ายที่เรียนจบ จากเด็กสายอาชีพที่พื้นฐานติดลบ สู้บั้นคิด เกียรตินิยมอันดับ 1 กลายเป็นความภาคภูมิใจของตนเองและครอบครัวอย่างที่สุด

แม้จะเรียนจบแล้ว อาจารย์ทุกท่านก็ยังสนับสนุนทุกการเติบโตเสมอมา โดยเฉพาะการสอบเป็นพนักงานราชการ ตำแหน่งนักจดหมายเหตุ ของกรมศิลปากรได้ และเข้าไปทำงานได้ตามความตั้งใจ จนปัจจุบัน ความรู้และความเมตตาที่อาจารย์ทุกท่านมอบให้ก็นำพาดิฉันเข้าสู่คำว่า “การเป็นข้าราชการ” อย่างเต็มตัว ในตำแหน่ง นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ กระทรวงวัฒนธรรม ในทุกวันนี้ดิฉันยังพึงระลึกตนอยู่เสมอว่าดิฉันไม่มีทางทำความฝันของตัวเองสำเร็จเลย ถ้าไม่มีอาจารย์ปัทม

อาจารย์จิต อาจารย์มด อาจารย์วิ และอาจารย์ปิงปอง ให้ความเมตตาและเชื่อมั่นในตัวดิฉันมาโดยตลอด ขอขอบคุณสาขาวิชาประวัติศาสตร์ แห่งนี้ ที่ทำให้ความฝันที่อยากทำงานในสายงานประวัติศาสตร์ของดิฉันไม่ใช่เป็นแค่จินตนาการที่ชอบเพ้อคิดก่อนนอน แต่สามารถทำให้เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ สมผัสได้จริง และได้อยู่กับความฝันที่เป็นจริงนี้ทุกวัน และสุดท้ายแล้ว วิชาประวัติศาสตร์ ไม่ใช่เพียงวิชาที่ท่องจำแล้วนำไปสอบ แต่ทำให้เราได้เรียนรู้สัจธรรมของชีวิต ว่าทุกอย่างมีสาเหตุและมีผลลัพธ์อยู่เสมอ ไม่มีสิ่งใดที่เกิดขึ้นอย่างเลื่อนลอย หรือแตกสลายไปโดยปราศจากสาเหตุและที่มาที่ไป ขอเพียงแค่เราพร้อมรับมือกับทุกการเปลี่ยนแปลงและไม่ประมาท เราก็จะสามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างปลอดภัย

ในส่วนของคุณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา เปิดรับสมัครนักศึกษาใหม่ในสาขาวิชาประวัติศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2561” เป็นประโยคที่ค้นหาเจอในอินเทอร์เน็ต รู้สึกว่านี่แหละ อย่างน้อยถึงเราจะไม่ติดคณะที่ตั้งใจ แต่คณะนี้ก็มีส่วนสอนสาขาประวัติศาสตร์ และอีกอย่างเราก็กู้ชินพื้นที่อยุธยาเพราะมาเที่ยวบ่อย คงไม่ยากมั้งกับที่นี่ และสุดท้ายก็ได้รับโอกาสจากอาจารย์และมหาวิทยาลัยเข้ามาเป็นนักศึกษาของ คมส. โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวชศิลป์ เป็นคณบดี คอยดูแลพวกเราชาว คมส. อยู่เสมอ ตลอดเวลา 4 ปี ในรั้วมหาวิทยาลัย มีโอกาสได้เรียนกับอาจารย์ในคณะฯ หลากหลายวิชา ทุกท่านล้วนมีแต่ความเมตตาให้ จากวันแรกจนวันนี้ ไม่มีวันไหนที่ไม่เคยภูมิใจที่ได้เป็นศิษย์ของ คมส. พยายามระลึกตนเสมอว่า “เรามีชื่อคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ติดตัวไปตลอดชีวิต อย่าทำอะไรให้มหาวิทยาลัย คณะ สาขา และคณาจารย์ต้องเสียชื่อเสียงโดยเด็ดขาด” ดิฉันไม่มีทางประสบความสำเร็จได้ ถ้าไม่มี คมส. เป็นอีกหนึ่งแรงสนับสนุน และแรงส่งเสริม โดยเฉพาะรางวัลศิษย์เก่าดีเด่นที่ทาง คมส. เห็นสมควรมอบให้ดิฉัน ยิ่งเป็นเครื่องยืนยันว่าดิฉันต้องพัฒนาตัวเองและสร้างสรรค์แต่สิ่งดี ๆ เพื่อสังคมอย่างไม่หยุดนิ่ง กราบขอบพระคุณในทุกความเมตตา และหากมีสิ่งใดที่ คมส. ต้องการให้ดิฉันรับใช้ ดิฉันพร้อมช่วยอย่างเต็มที่เพื่อตอบแทนในทุกความเมตตาที่คุณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้มอบให้

นางสาวภัทรพร สัมมาสูตร

ศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รหัส 64

เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสถ่ายทอดความรู้สึกในฐานะศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นผ่านข้อความนี้

ดิฉันสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2568 ดิฉันเติบโตในอำเภอเล็กๆ อย่างอำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดิฉันตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นการตัดสินใจที่มีคุณค่าต่อชีวิตของดิฉันอย่างมาก ตลอดระยะเวลาการศึกษา ดิฉันได้เรียนรู้จากทั้งอาจารย์ชาวไทยและชาวญี่ปุ่น ทำให้ทักษะภาษาญี่ปุ่นพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องและสามารถนำไปใช้ได้จริง การเรียนในสาขานี้ไม่ได้เป็นเพียงการเรียนรู้ภาษา แต่ยังรวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรม วิถีคิด และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ซึ่งช่วยเปิดมุมมองและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเดินทางมาเยี่ยมชมจำนวนมาก ดิฉันจึงมองว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในพื้นที่นี้เป็นโอกาสที่ดีอย่างมาก ในระดับชั้นปีที่ 3 ดิฉันได้เข้าร่วมกิจกรรมในรายวิชามัคคุเทศก์ญี่ปุ่น โดยได้นำเที่ยวกลุ่มชาวญี่ปุ่น ณ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ประสบการณ์ครั้งนั้นทำให้ดิฉันได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นสื่อสารในสถานการณ์จริง ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น และนำความรู้จากห้องเรียนมาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ในชีวิตประจำวันระหว่างการเดินทางมาเรียน ดิฉันมักใช้บริการรถไฟที่สถานีอยุธยา และมีโอกาสช่วยเหลือนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นอยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการบอกเส้นทางหรือให้ข้อมูลเบื้องต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้ดิฉันเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ และตระหนักว่าภาษาญี่ปุ่นมีประโยชน์อย่างยิ่งในชีวิตจริง นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน กิจกรรมต่าง ๆ ของคณะฯ ยังเปิดโอกาสให้ดิฉันได้ลองทำสิ่งใหม่ ๆ ได้พบเพื่อนต่างสาขา และสร้างมิตรภาพที่มีคุณค่า ทำให้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเต็มไปด้วยความสุขและความทรงจำที่น่าประทับใจ

ตลอดระยะเวลา 4 ปีในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่ได้เป็นเพียงสถานที่ให้วิชาการ แต่ยังหล่อหลอมความคิดและประสบการณ์ชีวิต การได้ไปเรียนในทุกวัน การเดินเปลี่ยนห้องเรียนเพื่อพบปะเพื่อนฝูง หรือการนั่งพูดคุยกันในช่วงพักกลางวัน แม้จะเป็นเรื่องธรรมดาแต่กลับเป็นความทรงจำที่อบอุ่นเสมอ แม้ในวันนี้ดิฉันจะสำเร็จการศึกษาแล้ว แต่เรื่องราวในช่วงเวลาเหล่านั้นยังคงเป็นหัวข้อสนทนาที่หยิบยกมาพูดถึงได้เสมอโดยไม่รู้เบื่อ

2

พลังความรู้ เพื่อท้องถิ่น」

การเรียนรู้การสอน

กว่าครึ่งศตวรรษแห่งการเดินทางทางวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา ได้สั่งสมองค์ความรู้ หล่อหลอมผู้คน และสร้างคุณภาพการต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง จาการากเหง้าของ เมืองประวัติศาสตร์อยุธยา คณะฯ ได้พัฒนาการเรียนการสอน ให้เติบโตเป็น “คลังปัญญาเพื่อท้องถิ่น” ที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เข้ากับการพัฒนาชุมชน และสังคมไทย

การจัดการเรียนการสอนของคณะฯ มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ทางวิชาการ ทักษะวิชาชีพ และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง (Experiential Learning) และการบูรณาการองค์ความรู้กับบริบทของสังคมและวัฒนธรรม นักศึกษาได้รับโอกาสในการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผ่านการศึกษาภาคสนาม การทำโครงการพัฒนาชุมชน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการทำงานร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่น

ด้วยศักยภาพของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในฐานะเมืองมรดกโลกที่เปี่ยมด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม คณะฯ ได้ใช้พื้นที่แห่งนี้เป็นฐานการเรียนรู้สำคัญ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสภาพแวดล้อมจริงและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์ความรู้ทางวิชาการกับการพัฒนาสังคมอย่างลึกซึ้ง

ปัจจุบันคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีจำนวน 15 หลักสูตร 3 กลุ่มวิชา ครอบคลุมศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่หลากหลาย โดยมีการจัดโครงสร้างหลักสูตรภายใต้สองกลุ่มภาควิชาหลัก ได้แก่ ภาควิชามนุษยศาสตร์ และ ภาควิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งสะท้อนถึงพัฒนาการทางวิชาการของคณะฯ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ภาควิชามนุษยศาสตร์มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจในคุณค่าของภาษา วรรณกรรม ศิลปะ และวัฒนธรรม ทั้งในบริบทของสังคมไทยและสังคมโลก ขณะเดียวกัน ภาควิชาสังคมศาสตร์มุ่งเน้นการศึกษา ด้านโครงสร้างและพลวัตของสังคม การบริหารจัดการ ภาครัฐ การสื่อสาร และการพัฒนาชุมชน เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถวิเคราะห์ปัญหาสังคมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ

ในวาระครบรอบ 50 ปีของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การพัฒนาการเรียนการสอนและหลักสูตรยังคงดำเนินต่อไปอย่างมั่นคง เพื่อให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ พร้อมทั้งธำรงรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

หลักสูตรทั้ง 15 หลักสูตร และ 3 กลุ่มวิชาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่นำเสนอในลำดับถัดไป สะท้อนถึงความหลากหลายทางองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และบทบาทของคณะฯ ในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมไทยในอนาคต

TIMELINE 50 YEARS」

การพัฒนาการเรียนการสอนของคณะฯ

“ห้าทศวรรษแห่งการสั่งสมองค์ความรู้
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมไทย
อย่างยั่งยืน”

พ.ศ. 2519

คณะวิชามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ วิทยาลัยครู
พระนครศรีอยุธยา
มีการแบ่งส่วนราชการ
ออกเป็นภาควิชา ประกอบด้วย
11 ภาควิชา คือ

1. ภาควิชาภาษาไทย
2. ภาควิชาภาษาอังกฤษ
3. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
4. ภาควิชาศิลปศึกษา
5. ภาควิชาดนตรีศึกษา
6. ภาควิชานาฏศิลป์
7. ภาควิชาปรัชญาและศาสนา
8. ภาควิชาสังคมวิทยา
9. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง
10. ภาควิชาประวัติศาสตร์
11. ภาควิชาภูมิศาสตร์

พ.ศ. 2538

คณะวิชามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ ได้เปลี่ยนชื่อ
เป็น “คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์”

พ.ศ. 2549

ส่วนราชการในคณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
แบ่งออกเป็น 3 หน่วยงาน
ประกอบด้วย

1. สำนักงานคณบดี ประกอบด้วย
3 หน่วยงาน 1) งานบริหารงานทั่วไป
2) งานวิชาการ และ 3) งานพัฒนา
นักศึกษา
2. ภาควิชามนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย
9 สาขาวิชา
3. ภาควิชาสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย
6 สาขาวิชา
4. กลุ่มวิชา ประกอบด้วย 3 กลุ่มวิชา

โครงสร้างหลักสูตร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาควิชามนุษยศาสตร์

1. สาขาวิชาภาษาไทย
2. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
3. สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
4. สาขาวิชาภาษาจีน
5. สาขาวิชาศิลปศึกษา
6. สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
7. สาขาวิชาดนตรีศึกษา
8. สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์
9. สาขาวิชาสหวิทยาการ
เพื่อการจัดการอาลา

ภาควิชาสังคมศาสตร์

1. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
2. สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม
3. สาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล
4. สาขาวิชานิติศาสตร์
5. สาขาวิชาประวัติศาสตร์
6. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

กลุ่มวิชา

1. กลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์
2. กลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา
3. กลุ่มวิชาภูมิศาสตร์

ภาควิชา มนุษยศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ความเป็นมาของสาขาวิชา

ระยะเวลากว่า 50 ปี ที่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ก่อตั้งขึ้น เปรียบเสมือนภาพสะท้อนของควมวิริยอุตสาหะ ในการวางรากฐานที่มั่นคงจากอดีตสู่ปัจจุบันเพื่อการก้าวต่อไปอย่างสง่างามในอนาคต

สาขาวิชาภาษาไทย เป็นส่วนหนึ่งของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ถือกำเนิดขึ้น ท่ามกลางบริบทของเมืองประวัติศาสตร์ ณ วิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยา โดยมีภารกิจหลักในเบื้องต้น คือ การผลิตบัณฑิตเพื่ออนุรักษ์ ถ่ายทอดภาษา และ วัฒนธรรมไทย ต่อมาเมื่อวิทยาลัยครูยกฐานะเป็น สถาบันราชภัฏ และมหาวิทยาลัยราชภัฏตามลำดับ สาขาวิชาภาษาไทย จึงได้ขยายขอบข่ายทางวิชาการ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยมีจุดจรรีที่สำคัญที่ทำให้สาขา วิชาภาษาไทยมีความโดดเด่นในเชิงวิชาการ คือ การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อผลิตบัณฑิตสายวิชาการ และ วิชาชีพที่เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยในระดับสูง โดยมีจุด เริ่มต้นจากคณาจารย์ผู้เป็นฟันเฟืองสำคัญในการวาง รากฐานหลักสูตร ได้แก่ รองศาสตราจารย์ปิยวรรณ สุธารัตน์ และรองศาสตราจารย์พัธนา ฉายศรีศิริ ผู้ร่วม วางระเบียบวิธีคิด และการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ความประณีตทางภาษา รวมถึงเป็นผู้บุกเบิกการศึกษา ด้านภาษาและวรรณคดีที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ท้องถิ่น ร่วมกับ รองศาสตราจารย์ ดร.วิชา ทรวงแสง ผู้สร้าง ความแข็งแกร่งเชิงลึกในด้านการวิจัยทางภาษา วรรณคดีไทย และคติชนวิทยา ทำให้หลักสูตรนี้เป็น

“หลักสูตรที่มีชีวิต” ที่ไม่เพียงแต่สอนให้ใช้ภาษาเป็น แต่สอนให้เข้าใจถึง “วิญญาณ” ของภาษาไทย และ วัฒนธรรมของความเป็นไทยอย่างแท้จริง และได้ส่งต่อ หลักสูตรให้กับคณาจารย์สาขาภาษาไทยในรุ่นต่อ ๆ มา ได้รับช่วงดูแลและพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะจนถึง ปัจจุบัน

“ภาษาไทย” เป็นสะพานที่เชื่อมต่อระหว่าง ความงดงามของอดีต กับความก้าวหน้าของอนาคต การสานต่อมรดกทางปัญญาของอาจารย์อาวุโสไม่ใช่ เพียงการรักษาสิ่งเดิมไว้ แต่คือการนำรากฐานที่ทันท่วงไว้ มาประยุกต์ให้เข้ากับโลกยุคดิจิทัล เพื่อให้ภาษาไทย ยังคงเป็นศาสตร์ที่ทรงพลังและมีคุณค่าในทุกยุคสมัย เพราะการเรียนรู้ภาษาไทย ไม่ใช่แค่เรื่องของตัวอักษร แต่ คือเรื่องของความเป็นมนุษย์ เป็นกุญแจสำคัญที่จะเปิด ประตูสู่ความเข้าใจผู้คน และการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในระดับสากล ปัจจุบันสาขาภาษาไทย ทำหน้าที่ เป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์และพัฒนาองค์ความรู้ ทางด้านภาษาไทย และจะยังคงร่วมขับเคลื่อนองค์ ความรู้ทางด้านภาษาไทย ภายใต้ “คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์” ต่อไปในอนาคต

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาไทย วรรณคดี และวัฒนธรรมไทย สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งมีความสามารถในการวิเคราะห์วรรณกรรมและการสื่อสารในบริบทสมัยใหม่ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้ผ่านการวิเคราะห์วรรณคดี การฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การสื่อสารภาษาไทยในบริบทสมัยใหม่ และการทำกิจกรรมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรมไทย

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาไทยและวรรณคดีไทย
- มีทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสร้างสรรค์งานเขียน
- มีทักษะการคิดวิเคราะห์ด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรม

โอกาสทางอาชีพ

- นักวิชาการด้านภาษาไทย
- นักเขียน
- นักวิจัย
- นักสร้างสรรค์เนื้อหา
- เจ้าหน้าที่ด้านวัฒนธรรม
- ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรางคณา ปัญญาณี
- อาจารย์ปราโมทย์ ระวิน
- อาจารย์ ดร.ศิรินทร์ แสงเพชร นาเรือง
- อาจารย์ดารافر ศรีม่วง
- อาจารย์รัตนชัย ปรีชาพงศ์กิจ
- อาจารย์สุวัฒน์ชัย คชเพต
- อาจารย์สุรางคนางค์ รัตนวิจารณ์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ความเป็นมาของสาขาวิชา

สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีพัฒนาการควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงของสถาบันการศึกษาโดยมีรากฐานมาจากการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2448 ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลิตครูเพื่อรองรับระบบการศึกษาไทยในระยะแรก ต่อมาสถาบันได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสถานะอย่างต่อเนื่องจนได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ใน พ.ศ. 2509 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ได้เริ่มขยายบทบาทด้านวิชาการและเปิดการเรียนการสอนในหลายสาขาวิชามากยิ่งขึ้น

ในช่วงการเป็นวิทยาลัยครูและต่อเนื่องสู่การเปิดสอนในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ พ.ศ. 2517 รวมถึงการขยายหลักสูตร ในช่วง พ.ศ. 2519-2524 สาขาวิชาภาษาอังกฤษถือเป็นกลุ่มวิชาหลักของการจัดการเรียนการสอนโดยในขณะนั้น ภาควิชาภาษาอังกฤษทำหน้าที่สำคัญในการผลิตครูภาษาอังกฤษและมีคณาจารย์จำนวนมากที่เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง สาขาวิชาภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทเด่นในการพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาเพื่อรองรับทั้งงานด้านการศึกษาและการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่กว้างขึ้น

ต่อมาเมื่อการผลิตครูภาษาอังกฤษเริ่มมีความเพียงพอต่อความต้องการ ภาควิชาภาษาอังกฤษจึงได้ขยายบทบาททางวิชาการ โดยเริ่มเปิดสอนหลักสูตรในสายศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ใน พ.ศ. 2528 ส่งผลให้สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีพัฒนาการที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในฐานะสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์ที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ คณาจารย์จากกลุ่มภาควิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังมีบทบาทสำคัญในการแยกตัวออกมาจัดตั้งและพัฒนาการเรียนการสอนภายใต้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ซึ่งทำให้สาขาวิชาภาษาอังกฤษถือกำเนิดและเติบโตควบคู่ไปกับการจัดตั้งคณะฯ ดังกล่าว

ภายหลังสถาบันได้รับพระราชทานนามเป็นสถาบันราชภัฏ ใน พ.ศ. 2535 และยกฐานะเป็นสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 สาขาวิชาภาษาอังกฤษได้มีการปรับปรุงหลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพันธกิจด้านการพัฒนาท้องถิ่นและการเตรียมบัณฑิตให้พร้อมต่อการทำงานในบริบทที่หลากหลาย จนกระทั่งสถาบันได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547

สาขาวิชาภาษาอังกฤษจึงถือได้ว่าเป็นสาขาวิชาที่ก่อตั้งขึ้นพร้อมกับการพัฒนาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการในช่วงการขยายตัวของหลักสูตรอุดมศึกษา

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การทำงาน และการศึกษาต่อในบริบทสากล โดยเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างรอบด้าน ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน พร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะการแปล การสื่อสารเชิงวิชาชีพ และความเข้าใจในวัฒนธรรมสากล และการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพต่าง ๆ

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง การเรียนรู้ผ่านโครงการ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน

พ.ศ. 2549 และนับถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ทั้งนี้ สาขาวิชาได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ และทักษะ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประเทศ และสังคมสากลได้อย่างเหมาะสม

สมรรถนะบัณฑิต

- มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ
- มีความเข้าใจด้านวัฒนธรรมและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
- มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ภาษาในการทำงาน

โอกาสทางอาชีพ

- นักแปล/นักล่าม
- มัคคุเทศก์
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
- พนักงานธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว
- เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์
- นักวิชาการทางภาษาอังกฤษ

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์ปิยธิดา คำพิพนธ์
- รองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร เสงี่ยมวิบูล
- อาจารย์พรเพ็ญ ไพศาลสุนิรมิต
- อาจารย์กฤษมา นະสานี
- อาจารย์อรคนางค์ นวลเจริญ
- อาจารย์เอกรัตน์ คนภาพร
- อาจารย์ศิริวิมล นกทรัพย์
- อาจารย์วราภรณ์ สืบวงศ์สุวรรณ
- อาจารย์เอกพล วิงวอน

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

ความเป็นมาของสาขาวิชา

ใน พ.ศ. 2528 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ได้จัดการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นครั้งแรกในฐานะเป็นวิชาเลือกเสรีสำหรับนักศึกษาวิชาเอกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดย มีอาจารย์วิไล เลิศรัตน์ (โบว์ เสรีวงศ์) เป็นผู้บุกเบิก การสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นท่านแรกร่วมกับอาจารย์ นงนุช จิตปัญโญภาส ซึ่งเป็นอาจารย์ที่มีคุณวุฒิวิชา เอกภาษาญี่ปุ่น ภายใต้การสนับสนุนจากท่านอธิการ โสภณ สุวรรณโรจน์ อธิการบดีในขณะนั้น และใน พ.ศ. 2529 บรรจุอาจารย์คุณวุฒิวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น เพิ่ม คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ทรพรพสุ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บวรศรี มณีพงษ์ จากนั้นใน พ.ศ. 2530 เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาโทให้แก่ นักศึกษา สาขาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ และ ต่อ มาใน พ.ศ. 2536 ได้เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาโทให้ แก่นักศึกษาครุทายาทหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชา เอกภาษาอังกฤษ จำนวน 2 รุ่น ในช่วงเวลานั้นวิทยาลัย ครู หลายแห่ง ต่ อ ง ก ร เ ปิ ด ส อ น ภ า ศ า ญี่ปุ่น แต่ไม่มีบุคลากรที่มีคุณวุฒิวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น วิทยาลัย ครูพระนครศรีอยุธยาจึงเป็นแกนนำสำคัญร่วมมือกับ มูลนิธิญี่ปุ่น จัดอบรมพัฒนาบุคลากรสำหรับการสอน ภาษาญี่ปุ่นในวิทยาลัยครูอื่น ๆ

ต่อมาสาขาภาษาญี่ปุ่น วิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยาโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ทรพรพสุ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรศิลป ศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นของวิทยาลัยครู

จนสามารถเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขา วิชาภาษาญี่ปุ่นที่สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา รุ่น แรกใน พ.ศ. 2544 ขณะเดียวกันยังคงเปิดสอนภาษา ญี่ปุ่นเป็นวิชาโทให้แก่ นักศึกษาสาขาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ และวิชาเอกการท่องเที่ยว การ เปิดสอนในระยะแรกนั้นได้รับการสนับสนุนด้านผู้สอน ชาวญี่ปุ่นจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่ง ประเทศญี่ปุ่น (JICA) อย่างต่อเนื่องกว่า 10 ปี และได้รับ การสนับสนุนด้านทรัพยากรการจัดการเรียนการสอน รวมถึงทุนการพัฒนาการสอนสำหรับอาจารย์ไทย และ ทุนศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของนักศึกษาวิชาเอก ภาษาญี่ปุ่นจากมูลนิธิญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังได้ทำความร่วมมือแลกเปลี่ยน ทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยการศึกษาภาคตะวันตก ของญี่ปุ่น 6 แห่งให้ทุนอบรมการสอนของอาจารย์ คนไทย จัดหาอาจารย์อัตราจ้างชาวญี่ปุ่นและแลก เปลี่ยนนักศึกษาเพื่อเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม ไทย - ญี่ปุ่น ในปัจจุบันสาขาภาษาญี่ปุ่นยังคงมีความ ร่วมมือกับหน่วยงานและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ใน ประเทศญี่ปุ่น เพื่อส่งเสริมทักษะและประสบการณ์

ด้านภาษาให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ พ.ศ. 2544 จนถึงปัจจุบันใน พ.ศ. 2569 สาขาวิชา ภาษาญี่ปุ่นในฐานะวิชาเอกได้ดำเนินการสอนและผลิตบัณฑิตมาเป็นระยะเวลา 25 ปี มีการปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องและทันต่อยุคสมัยตลอดมา จากจุดกำเนิดแรกของการสอนภาษาญี่ปุ่นในชื่อของวิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยา สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จวบจนถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา การสอนภาษาญี่ปุ่นได้ดำเนินมาเป็นเวลา 41 ปี การต่อสู้ การพัฒนา และการผลิตเปลี่ยนบุคลากรของสาขาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละช่วงเวลาสถานการณ์ ตลอดเวลาที่ผ่านมามีความมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และคุณธรรม ให้สามารถใช้ศักยภาพทางภาษาญี่ปุ่น เป็นฟันเฟืองหนึ่งที่มีส่วนเชื่อมโยงไทยกับญี่ปุ่นทั้งใน ภาคอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคการศึกษา ซึ่งไม่เพียงแต่ในท้องถิ่นอยุธยาและประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังไปไกลถึงประเทศญี่ปุ่นอีกด้วย

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษา ญี่ปุ่น จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาบัณฑิตที่มีความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการสื่อสาร การทำงาน และการศึกษาต่อในบริบทระหว่างประเทศ โดยเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กับการเรียนรู้วัฒนธรรม สังคม และวิถีชีวิตของประเทศญี่ปุ่น เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสามารถทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างไทยและญี่ปุ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นผ่านการฝึกทักษะ การสื่อสารในสถานการณ์จริง การเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของภาษา การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับภาษาญี่ปุ่น

โอกาสทางอาชีพ

- ล่ามภาษาญี่ปุ่น
- นักแปลภาษาญี่ปุ่น
- พนักงานในบริษัทญี่ปุ่น
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างประเทศ
- เจ้าหน้าที่ประสานงานระหว่างประเทศ
- นักวิชาการทางภาษาญี่ปุ่น

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์เชี่ยวชาญ ททรัพย์สุริต
- อาจารย์สุพรชัย ปิยะรัตน์วนกุล
- อาจารย์กิตติกรณ์ ศรีกิตติวรรณ
- อาจารย์ Taro Satio
- อาจารย์ Yuka Sasamoto

สมรรถนะบัณฑิต

- สามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมญี่ปุ่น
- มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการทำงานในบริบทระหว่างวัฒนธรรม

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน

ความเป็นมาของสาขาวิชา

ในปัจจุบัน ภาษาจีนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในเวทีโลก ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว และได้ผลักดันให้เกิดการจัดตั้งสาขาวิชาภาษาจีนขึ้นใน พ.ศ. 2558 เพื่อเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

ตลอดระยะเวลา 11 ปีที่ผ่านมา สาขาวิชาภาษาจีนมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เพียงพัฒนาทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจในมิติทางวัฒนธรรม วิถีคิด และบริบทของสังคมจีน เพื่อให้นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่ร่วมในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมั่นใจ

สาขาวิชายังคงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การคิดวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ภาษาจีนในบริบทจริง ควบคู่กับการส่งเสริมประสบการณ์นอกห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางวิชาการ การแข่งขันทักษะภาษา หรือโครงการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เพื่อเปิดโลกทัศน์และเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาในทุกมิติ

ด้วยแนวทางการพัฒนาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการเรียนรู้เพื่อการใช้จริง ทำให้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในหลากหลายสายอาชีพ ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจระหว่างประเทศ ตลอดจนบทบาทของการเป็นผู้เชื่อมโยงภาษาและวัฒนธรรมระหว่างไทยและจีน

สาขาวิชาภาษาจีนยึดมั่นในการผลิตบัณฑิตที่มีทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม พร้อมด้วยทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว กล้าเรียนรู้ และพร้อมเผชิญความท้าทายในโลกยุคใหม่

ด้วยความภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ของพระนครศรีอยุธยา อันเป็นเมืองมรดกโลกที่เปี่ยมด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สาขาวิชาภาษาจีนจึงมุ่งหวังที่จะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมในการก้าวสู่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ พร้อมทั้งมีบทบาทในการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างวัฒนธรรมในอนาคตอย่างยั่งยืน

จุดเด่นของหลักสูตร

มุ่งพัฒนาทักษะภาษาจีนควบคู่กับความเข้าใจวัฒนธรรมจีน เพื่อสร้างบัณฑิตที่สามารถทำงานในบริบทระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมวัฒนธรรม

สมรรถนะบัณฑิต

- มีทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
- เข้าใจวัฒนธรรมจีน
- สามารถประยุกต์ใช้ภาษาในอาชีพ

โอกาสทางอาชีพ

- ล่าม
- นักแปล
- มัคคุเทศก์
- พนักงานธุรกิจระหว่างประเทศ
- ครูภาษาจีน

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์สุชนา หลงเจริญ
- อาจารย์ปิยธิดา สังสีแก้ว
- อาจารย์นภัสสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี
- อาจารย์ชาญเดช เทียนทอง
- อาจารย์เบญจวรรณ รักเงิน

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ความเป็นมาของสาขาวิชา

สาขาวิชาศิลปศึกษาได้ก่อตั้งมาอย่างยาวนาน ในชื่อเดิม คือ สาขาวิชาศิลปกรรม โดยก่อตั้งมา 40 กว่าปี ในสมัยที่เป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา โดย คณาจารย์ยุคบุกเบิกได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมล พึ่งวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำง พรศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิพนธ์ ทวีกาญจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมนึก ศรีโชติ รองศาสตราจารย์ฉลอง สุนทรนนท์ และอาจารย์มงคล บุษปฤกษ์ โดยเปิดสอนในหลักสูตรภาพพิมพ์ เพื่อผลิต ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านศิลปะและบุคลากรทาง ศิลปะที่มีความสามารถทางวิชาการและทักษะในการ สร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะเพื่อตอบสนองต่อ หน่วยงานทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งขณะนั้น สาขาวิชาได้ผลิตบัณฑิตได้จำนวนมากสู่สังคม จนสาขา วิชาเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของคนในพื้นที่และ จังหวัดใกล้เคียง และมักจะเรียกชื่อสาขากันอย่างคุ้น หูว่า “ภาควิชาศิลปะ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา”

จนกระทั่ง พ.ศ. 2538 วิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยา เปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา” สาขาวิชาได้เพิ่มหลักสูตรใหม่โดย เปิดสอนในหลักสูตรภาพพิมพ์และหลักสูตรศิลปกรรม ควบคู่กัน รวมถึงเปิดสอนในระดับอนุปริญญาสาขา ออกแบบประยุกต์ศิลป์ ในภาคปกติและภาคพิเศษ (เสาร์-อาทิตย์) เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ที่ ต้องการ บุ ค ล า กร ท าง ด ้าน ศิ ล ปะ และ การออกแบบประยุกต์ศิลป์จำนวนมาก และ พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ยกฐานะขึ้นเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา” ทางสาขาได้

พัฒนาหลักสูตรใหม่เป็นหลักสูตรออกแบบประยุกต์ศิลป์ ใน พ.ศ. 2550 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ด้านการออกแบบทางศิลปะประยุกต์ที่หลากหลาย เพื่อ ตอบสนองต่อสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการ ของระบบอุตสาหกรรมศิลป์ ที่ต้องการบุคลากรทางการ ออกแบบทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะในระบบ อุตสาหกรรมศิลป์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาที่มีการ พัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีความต้องการทางด้านการ ออกแบบทางศิลปะร่วมด้วยในกิจกรรมต่าง ๆ และ ต่อมาใน พ.ศ. 2556 สาขาวิชาได้ปรับหลักสูตรเป็น หลักสูตรทัศนศิลป์ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถ ทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะรวมถึงนักวิชาการทาง ศิลปะ และสร้างผู้ประกอบการทางศิลปะเพื่อตอบสนอง ต่อสังคมที่มีความต้องการที่หลากหลายเชิงศิลปะใน แต่ละพื้นที่ และใน พ.ศ. 2561 สาขาวิชาได้พัฒนาเป็น หลักสูตรประยุกต์ศิลป์ เพื่อผลิตบัณฑิตด้านออกแบบ ประยุกต์ศิลป์ที่มีความสามารถในการออกแบบ สร้างสรรค์ผลงาน 2 มิติ และ 3 มิติ เพื่อตอบสนอง การสร้างสรรค์เชิงเอกลักษณ์ของพื้นที่ เน้นการบูรณา การศาสตร์การออกแบบร่วมกับเอกลักษณ์ของทุนทาง

วัฒนธรรมของพื้นที่ ที่มุ่งเน้นการตอบสนองเชิงนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ จนกระทั่ง พ.ศ. 2566 ถึงปัจจุบัน สาขาได้ปรับเปลี่ยนเป็นหลักสูตรศิลปศึกษา เพื่อมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตด้านการศึกษามีเป้าหมายเพื่อผลิตครูด้านศิลปะที่มีคุณภาพ สำหรับสอนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา รวมถึงนักวิชาการทางศิลปะและผู้ประกอบการทางศิลปะที่สามารถประยุกต์ความรู้ทางศิลปะสู่การสร้างสรรค์เชิงบูรณาการเพื่อตอบสนองสังคมรูปแบบใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งผลิตครูศิลปศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ สามารถบูรณาการศาสตร์ศิลปะสู่การพัฒนาท้องถิ่นและสังคมได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

สมรรถนะบัณฑิต

- มีทักษะด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์
- สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปะ
- มีจิตสำนึกในการพัฒนาชุมชน

โอกาสทางอาชีพ

- ครูศิลปะ
- นักวิชาการศิลปะ
- ศิลปิน
- นักออกแบบ

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิศิษฐ์ เพียรการค้า
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรพิมพ์ สุขสุวรรณ
- อาจารย์ ดร. สุรินทร์ ศรีสังข์งาม
- อาจารย์ ดร. จงกล เสงสุวรรณ
- อาจารย์วัชรวิวัฒน์ หิรัญพลาว์ส
- อาจารย์พชร วงษ์วรรณ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา

ความเป็นมาของสาขาวิชา

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ซึ่งมีผลบังคับใช้ พ.ศ.2547 ทำให้สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เปลี่ยนสถานะเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจให้บริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยทุกประการ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการยกระดับเป็นมหาวิทยาลัย คือ ต้องมีหลักสูตรเพื่อการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิต

หลังจากน้ำท่วมใหญ่ พ.ศ. 2554 หลักสูตรได้หยุดรับนักศึกษามาเป็นเวลา 3 ปี เนื่องจากมีอาจารย์เกษียณอายุราชการ ลาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และได้มีการโยกย้ายอาคารเรียน จากอาคาร 8 เดิม มาอยู่อาคาร 3 เนื่องจากอาคารเรียนเดิมนั้นมีผลกระทบจากน้ำท่วมจึงทำให้อาคารเรียนทรุดตัวลงและทางมหาวิทยาลัยได้งบประมาณการสร้างอาคารหลังใหม่ อาคาร 70 ล้าน ในปัจจุบันอาคารนี้มีชื่อว่า อาคารบ้านพลูหลวง

พ.ศ. 2556 หลักสูตรได้มีการประชุมปรึกษาหารือกัน ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านศิลปะการแสดง และให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์บริบทและพันธกิจของมหาวิทยาลัย จึงมีการเปิดรับอาจารย์ใหม่เข้ามาเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร

พ.ศ. 2557 หลักสูตรได้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรใหม่ เป็นหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง แบบเลือกตามความถนัด แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากลและการแสดง

พ.ศ. 2561 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุง 2561) สาขาวิชาศิลปะการแสดง เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และสร้างบัณฑิตทางด้านการแสดงทั้งนาฏศิลป์ไทยและสากล มีการรวมศาสตร์เข้าด้วยกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการบริหารจัดการ การละคร เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ในรูปแบบการอนุรักษ์ การพัฒนา และการสร้างผลงาน จึงพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพทางนาฏศิลป์และการแสดง ที่มีความรู้ความชำนาญมีศักยภาพสูงในการพัฒนาตนเองสู่การแข่งขันทางอาชีพศิลปะการแสดง ระดับประเทศและอาเซียน มีคณาจารย์บริหารหลักสูตร 5 ท่าน ได้แก่ (1) อาจารย์ ดร.วิษุฒดา ตันประเสริฐ (2) อาจารย์ ดร.ฤตพชรพร ทองถนอม (3) อาจารย์ ดร.ณรงค์ คุ้มมณี (4) อาจารย์ ธิติรัตน์ ภูมิวิวัฒน์ และ (5) อาจารย์ ญัฐพร นิรังสรรค์

พ.ศ. 2566 หลักสูตรได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่เป็นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุง 2566) สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) เป็นหลักสูตรร่วมผลิต ระหว่างคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อผลิตบัณฑิตครูทางด้านนาฏศิลป์ในการอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่คู่ชาติไทยและท้องถิ่นสืบไป และด้วยบริบทที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ที่อยู่ใจกลางเมืองที่เป็นมรดกโลก หลักสูตรยังสอดแทรก รายวิชาที่ช่วยเสริมทักษะจากประสบการณ์จริง และพัฒนาการเรียนการสอนบนพื้นฐานของความต้องการของท้องถิ่น หลักสูตรได้รับนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) มาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน สถานที่ตั้งหลักสูตรอยู่อาคารท่ากายี (อาคาร 3) ชั้น 2 อาจารย์ประจำหลักสูตร มี 5 ท่าน ได้แก่

(1) อาจารย์ ดร.วิษุฒดา ตันประเสริฐ (2) อาจารย์ ดร.ฤทธิพรพร ทองถนอม (3) อาจารย์ ดร.ณรงค์ คุ่มมณี (4) อาจารย์ ธิติรัตน์ ภูมิวัฒนะ และ (5) อาจารย์ วศิน สุขเกษม

ในปีการศึกษา 2568 หลักสูตรได้เข้าร่วมโครงการอบรมพัฒนาอาจารย์เพื่อรองรับการจัดทำหลักสูตรแบบ OBE (Outcome-Based Education) เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัยในการปรับหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรแบบ OBE ใน พ.ศ. 2569 เนื่องจากปีการศึกษา 2570 ทางหลักสูตรนาฏศิลป์ศึกษา จะปรับปรุงหลักสูตรเป็น 2 หลักสูตร ดังนี้ คือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา (ค.บ.4 ปี) และหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ วิชาเอกศิลปะการแสดงสร้างสรรค์ (ศป.บ.4 ปี) ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ หลักสูตรยังทำหน้าที่ร่วมอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความภาคภูมิใจในรากเหง้า สถาบันและท้องถิ่น ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคมในพื้นที่และนอกพื้นที่ จัดกิจกรรมในโครงการยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ชุมชนเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาและพันธกิจของมหาวิทยาลัยสืบไป

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษามุ่งผลิตบัณฑิตครูผู้มีความรู้ด้านนาฏศิลป์ไทยอย่างลึกซึ้ง ผสานความคิดสร้างสรรค์และการบูรณาการศาสตร์สมัยใหม่ พร้อมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพื่อธำรงรักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การฝึกทักษะ การแสดงจริง การจัดการเรียนรู้ในบริบทสถานศึกษา และการบูรณาการองค์ความรู้ด้านศิลปะกับการสอน

โอกาสทางอาชีพ

- ครุนาฏศิลป์
- นักวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
- นักแสดง
- นักจัดการแสดง
- อาชีพในธุรกิจบันเทิงและวัฒนธรรม

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์ธิดารัตน์ ภูมิวัฒน์นะ
- อาจารย์ ดร. วิชชุดา ตันประเสริฐ
- อาจารย์ ดร. ฤตพชรพร ทองถนอม
- อาจารย์ ดร. ณรงค์ คุ่มมะณี
- อาจารย์วศิน สุขเกษม

สมรรถนะบัณฑิต

- มีทักษะด้านนาฏศิลป์และการแสดงอย่างเชี่ยวชาญ
- สามารถออกแบบการเรียนการสอนได้อย่างสร้างสรรค์
- มีจิตวิญญาณความเป็นครูและคุณธรรมวิชาชีพ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

ความเป็นมาของสาขาวิชา

สาขาวิชาดนตรีศึกษามีการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องควบคู่กับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยในช่วง พ.ศ. 2540–2549 ได้มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น พร้อมทั้งแยกเป็นสาขาดนตรีไทยและดนตรีสากล สาขาดนตรีสากลได้รับความนิยมจากผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการเปิดสอนควบคู่กับดนตรีไทย ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องจนเป็นหลักสูตรดนตรีศึกษา (ครุดนตรี) ในปัจจุบันนักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากลโดยมีการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมเครื่องดนตรีหลากหลายประเภท เช่น เครื่องลมไม้ ขลุ่ยระนาด ปี่พาทย์ และเครื่องสายไทย

จุดเด่นของหลักสูตร

มุ่งผลิตครูดนตรีที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านทักษะดนตรี วิชาชีพครู และการพัฒนานวัตกรรม การเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และ ต่อยอดภูมิปัญญาดนตรีไทยควบคู่กับดนตรีสากล

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการฝึกปฏิบัติดนตรีการสอนใน สถานการณ์จริง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการบูรณาการชุมชน

สมรรถนะบัณฑิต

- มีทักษะดนตรีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
- มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
- มีจิตวิญญาณครูและความรับผิดชอบต่อสังคม

โอกาสทางอาชีพ

- ครูดนตรี
- วิทยากร
- นักดนตรี
- นักวิชาการด้านดนตรี

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นภัสนันท์ จุณนเกษ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกสิทธิ์ สุนิมิตร
- อาจารย์ ดร. อุมารณ กกล้าหาญ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ เพชรคงทอง
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานหทัย วัชรวิงศ์ ณ ออยุธยา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์

ความเป็นมาของสาขาวิชา

ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและบริบทท้องถิ่น ความท้าทายเหล่านี้ได้กลายเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ผลักดันให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อันมีเป้าหมายที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืนภายใน พ.ศ. 2570

ด้วยวิสัยทัศน์และนโยบายด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นในการผลิตและยกระดับคุณภาพบัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ริเริ่มแนวคิดรวมศาสตร์ทางด้านศิลปกรรมอย่างบูรณาการ กระทั่งกลายเป็นสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ อันประกอบด้วยสามวิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกศิลปะและการออกแบบ วิชาเอกศิลปะการแสดงสร้างสรรค์ และวิชาเอกดนตรีสากล โดยศาสตร์ความรู้นี้ได้เชื่อมโยงบริบทท้องถิ่น โดยเฉพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมืองมรดกโลกที่ได้รับการยกย่องจากองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ตั้งแต่ พ.ศ. 2534 รวมถึงจังหวัดอ่างทอง พื้นที่ยุทธศาสตร์ความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย

หากย้อนกลับไปในก่อนการบูรณาการทั้งสามศาสตร์เข้าด้วยกัน สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ได้จัดการเรียนการสอนทางด้านดนตรีให้แก่ผู้เรียนมาอย่าง

ต่อเนื่อง ยาวนานกว่าหนึ่งทศวรรษ การกิจกรรมครั้งนี้เริ่มต้นขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2557 ในนามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล (หลักสูตร

ใหม่ พ.ศ. 2557) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มึใจรักในเสียงดนตรีได้เข้ามาศึกษาอย่างเป็นระบบ ต่อมาหลักสูตรได้ปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและอุตสาหกรรมดนตรีที่เปลี่ยนแปลงไป ใน พ.ศ. 2561 หลักสูตรได้รับการปรับปรุงครั้งสำคัญ เพิ่มเติมเนื้อหาและรายวิชาที่ทันสมัยเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของโลกดนตรีร่วมสมัย และต่อมาใน พ.ศ. 2566 หลักสูตรได้ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ภายใต้ชื่อ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปรัชญาและทิศทางใหม่ที่มุ่งเน้นการสร้างสรรคนวัตกรรมทางดนตรีอย่างแท้จริง

ทั้งหมดทั้งมวลนี้ สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ได้มีปณิธานและความมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตผู้มีความรู้ความสามารถอย่างรอบด้าน ทั้งในภาคทฤษฎีที่เป็นรากฐานความเข้าใจทางดนตรี และภาคปฏิบัติที่เป็นการรับรู้จากประสบการณ์จริงในการฝึกซ้อม รวมถึงการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ อันเป็น

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้และทักษะด้านดนตรีสร้างสรรค์ สามารถผลิตผลงานดนตรีร่วมสมัย ควบคู่กับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาวงการดนตรีและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้ผ่านการสร้างผลงานจริง การทำโปรเจกต์ดนตรี การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง และการเรียนรู้ร่วมกับอุตสาหกรรม

เครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและเป็นเข็มทิศนำทางในการดำเนินชีวิต บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชานี้ได้รับการบ่มเพาะให้มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ดนตรีสากลอย่างรอบด้าน สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดนตรีที่ทันสมัยได้ ตลอดจนมีศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่มีคุณค่าและเอกลักษณ์เฉพาะตน

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความสามารถในการสร้างสรรค์และผลิตผลงานดนตรี
- มีทักษะด้านเทคโนโลยีดนตรีและการแสดง
- สามารถทำงานในอุตสาหกรรมดนตรีได้

โอกาสทางอาชีพ

- นักดนตรี
- นักร้อง
- โปรดิวเซอร์
- นักแต่งเพลง
- นักออกแบบเสียง
- ผลิตสื่อดนตรี

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนกรณ โปธิเวส
- รองศาสตราจารย์ทรงพล คชเสนี
- อาจารย์กุลธิร์ บรรจุแก้ว
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจิภาส ภูธนัญญฤภัทร
- อาจารย์ ดร. รวมศักดิ์ เจริญศักดิ์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการ เพื่อการจัดการฮาลาล

ความเป็นมาของสาขาวิชา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสหวิทยาการอิสลาม เริ่มเมื่อ พ.ศ. 2557 โดยมีเป้าหมายสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจหลักคำสอนอิสลามควบคู่กับศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถประยุกต์ใช้หลักศาสนาในการดำเนินชีวิต การพัฒนาสังคม และการทำงานในบริบทพหุวัฒนธรรม หลักสูตรดังกล่าวเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจอิสลามในมิติร่วมสมัย ทั้งด้านศาสนา วัฒนธรรม จริยธรรม และบทบาทของชุมชนมุสลิมในสังคมไทย อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรในระยะต่อมา

ต่อมา เมื่อบริบทสังคมโลกให้ความสำคัญกับแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาชุมชน และบทบาทของศาสนาในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต สาขาสหวิทยาการอิสลาม จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับแนวโน้มดังกล่าว โดยใน พ.ศ. 2562 ได้พัฒนาเป็น หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาสหวิทยาการอิสลามเพื่อการพัฒนา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ซึ่งมุ่งเน้นการบูรณาการ

องค์ความรู้ด้านอิสลามกับศาสตร์การพัฒนา สังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงในชุมชนมุสลิมและสังคมโดยรวม หลักสูตรในช่วงนี้ได้ขยายบทบาทจากการศึกษาเชิงศาสนาไปสู่การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งด้านการจัดการองค์กรศาสนา การพัฒนาสังคมฐานชุมชน และการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในสังคมร่วมสมัย

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะการเติบโตของอุตสาหกรรมฮาลาลซึ่งครอบคลุมอาหาร การท่องเที่ยว การบริการ การเงิน และผลิตภัณฑ์สุขภาพ ทำให้ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนด้านฮาลาลมากยิ่งขึ้น สาขาสหวิทยาการอิสลามเพื่อการพัฒนาฯ จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งใน พ.ศ. 2567 เป็น หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อการจัดการฮาลาล (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567) ซึ่งใช้มาจนถึงปัจจุบัน

การปรับเปลี่ยนสู่สาขาสหวิทยาการเพื่อ
การจัดการฮาลาล นับเป็นก้าวสำคัญของการพัฒนา
หลักสูตร โดยเน้นการบูรณาการองค์ความรู้ด้านศาสนา
อิสลามเข้ากับศาสตร์การบริหารจัดการ ธุรกิจ นวัตกรรม
และมาตรฐานฮาลาลสากล หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มี
ความรู้ทั้งด้านหลักการศาสนาอิสลาม หลักเกณฑ์ฮาลาล
การบริหารจัดการองค์กร การตลาด การประกอบธุรกิจ
ฮาลาล รวมถึงความสามารถในการทำงานในสังคม
พหุวัฒนธรรมและเศรษฐกิจระดับนานาชาติ ทั้งยัง
สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศที่มุ่งผลักดัน
ประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมฮาลาล
ในภูมิภาคอาเซียน

ตลอดระยะเวลาการพัฒนาหลักสูตรตั้งแต่
พ.ศ. 2557 จนถึงปัจจุบัน สาขาวิชาได้สะท้อนให้เห็น
ถึงการปรับตัวอย่างต่อเนื่องตามความเปลี่ยนแปลงของ
สังคม เศรษฐกิจ และความต้องการของผู้เรียนจากการ
เริ่มต้นในฐานะหลักสูตรอิสลามศึกษาเชิงสหวิทยาการ
สู่การเน้นบทบาทการพัฒนา และต่อยอดสู่การจัดการ
ฮาลาลในระดับวิชาชีพ อันแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์
ของสาขา ฯ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตซึ่งมีทั้งคุณธรรม ความรู้
เชิงวิชาการ และทักษะวิชาชีพ สามารถสร้างคุณค่าแก่
ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้อย่างยั่งยืนในบริบท
โลกยุคใหม่

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรบูรณาการองค์ความรู้หลากหลาย
ศาสตร์ด้านฮาลาล เพื่อตอบโจทย์การพัฒนา
อุตสาหกรรมฮาลาลในประเทศไทยและระดับสากล

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ การประยุกต์
ใช้จริง และการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความรู้ด้านการจัดการฮาลาล
- เข้าใจมาตรฐานและธุรกิจฮาลาล
- สามารถประยุกต์ใช้ในบริบทจริง

โอกาสทางอาชีพ

- นักวิชาการฮาลาล
- ผู้ประกอบการธุรกิจฮาลาล
- พนักงานธนาคารอิสลาม
- นักวิจัย

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์วิวัฒน์ ร้อยศรี
- รองศาสตราจารย์ ดร. นิพล แสงศรี
- อาจารย์กัมปนาท บัวเจริญ
- อาจารย์อิสมาแอล เจะเล็ง

ภาควิชา สังคมศาสตร์」

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ความเป็นมาของสาขาวิชา

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เริ่มดำเนินการเรียนการสอนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หัวหน้าสาขาวิชาท่านแรก คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสงค์ รักวาทีน ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) ได้ใช้หลักสูตรของสถาบันราชภัฏจนถึง พ.ศ. 2548 เมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2548 สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ได้ร่างหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2549 ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตเมื่อได้ใช้หลักสูตรครบ 5 ปี จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรเป็น หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2554 ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ ปัจจุบันมีหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2569)

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมีความมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ทางวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ โดยให้บัณฑิตมีความรอบรู้ครอบคลุมมิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามคุณวุฒิระดับปริญญาตรี พันธกิจขององค์การทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนักศึกษาในหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ธุรกิจส่วนตัว มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับชาวอาเซียน และมีความพร้อมศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

จุดเด่นของหลักสูตร

มุ่งผลิตนักบริหารมืออาชีพที่มีความรู้ด้านการบริหารภาครัฐและเอกชน มีจิตสาธารณะ และสามารถพัฒนาท้องถิ่นและสังคมได้อย่าง

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้เชิงบริหาร การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ การศึกษากรณีจริง และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความรู้ด้านการบริหารภาครัฐ
- มีทักษะการวิเคราะห์นโยบายและการจัดการองค์กร
- มีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม

โอกาสทางอาชีพ

- ข้าราชการ
- พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุนีเราะฮ์ ยีดำ
- รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวชศิลป์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลวรรณ วรรณธำ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนิกันต์ ผลเจริญ
- รองศาสตราจารย์ ดร. ปฐมบุตร แก้วสมนึก
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพัฒน์ เลิศอำนาจกิจเสรี
- รองศาสตราจารย์ ดร. อติศร ภู่อิสระ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม

ความเป็นมาของสาขาวิชา

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน เริ่มแรกได้เปิดสอนเป็นวิชาโท ในช่วง พ.ศ. 2527-2528 โดยในตอนนั้นมหาวิทยาลัย ยังเป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาโทการพัฒนาชุมชน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิตในวิชาเอกต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ด้านการฝึกสอนในโรงเรียนตามชนบทและต้องเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาต่าง ๆ แก่ชุมชนและชาวบ้าน จึงมีโอกาสนำความรู้ด้านการพัฒนาชุมชนไปใช้เชิงปฏิบัติการเสริมกับบทบาทครูได้ดียิ่งขึ้น

ในช่วงต้น พ.ศ. 2529 ซึ่งตรงกับสมัยของท่านอธิการบดีโสภณ สุวรรณโรจน์ ได้สนับสนุนให้เปิดการสอนสาขาวิชาเอกการพัฒนาชุมชน โดยมีภาคสังคมวิทยาเป็นผู้รับผิดชอบ คณาจารย์ภาคสังคมวิทยาที่รับผิดชอบสาขาวิชาเอกการพัฒนาชุมชนในช่วงเริ่มต้นที่เปิดสอนเป็นวิชาโทและวิชาเอก ตั้งแต่ตอนเริ่มร่างหลักสูตรช่วง พ.ศ. 2526 มีดังนี้ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธรรม ชาติะสิงห์ (2) อาจารย์ดิเรก กฤษสินชัย (3) รองศาสตราจารย์อดุลย์ ต้นประยูร (4) อาจารย์อุทัย ภูเจริญ (5) อาจารย์มิ่งคล ขาวเรือ (6) รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ หามนตรี และหลังจากนั้นก็เข้ามาสมทบอีกในภายหลังคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมา จิตต์จรัส และอาจารย์ ดร.ชิตชัย สนั่นเสียง

วัตถุประสงค์ในขณะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศตามแนวทางนโยบายของอดีตนายกรัฐมนตรีนพคุณ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ที่ได้ประกาศให้เป็นปีแห่ง “ทศวรรษการพัฒนาชนบท” และการพัฒนาชนบทแนวใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

สภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2528 สายศิลปศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ วิชาเอกการพัฒนาชุมชน ที่กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

- เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ในด้านการพัฒนาชุมชน
- เพื่อสนับสนุนงานพัฒนาชุมชนทั้งภาครัฐบาลและเอกชน
- เพื่อผลิตบุคลากรที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม
- เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านการพัฒนาชุมชนในท้องถิ่น
- เพื่อสนับสนุนการค้นคว้าและวิจัยปัญหาการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

การจัดการเรียนการสอนวิชาเอกการพัฒนาชุมชนตั้งแต่ พ.ศ.2529 ตอนนั้นผลิตบัณฑิตทั้งภาคปกติและ ภาค กศ.บป. (การศึกษาภาคพิเศษ) ทั้งภาคเสาร์-อาทิตย์ และ ภาคค่ำ จันทร์-พุธ-ศุกร์ และยังเปิดสอนภาค กศ.บป. เสาร์-อาทิตย์ ที่ศูนย์อ่างทอง และภาค กศ.บป.

ที่ศูนย์ครนายก ใช้โรงเรียนครนายกวิทยาคม เป็นสถานที่
การจัดการเรียนการสอนโดยมีนักศึกษาจังหวัดอ่างทอง
และจังหวัดใกล้เคียงให้ความสนใจมาเรียนจำนวนมาก
จนกระทั่งปัจจุบัน ทั้งเนื่องจากจำนวนประชากรที่ลดลง
ความสนใจในศาสตร์การเรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผล
ให้จำนวนนักศึกษาลดน้อยลงเรื่อย ๆ ทำให้ภาค กศ.บป.
ของสาขาวิชา ทอปปิดตัวลง จนกระทั่งปัจจุบันมี
การจัดการการสอนแค่ภาคปกติเท่านั้น

การจัดการศึกษาของสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน
ดำเนินเรื่อยมา จนถึง พ.ศ. 2560 ทางหลักสูตรได้ปรับปรุง
หลักสูตรให้ทันสมัยและเท่าทันสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน จึงได้ปรับปรุงหลักสูตร
ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาการพัฒนาชุมชน เป็น “การ
พัฒนาชุมชนและสังคม” และยังใช้เรื่อยมาจนถึง หลักสูตร
พ.ศ. 2569 ในปัจจุบัน

หลังจากที่คณาจารย์ยุคบุกเบิกเริ่มแรกทยอย
เกษียณอายุราชการแล้ว ก็มีคณาจารย์สาขาวิชา
การพัฒนาชุมชนและสังคมเข้ามารับผิดชอบดำเนินการ
อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จริยาภรณ์
รุจิโมระ (เกษียณอายุราชการ เมื่อ พ.ศ. 2565)
อาจารย์ ดร.เอนก รักเงิน อาจารย์ ดร.คมลักษณ์ ไชยยะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์
รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะขันหมาก อาจารย์
ดร.จกมล เสงสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธี โกสสิทธิ์
อาจารย์ ดร.นพดล ปรางค์ทอง และอาจารย์สุมาลี นี
สาตสาส์ (ได้รับการอนุเคราะห์ข้อมูลจาก อาจารย์มณฑล
ชาวเรือ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ หามนตรี)

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งสร้างบัณฑิตที่มีจิตอาสา มีองค์ความรู้ด้านการพัฒนาชุมชน สามารถบูรณาการองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้จากพื้นที่จริง (Area-based Learning) การทำโครงการพัฒนาชุมชน การมีส่วนร่วมกับชุมชน และการบูรณาการองค์ความรู้สู่การปฏิบัติ

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความรู้ด้านการพัฒนาชุมชนและสังคม
- สามารถวิเคราะห์ปัญหาและออกแบบแนวทางพัฒนา
- มีจิตสาธารณะและทักษะการทำงานกับชุมชน

โอกาสทางอาชีพ

- นักพัฒนาในองค์กรภาครัฐและเอกชน
- นักวิชาการพัฒนาสังคม
- เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์ ดร. เอนก รักเงิน
- อาจารย์ ดร. คมลักษณ์ ไชยยะ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธิ โกสทิธิ์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์
- รองศาสตราจารย์ ดร. กานดา เต๊ะขันหมาก

หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล

ความเป็นมาของสาขาวิชา

รากฐานของสาขาวิชานิเทศศาสตรบัณฑิต มาจากการตั้งสาขาวิชาวารสารศาสตร์และประชาสัมพันธ์ พร้อมกับการจัดตั้งคณะวิชาวิทยาการจัดการของ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ใน พ.ศ. 2528 ซึ่งแรกเริ่มเป็นหลักสูตรระดับอนุปริญญา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงจิตต์ (บุณนา) กล้าพากร ผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปริญญาตรี รุ่นที่ 1 เป็นผู้สร้างหลักสูตร แรกและเชิญคณาจารย์จากสาขาวิชาภาษาไทย สาขา วิชาสัตตศึกษา และสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มาร่วม ดำเนินการสอนรุ่นที่ 1 ในปีการศึกษา 2530 จนกระทั่ง รองศาสตราจารย์ ดร.วันทนี แสงภักดี ได้จบการศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอกด้าน นิเทศศาสตร์พัฒนาการจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. 2532 จึงสามารถเปิดหลักสูตรปริญญาตรีศิลป ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์เป็นปีการศึกษาแรก

คณาจารย์ในสาขาวิชายุคแรกเริ่มได้ไป ศึกษาต่อทางนิเทศศาสตร์โดยตรง พร้อมกับเร่งเข้า รับการอบรมทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจน เทคโนโลยีการผลิตสื่อด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่ เริ่มเข้ามามีบทบาทในงานสื่อตั้งแต่ยุคแรกเริ่มของ สาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ณรงค์ลักษณ์ แซ่มโซติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ และ รองศาสตราจารย์บุปผา แสงผล ทำให้สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา สู่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาในวันนี้ได้รับ การพัฒนาให้มีความลุ่มลึกตามหลักวิชาการและ ปรับตัวเท่าทันเทคโนโลยีสื่อมาโดยตลอด ส่งผลให้

บัณฑิตก้าวหน้าในวิชาชีพนิเทศศาสตร์อย่างต่อเนื่อง และมีบทบาทในสังคมอย่างชัดเจน

เมื่อมีการปรับโครงสร้างการแบ่งหน่วยราชการ ใน พ.ศ. 2547 เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงลักษณะ การบริหารงานจากสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาตระหนักว่า สาขา วิชานิเทศศาสตร์มีองค์ความรู้เน้นหนักทางด้าน สังคมศาสตร์และบทบาทในการขับเคลื่อนสังคม มากขึ้นจากเดิมที่โดดเด่นด้านการส่งเสริมธุรกิจ จึงเห็นชอบให้สาขาวิชานิเทศศาสตร์สังกัดในภาควิชา สังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และปรับเปลี่ยนวุฒิการศึกษาจากปริญญาศิลปศาสตร บัณฑิตเป็นนิเทศศาสตรบัณฑิต สำหรับผู้เข้าเรียนตั้งแต่ ปีการศึกษา 2549

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ได้ดำเนินงานตามพันธกิจอย่างสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนางานกิจกรรมการศึกษาของประเทศ รับผิดชอบการผลิตบัณฑิตตามมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างเคร่งครัด มีคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางนิเทศศาสตร์ รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรตามยุคสมัยและความต้องการของตลาดแรงงานมาโดยตลอด โดยมีการปรับเปลี่ยนเป็น “หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล” ในปีการศึกษา 2564 จึงนับได้ว่าสาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัลมีรากฐานที่มั่นคง พัฒนาคูณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง จนได้รับความเชื่อถือในสังคมอย่างกว้างขวางทั้งในด้านมาตรฐานการผลิตบัณฑิตและในการดำเนินพันธกิจทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกื้อกูลประโยชน์ต่อสังคมไทย

จุดเด่นของหลักสูตร

มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะด้านการสื่อสารในยุคดิจิทัล สามารถสร้างสรรค์สื่อและเนื้อหาอย่างมีคุณภาพ และปรับตัวได้ในโลกสื่อที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการปฏิบัติจริง การผลิตสื่อดิจิทัล การทำโปรเจกต์ การเรียนรู้จากอุตสาหกรรม และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

สมรรถนะบัณฑิต

- มีทักษะด้านการสื่อสารและการผลิตสื่อ
- มีความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบเนื้อหา
- สามารถทำงานในสื่อดิจิทัลได้อย่างมืออาชีพ

โอกาสทางอาชีพ

- นักข่าว
- นักประชาสัมพันธ์
- นักโฆษณา
- ผู้ผลิตรายการ
- นักออกแบบสื่อดิจิทัล
- Content Creator

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมาภรณ์ สุขสมโส
- รองศาสตราจารย์ ดร. วิภาวี ฝ้ายเทศ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกัลยา คงประดิษฐ์
- อาจารย์ ดร. ปฐมพงษ์ พุ่มพฤษ
- อาจารย์ ดร. อิทธิเทพ หลินวรัตน์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เด่นเดือน เลิศทยากุล ไชยยะ

หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

ความเป็นมาของสาขาวิชา

นับเป็นเวลายาวนานกว่า 18 ปี ที่สาขาวิชานิติศาสตร์ได้เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต มานับแต่ พ.ศ. 2551 ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2551 โดยมีท่านอาจารย์ธำรงค์ หันตราตัน ประธานสาขาคณะแรกของสาขาวิชานิติศาสตร์ และคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่าน ร่วมกันดำเนินการและการจัดทำหลักสูตรในช่วงเริ่มจัดตั้ง ทั้งนี้ สาขาวิชานิติศาสตร์ได้มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับบริบทของสังคมเท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกปัจจุบันมาโดยตลอด โดยมีการปรับปรุงหลักสูตรมาแล้วทั้งหมด 4 รอบ คือ ในปีการศึกษา 2555, 2560, 2564 และ 2569 เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพด้านต่าง ไม่ว่าจะเป็น คุณภาพอาจารย์ผู้สอน คุณภาพของนักศึกษา การจัดทำห้องสมุดกฎหมายและห้องปฏิบัติการศาลจำลอง อันเป็นสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาในสาขาวิชานิติศาสตร์ ให้ครบถ้วนตามมาตรฐานขององค์กรวิชาชีพทางกฎหมาย และการสร้างคุณลักษณะของบัณฑิต อันพึงประสงค์ มีความเข้าใจกฎหมาย ใช้งานเป็น อุดสาหกรรมะ จนได้รับการยอมรับเป็นอย่างดีจากผู้ใช้บัณฑิต

ตลอดจนได้รับการยอมรับจากองค์กรในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนการดำเนินงานที่ผ่านมา สาขาวิชานิติศาสตร์ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะด้านวิชาการ ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม กิจกรรมสร้างความสุขและความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ศึกษาดูงานการปฏิบัติงานจริงทั้งในภาครัฐและ

ภาคเอกชน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาด้วยการพาตัวแทนนักศึกษาเข้าแข่งขันทางด้านวิชาการ พัฒนาทักษะทางด้านกฎหมายจนสามารถสร้างชื่อเสียงทางด้านวิชาการให้เป็นที่ประจักษ์ ได้รับรางวัลทั้งในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาคและระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง อันได้แก่ รางวัลชนะเลิศการแข่งขันตอบปัญหาทางกฎหมายเนื่องในวันรพี รางวัลเหรียญทองแดงในการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย PDPA และการแข่งขัน HACKATHON PDPA ระดับประเทศ ฯลฯ จากการสร้างฐานที่แข็งแกร่งทางด้านวิชาการและทักษะทางกฎหมาย จึงทำให้หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตเป็นที่ยอมรับในระดับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดใกล้เคียงตลอดมา

สาขาวิชานิติศาสตร์ยังคงมุ่งมั่นผลิตบัณฑิตทางนิติศาสตร์ ให้มีความรู้ความสามารถทางกฎหมายนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริง มีทักษะในการประกอบวิชาชีพลงมือทำเป็น รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความยุติธรรมและมีจรรยาบรรณวิชาชีพของนักกฎหมาย เปี่ยมด้วยจิตอาสา มีวินัย รู้หน้าที่รับผิดชอบ

ชอบของตนเอง เคารพผู้อื่นและสังคมส่วนรวม บัณฑิตสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ภายหลังสำเร็จการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันได้แก่ ข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เช่น ผู้พิพากษา อัยการ ฯลฯ ข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองในราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เช่น เจ้าพนักงานปกครอง (ปลัดอำเภอ) นักบริหารงานท้องถิ่น ข้าราชการตำรวจทหาร เจ้าพนักงานคดีปฏิบัติกร ประจำศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

หรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ (DSI) นิติกรในหน่วยงานของรัฐ พนักงานบริษัทในสายงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย รวมถึงอาชีพอิสระตามความถนัด เช่น ที่ปรึกษาทางกฎหมาย และทนายความ ฯลฯ

สาขาวิชานิติศาสตร์ มีความภาคภูมิใจที่เป็นส่วนสำคัญของการคงอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา อันเป็นพื้นที่สำคัญของเมืองมรดกโลกทางวัฒนธรรม และเชื่อมั่นว่าจะยังคงพัฒนาหลักสูตรให้ได้อย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ชุมชนและท้องถิ่นสืบไป

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตด้านกฎหมายที่มีความรู้เชิงลึก มีคุณธรรม และสามารถประยุกต์ใช้กฎหมายเพื่อพัฒนาสังคมและท้องถิ่นอย่างยุติธรรม

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการวิเคราะห์กรณีศึกษา การฝึกปฏิบัติทางกฎหมาย การจำลองสถานการณ์ในศาล และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความรู้ด้านกฎหมายอย่างเป็นระบบ
- มีทักษะการวิเคราะห์และให้คำปรึกษาทางกฎหมาย
- ยึดมั่นในจริยธรรมและความยุติธรรม

โอกาสทางอาชีพ

- นิติกร
- ทนายความ
- ที่ปรึกษากฎหมาย
- ข้าราชการในกระบวนการยุติธรรม
- ตำรวจ
- ทหาร

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา สุชาบุรณ์
- รองศาสตราจารย์ ดร. ธาตรี มหันตรัตน์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปภาศิต เจิมรอด
- อาจารย์ ดร. ตราดุลย์ นรนิติผดุงการ
- อาจารย์นรินทร์ อุ่นแก้ว
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิณณธร หอมบุญมา
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันธรัตน์ ศรีสุวรรณ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์

ความเป็นมาของสาขาวิชา

ประวัติความเป็นมาของสาขาวิชาประวัติศาสตร์ สืบย้อนกลับไปใน พ.ศ. 2519 เมื่อมีการก่อตั้งคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หัวหน้าคณะหรือคณบดีคนแรกคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิทธิชัย ธาดานิติ ใน พ.ศ. 2524-2527 คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการแบ่งภาควิชา 11 ภาควิชา หนึ่งในนั้นคือ ภาควิชาประวัติศาสตร์ อาจารย์ประจำภาควิชา มีจำนวน 9 ท่าน อาทิ อาจารย์เกื้อกูล ยืนยงอนันต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระยัยศรี กาญจนวงศ์ อาจารย์ยุทธิวัลย์ วนิชจินดา และ อาจารย์ธงชัย รักซ้อน เมื่อมีการประกาศพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 ส่งผลให้วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เริ่มเปิดหลักสูตรเพิ่มเติม คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตพร้อมกับระดับอนุปริญญาต่าง ๆ ส่วนคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ใน พ.ศ. 2532-2533 ภาควิชาประวัติศาสตร์ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนแล้ว ยังมีการจัดโครงการบริการทางวิชาการ คือ การจัดนิทรรศการทางวิชาการเรื่อง หลักฐานประวัติศาสตร์ : ครบรอบ 84 ปี การฝึกหัดครู จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และการจัดงานสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง กรุงศรีอยุธยา : อุทยานธรรมไทย ร่วมกับสถาบันไทยคดีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใน พ.ศ. 2536 การปรับปรุงหลักสูตรวิทยาลัยครู พ.ศ. 2536 ส่งผลให้คณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์โดยแบ่งออกเป็น 5 สาย 38 โปรแกรมวิชา มีทั้งระดับอนุปริญญาตรีและระดับปริญญาตรีภาควิชาประวัติศาสตร์จัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยใช้รหัสวิชา 164... เช่น 1640101 ไทยคดีศึกษา และ 1640201 เหตุการณ์โลกปัจจุบัน ส่วนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ในโปรแกรมวิชาวัฒนธรรมศึกษา มีทั้งในระดับอนุปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี เช่น ประวัติศาสตร์ไทยก่อนสมัยอยุธยา ประวัติศาสตร์ไทยสมัยอยุธยา ประวัติศาสตร์ไทยสมัยกรุงธนบุรีและรัตนโกสินทร์ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ความรู้เกี่ยวกับโบราณวัตถุสถานในท้องถิ่น โบราณคดี พิพิธภัณฑสถานวิทยา การศึกษาเอกสารและหลักฐานทางประวัติศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมไทย อารยธรรมตะวันออก และอารยธรรมตะวันตก

ใน พ.ศ. 2549 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2549 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ออกเป็น 3 หน่วยงาน ดังนี้ 1. สำนักงานคณบดี 2. ภาควิชามนุษยศาสตร์ 3. ภาควิชาสังคมศาสตร์ การแบ่ง

ส่วนราชการดังกล่าว ส่งผลให้ภาควิชาประวัติศาสตร์เปลี่ยนชื่อเป็น สาขาวิชาประวัติศาสตร์ อาจารย์ธงชัย รักช็อน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสาขาวิชาประวัติศาสตร์เรื่อยมาจนเกษียณอายุใน พ.ศ. 2554

ใน พ.ศ. 2552-2556 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภกานต์ นานรัมย์ อาจารย์วิราวรรณ สมพงษ์เจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิวโรจน์ เข้ามาเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์ ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะฯ มีแนวคิดเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นหลักสูตรอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาโดยมีแนวคิดหลัก คือ เรียนประวัติศาสตร์ในบรรยากาศอยุธยาเมืองมรดกโลก

ดังนั้น ใน พ.ศ. 2557 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ เปิดสอนระดับปริญญาตรีเป็นครั้งแรก เน้นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องอยุธยาโดยรอบ สามารถประยุกต์วิชาประวัติศาสตร์ร่วมกับศาสตร์อื่น ๆ และนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต ในปัจจุบัน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ยังคงเปิดสอนระดับปริญญาตรีและมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเพิ่มเติมสองท่าน คือ อาจารย์ ดร.พิมพ์ปฏิมา นรศศิริกุล และ อาจารย์ศุภสุตา ปรีเปรมใจ ปัจจุบันสาขาวิชาประวัติศาสตร์ได้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นการบูรณาการศาสตร์และเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ ณ สถานที่อันเป็นความภาคภูมิใจของชาติในฐานะอดีตราชธานีเก่าของไทยและเมืองมรดกโลกที่ชาวไทยภาคภูมิใจ

จุดเด่นของหลักสูตร

มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางประวัติศาสตร์ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และสามารถบูรณาการองค์ความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้จากแหล่งประวัติศาสตร์จริง การวิเคราะห์หลักฐาน การทำวิจัย และการศึกษาภาคสนาม

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์อย่างลึกซึ้ง
- มีทักษะการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล
- สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สังคม

โอกาสทางอาชีพ

- นักวิชาการประวัติศาสตร์
- เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์
- นักจดหมายเหตุ
- มัคคุเทศก์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์วิราวรรณ สมพงษ์เจริญ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภกานต์ นานรัมย์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรุ่ง เทียนปัวโรจน์
- อาจารย์ ดร. พิมพ์ปฏีมา นเรศศิริกุล
- อาจารย์ศุภสุดา ปรีเปรมใจ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

ความเป็นมาของสาขาวิชา

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นพัฒนาขึ้นภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารภาครัฐและการกระจายอำนาจของประเทศไทย ซึ่งท้องถิ่นได้มีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้นในการจัดบริการสาธารณะ การพัฒนาพื้นที่ และการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในระดับฐานราก โดยหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ได้รับความเห็นชอบจากมติสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 13/2556 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2556 และเริ่มรับสมัครนักศึกษารุ่นแรกในคราวเปิดรับสมัครนักศึกษาเพิ่มเติมนรอบที่ 2 ของปีการศึกษา 2557 กล่าวได้ว่า สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น เริ่มรับสมัครนักศึกษาระดับปริญญาตรีครั้งแรก ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 จนถึงปัจจุบันได้รับความเห็นชอบให้เปิดรับสมัครนักศึกษารุ่นแรกอย่างเป็นทางการ ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 7/2557

แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรในระยะเริ่มแรกได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นในระดับประเทศ โดยเฉพาะความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการปกครองท้องถิ่น กับสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการยกระดับศักยภาพของบุคลากรท้องถิ่น สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นจึงออกแบบให้มีรากฐานทางรัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์ ควบคู่การเน้นองค์ความรู้เฉพาะด้านท้องถิ่น ทั้งในเชิงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ กฎหมาย และการบริหาร

จัดการในบริบทพื้นที่จริง

ในช่วงเริ่มต้นของการจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นยังอยู่ในระยะของการ “ตั้งไข่” ทั้งในด้านหลักสูตร ระบบการบริหารจัดการ และวัฒนธรรมของสาขาวิชา นักศึกษา รุ่นแรก ๆ จึงเปรียบเสมือนผู้บุกเบิกที่เติบโตไปพร้อมกับสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอนเองก็ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของนักศึกษา นำข้อค้นพบจากการจัดการเรียนการสอนในระยะแรกมาปรับใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับปริญญาตรีมากยิ่งขึ้น โดยยังคงรักษาเป้าหมายสำคัญ คือ การเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความผูกพันระหว่างสาขาวิชา นักศึกษา และศิษย์เก่า เป็นอีกหนึ่งรากฐานสำคัญของการเติบโต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นมิได้ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ในห้องเรียน หากแต่เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ร่วมกัน การได้เห็นพัฒนาการของนักศึกษา จากวันแรกที่ก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย จนถึงวันที่นักศึกษาออกไปฝึกงาน ทำงานจริง และกลับมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้กับรุ่นน้อง ศิษย์เก่าจำนวนมากได้กลับมามีบทบาทในการสนับสนุนกิจกรรมทางวิชาการ การพัฒนาพื้นที่ และโครงการยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของสาขาวิชาอย่างต่อเนื่อง

ในปัจจุบันและอนาคต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ยังคงมุ่งหมายพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และเครือข่ายความร่วมมือกับภาคท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง สาขาวิชามองเห็นการเติบโตของตนเองไปพร้อมกับนักศึกษา และคณะฯ ในระยะยาว สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นจึงมิใช่เพียงหน่วยงานทางวิชาการ หากแต่เป็นพื้นที่แห่งความผูกพัน การเรียนรู้ และความหวังในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นและสังคมไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและท้องถิ่น สามารถพัฒนาชุมชนและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การบริหารงานท้องถิ่นจริง การศึกษานโยบาย และการฝึกประสบการณ์ในหน่วยงาน

สมรรถนะบัณฑิต

- มีความรู้ด้านการบริหารรัฐกิจและท้องถิ่น
- มีทักษะการจัดการและการพัฒนาองค์กร
- มีจิตสาธารณะและจริยธรรม

โอกาสทางอาชีพ

- ข้าราชการ
- พนักงานท้องถิ่น
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน

อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์ ดร. จินดา ชำรงอารีย์กุล
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรศักดิ์ ศรีธรรมกุล
- รองศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พานสุวรรณ
- อาจารย์ ดร. ชาริกานต์ ธนัญชยะกุล
- อาจารย์ ดร. จรัสพล ชนະสิทธิ์
- อาจารย์ ดร. อารญา สุขหอม

A group of students in traditional Thai clothing are performing a dance on a dirt field. In the background, a banner reads "คณะกรรมการอำนวยการ" (General Committee). The scene is overlaid with a semi-transparent orange filter.

กลุ่มวิชา

กลุ่มวิชา บรรณารักษศาสตร์

ความเป็นมาของกลุ่มวิชา

กลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์ ได้ทำการเปิดสอนตั้งแต่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาจากการสัมภาษณ์ อาจารย์จวงจันทร์ เปลี่ยนคง และศิษย์เก่า บรรณารักษฯ รุ่นที่ 1 รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนู บุญญานุวัตร เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569 พร้อมทั้งศึกษาข้อมูลจากคู่มือนักศึกษา ตั้งแต่สมัยวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เรียงตามลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2517 – 2518 ได้เปิดสอนวิชาโท บรรณารักษศาสตร์ อาจารย์จวงจันทร์ เปลี่ยนคง เป็นหัวหน้าหมวด

พ.ศ. 2519 ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ จัดอยู่ในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ โดยมีอาจารย์จวงจันทร์ เปลี่ยนคง เป็นหัวหน้าหมวด

พ.ศ. 2520 เปิดการสอนวิชาเอกเอก บรรณารักษศาสตร์ ป.กศ. สูง รุ่นที่ 1 อาจารย์ไพฑิณศรีสะอาด เป็นหัวหน้าหมวด

พ.ศ. 2521 เปิดการสอนวิชาเอกเอก บรรณารักษศาสตร์ ป.กศ. สูง รุ่นที่ 2 อาจารย์จวงจันทร์ เปลี่ยนคง เป็นหัวหน้าภาควิชา

พ.ศ. 2526 – 2537 ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ อาจารย์สุธามาศ ทรวงแสง เป็นหัวหน้าภาควิชา

พ.ศ. 2538 - 2546 สถาบันราชภัฏ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ อาจารย์จวงจันทร์ เปลี่ยนคง เป็นหัวหน้าภาควิชาภาควิชา

พ.ศ. 2547-2553 กลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์ สอนโปรแกรมวิชาในสายมนุษยศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนู บุญญานุวัตร เป็นหัวหน้าภาควิชา

พ.ศ. 2554-2561 กลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์ อาจารย์ทัศนีย์ สุทธิวงศ์ เป็นหัวหน้ากลุ่มวิชา

พ.ศ. 2562-2567 กลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นราธิป ปิติธนบดี เป็นหัวหน้ากลุ่มวิชา

พ.ศ. 2568- ปัจจุบัน กลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์

อาจารย์ทัศนีย์ สุทธิวงศ์ เป็นหัวหน้ากลุ่มวิชา

กลุ่มวิชาบรรณารักษ์นอกจากได้ทำการสอนแล้วได้มีบทบาทหน้าที่ในการบริการวิชาการได้แก่ อบรมทักษะการสืบค้นสารสนเทศและการเขียนอ้างอิง การพัฒนาห้องสมุดโรงเรียน และบริการอำนวยความสะดวก ห้องสมุดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ซึ่งเริ่มเปิดให้บริการตั้งแต่เมื่อวันอังคารที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2561 ตามนโยบาย รองศาสตราจารย์ ดร.ภาศิน โชติเวชย์ ศิลป์ ซึ่งเป็นคณบดีในเวลานั้น

อาจารย์ประจำกลุ่มวิชา

- อาจารย์ทัศนีย์ สุทธิวงศ์

กลุ่มวิชา ปรัชญาและศาสนา

ความเป็นมาของกลุ่มวิชา

กลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา เดิมเรียกว่า “ภาควิชาปรัชญาและศาสนา” ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2519 พร้อมกับการก่อตั้งคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในปัจจุบัน) ในสมัยที่มหาวิทยาลัยยังมีสถานะเป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา โดยมีภาควิชาที่ก่อตั้งขึ้นพร้อมกันรวมทั้งหมด 11 ภาควิชา ต่อมาใน พ.ศ. 2547 เมื่อยกสถานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแล้ว ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2549) แบ่งส่วนราชการภายใน โดยกำหนดให้มีภาควิชาของคณะฯ เพียงภาควิชามนุษยศาสตร์กับภาควิชาสังคมศาสตร์ ภาควิชาปรัชญาและศาสนาจึงได้เปลี่ยนมาเป็น กลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา จนถึงปัจจุบัน คณาจารย์ที่มีบทบาทและมีความโดดเด่นเป็นที่จดจำ ได้แก่ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กิงแก้ว อัตถากร รองศาสตราจารย์กฤษฎา เทียรทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์คำ พาหอม รองศาสตราจารย์จรรยา รัตนกาล เป็นต้น

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กิงแก้ว อัตถากร อดีตหัวหน้าภาควิชาปรัชญาและศาสนา อาจารย์กิงแก้วหรือที่กัลยาณมิตรเรียกอย่างรักใคร่ว่า “ป้าต๋น” มีคุณูปการต่อภาควิชาปรัชญาและศาสนาทั้งงานวิชาการและการพัฒนานักศึกษา ท่านส่งเสริมให้คณาจารย์ผลิตบทความวิชาการ จัดทำวารสารของภาควิชาฯ จัดตั้งชมรมพุทธศาสน์ขึ้นในมหาวิทยาลัย นำนักศึกษาออกไปปฏิบัติธรรม ณ วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ท่านเป็นผู้นำริเริ่มบูรณะปฏิสังขรณ์วัดร้างภายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ วัดบรมพุท

ราม โดยบูรณะพระประธานของวัด ซึ่งเดิมหักชำรุด ไม่มีพระเศียร จนแล้วเสร็จใน พ.ศ. 2526 และได้จัดพิธีทำบุญขึ้น จนกลายเป็นประเพณีทำบุญประจำปีวัดบรมพุทธารามของมหาวิทยาลัยมาจวบจนปัจจุบัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์คำ พาหอม อดีตผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษาและผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ท่านสอนนักเรียนและนักศึกษาในทุกระดับ นอกจากนี้ยังได้อุทิศตนถวายความรู้และประสบการณ์แก่พระสงฆ์ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางวิชาการและการคิดวิเคราะห์ให้แก่พระสงฆ์ อันจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและพัฒนาชุมชนและสังคม

รองศาสตราจารย์จรรยา รัตนกาล อดีตหัวหน้ากลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา อดีตผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ในวาระครบรอบ 100 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ใน พ.ศ. 2548 ท่านในฐานะผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ร่วมกับนายปรีชา ประสพผล นายกองค์การบริหารนักศึกษาภาค กศ.บป. และนายธวัช ทองโอภาส ประธานชมรมอนุรักษ์ศิลปและศาสนา ได้ปรึกษาหารือกัน และขออนุมัติต่อรองศาสตราจารย์สุวิทย์ เทียรทอง อธิการบดีในยุคนั้น

เพื่อหาทุนสร้างมณฑปหรือหอพระประจำมหาวิทยาลัย
ขึ้น โดยสามารถรวบรวมทุนทรัพย์จากการร่วมบริจาค
ของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้มีจิต
ศรัทธา จำนวนทั้งสิ้น 1.7 ล้านบาท เมื่อสร้างแล้วเสร็จใน
พ.ศ. 2548 จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปรัตนนายกจำลอง
ขนาดหน้าตัก 49 นิ้ว มาประดิษฐานไว้เป็นที่สักการบูชา
ของบุคลากรนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และประชาชน
ทั่วไปจวบจนปัจจุบัน

อาจารย์ประจำกลุ่มวิชา

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาวิ ศรีรัตน์
- อาจารย์ ดร. นพดล ปรารค์ทอง
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูวรินทร์ วาดเขียน

กลุ่มวิชา ภูมิศาสตร์

ความเป็นมาของกลุ่มวิชา

ใน พ.ศ. 2523 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ได้เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จึงมีการจัดตั้งภาควิชาภูมิศาสตร์เพื่อรับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาบังคับทางด้านภูมิศาสตร์ให้กับนักศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สังคมศึกษา พร้อมกันนั้นก็รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไปด้วย โดยมีอาจารย์ประจำภาควิชาในขณะนั้น คือ อาจารย์วิรัช สิทธิบุตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรवरณ หงส่วจิตร

ภายหลังภาควิชาภูมิศาสตร์ได้รับสมัครอาจารย์เพิ่มประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ ศรีสนิท ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายชล พงษ์กระวี และอาจารย์ทวีศักดิ์ จริตควร จนกระทั่งใน พ.ศ. 2538 มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างจากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาเป็นสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงมีการปรับเปลี่ยนจากภาควิชาภูมิศาสตร์เป็นกลุ่มวิชาภูมิศาสตร์มาจนถึงปัจจุบัน

แม้ในปัจจุบันกลุ่มวิชาภูมิศาสตร์จะมีสถานะเป็นกลุ่มวิชา ไม่มีนักศึกษาสาขาวิชาเอกเช่นเดียวกับสาขาวิชาอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย แต่คณาจารย์ในกลุ่มวิชาภูมิศาสตร์ก็รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภูมิศาสตร์ให้กับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งรายวิชาแกนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และรายวิชาในหมวดวิทยาศาสตร์ทั่วไป

โดยมีอาจารย์ประจำกลุ่มวิชาทั้งหมด 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อดิสร ภู่อาระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บังอร บุญปั้น และอาจารย์สุมาลินี สาดสำอาง

นอกจากภาระงานทางด้านการสอน ซึ่งเป็นภาระงานหลักของอาจารย์ในกลุ่มวิชาแล้ว อาจารย์ในกลุ่มวิชาภูมิศาสตร์ได้มีส่วนร่วมในงานด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยด้วยเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นงานด้านการบริการวิชาการ ที่บูรณาการการเรียนการสอนกับการบริการวิชาการ งานวิจัย และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม งานด้านยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น งานวิจัยและงานวิชาการอื่น และงานด้านการพัฒนานักศึกษา และการสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย

อาจารย์ประจำกลุ่มวิชา

- อาจารย์สุมาลี นี สาดสำง
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร บุญปั้น
- รองศาสตราจารย์ ดร.อดิศร ภู่อสาร

หลักสูตร ระยะสั้น

หลักสูตรการพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่น สู่ความเป็นเลิศ (Local Best Practices: LBPs)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และมีบทบาทสำคัญในการจัดบริการสาธารณะ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ตลอดจนเป็นกลไกเชื่อมโยงนโยบายจากระดับชาติสู่ระดับท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการและการให้บริการแก่ประชาชน

สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ที่มุ่งเน้นการยกระดับภาครัฐให้มีความสมรรถนะสูง ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน รวมถึงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (พ.ศ. 2566–2570) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน มหาวิทยาลัยจึงได้พัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต (Non-Degree) “การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ” ขึ้น

หลักสูตรดังกล่าวมุ่งเน้นการพัฒนาศูนย์ความรู้ ทักษะ และเจตคติของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการท้องถิ่นให้สามารถตอบสนองต่อบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมด้านการบริหารท้องถิ่นเพื่อยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

ผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถพัฒนานวัตกรรมทางการบริหารและยกระดับการให้บริการสาธารณะในท้องถิ่นได้

กลุ่มเป้าหมาย

1. บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐ
2. นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า
3. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
4. ผู้ที่สนใจด้านการพัฒนาท้องถิ่น

จัดการเรียนการสอนระหว่างวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2567 – 13 มกราคม พ.ศ. 2568 ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พร้อมกิจกรรมศึกษาดูงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ

3

จาก ห้องเรียน สู่ชุมชน」

โครงการศึกษาและสำรวจช่างศิลป์ท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรุ่ง เกียนปัวโรจน์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์

จุดเริ่มต้นของความสนใจในการทำงานกับชุมชนท้องถิ่นเริ่มมาจากความสนใจในการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง เมื่อศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นต้องมีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลภาคสนามเพื่อดูสถานที่ และการสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้คนในพื้นที่ที่ศึกษา ทำให้ได้เรียนรู้วิถีชีวิต และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคม สามารถใช้ประวัติศาสตร์เชื่อมโยงกับความเป็นท้องถิ่นได้ จุดสำคัญคือการได้รับโอกาสในการทำงานวิจัยโดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย

1. โครงการการศึกษาและสำรวจช่างศิลป์ท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทองเพื่อการยกระดับคุณค่าและพัฒนาอย่างยั่งยืน สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภายใต้แผนงานช่างศิลป์ท้องถิ่น ตามโครงการขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนาบุคลากรการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2565

2. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์จากประวัติศาสตร์อยุธยา ด้วยการสนับสนุนการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ 2566 จากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ โดยสถาบันช่างศิลป์ท้องถิ่น วิทยาลัยสถานสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย (ธัชชา)

3. โครงการการสร้างนวัตกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์จากประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรมอยุธยาสู่การพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ Soft Power สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประจำปี 2567

การได้ทำงานวิจัยทำให้ต้องลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลมากยิ่งขึ้น ทำให้มีโอกาสได้พบปะกับครูช่าง และช่างฝีมือ และช่างศิลป์ในชุมชนต่างๆ

ในกระบวนการทำงานกับชุมชนท้องถิ่นต้องใช้ความสัมพันธ์อันดี เป็นมิตร พร้อมช่วยเหลือเกื้อกูล รับฟังความคิดเห็นของคนในท้องถิ่นเป็นหลัก พร้อมทั้งจะปรับตัวให้เข้ากับวิถีคิดและแนวทางปฏิบัติของคนในท้องถิ่น รวมถึงจารีตของช่างศิลป์ท้องถิ่น

ผลผลิตจากงานวิจัยทั้ง 3 เรื่องเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงถึงฝีมือและศักยภาพของช่างศิลป์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง งานวิจัยช่วยให้ช่างศิลป์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทองเป็นที่รู้จักของคนมากขึ้น ผลิตผลงานที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

งานวิจัย “ภววิทยาของโครงสร้างพื้นฐาน แก้มลิงบางบาล”

อาจารย์ ดร. คมลักษณ์ ไชยยะ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม

เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 ได้เกิดน้ำท่วมหนักในพื้นที่อำเภอบางบาล สภาพน้ำท่วมรุนแรงมากไม่ต่างจากน้ำท่วมใหญ่ใน พ.ศ. 2554 จะต่างก็กันก็ตรงใน พ.ศ. 2560 น้ำท่วมหนักเกิดขึ้นเฉพาะในบริเวณพื้นที่อำเภอรอบนอกที่เป็นพื้นที่ลุ่มต่ำของอยุธยาเท่านั้น โทรทัศน์รายงานข่าว น้ำท่วมชุมชนในบางบาลอย่างหนัก บ้านเรือนและถนนจมหายอยู่ใต้น้ำแทบมองไม่เห็นพื้นดิน ด้วยความสงสัยว่าสภาพที่เห็นในข่าวนั้นจริงเท็จอย่างไร? ผมจึงเข้าไปดูน้ำท่วมในบางบาลด้วยตัวเองเป็นครั้งแรก ก็ได้เจอกับชาวบ้านจากชุมชนบ้านโรง ต.สะพานไทย อ.บางบาล ซึ่งพากันอพยพออกมาอาศัยอยู่ริมถนนเพราะบ้านเรือนของพวกเขาที่ตั้งอยู่กลางทุ่งบางบาลได้ถูกน้ำท่วมจมหายไปเหลือเพียงหลังคา บางคนก็หวั่นบ้านก็ต้องพายเรือจากถนนเข้าไป

ยังชุมชนที่จมอยู่ในน้ำเป็นระยะทางกว่า 1 กม. ปีนั้นผมและเพื่อน ๆ อาจารย์และนักศึกษา ได้ช่วยกันทำโครงการจิตอาสาระดมสิ่งของเครื่องใช้จำเป็นเข้าไปแจกชาวบ้านในชุมชนที่น้ำท่วมอยู่กลางแก้มลิงบางบาล ได้เห็นสภาพน้ำท่วมที่หนักที่สุดที่เคยเจอมานในชีวิต น้ำท่วมแบบเหลือเพียงแค่หลังคาบ้านแทบไม่มีพื้นที่แห้งให้สิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่ได้ ยกเว้นสัตว์น้ำ วากรรมที่ว่าคนอยุธยาคุ้นชินกับน้ำปรับตัวกับน้ำหลากได้คืออะไร? นี่มันภัยพิบัติมิใช่หรือ? จากตรงนั้นเองทำให้ผมเกิดคำถามว่าน้ำท่วมที่เกิดขึ้นในบางบาลเป็นน้ำท่วมตามธรรมชาติหรือเกิดจากฝีมือมนุษย์กันแน่? และทำไมชาวบ้านที่เคยใช้ชีวิตอยู่กับน้ำหลากท่วมในอดีตได้อย่างปกติถึงไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่กับน้ำหลากได้อีกต่อไป?

เมื่อกลับไปค้นข้อมูลก็พบว่าบริเวณทุ่งบางบาลนี้ ได้ถูกใช้ในแผนบริหารจัดการน้ำเพื่อใช้เป็นแก้มลิงป้องกัน บรรเทาอุทกภัยขนาดกลางและขนาดใหญ่ให้แก่พื้นที่ เศรษฐกิจสำคัญอย่างกรุงเทพฯ และปริมณฑล รวมถึง เขตอุตสาหกรรมหลายแห่งของอยุธยา ผมจึงเกิดคำถาม ต่อไปอีกว่าการที่รัฐและผู้เชี่ยวชาญทางชลศาสตร์เสนอใช้ บางบาลเป็นพื้นที่รับน้ำเป็นสิ่งที่ชอบธรรมแล้วหรือ? โดยเฉพาะต่อชาวบ้านในท้องถิ่นที่ต้องเป็นผู้รับผลจากสภาพ น้ำท่วมที่รุนแรงขึ้นเพื่อช่วยให้อีกพื้นที่ไม่ถูกน้ำท่วม จากคำถามเหล่านี้หลังจากที่ผมได้รับโอกาสจาก มหาวิทยาลัยอุนัมติให้เรียนต่อในระดับปริญญาเอก จึงได้เสนอหัวข้อวิจัยประเด็นน้ำท่วมบางบาล โดยพัฒนากรอบการศึกษาและแนวคิดต่าง ๆ เพื่อศึกษาน้ำท่วมในมุมมองแบบใหม่ในงานวิจัย “แก้มลิงกับชุมชน: กราวิตาของ โครงสร้างพื้นฐานการจัดการน้ำในพื้นที่ลุ่มต่ำบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผมคิดว่าด้วยบริบทของสังคม โลกที่กำลังเผชิญกับวิกฤตสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงจากความ เปลี่ยนแปลงสภาพอากาศจากฝีมือมนุษย์ ซึ่งประเด็นเกี่ยว

กับภัยพิบัติจะยังมีความสำคัญมากขึ้น แม้หัวข้อนี้จะเป็นเรื่องใหม่ที่ผมไม่ชำนาญมาก่อนและยากที่จะจบได้โดยเร็ว เมื่อเทียบกับประเด็นที่เคยทำในอดีต แต่เมื่อใคร่ครวญแล้ว ผมคิดว่าการทำทายกับตัวเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ และเป็นงาน ที่ทำแล้วเกิดประโยชน์ต่อสังคมนั้นย่อมจะดีกว่าการทำใน สิ่งที่ได้ประโยชน์เฉพาะกับตัวเราเท่านั้น นอกจากนี้การที่ เห็นชาวบางบาลจำนวนมากถูกทำให้ต้องยอมรับผลจาก นโยบายการบริหารจัดการน้ำโดยดุลยอย่างไรอำนาจต่อรอง ก็ยังเพิ่มความโกรธแค้นและกลายเป็นแรงผลักดันในการศึกษา นี้เช่นกัน

ในการวิจัยนี้ ผมอาศัยการทบทวนเอกสารจำนวนมากเพื่อสร้างกรอบความคิดในการมองปรากฏการณ์ น้ำท่วมที่เกิดขึ้นใหม่จากมุมมองแบบพหุมนุษย์ (post-humanism) ที่ให้ความสนใจไปยังผู้กระทำที่ไม่ใช่มนุษย์ (non-human) ดังเช่น โครงสร้างพื้นฐาน น้ำ สัตว์ วัตถุ สภาวะต่าง ๆ เป็นต้น อีกส่วนอาศัยการทำงานภาคสนาม ทางมานุษยวิทยาในการเก็บข้อมูลในพื้นที่ โดยเน้นทำความเข้าใจความรู้ในการบริหารจัดการน้ำของรัฐหรือชลประทาน

และการทำความเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานแก้มลิงบางบาล พื้นที่วิจัยจึงอยู่ในบริเวณรอบทุ่งบางบาลที่ถูกใช้เป็นแก้มลิงรับน้ำเป็นหลัก โดยผมต้องทำความเข้าใจสภาพพื้นที่ทั้งหมดให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเพราะการจะเข้าใจสภาพน้ำท่วม การทำงานของแก้มลิง และสภาพน้ำท่วมในพื้นที่ได้นั้น ความเข้าใจสภาพพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมเป็นสิ่งที่ไม่ได้ ผมเก็บข้อมูลในพื้นที่อย่างยาวนาน แต่ที่เริ่มเก็บข้อมูลสนามอย่างเป็นระบบจะอยู่ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2563-2565 เริ่มจากการสุม่แบบสโนว์บอล (snow ball) ไปตามแหล่งข้อมูลสำคัญโดยการเชื่อมต่อเครือข่ายสำรวจรอบทุ่งบางบาลที่มีพื้นที่กว่า 2 หมื่นไร่หลายสิบรอบ เพื่อทำความเข้าใจสภาพพื้นที่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบการไหลน้ำของในพื้นที่ลุ่มต่ำบางบาล และทำความเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานทางชลศาสตร์ตามจุดต่างๆ รวมไปถึงกระบวนการผลิตสร้างความรู้ทางชลศาสตร์ที่ถูกควบคุมกำกับโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้เชี่ยวชาญของรัฐ ซึ่งกลายมาเป็นปฏิบัติการบริหารจัดการน้ำที่ส่งผลต่อคนบางบาล

ในท้ายที่สุดผมได้พบปะพูดคุยเก็บข้อมูลกับชาวบ้านจากหลายชุมชน โดยส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลของผมได้มาโดยบังเอิญทั้งสิ้น โดยเฉพาะใน พ.ศ. 2564 และ พ.ศ. 2565 ซึ่งเกิดน้ำท่วมใหญ่ในพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยาตอนล่าง ผมเชื่อมต่อเครือข่ายก๊องเพื่อตระเวนเก็บข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจสภาพการไหลท่วมของน้ำและการตอบสนองของสังคมมนุษย์และสิ่งมีชีวิตมนุษย์ต่อสถานการณ์น้ำท่วมไปตามจุดต่าง ๆ ของบางบาลตลอดฤดูน้ำหลากสองปีนั้น ความสัมพันธ์ของผมกับชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่เกิดขึ้นในระหว่างการเก็บข้อมูลน้ำท่วมตามชุมชน ซึ่งผมได้รับความเอื้อเฟื้อจากคนในชุมชน บ้างสนทนากับเล่าความทุกข์ยากลำบาก ให้ผมมองความรู้เรื่องน้ำจากสายตาคนท้องถิ่น พาผมขึ้นเรือเก็บภาพน้ำท่วมในชุมชน ระหว่างผมกับชาวบ้านอาจไม่ใช่เพียงแค่ความสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยกับผู้ให้ข้อมูล แต่มันก่อรูปเป็นสายสัมพันธ์เหมือนญาติพี่น้องที่ยังคงดำรงมาถึงปัจจุบัน (นี่จึงเป็นเหตุผลที่

ผมเห็นว่าระเบียบในการขอวิจัยจริยธรรมในมนุษย์ในสายสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะสำหรับคนทำงานภาคสนามเป็นสิ่งที่จำกัดศักยภาพในการเผชิญหน้าต่อสนาม ซึ่งต้องปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่ศึกษาอย่างเฉพาะหน้าเสมอ การควบคุมกำกับนี้มีแต่จะทำให้งานศึกษากลายเป็นงานที่หาคำตอบแบบสูตรสำเร็จตามกรอบแผนงานกำหนดเท่านั้น)

ในความจริงชาวบางบาลมีความกระตือรือร้นที่จะแก้ปัญหาของตัวเอง พวกเขาพยายามรวมกลุ่มสร้างเครือข่ายเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมของพวกเขา และผมเองก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งของเครือข่ายนั้น หากใช้เป็นศูนย์กลางของการแก้ปัญหาแต่อย่างใด ข้อมูลจากงานวิจัยนี้ได้รับความช่วยเหลือจากพวกเขา ซึ่งการแก้ปัญหาพิบัติภัยน้ำท่วมที่เกี่ยวกับระบบนิเวศของกลุ่มน้ำเจ้าพระยาในวงกว้างนี้ ไม่อาจทำได้ทันทีและโดยลำพัง อย่างไรก็ตามสำหรับงานวิจัยนี้ผมได้พยายามเรียบเรียงนำเสนอผ่านกรอบแนวคิดการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตระหนักรู้ต่อสภาพปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ลุ่มต่ำบางบาลในสังคมวงกว้างขึ้น โดยเฉพาะการตอบโต้วาทกรรมของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการน้ำที่มักเลเยอร์รายละเอียดเชิงพื้นที่ แต่กลับใช้ประโยชน์จากพื้นที่บางบาลเป็นแก้มลิงรับน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมแก่พื้นที่เศรษฐกิจสำคัญที่อยู่ห่างออกไป โดยไม่คำนึงถึงสิทธิความยุติธรรมทางนิเวศและสังคมของผู้คนในพื้นที่รับน้ำแต่อย่างใด รวมไปถึงอคติของสังคมเมืองที่มักมองพื้นที่ชนบทที่มีมูลค่าเศรษฐกิจต่ำเพื่อประโยชน์การตอบสนองวิธีการดำรงอยู่ของตนเป็นหลักเท่านั้น ดังนั้นในทุกครั้งหากมีโอกาส ผมจึงพยายามพูดแทนคนในพื้นที่เท่าที่พอจะพูดได้ทั้งที่ผ่านในงานวิจัยและการนำเสนอความเห็นตามสื่อ และเวทีวิชาการต่าง ๆ บ้างเท่านั้น และหวังว่าปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ที่จะได้รับความสนใจในวงกว้างทั้งจากชุมชน คนทำงานนโยบายทางการเมือง และนักวิชาการ ซึ่งความเคลื่อนไหวเหล่านี้จะนำไปสู่การแก้ปัญหาน้ำท่วมในระยะยาวที่ลดความรุนแรงลงและเกิดความเป็นธรรมทั้งในทางนิเวศและสังคมมากขึ้น

โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าพิมพ์ลายใบไม้ คชพัสดุ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมาภรณ์ สุขสมโส
อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล

การจัดตั้งกลุ่มเริ่มจากการที่ตัวเองได้มีโอกาสไปบรรยายให้โรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลบ่อโพรงอำเภอนครหลวงหลังจากนั้นได้มีโอกาสพูดคุยกับกลุ่มผู้สูงอายุมีความต้องการอยากจะมีอาชีพรายได้เสริมหลังการเกษียณจึงมาปรึกษา ก็เลยสอบถามกลับไปว่าทางกลุ่มผู้สูงอายุมีความสามารถในการทำอะไรได้บ้างและได้คำตอบว่าสามารถเย็บปักถักร้อยได้สามารถเย็บผ้าได้ในบางคน และมีชอบงานประดิษฐ์และสร้างสรรค์ มีการฝึกทำกระเป๋ามาโดยจากครูคนหนึ่งที่ทางเทศบาลตำบลบ่อโพรงนำมาสอนให้จากนั้นส่วนตัวและทีมงานได้นั่งคุยและปรึกษากันว่ากลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มนี้จะทำอะไรที่เหมาะสมและสามารถตอบโจทย์กับสิ่งที่ต้องการได้

ตนเองเป็นคนชอบงานแฟชั่นงานศิลปะชอบแต่งตัว วันหนึ่งได้มีโอกาสไปดูงานการพิมพ์ผ้าใบไม้และเห็นถึงความสวยงามเห็นถึงศิลปะของใบไม้บนผืนผ้าที่สามารถแต่งแต้มสีสันได้และลองไปเรียนรู้ด้วยตนเองและคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ยากจนเกินไปสามารถนำเสนอให้กับกลุ่มผู้สูงอายุได้ผู้สูงอายุสามารถสร้างสรรค์และ create งานศิลปะบนผืนผ้าได้ เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวและมีโอกาสกลับไปบรรยายให้กับกลุ่มผู้สูงอายุที่เทศบาลตำบลบ่อโพธิ์อีกครั้ง ก็เลยนำเสนอข้อมูลว่าชอบทำอะไรเกี่ยวกับศิลปะหรือเปล่า ถ้าชอบมีงานหนึ่งให้ผู้สูงอายุสามารถทำได้ไม่ยากและมีความสุขกับการ

เรียนรู้คืองาน Eco print หรือการนำใบไม้มาพิมพ์ลงบนผืนผ้าให้เกิดลวดลายที่สวยงาม จากนั้นได้เชิญวิทยากรที่มีความรู้ด้านการทำผ้าใบไม้ (Eco print) มาสอนหลังจากการสอนพบว่ากลุ่มผู้สูงอายุมีความพึงพอใจและชอบในงานศิลปะมีความสร้างสรรค์และนำเสนอผลงานออกมาได้อย่างดีเยี่ยม จากนั้นได้นำผ้า Eco print มาทำกระเป๋าเศษสตางค์และซองแว่นพบว่าผู้สูงอายุหลายคนมีความสามารถในการศิลปะสามารถในการเย็บผ้า และปักผ้า และต่อมากจึงมีการรวมตัวกันเกิดขึ้น

หลังจากได้มีการรวมตัวกันในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีความชื่นชอบในการทำผ้าพิมพ์ลายใบไม้ (Eco print) ได้มีการพูดคุยประชุมกันบ่อยครั้ง ทั้งยังมีการจัดตั้งกลุ่มมีการจดทะเบียนส่งเสริมอาชีพกลุ่มผู้สูงอายุเทศบาลตำบลบ่อโพธิ์ รองรับโดยเทศบาลตำบลบ่อโพธิ์ และมีการคัดเลือกประธาน คณะกรรมการ และที่ปรึกษารวมถึงตำแหน่งอื่นๆที่สำคัญ จากนั้นนำไปสู่การจดทะเบียนกลุ่ม OTOP รองรับโดย อำเภอนครหลวง การทำงานเดินทางมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งการทำผ้าพิมพ์ลายใบไม้ของผู้สูงอายุได้มีความคมชัดมากขึ้นสวยงามขึ้นและมีเอกลักษณ์ขึ้น โดยการมีส่วนร่วมของคณะอาจารย์และทีมงาน โดยมีงบประมาณยุทธศาสตร์จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาในการช่วยเหลือในครั้งนี้

จากนั้นทางทีมงานอาจารย์ได้เริ่มต้นนำความรู้ด้านต่างๆ ในการทำผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นผ้าคลุมไหล่ กระเป๋าใส่ notebook กระเป๋าแท็บเล็ต เสื้อผ้า กระเป๋าเครื่องสำอาง กระเป๋าเป้ หมวกรูปแบบต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ทีมงานอาจารย์ได้มีการนำองค์ความรู้ต่าง ๆ มาสอนให้อีกมากมายไม่ว่าจะเป็นการคิดต้นทุนกำไรในการทำผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการขายในเรื่องของสื่อออนไลน์และการออกบูธสินค้าในสถานที่ต่าง ๆ จากเครือข่ายที่ตนเองมี ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีความน่าสนใจและสวยงามตอบโจทย์กับลูกค้าหลาย ๆ กลุ่มโดยเฉพาะ

เอกลักษณ์ของชุมชนได้มากขึ้นเพราะได้มีการนำเอา ต้นไม้ ใบไม้จากชุมชนมาพิมพ์ลงบนผืนผ้า ซึ่งได้รับการตอบรับจากกลุ่มนักท่องเที่ยวและลูกค้าเป็นอย่างมาก เราค้นพบว่าคุณผู้สูงอายุมีความสุขและรู้สึกว่าคุณเองยังมีพลังในการสร้างสรรค์งานศิลปะ และสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีความสวยงาม โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับให้กับกลุ่มคนที่หลากหลาย ทำให้กลุ่มผู้สูงอายุเชื่อว่าตนยังมีพลังในการทำงานได้อีกมากมายและไม่ต้องเป็นภาระของครอบครัว ในการดำเนินงานในครั้งนี้ได้มีการปันผลกำไรทั้งหมดแล้ว 5 ครั้ง และมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากความเป็นอยู่เดิม ถึงแม้จะไม่มากนัก แต่ก็สามารถเลี้ยงชีพได้ นอกจากนี้ ยังได้มีโอกาสเปิดรับนักท่องเที่ยวให้มาดูวิธีการทำผ้าใบไม้ที่กลุ่ม มีการเปิดโอกาสให้ตัวเองไปเป็นวิทยากรให้ความรู้กับกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ยิ่งทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่ากลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มนี้ยังมีพลังและมีความสามารถในการทำงานต่าง ๆ ในอีกมากมายรวมทั้งเป็นที่ยอมรับให้กับสังคมและอีกหลายสังคมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ตนเองและครอบครัว

กลุ่มต่างชาติที่มีความชื่นชอบในงานศิลปะจากธรรมชาตินอกจากนี้ทางทีมงานได้มีการนำผลิตภัณฑ์ผ้าเย็นขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จากอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งในขณะนี้เรามีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ กระเป๋าจากภาพพิมพ์ลายใบไม้ และผ้าอเนกประสงค์จากผ้าพิมพ์ลายใบไม้ และที่กำลังยื่นขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนอีก 1 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ พวงกุญแจ โดยอยู่ในกระบวนการการรวมตัวของกลุ่มส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ เราได้มีการจัดตั้งชื่อผลิตภัณฑ์ว่า คชพัสตร์อีโค่พริ้น (Khotchaphat Eco print) ได้เดินทางมาถึงปีที่ 2 พบว่าผลิตภัณฑ์ที่นำออกมามีความสวยงามและเป็น

อยุธยาเทรล อยุธยาทอย อยุธยาโกลด์คราฟ : นวัตกรรมและสื่อใหม่เพื่อการสอนศิลปศึกษา

อาจารย์พชร วงชัยวรรณ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปศึกษา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในฐานะของอดีตเมืองราชธานีเก่า ได้ส่งสมรภาพแห่งและทุนวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าสืบทอดมาจนถึงปัจจุบันอย่างเป็นที่ประจักษ์ในหลาย ๆ แขนง เช่น สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม งานหัตถศิลป์ หรือวิถีชีวิตของผู้คน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมมองว่าเป็นค่าควรเมืองที่สามารถนำไปต่อยอดสู่การสร้างคุณค่าและยกระดับมูลค่าในเชิงพาณิชย์จากฐานของ “ทุนวัฒนธรรมแห่งเมืองมรดกโลก” ได้ ซึ่งในศาสตร์ของสาขาวิชาศิลปศึกษา เราไม่ได้มุ่งเน้นแค่ด้านของศิลปะหรือความสวยงามเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมไปถึงกระบวนการพัฒนาความคิดและทักษะทางนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียนในทุกกระดับ ดังนั้น ในงานออกแบบนวัตกรรมทางศิลปศึกษา จึงต้องประกอบด้วย

แนวคิดหลัก 4 ด้าน คือ 1) กระบวนการเรียนรู้ 2) การสร้างสรรค์นวัตกรรม 3) ความงามทางสุนทรียะ และ 4) ทุนวัฒนธรรมอยุธยา จึงนำมาสู่การพัฒนางานนวัตกรรมทางศิลปศึกษาจากทุนทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ผลงาน ดังนี้

1) “อยุธยาเทรล” ชุดกิจกรรมศิลปะส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพหุวัฒนธรรมแห่งเมืองมรดกโลก

2) “อยุธยาทอย” นวัตกรรมของเล่นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จิตรกรรมฝาผนังแห่งกรุงรัตนโกสินทร์สำหรับเจนเนอเรชั่น Z

3) “อยุธยาโกลด์คราฟต์” นวัตกรรมการเรียนรู้ศิลปะลายรดน้ำแห่งมณฑลพระบาทเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การสร้างนวัตกรรมผลงานต่าง ๆ เป็นผลสืบเนื่องจากรายวิชา “นวัตกรรมและสื่อใหม่เพื่อการสอนศิลปศึกษา” ทักษะของนวัตกรรมที่ดีคือการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่อย่างไม่สิ้นสุด ดังนั้น ผู้สอนจึงเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาต่อยอดผลงานของตนเองเป็นระยะ ๆ ซึ่งไม่ได้จบแค่เพียงในรายวิชา ตั้งแต่ระยะการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากแหล่งทุนวัฒนธรรม ระยะออกแบบและพัฒนา นวัตกรรม ไปจนถึงระยะทดลองใช้และปรับปรุงพัฒนานอกเหนือจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐอย่างสถาบันการศึกษาในพื้นที่ พิพิธภัณฑ์ และมหาวิทยาลัย ที่เป็นหน่วยงานในการให้องค์ความรู้เฉพาะในด้านต่าง ๆ รวมถึงพื้นที่ในการทดลองใช้นวัตกรรม ดังนั้น จึงเรียกได้ว่าเป็นนวัตกรรมที่ได้รับการส่งเสริมและผลักดันจากภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่

นวัตกรรมจากทุนทางวัฒนธรรมเรียกว่าเกิดผลกระทบเชิงบวกในหลาย ๆ มิติ ทั้งด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว หรือด้านการประชาสัมพันธ์ และสร้างโอกาสต่อยอดในเชิงพาณิชย์ สามารถนำเสนอผลกระทบในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) เป็นนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัด พระนครศรีอยุธยาทั้งในรูปแบบของกิจกรรมปฏิบัติหรือเป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก โดยสามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์ผ่านการจัดแคมเปญการตลาดร่วมกับสถานที่ชุมชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

2) สถาบันการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้หรือเป็นสื่อการสอนในสถานที่และนอกสถานที่ได้ ในรายวิชาที่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ หรือศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เห็นคุณค่าในมรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่ของตน ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนา อารมณ์ สังคม และสติปัญญาผ่านกิจกรรมศิลปะได้

เสียงสะท้อน จากชุมชน

นางจินตนา บุญยืนมั่น (ครูเก๋)
ประธานกลุ่มโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าพิมพ์ลายใบไม้

การรวมตัวในครั้งนี้สามารถสร้างความสุขให้กับกลุ่มผู้สูงอายุได้อย่างมากมายไม่ว่าจะเป็นการสร้างพลังบวกหรือการที่เห็นตนเองยังมีคุณค่าให้กับกลุ่มองค์กรและสังคม รวมถึงลูกหลานได้เห็นถึงศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุว่ายังมีแรงและมีพลังในการทำงานได้อีกมากมายไม่ได้เป็นภาระของลูกหลานอย่างที่ทุกคนเข้าใจ รวมไปถึงการรวมกลุ่มในครั้งนี้ยังสามารถสร้างรายได้ อีกทั้งยังสร้างความสุขเสียงหัวเราะให้กับตนเองและเพื่อน ๆ ในกลุ่มอีกด้วย

ในการมาทำงานและรวมกลุ่มกันทุกครั้งไม่เคยคิดว่าการมาครั้งนี้เป็นภาระอะไรแต่เป็นการมาหาเพื่อนมาหาสังคมทำให้ตัวเองไม่ตกอยู่ในโรคซึมเศร้าทำให้ตัวเองรู้ว่าตัวเองยังมีคุณค่าสามารถทำงานต่าง ๆ ได้อีกมากมาย และ

ได้ค้นพบว่าตัวเองมีความสามารถด้านอื่น ๆ อีก เช่น ด้านการสร้างสรรค์ศิลปะ ด้านการเย็บปักถักร้อย การออกแบบดีไซน์งานต่าง ๆ ที่ทำงานร่วมกับคณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา รวมไปถึงมีโอกาสได้เป็นวิทยากรในการบรรยายให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว และองค์กรต่าง ๆ ที่มาเรียนรู้งานด้านการพิมพ์ผ้าใบไม้ ทำให้รู้ว่าเรายังมีศักยภาพอีกมากและที่สำคัญทุกครั้งที่ได้มารวมกลุ่มกันเรามีความสุขมาก ๆ ต้องขอขอบคุณทางอาจารย์และทีมงานจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่นำองค์ความรู้ต่าง ๆ มาให้พวกเรา รวมถึงงบประมาณต่าง ๆ ทำให้พวกเรามีรายได้เพิ่มมากขึ้นเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่มีคุณค่าอย่างยั่งยืน

นายสมเกียรติ สุริยนต์ ที่ปรึกษากลุ่มโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าพิมพ์ลายใบไม้

ในการรวมตัวของกลุ่มผู้สูงอายุครั้งนี้ถือเป็นการสร้างคุณค่าและทำให้รู้ว่ากลุ่มผู้สูงอายุยังมีพลังและมีคุณค่าในตัวเองอีกมากมายส่วนตัวผมเป็นคนที่มีความรู้และมีความคิดมีความเชี่ยวชาญด้านศิลปะ ผมได้นำองค์ความรู้ของผมหลังจากเกษียณแล้วมาช่วยในการออกแบบงานผ้า ออกแบบโลโก้ผลิตภัณฑ์ ช่วยเป็นที่ปรึกษาให้กับกลุ่มและขับเคลื่อนในเรื่องเกี่ยวกับงานศิลปะการทำผ้าใบไม้ การรวมตัวในครั้งนี้เกิดขึ้นได้ต้องขอขอบคุณทางคณะทีมงานอาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่นำองค์ความรู้ต่าง ๆ มาให้พวกเรา ผู้สูงอายุหลาย ๆ คนที่อยู่บ้านแล้วไม่มีอะไรทำถูกมองว่าเป็นภาระของครอบครัว แต่เมื่อมารวมตัวกันและเอาความรู้ที่ตัวเองมีเมื่อสมัยยังหนุ่มสาวมาใช้ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ การปักผ้า การเย็บผ้า การออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทำให้

รู้ว่ากลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มนี้ยังมีคุณค่าอีกมากมาย สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจในชุมชนได้ สามารถสร้างรายได้ให้แก่ตัวเอง ไม่เป็นภาระกับครอบครัว และที่สำคัญในการมารวมตัวในครั้งนี้ ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์กันมากขึ้นมีเพื่อนมากขึ้น มีสังคมมากขึ้น ไม่ทำให้ผู้สูงอายุเป็นโรคซึมเศร้าหรือทำให้หลงลืม ทั้งนี้ผู้สูงอายุที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถนำองค์ความรู้ไปบรรยายให้กับกลุ่มที่มาดูงาน ได้รู้จักคนมากขึ้นหลายตามากขึ้น รู้จักกลุ่มลูกค้า รู้จักกลุ่มนักท่องเที่ยว รู้จักคนที่มาดูงาน ทำให้รู้สึกว่าคุณมีคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจอีกครั้งหนึ่ง สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณทางทีมงานอาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่มากช่วยขับเคลื่อนและนำองค์ความรู้ต่าง ๆ มาให้และเห็นคุณค่าและความสำคัญของกลุ่มผู้สูงอายุขอบคุณมาก ๆ ครับ

ทวิวงศ์ โตทวิวงศ์

อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย “ภาววิทยาของโครงสร้างพื้นฐานแถมลิงบางบาล”

หลังจากที่ได้มีโอกาสอ่าน “ภาววิทยาของโครงสร้างพื้นฐานแถมลิงบางบาล” โดย คมลักษณ์ ไชยยะ” โดยผมในฐานะของนักการเมืองและ “ผู้แทนราษฎร” ของประชาชนชาว อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้ผมได้เกิดความเข้าใจถึง แถมลิงบางบาล ทั้ง ที่มา และ ปัญหาในปัจจุบัน ทำให้เข้าใจว่าเหตุใด อำนาจจากส่วนกลางที่กำหนดให้พื้นที่ อำเภอบางบาล ซึ่งมีพื้นที่แถมลิงที่ควรจะเป็นที่กักเก็บน้ำและบรรเทาปัญหาอุทกภัยให้กับประชาชน กลับกลายเป็นว่าอาจส่งผลให้พื้นที่ อำเภอบางบาล และอำเภอใกล้เคียงของ จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา ยังคงเผชิญกับปัญหาอุทกภัยซ้ำซาก ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผมได้ใช้เนื้อหาของงานวิจัย “ภววิทยาของโครงสร้างพื้นฐานแก้มลิงบางบาล” ในทางเข้าใจถึงการทำงานของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำในประเทศไทย รวมถึงคณะกรรมการต่าง ๆ ผู้ที่สามารถลงมติเพื่อจัดทำแผนการบริหารจัดการน้ำได้ว่า สาเหตุที่มีการลงมติให้การใช้แก้มลิงบางบาลเป็น “ทางเลือกสุดท้าย” ที่จะมีการระบายน้ำเข้าสู่พื้นที่แก้มลิงเพื่อบรรเทาปัญหาอุทกภัย หากว่ามีการเพิ่มการระบายน้ำจากเขื่อนเจ้าพระยาที่จังหวัดชัยนาท เพราะในแง่หนึ่ง สาเหตุหลักเกิดจาก “อำนาจรวมศูนย์” ที่งานวิจัยได้วิเคราะห์ออกมานั้น ส่งผลให้พื้นที่ที่ได้รับการป้องกันและคำนึงถึงเป็นอันดับแรก คือพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของประเทศ อย่างกรุงเทพมหานครฯ และปริมณฑล เพราะหากว่าไม่มีพื้นที่แก้มลิงบางบาล และพื้นที่แก้มลิงเป็นวิธีลดปริมาณน้ำที่จะมาถึงพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญดังกล่าวแล้ว ซึ่งเป็นอีกสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้ พื้นที่อย่าง อำเภอบางบาล ต้องพบกับปัญหา อุทกภัยหรือน้ำท่วมที่อยู่อาศัยอย่างซ้ำซาก ซึ่งเปรียบเสมือนความเหลื่อมล้ำของต่างจังหวัดเมืองหลวงที่จะเป็นต้องได้รับการแก้ไข

นอกจากนี้ การออกแบบโครงสร้างพื้นฐานอย่างถนนคันกันน้ำ เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้ การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเปลี่ยนแปลงไปจากแต่เดิม ที่พื้นที่แก้มลิงหลายแห่ง รวมไปถึงแก้มลิงบางบาล-บ้านแพนเดิมที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม และระบบชลประทานหลายอย่างเป็นระบบที่สร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนการเกษตรกรรม แต่หลังจากมีการก่อสร้างถนนคันกัน และท่อดูดใต้ถนน กลับส่งผลให้ พื้นที่แก้มลิงดังกล่าว กลายเป็นพื้นที่ที่ไวใช้ในการกักเก็บน้ำแทน มากกว่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อมที่อยู่ในแก้มลิงดังกล่าวอีกด้วย นั้นจึงทำให้ผมได้เข้าใจถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับทั้งสภาพแวดล้อม วิถีชีวิตและการเปลี่ยนแปลงจากในอดีต จนนำมาสู่การใช้งานวิจัยนี้ได้เป็นส่วนหนึ่งในการปรับเปลี่ยนเป็นนโยบายการบริหารจัดการน้ำของภาครัฐ ที่ใช้นำเสนอกับประชาชนในพื้นที่อำเภอบางบาล ผ่านเวที “ผู้นำฝ่ายค้านพบประชาชน” รวมถึงนำข้อมูลและข้อเสนอแนะจากทั้งประชาชน และงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการธิการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และต่อผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เพื่อส่งข้อเสนออย่างเป็นทางการให้กับฝ่ายบริหารโดยรัฐบาลต่อไป งานวิจัยชิ้นนี้จึงถือเป็นประโยชน์ต่อข้อเสนอการแก้ปัญหามลพิษซ้ำซากในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำ เจ้าพระยาเป็นอย่างยิ่งผ่านกลไกของระบบรัฐสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อสังคมและ ชุมชน

โครงการยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีพันธกิจสำคัญคือการรับใช้สังคม นอกเหนือจากการมีรายวิชาแกน “จิตสาธารณะกับการทำงานเพื่อสังคม” ที่เสริมสร้างคุณลักษณะการมีจิตอาสาเพื่อสังคมให้กับนักศึกษาแล้ว ยังมีโครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อนำเอาองค์ความรู้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ ลงไปสู่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2560 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้มีแนวคิดการนำงานวิจัยลงสู่ชุมชน โดยมีการลงไปพูดคุยกับชุมชนบ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง เพื่อทราบความต้องการและปัญหาของชุมชน เพื่อนำไปสู่โครงการวิจัย “รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพึ่งตนเอง: กรณีศึกษาชุมชนบ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จริยาภรณ์ รุจิโมระ รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน (ขณะนั้น) เป็นผู้ควบคุมดูแล และเริ่มดำเนินโครงการวิจัย ใน พ.ศ. 2561 ซึ่งหลายสาขาก็ได้มีส่วนสำคัญในโครงการวิจัยนี้ ทั้งการลงพื้นที่ เก็บข้อมูลพูดคุยกับชุมชน การนำศาสตร์ของแต่ละสาขาลงมาช่วยเพิ่มพูนศักยภาพให้กับชุมชน

พ.ศ. 2561 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ก็ยังคงมีกิจกรรมลงพื้นที่ชุมชนอีกหลายโครงการ ทั้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ชุมชน บ้านกระแซง ตำบลกระแซง และชุมชนบ้านแปง ตำบล สนามชัย รวมถึงชุมชนบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัด อ่างทอง โดยโครงการวิจัย “รูปแบบการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการพึ่งตนเอง: กรณีศึกษาชุมชนบ้านลาว ตำบล เหวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง” ก็ยังคงดำเนินต่อไป

พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ โดย กำหนดให้แต่ละคณะมีโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละด้าน จึงมีการตั้งคณะ ทำงานด้านยุทธศาสตร์ของคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ เพื่อดูแลภารกิจนี้ และได้จัดกิจกรรมอบรม เชิงปฏิบัติการ “การส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ความมี ระเบียบวินัยเข้าใจคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ หน้าที่สิทธิของตนเองและผู้อื่น” ให้กับ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ชั้นปีที่ 1 กว่า 1,400 คน เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 หลังจากนั้นจึงมีการขยายโครงการยุทธศาสตร์ พัฒนาท้องถิ่นให้แต่ละสาขาเริ่มลงพื้นที่ชุมชน เพื่อสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ เริ่ม จากสาขารัฐประศาสนศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแค อำเภอผักไห่ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา และใน พ.ศ. 2564 ทุกสาขาวิชาก็ได้ ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์นี้ กระจายไปตามพื้นที่อื่น ๆ ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทอง เพื่อช่วยให้ ชุมชนเข้มแข็งขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

การลงพื้นที่เพื่อช่วยชุมชนท้องถิ่นของแต่ละ สาขาวิชา ดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปีโดยมีการปรับ เปลี่ยนรูปแบบการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ พัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับ ความ ต้องการของชุมชน เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้กับชุมชนเป้ าหมาย โดยใช้ศักยภาพจากคณาจารย์และนักศึกษาของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้สมกับการเป็น “มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” อย่างแท้จริง

งานบริการวิชาการ

ในบริการวิชาการแต่ละสาขาวิชาที่จะมีโครงการบริการวิชาการตามศาสตร์ที่ได้นำเอาองค์ความรู้เฉพาะของตน ไปสู่ชุมชนในรูปแบบของการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งการดำเนินโครงการบริการวิชาการของแต่ละสาขานั้น ได้นำนักศึกษาลงไปร่วมทำกิจกรรมด้วย เป็นการช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในห้องเรียนให้กับนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากโครงการบริการวิชาการที่หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น การอบรมเพื่อยกระดับทักษะการเรียนรู้ของชุมชน พัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น การสร้างนวัตกรรมแผนที่เดินดิน การสร้างนวัตกรรมทางด้านดนตรีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

นอกจากการลงพื้นที่ชุมชนตามแผนยุทธศาสตร์แล้ว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังมีโครงการความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่ พ.ศ. 2565 ในการจัดบริการวิชาการให้กับโรงเรียนผู้สูงอายุในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ยกตัวอย่างเช่น โครงการ “คมส.ปันสุขปลูกพลังวัยเก๋า” ด้วยความร่วมมือของทุกสาขาวิชาที่จะมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุหมุนเวียนไปแต่ละครั้งตามความเหมาะสม

วิศวกรสังคม

พ.ศ. 2565 สโมสรนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ รับนโยบายโครงการ “วิศวกรสังคม” จาก กองพัฒนานักศึกษา ทั้งเรื่องของการเข้าร่วมอบรมให้เกิด องค์ความรู้และไปลงพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ ให้เห็นสภาพจริง และนำมาซึ่ง “โครงการพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจชุมชนเกาะ เกิดพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัล” ในพื้นที่ตำบลเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้มีส่วน ช่วยให้อุรกิจชุมชนมีความเข้มแข็งขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม พ.ศ. 2566 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังคง ดำเนินโครงการส่งเสริมศักยภาพนักศึกษาเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น “วิศวกรสังคม” อย่างต่อเนื่อง โดยสโมสรนักศึกษา ได้ลงพื้นที่ดำเนินโครงการที่บ้านขุ่มไทยโฮมสเตย์ ร้านขนม

ครุยันนะห์ ตำบลคลองตะเคียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา เพื่อช่วยพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ และพัฒนาให้ผลิตภัณฑ์ ขนมบ้านครุยันนะห์ เป็นที่รู้จักมากขึ้น ด้วยกระบวนการ วิศวกรสังคม

ตัวอย่างโครงการวิศวกรสังคมโดยสโมสรนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ข้างต้น ล้วนมีส่วน สำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ ของนักศึกษาทั้งสิ้น เมื่อสโมสรนักศึกษาได้เรียนรู้ถึง กระบวนการวิศวกรสังคมเป็นอย่างดี ก็ย่อมจะเป็นผู้จัด กิจกรรมต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตบัณฑิตออกสู่ สังคม เพื่อรับใช้ชุมชน ท้องถิ่น ของคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์จึงยังคงคุณค่าเสมอ

4 มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ในสังคมร่วมสมัย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความมุ่งหมายที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนประเด็นทางสังคม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม จากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญอย่างถูกต้อง เหมาะสม “เสวนาสาธารณะ” จึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่ในการนำเสนอองค์ความรู้และแนวทางการแก้ไขปัญหา รวมทั้งสร้างความเข้าใจต่อเหตุการณ์ตามกระแสที่สังคมกำลังให้ความสนใจ

เสวนาสาธารณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครอยุธยา

เสวนาสาธารณะ

**ชุดคลองบางบาล-บางไทร(23 กม.)
เพื่อแก้ไขน้ำท่วมอยุธยา**

วันอาทิตย์ที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2560
เวลา 08.30 น.-12.00 น.

ณ ห้อง 3003 อาคารปิ่นเกล้าวิทยาสัย
วิทยาการ

ผู้แทนจากกรมชลประทาน
ผู้แทนชุมชน ในพื้นที่บางบาล-บางไทร

และ รศ.ดร.เสวี ศุภระทีนย์
ผู้อำนวยการศูนย์การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติ

มหาวิทยาลัยรังสิต
ดำเนินรายการโดย อาจารย์บุษิเรศย์ ชีดา

เสวนาสถาธารณะ มนุษยศาสตรฺ์และสังคมนาศาสตรฺ์

เสวนาสถาธารณะมนุษยศาสตรฺ์และสังคมนาศาสตรฺ์เป็นกิจกรรมบริการวิชาการผ่านการเปิดเวทีพุดคุยเชิงวิชาการในประเด็นทางสังคมนาที่น่าสนใจในช่วงเวลานั้น ๆ ครอบคลุมทั้งประเด็นด้านสังคมนาการเมือง ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตรฺ์ สื่อ ศาสนา และการพัฒนาท้องถิ่น โดยกำหนดจัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง ที่ผ่านมา คณะฯ ได้จัดเวทีเสวนาสถาธารณะขึ้นแล้วทั้งหมด 25 ครั้ง ไม่นับรวมการจัดเวทีเสวนาสถาธารณะในวาระพิเศษต่าง ๆ ด้วย เช่น เวทีเสวนาสถาธารณะในวาระครบ 120 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

TIME LINE เสวนาสาธารณะ

ครั้งที่	พ.ศ.	หัวข้อเสวนา
1	2560	ชุดคลองบางบาล-บางไทร เพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วม
2	2561	“บุพเพสันนิวาส” อ่านนิยาย ดูละคร ย้อนดูอยุธยา
3	2561	86 ปี รำลึกอภิวรณัณสยามความหวังบนเส้นทางประชาธิปไตย
5	2561	เลือดข้นคนจาง สายธารวัฒนธรรมคนไทยเชื้อสายจีน
6	2562	การจัดการเรียนการสอนดนตรีในศตวรรษที่ 21
7	2562	การศึกษา(อิสลาม)ในศตวรรษที่ 21
8	2562	SEX เพศสภาพกับสังคมไทย
9	2562	ความรับผิดชอบต่อสังคมในยุคดิจิทัล
10	2563	เหลียวหลังแลหน้า การรับมือเหตุสังหารหมู่
11	2563	88 ปี อภิวรณัณประเทศไทย 120 ปี ชาตกาล ปรีดี พนมยงค์
12	2563	ทิศทางการพัฒนานักศึกษาในศตวรรษที่ 21
13	2563	ชะตากรรมเด็กไทยในห้องเรียน มุมมองต่อเหตุการณ์ครุฑำร้ายเด็ก
14	2564	การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษา

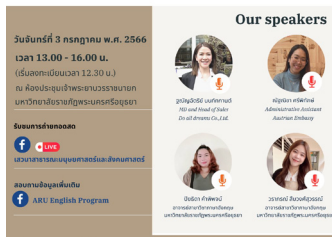
NEXT

TIME LINE เสวนาสาธารณะ

Re & Up Skills for the Future Work
in English-Oriented Era

ครั้งที่	พ.ศ.	หัวข้อเสวนา
15	2564	ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอยุธยาหลังสถานการณ์โควิดคลี่คลาย
16	2565	กัญชง กัญชา กระเทียม พืชรักชังห้ามที่ได้รับการผ่อนปรน
17	2565	เมืองอัจฉริยะ: จะออกแบบให้เหมาะสมกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อย่างไร
18	2565	ละครชาตรีกับความอยู่รอด การต่อยอดสู่ความยั่งยืน
19	2565	เหลียวหลัง แลหน้า รัฐธรรมนูญไทยในปัจจุบัน
20	2566	re- up skill for future work in English – oriented era
21	2566	พลวัตรถไฟ สดับเสียงมนุษย์และสังคมในศตวรรษที่ 21
22	2566	หนึ่งจังหวัดหนึ่งเมนู เชิดชูอาหารถิ่นอยุธยา
23	2567	ฟ้าไม่เคยตายในสื่อ จากเรื่องเล่าสู่การเล่าเรื่อง
24	2567	ธุรกิจขายตรง รอดหรือร่วง
25	2568	ถอดบทเรียนพุทธกาลสู่สังคมร่วมสมัย เรื่องอื้อจาวในวงการสงฆ์

เสวนาสารานะ “อวยยานอกตำรา”

เสวนาสารานะ “อวยยานอกตำรา” เป็นโครงการที่คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ต้องการให้นักศึกษาคณะฯ ได้แสดงศักยภาพทางวิชาการ การ ดำเนินการจัดงานเสวนา โดยคณะฯ เปิดกว้างให้นักศึกษาได้นำเสนอประเด็นที่ อยู่ในกระแสความสนใจของสังคม มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และ เผยแพร่สู่สาธารณะ ดำเนินการจัดเสวนาในครั้งแรก พ.ศ. 2568

ครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2568)
เพลงลูกทุ่งไทยในหัวใจ
เด็กเจนซี

ครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2568)
อวยยานอก
รอยศิลป์ในปรางค์

ครั้งที่ 3 (พ.ศ. 2569)
ความหวังทางการเมือง
ของเยาวชนไทย
หลังการเลือกตั้ง 69

เสวนาสารณะ วาระพิเศษ / จุกจิก

พ.ศ. 2563

การรับมือสถานการณ์โควิด
ฉบับประชาชน

พ.ศ. 2563

วาระพิเศษเลือกตั้งท้องถิ่น
กรุงเก่าที่เราสร้างได้

พ.ศ. 2565

“บุพผสันนิवास 2 จากอยุธยา
สู่รัตนโกสินทร์”

พ.ศ. 2566

วาระพิเศษ ติดตามการ
เลือกตั้ง 2566: จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา และ
จังหวัดอ่างทอง

กรุงเทพมหานครที่เราเลือกได้ :
นโยบายการเลือกตั้ง 66 กับการพัฒนาอยุธยา

วันจันทร์ ที่ 1 พฤษภาคม 2566
เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป
ณ หอประชุม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ่างทองที่เราเลือกได้ :
นโยบายการเลือกตั้ง 66 กับการพัฒนาอ่างทอง

วันอังคาร ที่ 2 พฤษภาคม 2566
เวลา 13.00 เป็นต้นไป
ณ หอประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง

เสวนาสารณานโยบายศาสตร์และสังคมศาสตร์ วาระพิเศษ

เสวนาสารณานโยบายศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2568

วาระพิเศษ ประกันสังคม
ความท้าทายและการพัฒนา
เพื่อความมั่นคงทางสังคม

เสวนาวิชาการ “ตลาดวิชาย่านป่าตอง”

เสวนาวิชาการ “ตลาดวิชาการย่านป่าตอง” เป็นโครงการที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต้องการผลักดันให้คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้มีเวทีในการนำเสนอผลงานวิชาการที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ ตำรา ผลงานวิจัย และผลงานวิชาการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และเผยแพร่สู่สาธารณะ และยังสร้างพื้นที่เพื่อการแลกเปลี่ยนเผยแพร่ผลงานวิชาการอันเป็นหมุดหมายของคณะฯ และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการจัดเสวนาวิชาการ ครั้งแรก ใน พ.ศ. 2567

ครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2567)

เปิดตัวหนังสือ “คณะสงฆ์สร้างชาติไทย : บทบาทของคณะสงฆ์ไทยในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาลคณะราษฎร (พ.ศ. 2475-2487)”

ครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2568)

ผลงานวิจัย “ความสำคัญของเรื่องเล่าสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชในประวัติศาสตร์นิพนธ์ไทย พ.ศ.2551-2558”

ครั้งที่ 3 (พ.ศ. 2568)

พลังโซเชี่ยลมีเดียกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในปัจจุบัน

ครั้งที่ 4 (พ.ศ. 2569)

คำเก่าในบริบทใหม่ ภาษาไทยเวอร์ชันอัปเดต

วัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อท้องถิ่น

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นหน่วยงานที่ให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมอย่างยิ่ง เนื่องจากมีสาขาวิชาที่เกี่ยวกับดนตรีไทย ดนตรีสากล นาฏศิลป์ รวมทั้งศิลปกรรม ที่มีคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญศาสตร์ด้านศิลปะทุกแขนง จึงสามารถหล่อหลอมให้นักศึกษาออกมาเป็นบุคลากรคุณภาพด้านศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ สู่สังคมมาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ในการเป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์สืบสาน และต่อยอดศิลปวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการร่วมมือ

กับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในการจัดงาน “ยอยศยิ่งฟ้าอยุธยามรดกโลก” รวมไปถึงการจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมในวาระต่าง ๆ ของท้องถิ่น ด้วยการส่งชุดการแสดงเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานภายนอกทั้งของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอีกมากมาย สะท้อนให้เห็นถึงความไว้วางใจของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีต่อคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในการเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมเพื่อรับใช้สังคม

กิจกรรม “วัยใสใส่ผ้าไทย”

กิจกรรม “วัยใสใส่ผ้าไทย” เป็นกิจกรรมที่บรรจุไว้ในแผนกิจกรรมพัฒนานักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยสโมสรนักศึกษาเป็นแกนนำในการแต่งชุดไทยเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับนักศึกษาได้เห็นว่าการแต่งชุดในชีวิตประจำวันไม่ได้ล้าสมัยอย่างที่เคยเข้าใจและการร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยก็ไม่ใช่เรื่องยาก

วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จัดทำขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2552 โดยมีอาจารย์ ดร.นพดล ปรำงค์ทอง บรรณาธิการประจำฉบับ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ บรรณาธิการ วารสารวิชาการฉบับนี้ ตีพิมพ์เผยแพร่งานค้นคว้าวิจัยและองค์ความรู้ด้าน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครอบคลุมสาขาวิชาการ ปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชน นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ดนตรี ภาษา วรรณกรรม คติชนวิทยา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา ภูมิศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศ ศาสตร์ และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเป็นแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจน สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และ 2) เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักวิชาการ นักวิจัยและผู้สนใจในสาขา วิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจนสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบัน วารสารฉบับนี้ยังได้รับการรับรอง มาตรฐานจาก (Thai-Journal Citation Index Centre: TCI) ในกลุ่มที่ 2

วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ฉบับปริญาตรี

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ฉบับปริญาตรี ฉบับแรกเผยแพร่ พ.ศ. 2567 ตามนโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา โดยความร่วมมือของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และความรับผิดชอบของผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภกานต์ นานรัมย์ หัวหน้าภาควิชาสังคมศาสตร์ในเวลานั้น ได้ผลักดันให้เกิดวารสารฉบับนี้ขึ้น ซึ่งการจัดตั้งกองบรรณาธิการมาจากตัวแทนของนักศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งการตีพิมพ์และเผยแพร่ครอบคลุมศาสตร์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเป็นแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิชาการในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจนสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องสำหรับนักศึกษาระดับปริญาตรี และ 2) เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักศึกษา ทั้งในและนอกสถาบัน

จากนักศึกษา ถึงคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

นางสาวปิยะนุช ยะงาม นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน รหัส 65

สำหรับดิฉันคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เปรียบเสมือนเป็นบ้านหลังที่ 2 ที่เก็บทั้งเรื่องราวความทรงจำอันดี และโอกาสต่าง ๆ ที่ได้เข้ามาศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีนแห่งนี้ ตลอดระยะเวลาที่ดิฉันได้ศึกษาในสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดิฉันรู้สึกว่าคุณค่าที่ตนได้สัมผัสได้ไม่ผิด นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 ดิฉันได้เรียนรู้ทักษะในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการฝึกทักษะการสื่อสาร การรวบรวมข้อมูลตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปปรับใช้กับการทำงาน พื้นที่แห่งนี้เป็นความภาคภูมิใจที่สะท้อนให้ดิฉันเห็นถึงพัฒนาการและความสำเร็จของตนเองจากการบ่มเพาะของคณะฯ และสาขาวิชา

นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงโอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะการสนับสนุนด้านทุนการศึกษา ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งดิฉันเองก็เคยได้รับทุนการศึกษาจากทางคณะฯ เป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นแรงผลักดันสำคัญต่อการเติบโตทั้งในด้านวิชาการและการใช้ชีวิตของดิฉัน ขณะเดียวกัน ในรั้วคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยังช่วยเปิดมุมมองและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้ดิฉันพัฒนาศักยภาพทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรม ก่อให้เกิดความผูกพันและความภาคภูมิใจในสถาบันของตนเอง ดิฉันจะมุ่งมั่นพัฒนาตนเองต่อไปเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสืบสานและขับเคลื่อนคณะฯ ให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคงในอนาคต

นางสาวกริตพร คล่องแคล่ว นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน รหัส 66

สำหรับดิฉัน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นพื้นที่ที่ช่วยเปิดมุมมองและหล่อหลอมความคิดในหลายด้านการได้ศึกษาในสาขาภาษาจีน ทำให้ไม่ได้เรียนรู้เพียงแค่ภาษาเท่านั้น แต่ยังได้เข้าใจวัฒนธรรม วิถีคิด และบริบททางสังคมที่แตกต่างออกไป สิ่งเหล่านี้ช่วยให้มองโลกได้กว้างขึ้น และเรียนรู้ที่จะเข้าใจผู้คนอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ดิฉันได้พัฒนาทักษะทั้งด้านการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ ตลอดจนงานการปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงรู้สึกว่าการเรียนในคณะนี้ช่วยเสริมสร้างทั้งความรู้ ความมั่นใจ และวุฒิภาวะในการใช้ชีวิต โดยเฉพาะการเรียนด้านภาษา ที่ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและการเปิดใจยอมรับความแตกต่าง

ดิฉันเชื่อว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่ได้สร้างเพียงผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังหล่อหลอมให้เป็นผู้ที่มีความเข้าใจต่อสังคม และพร้อมเติบโตอย่างมีคุณภาพ แม้การเรียนจะมีความท้าทายอยู่บ้าง แต่สิ่งเหล่านั้นล้วนเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ช่วยให้ดิฉันพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ดิฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะนี้ และซาบซึ้งต่อทุกโอกาสที่ทำให้ได้เรียนรู้และเติบโตจนมองเห็นเป้าหมายของตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในอนาคตดิฉันหวังจะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปต่อยอดเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมได้อย่างมีคุณค่า

นายสิทธิชัย รัมมะบุตร นักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 66

รู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เรียนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตลอด 3 ปีที่ผ่านมา ได้เรียนรู้ทั้งด้านวิชาการและประสบการณ์การทำงานต่าง ๆ และได้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ของอาจารย์ ขอขอบคุณทางคณะฯ คณาจารย์ทุกท่าน ที่เป็นส่วนหนึ่งที่ได้มีความทรงจำและประสบการณ์อันมีคุณค่า

นางสาวณิชา รักคำ นักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 66

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คือคณะแห่งการเรียนรู้ ทั้งภาษา การแสดง ศิลปะ ดนตรี เป็นที่เปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้ในสิ่งที่สนใจและนำไปต่อยอดให้กับอาชีพในอนาคต เป็นคณะที่รวบรวมเหล่าอาจารย์มากประสบการณ์ที่พร้อมถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติให้กับนักศึกษา และเหล่าเพื่อนร่วมคณะที่มีใจรักอยากเรียนรู้ไปพร้อมกับเรา ห้อมล้อมไปด้วยบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง ด้วยความหวังดีให้กับลูกศิษย์ทุกคน เพื่ออนาคตที่ดีของพวกเรา

ทั้งนี้ จากประสบการณ์ทั้งหมด ต้องขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณาจารย์ทุกท่าน และเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยทุกคน ที่ได้ทำให้ที่นี่เป็นคณะแห่งการเปิดโอกาสให้กับนักศึกษาที่มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน พร้อมเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ในสภาพแวดล้อมที่เป็นกันเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจะนำทุกอย่างที่ได้รับไปพัฒนาต่อยอดเป็นก้าวบันไดเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของตัวเองต่อไปในอนาคต

นางสาวชญานุช สงวนศรี นักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม รหัส 66

การศึกษาในสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทำให้ดิฉันได้รับความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคนและชุมชน เข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงนอกจากนี้ยังได้รับประสบการณ์จากการลงพื้นที่จริง และการทำงานร่วมกับชุมชน ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการแก้ไขปัญหา การที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสาขานี้ จำเป็นต้องมีความตั้งใจ ขยัน อดทน และใฝ่เรียนรู้อยู่เสมอ ที่สำคัญต้องมีเป้าหมายในชีวิต มีวินัยในตนเอง และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค “เมื่อมีความมุ่งมั่น ย่อมนำไปสู่ความสำเร็จ” ทั้งด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตในอนาคต

นางสาวเมธาวดี โหมดตา นักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม รหัส 66

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคมให้ประสบการณ์หลายอย่างมาก โดยเฉพาะการลงชุมชนที่ได้เห็นชีวิตจริงของชาวบ้านมันสอนให้เราอดทนและเข้าใจคนอื่นมากขึ้นแบบที่ห้องเรียนให้ไม่ได้ เราจะเริ่มเปิดใจและยอมรับความคิดที่แตกต่างได้ดีขึ้น

การเรียนก็ไม่ต้องเครียดเกินไป เรียนไปเล่นไปบ้างให้มีความสุขแต่พอถึงเวลาสอบหรือทำงานก็ควรตั้งใจและทำความเข้าใจให้เต็มที่ไม่ว่าจำเป็นต้องอ่านหนังสือตลอดเวลา แคร่รู้จักแบ่งเวลาให้ดีที่สุดที่สำคัญอย่าฝากตัวเองไว้กับเพื่อน แต่พัฒนาตัวเองให้เก่งจนเพื่อนอยากเข้าหาเอง

นายชัยเจริญ คล้ายกระแส นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา นิติศาสตร์ รศส 66

ขอขอบพระคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มอบโอกาสอันล้ำค่า ให้ผมได้เข้ามาศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแห่งนี้ ซึ่งไม่เพียง แต่ประสิทธิภาพวิชาความรู้ในสาขาวิชา นิติศาสตร์อย่างเข้มข้นโดยคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ยังช่วยหล่อหลอมแนวคิดให้ผมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยเหลือสังคมและผู้อื่นได้อย่างภาคภูมิใจ สุดท้ายนี้ผมขอให้คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ แห่งนี้ มุ่งมั่นผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรมเพื่อร่วมพัฒนา ท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากลสืบไป

นางสาวกนกรัตน์ พیمانแมน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ รศส 67

เหตุผลที่มาเรียนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คือ เป็นคณะที่มีหลายสาขาวิชาทั้งมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนตัวสนใจในด้านสังคม อยากรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระบบราชการ การทำงานภาครัฐเลยมาเรียนสาขา รัฐประศาสนศาสตร์ เรื่องที่อยากฝากถึงเด็กรุ่นใหม่ คือ ชีวิตช่วงการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยจะแตกต่างจากระดับมัธยมศึกษา แต่ความแตกต่างนี้ไม่น่ากลัวอย่างที่คิด เพราะในช่วง

มหาวิทยาลัยได้เรียนรู้ในหลายอย่าง เป็นช่วงที่เราได้มีการปรับตัวมากขึ้นในการเรียนที่ค่อนข้างยาก ภาระงานที่มากขึ้น ทำให้เราได้มีการวางแผน มีความรับผิดชอบมากขึ้น ในการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้เราปรับตัวและเรียนรู้ทางสังคม เป็นจุดเปลี่ยนแปลงที่ก้าวข้ามสู่ช่วงชีวิต วัยผู้ใหญ่ ทำให้เราค้นพบตัวเองมากขึ้นว่าชอบอะไร ไม่ชอบอะไรและอยากเติบโตไปในเส้นทางไหน

นางสาวพรชนก โพธิ์พันธราช นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ปุ่ 67

เหตุผลที่มาเรียนสาขานี้เพราะใกล้บ้าน สะดวกต่อการเดินทาง ส่วนตัวก็ชอบวัฒนธรรมญี่ปุ่นอยู่แล้ว และเห็นว่าสาขานี้เปิดอยู่พอดี เลยสมัครมาเรียนค่ะ อยากจะเชิญชวนคนที่กำลังลังเลว่าจะเข้ามาเรียนดีไหม เข้าเลยค่ะดีแน่นอน ถึงจะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ก็ไม่ด้อยไปกว่าที่อื่น หลักสูตรเนื้อหาในการสอนในสาขาได้มีการปรับให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และอาจารย์ทุกคนก็น่ารักเสมอ สำหรับเรื่องแนะนำ ถ้าจะเข้ามาเรียนสาขาญี่ปุ่น ก็ควรมีพื้นฐานบ้างเล็กน้อย เพราะตอนที่เรียนจริงจะได้ไม่ลำบากมาก

นางสาวอรนุช อยู่เพชร นักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม สหส 67

เรียนสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม จริง ๆ ไม่ยากถ้าตั้งใจ ปล่อยใจไปกับสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เรียนพัฒนาฯ แรก ๆ ก็จะมีทฤษฎีเยอะหน่อย แต่พอเริ่มปี 2 ก็จะมีได้ออกพื้นที่เหมือนได้เที่ยวไปในตัว ได้ฝึกถาม ฝึกพูดได้ลงคุยกับชาวบ้านและวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือ SWOT Analysis ทำแผนที่เดินดิน โดยการเดินสำรวจ ทุกคนจะได้รับประสบการณ์มากมายและที่สำคัญทุกคนจะได้ทำงานเป็นทีมมีโปรเจกต์มากมายได้ทำร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ฝึกความสามัคคี ในส่วนของเรียนยังงี้ให้จบ? สาขานี้เน้นการทำงานเป็นกลุ่มการมีเพื่อนที่ดีช่วยกันทำงานก็จะผ่านไปได้ แบ่งเวลาให้ดี อย่าต้องงานเยอะและพักผ่อนให้เพียงพอ

ข้อคิด : การลงชุมชนจะเกิดเรื่องที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นตลอด การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีจะช่วยฝึกไหวพริบและพร้อมรับมือกับทุก ๆ เรื่องที่เกิดขึ้น

นางสาว เพ็ญภา วงษ์จาด นักศึกษาสาขาวิชาประวัติศาสตร์ สหส 67

ขอขอบคุณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่มอบโอกาสให้ แก่อดีตนักเรียนวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในหลักสูตรการ ศึกษาสายอาชีพได้เข้ามาเรียนรู้และศึกษา ในแขนงวิชาที่ ชื่นชอบ อย่างสาขาวิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็ นการเรียนรู้ในแหล่งโบราณคดีที่มีความเหมาะกับการศึกษา ในส่วนของวิชาอยุธยาจรดกโลก รวมถึง วิชาโบราณคดี เบื้องต้น ในตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา ดิฉันมีความ ประทับใจเป็นอย่างสูงที่ได้มีโอกาสเรียนรู้ในส่วนทั้งในและ นอกห้องเรียนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราว ในหน้าประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาตลอดหลายศตวรรษจึงทำให้

ทราบถึงวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างมีแบบแผนอีกทั้ง เป็นประสบการณ์ที่ได้รับไม่เพียงแต่ช่วยเติมเต็มองค์ความรู้ ทางวิชาการ แต่ยังช่วยหล่อหลอมให้ดิฉันมีวิธีคิดที่รอบด้าน และมีทักษะในการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็น ระบบ ทั้งนี้เองดิฉันขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาและเป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษา ค้นคว้ารวมถึงคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มอบ ความรู้และโอกาสให้ ดิฉันนำความรู้และประสบการณ์อัน ล้ำค่าที่ได้รับจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไปพัฒนาต่อยอด อย่างที่ปรัชญาคณะฯ ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพ คุณธรรม นำพาท้องถิ่น อันเป็นส่วนหนึ่งในการ รักษาและสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมของไทยให้คงอยู่สืบไป

นางสาวอมสิน บุญล้ำ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ สหส 67

นับตั้งแต่วันแรกที่ตัวดิฉันได้เข้ามาศึกษา ณ ที่แห่งนี้ คณะนี้ ทำให้ดิฉันได้รู้ว่า ที่แห่งนี้มิใช่สถานที่ที่ให้ความรู้ และการศึกษาแค่นั้น แต่ยังผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีจริยธรรม และสร้างบุคลากรที่ดีต่อสังคม โดยเฉพาะคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของเรา ที่แห่งนี้ มีทั้ง นักกฎหมาย ข้าราชการ รวมถึงบุคลากรที่สามารถใช้ความ รู้ไปพัฒนาท้องถิ่นสังคมเล็กๆ ให้มีคุณภาพได้ รวมถึงทำให้ ตัวของดิฉันได้พัฒนาตนเองในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น กล้าคิดในสิ่งใหม่ กล้าทำในสิ่งที่ไม่เคยคิดที่จะทำ รวมถึง

กล้าแสดงออกในความคิดของตนเอง ดิฉันจึงอยากกล่าวว่า ตลอด 50 ปีที่ผ่านมา คณะนี้ได้ผลิตบัณฑิต เป็นไปตามหลัก โอวาทของ ในหลวง รัชกาล 9 ที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทุกแห่ง ที่ว่า เก่งและดีมีความรู้ความสามารถควบคู่กับ คุณธรรม ดิฉันจึงภูมิใจเป็นอย่างมากที่ได้เข้าศึกษาในคณะฯ และมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ตัวดิฉันเองเมื่อจบการศึกษา จะเป็นฟันเฟือง ก้าวเล็ก ๆ ไปพัฒนาสังคมและประเทศ ชาติต่อไป

นางสาวกนกพรรณ สิกิริพล นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา รหัส 67

รู้สึกยินดีและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ สถาบันที่โอบล้อมด้วยมรดกทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อันทรงคุณค่า ซึ่งมิได้เป็นเพียงสถานที่แห่งการเรียนรู้ทางวิชาการ หากแต่เป็นพื้นที่แห่งการหล่อหลอมความคิด จิตใจ และตัวตนของผู้เรียนให้เติบโตอย่างงดงาม

ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นักศึกษาได้รับทั้งองค์ความรู้ แรงบันดาลใจ และมุมมองที่ลึกซึ้งต่อความเป็นมนุษย์และสังคม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยกำหนดทิศทางของชีวิต และสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองและส่วนรวม

เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา นักศึกษาขอร่วมแสดงความยินดีอย่างสุดซึ้ง และขอชื่นชมในเจตนารมณ์อันแน่วแน่ของคณะฯ ที่ได้สั่งสมองค์ความรู้ สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ และธำรงคุณค่าทางวัฒนธรรมไว้อย่างต่อเนื่องค่ะ

สุดท้ายนี้นักศึกษาขอให้คณะฯ ยังคงเป็นแหล่งบ่มเพาะปัญญา แรงบันดาลใจ และความหวังให้กับคนรุ่นต่อไปอย่างยั่งยืนสืบไป

นายวิรภาพ ไพบโรจน์ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา รหัส 67

ในโอกาสครบรอบ 50 ปี แห่งการก่อตั้งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ถือเป็นช่วงเวลาสำคัญที่สะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาและการสร้างองค์ความรู้ให้แก่สังคมมาอย่างต่อเนื่อง คณะฯ ได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งหล่อหลอมบัณฑิตให้มีทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม ควบคู่กับการ เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้ก้าวหน้า

ในนามตัวแทนนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะฯ อันทรงคุณค่าแห่งนี้ ซึ่งเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทั้งความคิดสร้างสรรค์ ทักษะทางศิลปะ และการพัฒนาทางวิชาการอย่างรอบด้าน อีกทั้งยังเป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมให้นักศึกษาเติบโตเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและพร้อมต่อการมีบทบาทในสังคมต่อไป

ในฐานะที่เป็นศิษย์ปัจจุบันของสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดิฉันมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของคณะฯ เพราะที่นี่ไม่เพียงแค่ให้ความรู้อย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นในด้านวิชาการ หรือกิจกรรมก็ตาม ทางคณะฯ ได้ให้อิสระในการเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ และนอกจากนี้ยังมีอาจารย์ที่น่ารักทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาและสนับสนุนกันมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอะไรก็สามารถปรึกษาได้ทุกอย่าง สำหรับดิฉันคณะฯ ไม่ใช่แค่พื้นที่ในการเรียน แต่ยังเป็นพื้นที่ที่ทำให้ดิฉันเติบโตขึ้นทั้งในด้านความคิดและประสบการณ์ และหวังว่าจะเป็นแรงบันดาลใจเล็กๆ ให้กับนักศึกษารุ่นต่อไป ให้มีความมุ่งมั่นและกล้าที่จะเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่

5

ก้าวต่อไปของคณะ มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

วิสัยทัศน์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์สู่ทศวรรษหน้า

“แหล่งเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน”

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้กำหนดนโยบายและกลยุทธ์
ครอบคลุม 7 ด้าน ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การพัฒนาท้องถิ่นและบริการ
วิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การประกันคุณภาพการศึกษา การบริหาร
และการประชาสัมพันธ์ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาท้องถิ่นอย่าง
ยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

1. การผลิตบัณฑิต

สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม และมีจิตสาธารณะเพื่อสังคม สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในยุคโลกาภิวัตน์

(1) การพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพด้านการสอนและวิชาการ ผ่านการอบรมแนวการเรียนรู้สมัยใหม่ การสนับสนุนการศึกษาต่อระดับสูง และการพัฒนาสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

(2) การพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะรอบด้าน ได้แก่ ภาษา เทคโนโลยี บุคลิกภาพ ทักษะอาชีพ การสร้างจิตสาธารณะ และประสบการณ์จริงผ่านกิจกรรม เช่น การฝึกผู้ประกอบการ การเสวนา การทำวารสารวิชาการ และการนำเสนอผลงานวิชาการ

(3) การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ตอบสนองตลาดแรงงานและท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเรียนรู้จากชุมชน และการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติและระดับบัณฑิตศึกษา

2. การวิจัย

ส่งเสริมคณาจารย์ในคณะฯ ให้ผลิตงานวิจัย สอดคล้องกับความต้องการและการแก้ไขปัญหาของชุมชน และท้องถิ่น โดยเน้นการบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ต่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

(1) การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านการวิจัยและการขอทุนวิจัยผ่านการอบรม การมีพี่เลี้ยง และการสร้างบรรยากาศการวิจัย

(2) การยกระดับวารสารวิชาการของคณะฯ ให้เข้าสู่ฐานข้อมูลระดับชาติ (TCI1) โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการบทความและคุณภาพการพิจารณา

(3) การสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ ผ่านคลินิควิจัย การอบรมการเขียนบทความ และการยกย่องนักวิจัยดีเด่น

3. การพัฒนาท้องถิ่นและบริการวิชาการ

คณะฯ เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สามารถนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

(1) การจัดกิจกรรมเสวนาและโครงการบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน

(2) การพัฒนาค้นคว้าความรู้และระบบจัดการความรู้ที่เข้าถึงได้ง่ายและทันสมัย

(3) การสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกและภาคประชาสังคม เพื่อดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนและงานวิจัย

4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมภายใต้บริบทอยุธยา เมืองมรดกโลก ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการทำงานร่วมกันระหว่างคณะ ส่วนราชการและท้องถิ่น

(1) ส่งเสริมการผลิตงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม และการเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ

(2) สนับสนุนการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น เพื่อสืบสานและเผยแพร่วัฒนธรรมสู่สาธารณะ

5. การประกันคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นคณะที่มีการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยและทุกหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลด้านประกันคุณภาพศึกษากำหนด

(1) จัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลทุกระดับ

(2) สร้างความเข้าใจและความตระหนักแก่บุคลากร

(3) พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยและสอดคล้องกับตัวบ่งชี้

(4) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนา

6. การบริหารจัดการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วน ส่งเสริมให้บุคลากรมีความรักความสามัคคีและมีความสุขในการทำงาน

(1) พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ตรวจสอบได้ มีความเป็นธรรม และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

(2) พัฒนาศักยภาพบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ผ่านการอบรม การศึกษาต่อ และการสร้างนวัตกรรมการทำงาน

(3) สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี ส่งเสริมความสามัคคีและความสุขของบุคลากร

(4) พัฒนาระบบบริการและฐานข้อมูลให้ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว และเข้าถึงได้

7. การประชาสัมพันธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่ดีทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศ

(1) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการสื่อสารและการสร้างภาพลักษณ์

(2) จัดตั้งทีมงานและวางแผนยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ

(3) สร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน และเผยแพร่ผลงานของอาจารย์และนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(4) ใช้สื่อออนไลน์และแนวคิดสมัยใหม่ เช่น CRM (Customer Relationship Management) และ CSR (Corporate Social Responsibility) เพื่อขยายการรับรู้และเพิ่มจำนวนนักศึกษา

จากวิสัยทัศน์และนโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านวิชาการ การวิจัย การบริการสังคม และการบริหารจัดการ โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่น และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ผ่านความร่วมมือระหว่างคณะฯ ชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การเป็นองค์กรวิชาการที่มีคุณภาพและมีบทบาทสำคัญต่อสังคมในอนาคต

ความท้าทาย ของศาสตร์มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ตลอดระยะเวลา 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ทำหน้าที่สำคัญในการผลิตบัณฑิต พัฒนางานวิชาการ และสร้างองค์ความรู้เพื่อรับใช้สังคม และท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ภายใต้บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน คณะฯ ได้เป็นพื้นที่ของการเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ภาษา และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยสร้างความเข้าใจในมนุษย สังคม และชุมชนในบริบทของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและของไทย

คริสต์ทศวรรษที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ส่งผลให้ศาสตร์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในอดีตศาสตร์เหล่านี้มักถูกมองว่าเป็นศาสตร์ที่เน้นความรู้เชิงคุณค่าและการทำความเข้าใจมนุษย์ แต่ในปัจจุบันจำเป็นต้องปรับตัวให้สามารถตอบสนองต่อสังคมยุคดิจิทัล และเชื่อมโยงกับการพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

หนึ่งในความท้าทายสำคัญของการเปลี่ยนแปลงคือการสร้างความสมดุลระหว่าง “การอนุรักษ์” และ “การพัฒนา” เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า การศึกษาด้านมนุษยศาสตร์จึงมีบทบาทสำคัญในการรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ขณะเดียวกันก็ต้องนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยว อันส่งผลต่อการสร้างเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างยั่งยืน มั่นคง

อีกประการหนึ่ง การบูรณาการความรู้ในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากปัญหาสังคม เศรษฐกิจมีความซับซ้อนมากขึ้น การแก้ไขปัญหาจึงไม่สามารถอาศัยเพียงศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งได้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงต้องยกระดับการเรียนการสอนและการวิจัยให้เชื่อมโยงกับศาสตร์อื่น ยกตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารยุคดิจิทัล การศึกษาจากสถานที่จริง เป็นต้น เพื่อให้บัณฑิตมีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานในยุคใหม่

นอกจากนี้ ความท้าทายจากภาวะประชากรลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำนวนนักศึกษาที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยลดน้อยลงด้วย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงจำเป็นต้องปรับกระบวนการทำงานเพื่อรับใช้สังคมมากยิ่งขึ้น โดยการบูรณาการศาสตร์เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนและท้องถิ่น ประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อสืบสาน ต่อยอด คุณค่าทางภูมิปัญญา และวัฒนธรรม ด้วยการสร้างรายได้และความภาคภูมิใจในท้องถิ่น

ในวาระครบรอบ 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงเป็นช่วงเวลาสำคัญในการทบทวนบทบาทที่ผ่านมา พร้อมทั้งมองไปสู่อนาคตอย่างมีวิสัยทัศน์ การพัฒนาศาสตร์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ทันต่อความผันผวน เปลี่ยนแปลงของโลก ขณะเดียวกันก็ยังคงรักษารากฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น พระนครศรีอยุธยา อันเป็นภารกิจสำคัญของคณะฯ ในทศวรรษต่อไป

ท้ายที่สุด แม้โลกจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพียงใด แต่ศาสตร์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยังคงมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจมนุษย์และสังคม เพราะการพัฒนาที่แท้จริงไม่ได้วัดเพียงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หรือ ระดับเศรษฐกิจเท่านั้น หากยังต้องอาศัยความเข้าใจในคุณค่า วัฒนธรรม และความหลากหลาย ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ และยังเป็นภารกิจที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จะต้องสืบสานและพัฒนาต่อเนื่องไปในอนาคต

คณະมนุชยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ กับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในยุคสมัยที่โลกเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การวางรากฐานเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงไม่ได้เป็นเพียงทางเลือก แต่เป็นภารกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา คณະมนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ประกาศเจตนารมณ์อย่างแน่วแน่ผ่านวิสัยทัศน์ที่จะเป็น “แหล่งเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน” ซึ่งความมุ่งมั่นนี้ได้ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบาย เชิงยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนา ดังนี้

1. การสร้างทุนมนุษย์ที่เป็นรากฐานของสังคม (Human Capital Development)

หัวใจสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืนเริ่มต้นจาก “คน” คนละๆ จึงมีนโยบายในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง ไม่เพียงแต่มีความรู้ในศาสตร์ของตน แต่ต้องเป็นผู้มีคุณธรรมและจิตสาธารณะ เพื่อให้พร้อมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนสังคม กลยุทธ์ที่สำคัญประกอบด้วยการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งมอบบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้มีความโดดเด่นและสามารถปรับตัวเข้ากับการทำงานในอนาคตได้อย่างมืออาชีพ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยทันต่อกระแสโลก และตอบโจทย์ความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2. งานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ (Research for Community)

เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม คนละๆ ส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างสรรค์งานวิจัยที่ไม่ได้อยู่เพียงในหอคอยงาช้าง แต่ต้องเป็นงานวิจัยที่ตอบสนองความต้องการและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชุมชนและท้องถิ่น โดยเน้นกระบวนการบูรณาการงานวิจัยเข้ากับการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ เพื่อสร้างวงจรการเรียนรู้ที่เกื้อกูลกัน นอกจากนี้เป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นแล้ว คนละๆ ยังมุ่งหวังที่จะยกระดับมาตรฐานทางวิชาการผ่านการพัฒนาวารสารวิชาการให้เข้าสู่ระบบฐานข้อมูล TCI และส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างชื่อเสียงและยอมรับในแวดวงวิชาการในระดับที่กว้างขึ้น

3. การเป็นศูนย์กลางความรู้และการพัฒนาท้องถิ่น (Local Knowledge Management)

มุ้งมันที่จะเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เข้าถึงได้ โดยการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน นโยบายการพัฒนาท้องถิ่น และการบริการวิชาการมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือกับองค์กรเครือข่ายและภาคประชาสังคมในพื้นที่ เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างมีทิศทาง โดยมีการกำหนดบทบาทให้คณะฯ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่พร้อมให้บริการวิชาการตามความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่มีความมั่นคงและยั่งยืนจากฐานราก

4. การอนุรักษ์และสร้างมูลค่าจากมรดกวัฒนธรรม (Cultural Heritage Maintenance)

ด้วยที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เปี่ยมไปด้วยประวัติศาสตร์อย่างจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คณะฯ จึงกำหนดนโยบายการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมภายใต้บริบท “อยุธยาเมืองมรดกโลก” โดยมุ้งหวังที่จะเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการทำงานร่วมกันระหว่างคณะฯ ส่วนราชการ และคนในท้องถิ่น การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสื่อสารคุณค่าเหล่านั้นสู่สากล เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความภาคภูมิใจและสร้างความยั่งยืนทางสังคมในมิติของมรดกทางภูมิปัญญา

5. ระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลและการประกันคุณภาพ (Governance & Quality Assurance)

เพื่อให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ คณะฯ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานกำกับดูแล พร้อมทั้งมีนโยบายการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนองค์กร (Participatory Management) เพื่อสร้างความสามัคคีและความสุขในการทำงาน ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการให้บริการต่อนักศึกษาและสังคม นอกจากนี้ยังรวมถึงการพัฒนากระบวนการให้บริการต่างๆ แก่บุคลากร นักศึกษา และหน่วยงานภายนอก ให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

6. การสื่อสารและภาพลักษณ์เชิงรุก (Proactive Image Building)

ในขั้นสุดท้ายของการขับเคลื่อนสู่ความยั่งยืน คณะฯ มุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ กลยุทธ์การสื่อสารภาพลักษณ์ของคณะฯ สู่สาธารณชนมีความสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ซึ่งจะนำไปสู่การสนับสนุนและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เหนียวแน่นในระยะยาว

กล่าวโดยสรุป คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจนในการประสานระหว่างศาสตร์ทางมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เข้ากับบริบทของพื้นที่พระนครศรีอยุธยา โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการสร้างความยั่งยืนผ่านการพัฒนาคน พัฒนางค์ความรู้ และการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อก้าวไปสู่การเป็นสถาบันการศึกษาที่เป็นที่พึงของท้องถิ่นและได้รับการยอมรับในระดับสากลต่อไป

A large group of people, including men and women of various ages, are posed for a group photo. They are dressed in formal or semi-formal attire, such as blazers, dresses, and shirts. The group is arranged in several rows, with some individuals standing in the front and others behind. In the background, a large, ancient stone reclining Buddha statue is visible, resting on a tiered stone platform. The setting appears to be an outdoor area with stone walls and a paved ground. The entire image has a monochromatic green tint.

จากอาจารย์ ถึงศิษย์」

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลวรรณ วรรณนัง รองอธิการบดี และอาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

หากความรู้ทางวิชาการและทักษะเฉพาะทางต่างๆ (Hard Skills) เป็นกุญแจสำคัญที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ก้าวเข้าสู่โลกของการทำงาน ทักษะชีวิต (Soft Skills) ก็ถือเป็นภูมิคุ้มกันที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น พัฒนาตนเอง และดำรงชีวิตอย่างมีความสุขภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ ดังนั้นครูจึงอยากฝาก Soft Skills ที่สำคัญ ดังนี้

1. “ปรับตัว พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง”

ความสามารถในการปรับตัวช่วยให้เราสามารถเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อาจปรับเปลี่ยนความคิด พฤติกรรม และวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์หรือบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

2. “คิด วิเคราะห์ มีเหตุผล” ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารมีจำนวนมากซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่คลาดเคลื่อน ไม่ถูกต้อง เป็นข่าวปลอม เราจึงต้องสามารถแยกแยะข้อมูล ตรวจสอบแหล่งที่มา และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลก่อนตัดสินใจด้วยใช้หลักเหตุผล

3. “ล้มได้ แต่ต้องมูฟออนให้ไว” ไม่มีใครที่ไม่เคยเจอความผิดหวัง ความกดดัน หรือ ความล้มเหลวเมื่อเราเผชิญกับความผิดหวัง หรือความเครียด เราควรเข้าใจอารมณ์ของตนเอง เพื่อจัดการได้อย่างเหมาะสมและให้คิดว่าความผิดพลาดจะเป็นโอกาสการพัฒนาในอนาคต และเราสามารถเริ่มต้นใหม่ได้เสมอ

4. “ทำงานเป็นทีม ยอมรับความแตกต่าง” ในการทำงานจริง ไม่มีใครทำทุกอย่างได้เพียงลำพัง ความสำเร็จส่วนใหญ่เกิดจากการทำงานเป็นทีม ซึ่งเพื่อนร่วมงานอาจแต่ละคนอาจมีความคิด ความสามารถ และมุมมองไม่เหมือนกัน เราไม่ควรมองความแตกต่างเป็นปัญหา แต่ให้มองว่าเป็นโอกาสที่จะทำให้ทีมมีมุมมองที่หลากหลายและพัฒนางานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. “คิดใหม่ ทำใหม่” การมีความคิดสร้างสรรค์อาจจะเริ่มจากการเรียนรู้อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ใหม่ เพื่อนำมาเชื่อมโยง และประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตามความคิดสร้างสรรค์ต้องอาศัยการทดลองซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ล้มเหลวบ้าง แต่ให้คิดว่าความผิดพลาดทำให้เราพัฒนาขึ้น

ดังนั้น การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยไม่ใช่เพียงการเรียนรู้เพื่อให้ได้ปริญญา แต่เป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนาทักษะชีวิตหรือ (Soft Skills) ที่จะติดตัวนักศึกษาไปตลอด ครูอยากให้พวกเราใช้เวลาให้คุ้มค่า ทั้งการเรียน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพราะสิ่งเหล่านี้จะหล่อหลอมให้พวกเราเป็นบัณฑิตที่เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขตลอดไป

รองศาสตราจารย์ ดร. วิภาวี ฝ้ายเทศ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล

เสียงในหัวอาจารย์ถึงศิษย์: จากยุค แอนะล็อกมาสู่ยุคดิจิทัล

ณ พ.ศ. 2569 จะมีคนให้เวลากับงานเขียนสัก 5 นาทีไหมนะ ไหน ๆ ก็เป็นวาระโอกาสที่คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการเรียนการสอนมาถึง 50 ปี แล้ว ขอท่านชาวเน็ต ชาวโซเชียลฯ ดี้กต็อกเกอร์ ยูทูบเบอร์ มาสแกนสายตากวาดดู ตัวอักษรยุคยึกยิกที่เล่าถึงอาจารย์และศิษย์ในมิติของช่วงเวลา แห่งการเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลถึงลักษณะ ความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายอย่างมีนัยสำคัญ

ยุคก่อน พ.ศ. 2530 : chalk and talk , and no air conditioner เรามักจะตั้งคำถามว่าอาคารเรียนเก่ามัน จะมีหน้าต่างทำไม้เยอะเยาะ ก็ยุคนั้นต้องระบายอากาศเข้า ออกตามธรรมชาติ คนเป็นครูต้องคุ้ยกับชอล์ก ที่เดี๋ยวนีเขาใช้ แค่เขียนกระดานบอกเมนูหน้าคาเฟ่เท่า ๆ นั้นแหละ สอนไป เขียนไป สอนเสร็จฝุ่นเต็มหัว ต้องตะเบ็งเสียงให้ก้องกังวาน ถึงหลังห้องเพราะไร้ไมโครโฟน สื่อแอนะล็อกก็มีแต่เครื่อง เล่นเทปคาสเซต ในส่วนของการปรับอากาศก็มีพัดลม เพดานที่ อาจารย์ และ ศิษย์ ต้องแชร์กัน ถ้าอากาศ สอนกว้างมากเกินไปจะเจอทั้งฝุ่นทั้งลมเข้าคอ เรียนกันเหงื่อตก ฝมยุ่ง แต่อย่าเผลอเอามือปาดเหงื่อและจัดทรงผมนะจ๊ะ เพราะท่านอาจได้เมคอัพใหม่จากผงชอล์กติดมือที่ยังหยิบ จับอะไรไม่ได้ เทคนิคคือใช้หลังมือเช็ด ๆ เหยย ๆ ไปก่อนคะ

จึงไม่ต้องสงสัยว่าภาพครูและศิษย์ในหนังสือรุ่นของยุคก่อน ๆ จึงเป็นภาพคนฝมยุ่ง ๆ บาน ๆ สวยหล่อใสสไตล์ธรรมชาติ และดูสมบุกสมบันพอสมควร อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอน ในลักษณะนี้ ผู้สอนกับผู้เรียนได้ประสานสายตา ซึมซับ กิริยาท่าทาง ตลอดจนสรรพสำเนียงภาษาที่เชื่อมโยง ความรู้และความคิด จุดติดจินตนาการด้วยเส้นสายชอล์ก บนกระดานและตำราเรียน การจดบันทึกด้วยลายมือและการจดจำผ่านประสาทสัมผัสส่งผลสู่สมอง คิดวิเคราะห์และจดจำเพื่อเรียบเรียงเข้าคลังของปัญญา การเป็นบัณฑิตจึงเกิดจากความอดทนร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน ความซาบซึ้งในคุณค่าของการมีกันและกันระหว่างอาจารย์กับศิษย์ก่อให้เกิดสายใยตราตรึงใจไม่เสื่อมคลาย

ช่วงประมาณ พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา คือ ยุคแอนะล็อก ที่ใช้เครื่องฉายแผ่นใสข้ามศีรษะ เอกสาร ชี้ต และการถ่าย เอกสาร สื่อโสตทัศนก็มีเครื่องเล่นแผ่นซีดี เป็นยุคเริ่มต้น ของตัวช่วยทั้งอาจารย์และศิษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมลภาวะ จากการใช้ชอล์ก ห้องเรียนเริ่มติดเครื่องปรับอากาศ ติด กระดานไวต์บอร์ด อาคารที่สร้างขึ้นใหม่มักเป็นหน้าต่าง/ ประตูกระจก พื้นที่จัดการเรียนการสอนป้องกันเสียงรบกวน ได้ แล้วยังเริ่มมีไมโครโฟน เครื่องฉายข้ามศีรษะ เครื่องรับ โทรทัศน์มาเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาสภาพการเรียนการสอน คนเป็นอาจารย์ก็แอบสังเกตว่าลูกศิษย์ของเรา ไม่ว่าหนุ่ม หรือสาว รักสวยรักงามกันไปหมด ผัดหน้าทาแป้งหน้าใสปิ้ง

วาดคิ้วปลิง ใส่คอนแทคเลนส์สี และมักจะชอบขำเลี้งมองเงาสะท้อนของตัวเองจากกระจกหน้าต่างห้องเรียนมากกว่ามองหน้าผู้สอน ช่วงเบรกก็ลิ่งอยู่ในห้องน้านานขึ้น สวมเครื่องแบบนักศึกษาตัดแปลงตามสมัยนิยม และบรรดาอาจารย์ก็ต้องยอมรับค่านิยม “เรียนสนุก ลูกนั่งสบาย” (มรดกคำคมจาก ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ) เพราะมีเอกสาร มีซีดี มีซีร็อกซ์หรือการถ่ายเอกสารที่ทำให้นักศึกษาอุ้งใจ ไม่พลาดเนื้อหา อาจารย์สอนตามหัวข้อที่เขียน/พิมพ์บนแผ่นใส ฉายข้ามศีรษะ ให้รายละเอียดไว้ในเอกสาร นำมาสอนซ้ำใหม่ได้หลายครั้ง สามารถเพิ่มชั้นเรียนได้ง่าย แถมเอกสารประกอบการสอนยังทำให้อาจารย์มีรายได้และใช้ขอตำแหน่งวิชาการอีกด้วย สภาพการเรียนการสอนเป็นไปในลักษณะอาจารย์ก้มหน้ามองแผ่นใสหรือเอกสารแล้วบรรยายออกมาเป็นช่วง ๆ เป็นยุคที่นักศึกษาชอบคุยกันในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับศิษย์จึงเหมือนการมาให้และรับบริการด้านการศึกษา ผ่านขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ทางเอกสาร สถาบันอุดมศึกษามองว่าวิธีการแข่งขันกันในธุรกิจการศึกษาคือการเปิดหลักสูตรและการเพิ่มวิทยาเขตให้มาก ถึงขั้นที่เรียกนักศึกษาว่าเป็น “ลูกค้า” ปลุกฝังเป็นนโยบายและแผนการพัฒนาลงไปในจิตสำนึกของบุคลากร รวมทั้งอาจารย์ด้วย

เมื่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงมหาวิทยาลัย ช่วง พ.ศ. 2550 ยุคดิจิทัลก็เริ่มต้นขึ้น บางห้องเรียนเริ่มมีคอมพิวเตอร์ และเครื่องฉายภาพ การเป็นอาจารย์ที่ “ตอบโจทย์” ของนักศึกษายุคศตวรรษที่ 21 ต้อง ready to serve และ available (เรียกหาได้) 24 ชั่วโมง ผ่าน e-learning ทาง PowerPoint, Canvas, e-book และผ่านแอปพลิเคชันโซเชียลมีเดีย อาจารย์และนักศึกษาเชื่อมโยงกันผ่านหน้าโปรไฟล์ที่เป็นการแสดงตัวตนตามวัฒนธรรมเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งยึดค่านิยมการเข้าถึงง่าย สะดวกสบาย รวดเร็ว ไม่มีพิธีรีตรอง อาจารย์พิมพ์สั่งอะไรมา ศิษย์ก็พิมพ์ตอบว่า “O.K.” “อะครีคืบ” หนัก ๆ เข้าเหลือแค่ “เครคะ” ชีวิตมันง่ายถึงขนาดไม่ต้องเจอ “ตัวเป็น ๆ” ของกันและกันแล้ว หรือแม้จะมีกฎเกณฑ์ของหลักสูตรให้ต้องเข้าห้องสอนมาเจอกัน ก็มีคนหลายสิบหลายร้อยคนที่พร้อมจะสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เข้ามาแทรกกลางระหว่างอาจารย์และศิษย์ในเวลาเรียน เสียขวัญกันจ๊อกแจ๊กของนักศึกษาในห้องเรียนเงียบลง โดยอาจารย์ไม่ต้องคอยเตือน แต่เมื่อกวาดตาไปในห้องเรียน นักศึกษาก็ม้วนอยู่กับเครื่องมือสื่อสารซึ่งไม่อาจแยกแยะได้ว่าเขากำลังอยู่กับสื่อการสอนออนไลน์ประกอบการบรรยายหรือกำลังลิ่งไปที่ใดกันแน่ บอกตรง ๆ ว่าบางครั้งอาจารย์ที่เตรียมพลังกายพลังใจในการสอนมาอย่างดีก็รู้สึกท้อ และอ้าว้างเหมือนกัน

จวบจนการมาถึงของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI การสอนและการฝึกทักษะในห้องเรียนอาจไม่สัมพันธ์กับคำตอบในงานที่มอบหมายให้นักศึกษาไปคิดวิเคราะห์หลังการเรียนอีกต่อไป โดยมักจะได้เจอกับคำตอบ “ขั้นเทพ” กลับมา การใช้คำศัพท์วิชาการขั้นสูงระดับปริญญาโทปริญญาเอกที่ Chat GPT ประมวลผลมาตอบนั้น ไม่แน่ว่าผู้ส่งงานเขาอ่านเองแล้วจะเข้าใจหรือไม่ การค้นคว้าความรู้มาได้เกินกว่าขอบเขตรายวิชานั้นก็เป็นเรื่องดี แต่ลักษณะการนำเสนอที่ไม่ได้ผ่านการรับรู้และกระบวนการเรียบเรียงให้เหมาะสมกับโจทย์ สะท้อนว่ามีความต้องการแค่มีผลงานส่ง ไม่ได้ตระหนักถึงวิธีการที่จะได้คะแนนจากการฝึกฝนให้เกิดศักยภาพการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ บอกตรง ๆ อีกครั้งว่า “เจ็บปวด” ทุกครั้งที่นักศึกษาดาวน์โหลดคำตอบจาก AI ทั้งหมดมาส่ง มีความยาวสองสามหน้ากระดาษ โดยไม่สนว่าอาจารย์จะรู้สึกอย่างไร แต่พอเข้าห้องสอบก็ตอบมาไม่ก็บรรทัด สภาการณ์ดังกล่าวทำให้อดคิดไม่ได้ว่า คงถึงวันที่ความเห็นอกเห็นใจและความผูกพันกันแบบอาจารย์และศิษย์เหลือน้อยลง แม้ว่าจะเป็นความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ แต่ก็เคยเป็นพลังผลักดันให้กันและกัน ทั้งยังร่วมอุดมการณ์กันในการเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สร้างคุณค่าให้แก่สังคมได้อย่างแท้จริง

เมื่อใดที่คนเราวิหาคอดีต นั้นหมายถึงเราไม่รู้สึkmั่นคงปลอดภัยพอที่จะอยู่ในปัจจุบันและหวนไหวกับอนาคต ทั้ง ๆ ที่ทุกวันนี้เราสามารถใช้เทคโนโลยีสื่อสารเพื่อทำให้เราใกล้ชิดกันได้ง่าย แต่ในบริบทของการศึกษาสายสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และศิษย์ถูกดึงให้ห่างจนเหลือเพียงเียบาง ๆ ท่ามกลางกระแสการด้อยค่าบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ เนื่องจากศิษย์ทั้งหลายพากันไปพึ่งพา AI ซึ่งลงแรงเพียงสัมผัสด้วยปลายนิ้วก็ได้ผลลัพธ์ ส่วนที่เป็น “การศึกษา” จึงอาจหายไป ไม่จำเป็นต้องมีการถ่ายทอดอย่างเป็นทางการระหว่างอาจารย์กับศิษย์ มีแต่แพลตฟอร์มที่คนใช้และคนให้บริการข้อมูลข่าวสารได้สมประโยชน์กันแล้วก็แยกย้ายกันไปภายในไม่กี่นาที การมีใครสักคนคอยเฝ้ามองเราด้วยความหวัง จดจํารอยเท่าที่เราก้าวข้ามอุปสรรคต่าง ๆ และยินดีเมื่อเราไปถึงเป้าหมายจะทำให้เราดำรงตัวตนได้อย่างมั่นคงและสง่างาม ใครคนนั้นก็คือครูบาอาจารย์ ตลอดจนสถาบันการศึกษาที่มุ่งมั่นในการสร้างบัณฑิตสู่สังคมทุกยุคสมัยอย่างมีคุณภาพเสมอมา

ทั้งหมดนี้ คือเสียงในหัวของคนทีพรั่งพรูเป็นตัวอักษร ประกอบขึ้นเป็นงานเขียนของมนุษย์ที่มีอารมณ์ความรู้สึก สัมผัสข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ผ่านกาลเวลาที่เป็อาจารย์มายาวนาน ซึ่งอาจไม่สมบูรณ์แบบเท่าบทความจาก Chat GPT ที่นักศึกษาปรี๊ดมาส่งได้ภายในไม่กี่นาที แต่หากท่านยังเคารพ ความเป็นมนุษย์ รับรู้ และคิดตาม อย่างเป็นเหตุเป็นผลจากการอ่านจนจบ แสดงว่าท่านก็ได้ร่วมขบคิดไปตามหลักของมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เสมือนท่านเป็นส่วนหนึ่งในการเฉลิมฉลองวาระโอกาส 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นี้ด้วยแล้ว

อาจารย์ ดร. นพดล ปรางค์ทอง
ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา

“ผมเริ่มต้นทำงานที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ. 2553 ก่อนมหาวิทยาลัยหนึ่งปี เวลานั้นอาจารย์ยังมีจำนวนไม่มากเท่าทุกวันนี้ อาจารย์เจเนอเรชั่นใหม่ ๆ ที่เรียกว่า “พนักงานมหาวิทยาลัย” ก็ยังมีน้อย จึงค่อนข้างจะสนิทสนมกลมเกลียวร่วมแรงร่วมใจกัน ในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี รวมถึงความเป็นเอกภาพในการต่อสู้เรื่องสิทธิสวัสดิการต่าง ๆ ด้วย ผมจึงมีโอกาสได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนอาจารย์เลือกเป็นผู้แทนคณาจารย์ในสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีแรก ๆ ที่เข้ามาในฐานะที่ทำงานอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มา 15 ปีแล้ว และมีโอกาสเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ได้เห็นพัฒนาการ การเติบโตของคณะฯ ของบุคลากร ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ได้รับรู้ทั้งทุกข์และสุขของเพื่อนร่วมงานบรรดามี

ในปัจจุบันหลายสิ่งหลายอย่างของคณะฯ และมหาวิทยาลัยค่อนข้าง “นิ่ง” และเข้าที่เข้าทาง แต่ก็ยังมีบางสิ่งบางอย่างซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจพัฒนากันต่อ คณาจารย์เองมีช่องทางที่จะเติบโตหรือก้าวหน้าทางวิชาการ “ส่วนตัว” ได้ง่ายและเร็วขึ้นมากกว่าแต่ก่อน แต่ก็อยากเห็นแต่ละท่าน ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะหรือบทบาทหน้าที่ใด ไม่ดูตาย แต่ช่วยกันคิดอ่าน และช่วยกันทำ เพื่อประโยชน์ของนักศึกษา ประชาชน คณะ และมหาวิทยาลัยของเราต่อไป แม้จะมีอุปสรรคปัญหาให้ท้อถอยได้บ้างในระหว่างทาง ก็ไม่ใช่เรื่องต้องละทิ้งเรื่อง ประโยชน์สุข “ส่วนรวม” ไปเสียอย่างสิ้นเชิง ขอฝากไว้เท่านี้ครับ...”

อาจารย์กุสุมา นະสานี อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ถึงลูกศิษย์อันเป็นที่รัก

การได้มาเป็นครู ลูกศิษย์ ไม่มีคำว่าบังเอิญ เราต่างถูกเลือกให้มาพบกัน ณ สถานที่แห่งนี้แน่นอน ที่นี้ไม่ใช่แค่ที่ทำงานของครู หรือเป็นแค่ที่เรียนของเด็ก ๆ แต่น่าจะใช้คำว่า “บ้าน” เพราะมันทำให้เรา ทั้งครูและศิษย์ได้เติบโต เรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงตัวเองอยู่เสมอ

มีลูกศิษย์ผ่านเข้ามาในชีวิตครูมากมาย แต่ไม่มีรุ่นไหนเหมือนกันเลย ทุกคนน่าจะจดจำไปคนละแบบบางคนดูมันใจมาก บางคนเจียบจนแทบไม่กล้าสบตา บางคนก็ตั้งใจเรียนสุด ๆ ส่วนบางคน ... ก็ตั้งใจจะนอน ช่างเป็นความหลากหลายที่ทำให้ห้องเรียนธรรมดา ๆ กลายเป็นพื้นที่ที่มีชีวิต มีเสียงหัวเราะ และมีเรื่องราวเสมอ

เมื่อก่อนครูเคยคิดแค่ว่า ขอให้ลูกศิษย์เรียนจบ มีความรู้ติดตัวไปใช้ทำงานก็พอแล้ว แต่พอเวลาผ่านไป ก็เพิ่งเข้าใจว่า สิ่งที่น่าภูมิใจที่สุด ไม่ใช่แค่นั้น แต่คือการมีส่วนร่วมเล็ก ๆ ที่ทำให้ลูกศิษย์ “ยืนด้วยขาของตัวเองได้” มีงานทำ เลี้ยงดูตัวเอง และใช้ชีวิตในแบบของตัวเองได้อย่างเข้มแข็งขอบคุณลูกศิษย์ทุกคนที่เข้ามา และทำให้ครูเรียนรู้หลาย ๆ อย่าง เรียนรู้ถึงบทบาทของตัวเองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ใจเย็นขึ้น เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น และมองเห็นคุณค่าของสิ่งเล็ก ๆ รอบตัวมากขึ้น และเรา ทั้งครูและศิษย์ก็เติบโตไปพร้อม ๆ กัน

ถ้าวันไหนรู้สึกท้อ ครูอยากให้อลองกลับมานึกถึงตัวเอง ในวันที่ยังเป็นนักศึกษา วันที่เคยพยายามสุด ๆ เพื่อให้ผ่านไปได้ แล้วจะรู้ว่า “ตัวเองเก่งแค่ไหน” ขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งที่เคยเดินเข้ามาเป็นลูกศิษย์ของครูและเป็นส่วนหนึ่งของความทรงจำที่มีค่ามาก ๆ

อาจารย์พรเพ็ญ ไพศาลสุนิรมิต อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ทำหน้าที่มอบความรู้และมุมมองที่หลากหลายให้กับผู้เรียน ทั้งด้านวิชาการและด้านความคิด ความเข้าใจในความแตกต่างของผู้คนในโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

จากประสบการณ์การทำงานที่นี้ ดิฉันรู้สึกว่ที่นี่เป็นสถานที่ทำงานที่เต็มไปด้วยมิตรภาพ อาจารย์ เพื่อนร่วมงาน และเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่ได้ร่วมงานกัน ทำให้ดิฉันได้รับประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมากขึ้น ที่นี่ไม่ได้เป็นแค่สถานที่ทำงาน แต่เป็นพื้นที่ที่ทำให้เราได้เรียนรู้ ฟังพาท้าย และเติบโตไปด้วยกัน

ในโอกาสครบรอบ 50 ปีนี้ พี่ก็ขอให้น้อง ๆ อาจารย์รุ่นใหม่และนักศึกษาทุกคน ใช้ช่วงเวลาที่อยู่ที่นี้ให้คุ้มค่า เปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รักษาความตั้งใจและความรับผิดชอบในสิ่งที่ต้องกระทำ ที่สำคัญคืออย่าลืมแบ่งปันน้ำใจและความเข้าใจให้กับคนรอบข้าง สิ่งเล็ก ๆ เหล่านี้จะทำให้ที่นี้น่าอยู่และอบอุ่นยิ่งขึ้น ขอให้ทุกคนเติบโตไปพร้อมกับคณะอย่างมีความสุข

ขออำนวยการให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังคงเป็นสถานที่ที่ให้โอกาสกับทุกคนได้เข้ามาเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เด่นเดือน เลิศยกยากุล ไชยยะ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล

เหตุผลในการทำงานและเลือกเรียนในสาขานิเทศศาสตร์เพราะว่ามีความชอบในสมัยเด็กๆในสายสารคดี ชอบถ่ายทำงานสารคดี เพราะที่วีค่อนข้างมีอิทธิพลพวกรายการสารคดี ได้ลงพื้นที่ ได้มุมมองต่าง ๆ ได้ดูโลกภายนอกผ่านกระบวนการทำงานสารคดี แต่พอทำงานจริงแรก ๆ เริ่มจากงานกราฟฟิก ก็รู้สึกชอบเหมือนกัน การมาเป็นอาจารย์เพราะเราจะต้องนั่งหน้าจอคอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน ๆ จนแก่เลยหรือเปล่า มานั่งทบทวนกับตนเองเลยคิดว่ามาเรียนต่อปริญญาโทดีกว่า มีโอกาสได้มาเป็นอาจารย์ที่นี่ อยากเป็นเพราะประสบการณ์ไม่มากแต่อยากถ่ายทอดองค์ความรู้ มุมมองทัศนคติตนเองให้กับเด็ก ๆ รุ่นใหม่ ให้เห็นในสิ่งที่เรารู้ ความรู้ไม่ตายไปกับตัวเรา และอยากเชิญชวนเด็กรุ่นใหม่มาเรียนต่อ คือต้องรู้ตัวว่าเราชอบอะไร มีความใฝ่ฝันหรืออยากเรียนอะไร อยากเป็นอะไรในอนาคตที่เข้ามาเรียนในหลักสูตรที่ตนเองสนใจจะได้ไม่ต้องเสียเวลามากนัก อยากมีประสบการณ์ด้านไหน ก็เลือกเรียนในสายที่ตนเองชื่นชอบ ไม่ใช่แค่ให้ได้ปริญญาใบเบิกทางปริญญาที่สำคัญแต่ไม่สำคัญเท่ากับความใฝ่ฝันหรือความชอบส่วนตัวของเรา แต่หากเรายังไม่รู้ตัวว่าเราชอบอะไร ไม่ชอบอะไร ก็ลองทบทวนว่าเราทำอะไรได้ดีตั้งแต่ชั้น

ประถม มัธยม ว่าทำอะไรได้ดี สิ่งที่เราชอบมักจะทำสิ่งนั้นได้ดี แต่ว่าเราบอกว่าเราไม่ชอบ แต่ทำไมทำสิ่งนั้นได้ดี แสดงว่าความคิดของเราอาจมีการผิดพลาดบางอย่าง ถ้าสิ่งนั้นทำได้ดีแล้วอาจจะเป็นสิ่งที่เราชอบในจิตใจก็ได้ ดูว่าสายวิชาไหนที่รองรับสิ่งที่เราชอบ เช่น เราชอบวาดรูป อาจต้องเรียนศิลปะ ถ้าชอบความถูกต้อง อาจต้องมาเรียนนิติศาสตร์ หรือถ้าชอบดูแลคนอื่น อาจต้องมาเรียนรัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการลึก ๆ ของเรา

ส่วนคนที่เหมาะในการเรียนนิเทศศาสตร์ ต้องเป็นคนไม่ชอบอยู่เฉย ๆ ไม่เฉื่อยชา ชอบดูสื่อ ชอบวิเคราะห์ การฟังข่าวจะเชื่อเลยทันทีไม่ได้ ต้องมาทำการวิเคราะห์ก่อนว่า เขาสื่อสารมาแบบไหน คนส่วนใหญ่รู้สึกแบบนี้เพราะอะไร สิ่งที่เราสื่อสารนั้นถูกต้องหรือเปล่า หรือคนที่ชอบคิดสร้างสรรค์ อยากเห็นสื่อในรูปแบบนี้ อยากเห็นรายการแปลก ๆ ที่ไม่เหมือนการประกวดร้องเพลงทั่วไป คนที่ชอบถ่ายภาพ ชอบเล่าเรื่อง ก็เหมาะกับสายนิเทศศาสตร์เช่นเดียวกัน นิเทศศาสตร์ค่อนข้างกว้าง อะไรที่เกี่ยวกับการสื่อสารก็อยู่ในนิเทศศาสตร์ทั้งหมด เด็กๆบางคนหรือผู้ปกครองยังมีความไม่เข้าใจอยู่ว่านิเทศศาสตร์คืออะไร จบไปแล้วต้องไปทำงานในองค์กรสื่อสารมวลชนขนาดใหญ่

ก็ไม่ใช่แล้ว ปัจจุบันสามารถผลิตสื่อของตนเองได้ มีช่องทาง
สื่อสารของตนเองได้ เช่น การเป็น Youtuber, Tiktoker
การเป็น Influencer ต้องมีทักษะการวิเคราะห์ผู้รับสาร
วิเคราะห์เนื้อหาว่าอะไรจะจูงใจคนหมู่มากได้ แต่ไม่ใช่เป็น
Bad content เช่น นำเสนอเรื่องหยาบคาย ลามก ซึ่งช่อง
ทางรวยหรือเป็นเหมือนมิชชันนารีหลอกลวง เราก็ไม่ทำแบบนั้น
เพราะทำให้สังคมแย่ลง ต้องทำ Content สร้างสรรค์สังคม
เพิ่มยอด Engage ให้กับเราด้วย

นิเทศศาสตร์เดี๋ยวนี้ไม่มีการแบ่งสายเหมือนเมื่อก่อน
เมื่อก่อนมีวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ พอสอนไป
หลักสูตรก็ปรับไปเรื่อย ๆ ก็มีการสำรวจผู้ใช้บัณฑิตว่า
ต้องการบัณฑิตมีทักษะด้านไหน ผลปรากฏว่าอยากได้
นักนิเทศศาสตร์ที่มีความสามารถรอบด้าน ทำได้หลาย
หน้าที่ ถ่ายภาพก็ได้ ตัดต่อวิดีโอได้ รูปแบบการจ้างงาน
นายจ้างทำไมต้องจ่ายเงินเพื่อจ้างคนหลาย ๆ คน ดังนั้น
องค์กรก็ต้องการคนที่มีทักษะรอบด้าน

อาจารย์สุวัฒน์ชัย คชโพต อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย

แก่นักศึกษาและลูกศิษย์ของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกคน

ในวาระครบรอบ 50 ปี แห่งการก่อตั้งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ถือเป็นช่วงเวลาอันสำคัญยิ่ง ซึ่งพวกเราทุกคนจะได้ร่วมกันพิจารณาถึง “รากเหง้า” และ “ก้าวย่าง” แห่งความสำเร็จที่ผ่านมา จากจุดเริ่มต้นในการเป็นสถาบันหลักเพื่อผลิตครูผู้มีความรู้และจรรยาบรรณที่ดี จนกระทั่งได้วิวัฒนาการมาเป็นแหล่งบ่มเพาะองค์ความรู้ ซึ่งครอบคลุมหลากหลายศาสตร์ทางสังคม เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติในปัจจุบัน

การเรียนรู้ในสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์บนพื้นที่ประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยานั้น มีความหมายลึกซึ้งยิ่งกว่าการเรียนรู้เพียงภาคทฤษฎีหรือหลักการ เนื่องด้วยพวกเรามีโอกาสได้ซึมซับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้จริง อันเป็นวิถีชีวิตที่ตกผลึกจากภูมิปัญญาของบรรพชน อีกทั้งความรู้ที่นักศึกษาได้รับไปนั้น ยังเป็นปัญญาที่ผสมผสานเข้ากับบริบทของท้องถิ่นอย่างแนบแน่น ครูจึงอยากให้พวกเราภาคภูมิใจว่า องค์ความรู้เหล่านี้คือ “คลังปัญญา” ที่พร้อมจะนำไปใช้ในการสร้างสรรค์สังคมให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

นอกจากองค์ความรู้ในเชิงบริบทท้องถิ่นแล้ว ในฐานะที่ครูเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาด้านภาษาไทย ครูยังตระหนักอยู่เสมอว่า ภาษาคือเครื่องมืออันทรงพลังที่ใช้สื่อสารความคิดและจิตวิญญาณของมนุษย์ ดังนั้น การศึกษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม จึงเปรียบเสมือนการสืบทอด

มรดกทางสติปัญญา เพื่อให้คนรุ่นหลังได้เข้าใจถึงความเป็นมาและรากเหง้าของสังคมไทยอย่างถ่องแท้ ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาในฐานะผู้ศึกษาทางด้านมนุษย์ สังคม ศิลปะ สุนทรียะ และวัฒนธรรม จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงคุณค่าจากอดีตไปสู่การปรับใช้ในโลกยุคใหม่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชนที่พวกเราอยู่อาศัย

ตลอดระยะเวลา 5 ทศวรรษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงได้มุ่งมั่นส่งมอบบุคลากรที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคมรุ่นแล้วรุ่นเล่า ในโอกาสนี้ครูอยากฝากแง่คิดถึงลูกศิษย์ทุกคนว่า ทักษะทางวิชาการอาจเป็นกุญแจสำคัญในการประกอบอาชีพ แต่ “ทักษะชีวิต” และ “จรรยาบรรณ” คือสิ่งที่ส่งเสริมให้ความเป็นมนุษย์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในโลกยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ครูขอให้พวกเราดำรงตนเป็นผู้แสวงหาความรู้ อยู่เสมอ มีความกตัญญูต่อถิ่นกำเนิด และใช้สติปัญญาแก้ไขปัญหาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติภูมิของสถาบันสืบไป

ท้ายที่สุดนี้ ครูขอแสดงความยินดีกับศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ และขอเป็นกำลังใจให้ศิษย์ปัจจุบันทุกคนมุ่งมั่น พากเพียรในการศึกษา ขอบำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองพระนครศรีอยุธยา จงดลบันดาลให้ลูกศิษย์ทุกคนประสบแต่ความสุข ความเจริญ และร่วมกันสืบทอดเจตนารมณ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้เป็นที่พึงของท้องถิ่นและประเทศชาติตลอดไป

อาจารย์ ดร. ธาณิกานต์ ธนัญชยะกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

สำหรับเยาวชนรุ่นใหม่ที่ตั้งเป้าหมายชีวิตในการเลือกเรียนในมหาวิทยาลัย อยากให้ตั้งเป้าหมายของตนเองให้ชัดเจนก่อนว่าเรียนจบไปแล้วอยากเป็นอะไร ทำงานอะไร อาชีพอะไร ซึ่งถ้าเรามีเป้าหมายชัดเจนแล้ว เราสามารถเลือกเส้นทางตั้งแต่เริ่มต้นอย่างดีและราบรื่น ถ้าเลือกเรียนไปสายข้าราชการก็มีหลากหลายสาขด้วยกัน เช่น นิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์หรือแม้กระทั่งการปกครองท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นไปสู่ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสามารถทำทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก การแข่งขันสูง จึงอยากให้เด็กรุ่นใหม่มีเป้าหมายที่ชัดเจนและไม่หยุดพัฒนาตนเองเป็น Life long-learning การเรียนในห้องเรียนก็เรียนได้ในศาสตร์วิชา

เท่านั้น แต่สิ่งสำคัญคือการเรียนรู้นอกห้องเรียน เก็บเกี่ยวประสบการณ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเพื่อการพัฒนาตนเอง เป็นอย่างดี และยังมีเรื่องของการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม ให้สามารถอยู่ในสังคมและทำงานอื่นได้ อีกอย่างหนึ่ง เมื่อสังคมแข่งขันกันสูง ก็ไม่อยากจะไปเปรียบเทียบกับคนอื่น อยากให้แข่งขันกับตนเอง ทำตนเองให้ดีกว่าเสมอ จะได้ไม่กดดันหากเราไปเปรียบเทียบกับคนอื่น

สำหรับเด็กมัธยม ก็อยากให้ลองดูจากสิ่งรอบตัวว่าเราชอบสิ่งไหน แล้วปรึกษาจากครูแนะแนว ก็เป็นแนวทางเบื้องต้นในการค้นหาตนเอง อย่าคิดว่าเป็นสิ่งที่ไกลเกินเอื้อมหรือเป็นสิ่งที่เกินภาพฝัน ภาพฝันเกิดขึ้นได้ ถ้าเรามีความมุ่งมั่นตั้งใจ คนอื่นทำได้ เราก็ต้องทำได้ การเปลี่ยนผ่านจากมัธยมมาสู่มหาวิทยาลัย ย่อมมีความแตกต่าง มัธยมเรียนพื้นฐานแต่มหาวิทยาลัยมุ่งสู่การเป็นผู้เชี่ยวชาญในสายอาชีพ มีความยากง่ายในทุกศาสตร์วิชา เมื่อเข้ามาแล้ว เรามีความตั้งใจ ขยัน มุ่งมั่น ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทุกอย่างสามารถเรียนได้ไม่เกินความสามารถ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปณณรร หอมบุญมา อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

ผมอยากจะแนะนำสาขานิติศาสตร์ คือก่อนหน้านี้ผมเองมีส่วนในการเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรตั้งแต่ปีแรกที่ก่อตั้งประมาณ พ.ศ. 2551-2552 ซึ่งเป็นสาขาที่นิยมในขณะนั้น เพราะเป็นวิชาชีพเฉพาะ คนที่เรียนจบสามารถไปประกอบอาชีพเป็นทนายความ เป็นที่ปรึกษา กฎหมาย ก็เลยเริ่มเปิดหลักสูตรปริญญาตรี และมีภาคพิเศษ คือ เสาร์-อาทิตย์ สิ่งที่สาขานิติศาสตร์แตกต่างจากสาขาอื่น คือ มีหน่วยงานที่รับรองและกำกับดูแลสองหน่วยงาน หน่วยงานแรกคือเนติบัณฑิตยสภา คือหน่วยงานที่ควบคุมวิชาชีพ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันใดที่ต้องการเปิดสาขานิติศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานเนติบัณฑิตมาควบคุมและสภาทนายความ ซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพคอยตรวจสอบดูแลใบอนุญาตว่าความ เพราะฉะนั้นสองหน่วยงานนี้ให้การรับรองไม่ว่าสถาบันไหนก็ถือว่าได้มาตรฐาน เมื่อจบแล้วมีศักดิ์มีศรีเทียบเท่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ ของรัฐ เมื่อได้รับการรับรอง มีมาตรฐาน ทางเนติบัณฑิตก็ต้องเข้ามาตรวจเกณฑ์หลักสูตร สกอ.ด้วย ตรวจเกณฑ์คุณภาพ อาจารย์ที่สอนต้องจบปริญญาโททางด้านกฎหมาย เมื่อได้รับการรับรองจากสองหน่วยงานแล้ว ในตอนแรก นักศึกษาก็ยังกังวลว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพิ่งเปิด 2-3 ปี จะได้รับการรับรองไหม แต่หลังจากที่ได้รับการรับรองแล้ว ก็มีนักศึกษาสมัครเรื่อย ๆ บางช่วงก็เปิดสองห้อง ส่วนเสาร์-อาทิตย์

เปิดสามเทอม ทำไปทำมาภาคเสาร์-อาทิตย์จะมีนักศึกษา มากกว่าภาคปกติ แสดงให้เห็นว่าสาขานิติศาสตร์เราได้รับความนิยมนมาเป็นลำดับ นอกจากอาจารย์ประจำแล้ว ยังมีการเชิญอาจารย์พิเศษมาสอนโดยบุคลากรภายนอก เช่น ศาล อัยการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างความเชื่อมั่นว่าเราไม่ได้สอนด้วยอาจารย์เราทั้งหมด เรามีการเชิญบุคลากรภายนอกมาช่วยเสริม ดังนั้นให้มั่นใจได้ว่ามาเรียนนิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ท่านได้รับการรับรอง มีศักดิ์มีศรีเทียบเท่ามหาวิทยาลัยอื่น เพียงแต่ว่าเรามีความแตกต่างกันในแง่ผู้เรียน ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน ผมเองในฐานะเป็นอาจารย์และเห็นหลักสูตรมาแต่เริ่มเปิด เดิมทีผมไม่ได้มาเป็นอาจารย์เต็มตัว ต่อมามาเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร

สิ่งที่อยากจะเชิญชวนน้อง ๆ หรือนักเรียนในระดับมัธยม สาขานิติศาสตร์ คือ สาขาที่นำไปประกอบอาชีพได้ โดยตนเอง อาจแตกต่างจากศาสตร์อื่นๆ ซึ่งจบแล้วต้องไปทำงานตามสายงาน รับราชการหรือทำงานเอกชน ผมมีประสบการณ์อย่างหนึ่งคือเคยสอนภาคพิเศษ มีนักศึกษา มาเรียนมีความตั้งใจสูงมาก ผมเลยสอบถาม เขาว่าเคยทำงานเป็นช่างไฟ และถูกโกง ไปปรึกษาทนาย ทนายก็ยิ่ง โกงเขาอีก มีความอัดอั้นตันใจเลยตัดสินใจมาเรียน คนแบบนี้ ที่มีความสนใจเท่ากับว่าประสบความสำเร็จกว่าครึ่งแล้ว พยายามหาคำตอบด้วยการเรียน พอเขาเรียนจบ ก็ตัดสินใจ เป็นทนายความเลย ทั้งอาชีพช่างรับเหมาทั่วไป แสดงให้เห็นว่าเป็นวิชาชีพที่สามารถทำงานด้วยตัวเอง เพียงแต่ ต้องชวนขอความช่วยเหลือ เราไม่สามารถเรียนรู้ทุกศาสตร์ แต่เราต้องเรียนรู้ไปตลอดชีวิต

ข้อดีในการเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยาอย่างไร ผมต้องเรียนว่า ปัจจุบันสาขานิติศาสตร์มีเปิดในหลาย ๆ มหาวิทยาลัยไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชน ผมยืนยันว่าเรียนที่ไหนก็เหมือนกัน แต่หากเราเป็นคนท้องถิ่นเราสามารถมาเรียนใกล้บ้าน ช่วยดูแลทางบ้านได้ ได้ประโยชน์สองต่อ ตลาดวิชาการเปิดกว้างในปัจจุบัน ผมเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งปริญญาตรีและโท

สมัยก่อนไม่มีช่องทางในการค้นคว้าเหมือนปัจจุบัน คือต้องวิ่งกันแย่งกัน ห้องสมุดจองหนังสือแบบขอลืม คือให้เพื่อนช่วย ๆ กันจอง หนังสือดี หายาก แต่ปัจจุบันสามารถขอเข้าค้นคว้า ช่องทางออนไลน์ มีดีวีเตอร์ สิ่งที่ยากสร้างความเชื่อมั่นคือ เราได้มาตรฐาน กต รับรอง เนติบัณฑิต รับรอง สภานายความรับรอง เวลาท่านจบมา สามารถไปสมัครงานเหมือนมหาวิทยาลัยดัง ๆ ได้ มีสิทธิมีศักดิ์เท่ากัน นิติศาสตร์ต้องไปต่อเนติบัณฑิต ถ้าไม่จบเนติบัณฑิตเหมือนไปไม่สุดทาง ถ้าใช้กฎหมายในการประกอบวิชาชีพ เป็นสิ่งจำเป็น การเรียนปริญญาตรีเหมือนจับปูใส่กระด้ง ส่วนเนติบัณฑิตเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ต้องมีการค้นคว้าคำพิพากษาฎีกา เรียนภาคปкти เรียนวิชาๆครบแล้วค่อยมาสอบ แต่การเรียนเนติบัณฑิตเพื่อมาปรับใช้ในชีวิตจริง ระบบกฎหมายเชื่อมโยงกัน มหาวิทยาลัยเราก็มีนักศึกษาที่จบเนติบัณฑิต ดังนั้น แสดงว่ามหาวิทยาลัยเราก็เทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่น เมื่อสอบเนติบัณฑิตได้ ความรู้เราก็เทียบเท่ากับสถาบันอื่น

การเรียนนิติศาสตร์ไม่ใช่ว่าต้องท่อง ๆๆ อาจไม่ใช่ แต่การเรียนนิติศาสตร์ต้องเรียนด้วยความเข้าใจ ทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ เรียนบ่อย ๆ อ่านบ่อย ๆ แบ่งเวลาให้ถูก และสามารถนำไปประกอบวิชาชีพของเราโดยตรง เป็นทางเลือกในการประกอบวิชาชีพอิสระได้

อาจารย์ ดร. คมลักษณ์ ไชยยะ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม

ผมเป็นอาจารย์ที่นี้มา 16 ปีแล้ว ตั้งแต่ปลาย พ.ศ. 2552 ตอนปลาย ๆ เดือนตุลาคม จำได้ว่าตอนนั้นการเมืองกำลังเข้มข้นเลย เหลืองแดงกำลังชุมนุมใหญ่ ผมสอนหนังสือในสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม มีประวัติที่ยาวนานมาก เกือบ 30 ปีแล้วนับตั้งแต่ที่เป็นสถาบันราชภัฏมา ก็มีสาขานี้มาตั้งแต่แรก ตอนนั้นยังเป็นภาควิชาสังคมวิทยา แล้วค่อยมาเป็นสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม มีอาจารย์อาวุโสอยู่หลายท่าน ผมเห็นว่าศาสตร์การพัฒนาชุมชนในอดีตมีความแตกต่างจากปัจจุบัน คืออดีตเราเน้นภาครัฐเป็นหลัก เพราะว่าการผลิตบุคลากรนักพัฒนามีความสำคัญอยู่มาก เช่น มีตำแหน่งนักพัฒนาการอำเภอ นักพัฒนาการจังหวัด เนื่องจากความเป็นชุมชน ชนบทยังเห็นได้ชัดกว่าปัจจุบัน เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลง รูปแบบการพัฒนาก็เปลี่ยนไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าการพัฒนาปัจจุบันยังมีความสำคัญอยู่เพียงแต่เปลี่ยนรูปแบบจากที่เราคุ้นชิน เช่น การพัฒนาไม่จำกัดที่องค์กรภาครัฐเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับองค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม ซึ่งมีมูลนิธิหรือองค์กรที่ทำงานเสริมองค์กรภาคเอกชนอย่างที่เราเคยได้ยิน เช่น มูลนิธิกระจกเงา มูลนิธิเด็ก หรือองค์กรที่ทำงานด้านต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านผู้สูงอายุ จะมีองค์กรภาคเอกชนที่ทำงานหลากหลายมากขึ้น

ผมคิดว่าการเข้ามาเรียนในสาขานี้ สิ่งที่คุณเรียนจะได้มากกว่าหลักสูตรอื่นคือการเน้นปฏิบัติงานภาคสนาม ฝึกในการทำงานกับชุมชนโดยเฉพาะการลงศึกษาชุมชน ภาคสนาม การเก็บข้อมูล การทำวิจัยหรือการเข้าไปปฏิสัมพันธ์กับชุมชน ทุกชั้นปีจะต้องมีขั้นตอนการฝึกภาคสนามที่ละชั้น เช่น ปี 1 เรามีวิชาศึกษาชุมชน ปีที่ 2 ให้นักศึกษาไปเรียนรู้ในชุมชนหนึ่งคืน ปี 3 ก็ให้เดินทางไปไกลขึ้น มีวิชาปฏิบัติในชุมชนที่เข้มข้นขึ้น การที่ได้ฝึกปฏิบัติจะเป็นจุดเด่นของมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น เช่น ราชภัฏ คือไม่ได้เน้นทฤษฎีวิชาการเป็นหลัก แต่เน้นการทำงานให้เป็นการเข้าใจพื้นที่ การเข้าใจบริบทของชุมชนให้ได้ ซึ่งทิศทางของราชภัฏในปัจจุบันก็เน้นการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้น นักวิชาการและนักศึกษา ควรเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งสังคมและเข้าใจความหลากหลายของสังคมอย่างเฉพาะเจาะจง อันเป็นจุดแข็งของหลักสูตรและของมหาวิทยาลัยที่ต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น

เด็กรุ่นปัจจุบันมีทั้งข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบอยู่ ข้อดีคือเด็กรุ่นใหม่เกิดมาในช่วงที่เทคโนโลยีไปไกลมาก เขามีทักษะเหล่านี้เป็นพื้นฐาน ความรู้ก็เปลี่ยนไปคือ เขาสามารถสืบค้นความรู้ได้ด้วยตนเอง เพราะฉะนั้นห้องเรียน ก็จะเริ่มลดบทบาทในการเป็น lecture ลง แต่สิ่งที่จำเป็น ต้องมีการเตรียมพร้อมในระดับอุดมศึกษา คือทักษะด้าน พื้นฐานที่อาจขาดหายไป เช่น การอ่านตัวบทที่ละเอียด อ่านแบบจริงจัง ผมคิดว่าเด็กรุ่นใหม่อ่านหนังสือกันน้อยลง ดู Social เยอะขึ้น การดูตัวบทกับการดู Social มีความ แตกต่าง ใช้สมาธิ ใช้พลังคนละแบบ การเขียนนี้ก็สำคัญมาก อย่างเวลาที่เราก็ก๊เก็บข้อมูลภาคสนาม คนที่เขียนการบันทึก ภาคสนามได้ดี จะมีศักยภาพและทำงานได้ดี ข้อมูลสามารถ นำมาใช้ประโยชน์ได้ ในขณะที่คนไม่ให้ความสำคัญกับ ทักษะเหล่านี้ เวลามาข้อมูลมาใช้ จะใช้ได้ไม่มากนัก ผมอยากให้มีการสร้างทักษะพื้นฐาน ยกตัวอย่างเช่น นักดนตรี ก็ต้องอ่านโน้ตเป็น คนเรียนศิลปะต้อง Drawing เป็น พวกสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ทั้งหลายต้องมีทักษะ การอ่าน เขียนที่เข้าใจความกลุ่มลึกของปรากฏการณ์สังคม ได้ดีเป็นพิเศษ หากคนรุ่นใหม่มีทักษะเหล่านี้ในระดับหนึ่ง ที่ ไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน ก็สามารถเข้าเรียนได้ ส่วนทักษะเพิ่มเติม ก็สามารถฝึกฝนได้ นอกจากทักษะที่พูดไปแล้ว อีกอย่าง คือทัศนคติ เด็กที่มีทัศนคติที่ตรงกับสาขาที่เรียน เมื่อเรียน แล้วเขาจะพัฒนาได้ดีกว่าคนที่ไม่มีทักษะที่ดีอย่างเดียว เพราะ เจตจำนงที่ดี ทัศนคติที่ดีต่อสังคม ต่อสิ่งที่ตนเองอยากเรียนรู้

จากประสบการณ์ของผม ตอนที่เด็กเลือกเรียน อาจจะยังไม่แน่ใจว่าจะไปทางไหน ขณะที่ผู้ปกครองก็ มีข้อมูลจำกัดในเรื่องเหล่านี้ เลยคิดว่าเป็นหน้าที่ของ หลักสูตรเองหรือของมหาวิทยาลัยในการแนะแนว ที่ต้อง ประสานกันให้เกิดความชัดเจนขึ้น ถ้าได้ข้อมูลที่เพียงพอแล้ว ตัวผู้ปกครองกับเด็กยังเห็นไม่ตรงกัน ต้องปล่อยให้ผู้เรียนมี อิสระในการเลือกเรียน จะเป็นหนทางที่เป็นประโยชน์ต่อทั้ง สองฝ่ายในการเรียนรู้ที่ดี การเรียนอาจไม่ใช่เดินตรงอย่าง เดียว อาจจะเดินอ้อมบ้าง อย่างผมก็ไม่ได้มาจากสายสังคม แต่ดัน ผมเรียนศึกษาศาสตร์ เอกภาษาไทย ในระหว่างเรียน ผมว่าผมเรียนได้ แต่ผมก็อยากเล่นดนตรี คิดว่าเรียนศึกษา ศาสตร์อาจมีเวลาเล่นดนตรี แต่ตอนเรียนจบ ก็คิดว่าตนเอง อาจไม่เหมาะในการเป็นครู ก็ไปใช้ชีวิตเป็นอาสาสมัครอยู่ บนดอย เริ่มเบนเข็มตนเอง รู้จักตนเอง เริ่มหันมาเรียนใน สิ่งที่ตนเองอยากเรียน ผมคิดว่าเด็กรุ่นใหม่ ให้เขาเดินทาง อ้อมสักนิด เก็บเกี่ยวประสบการณ์ ตอบตนเองให้ได้ว่า สิ่งที่ตนเองชอบจริง ๆ คืออะไร อาจจะสำคัญกว่า เพราะ โลกปัจจุบันมีความหลากหลาย มีความไม่แน่นอน ให้เขา ได้ทำอะไรในสิ่งหลากหลายน่าจะดีกว่า

รองศาสตราจารย์ทรงพล คชเสนี อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์

การตัดสินใจมาทำงานเป็นอาจารย์ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แม้ว่าสาขาเทคโนโลยีดนตรีมักถูกมองว่าเหมาะกับเมืองใหญ่หรือสถาบันในกรุงเทพมหานครมากกว่า สำหรับผม คำตอบไม่ได้อยู่ที่ความสะดวกหรือชื่อเสียงของสถานที่ แต่อยู่ที่ “โอกาสในการพัฒนา” อยุธยาเป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศักยภาพทางการศึกษาสูง อีกทั้งตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร แต่ในมิติของเทคโนโลยีสร้างสรรค์ เช่น เทคโนโลยีดนตรีและสื่อดิจิทัลเชิงศิลปะ ยังมีพื้นที่ให้พัฒนาอีกมาก ผมจึงมองว่านี่ไม่ใช่ข้อจำกัด หากแต่เป็นโอกาสสำคัญของสถาบันการศึกษาในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ กระจายโอกาสทางการศึกษา และเปิดพื้นที่ให้เยาวชนในภูมิภาคได้เข้าถึงการเรียนรู้ระดับสากล การทำงานที่นี่จึงไม่ใช่เพียงการเลือกสถานที่ทำงาน แต่เป็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ทางวิชาการ ให้เทคโนโลยี ศิลปะ และดนตรีเติบโตควบคู่กับบริบทของท้องถิ่นอย่างมีความหมาย

สำหรับอาจารย์รุ่นใหม่ที่กำลังก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผมขอฝากข้อคิดว่า บทบาทของอาจารย์ราชภัฏมิได้จำกัดอยู่เพียงการถ่ายทอดความรู้ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ยังมีภารกิจในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สร้างองค์ความรู้ผ่านงานวิจัยและพัฒนาท้องถิ่นผ่านการบริการวิชาการแก่สังคม ขณะเดียวกัน สำหรับนักเรียนที่สนใจศึกษาด้านดนตรี การเลือกเส้นทางนี้ไม่ใช่เพียงเรื่องของความชอบ แต่เป็นวิชาชีพที่ต้องอาศัยความมุ่งมั่น การฝึกฝนอย่างมีวินัย และการเปิดรับเทคโนโลยีดนตรีในยุคดิจิทัล ปัจจุบันเส้นทางอาชีพด้านดนตรีมีความหลากหลาย ตั้งแต่นักแต่งเพลง โปรดิวเซอร์ วิศวกรเสียง ไปจนถึงผู้สร้างสรรค์สื่อดนตรีในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ดังนั้นการเรียนดนตรีในมหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่เพียงการเรียนรู้เพื่อสำเร็จการศึกษา แต่เป็นช่วงเวลาสำคัญในการค้นหาตัวตน พัฒนาทักษะ และเตรียมความพร้อมสู่เส้นทางวิชาชีพในอนาคต

ในพ.ศ. 2569

คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อาจารย์ทัศนีย์ สุทธิวงศ์ อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์

พระนครศรีอยุธยา ครบรอบ 50 ปี ข้าพเจ้าได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นโอกาสในการดำเนินชีวิตทางสายวิชาการ และในการทำงานได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน ในการจะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม จากผู้บังคับบัญชาทุกระดับ เพื่อนร่วมงานทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนทุกท่าน และได้รับ

ความร่วมมือจากนักศึกษาที่มีโอกาสได้สอนและทำกิจกรรมร่วมกันเป็นอย่างดีมาก ซึ่งบรรยากาศในการทำงานมีคุณค่า มีความผูกพัน เป็นกัลยาณมิตร

สำหรับ นักศึกษา และอาจารย์รุ่นใหม่ ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด ขอให้เปิดใจรับสิ่งใหม่ พัฒนาตนเองอยู่เสมอและยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ควบคู่กับการมีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดี มีความยืดหยุ่น กล้าคิด กล้าทำ และไม่หยุดพัฒนาตนเอง เพื่อก้าวไปสู่การเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติในอนาคตที่ยั่งยืน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรพิมพ์ สุขสุวรรณ อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในวาระครบรอบ 50 ปี ... คณะฯ แห่งนี้ อยู่ในพื้นที่ใจกลางแหล่งมรดกวัฒนธรรม เป็นศูนย์รวมแห่งสีสัน ความหลากหลาย ความแตกต่างหลากหลายสาขาวิชาที่หลอมรวมอยู่ในที่แห่งนี้ เป็นเบ้าหลอมคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าที่นักศึกษาคนหนึ่งจะสามารถตักตวงความรู้ไปได้ เราสามารถพบเจอเด็กศิลปะ เด็กดนตรี เด็กนาฏศิลป์ ไปจนถึงเด็กกฎหมาย และอีกมากมายที่ไม่ได้กล่าวถึงสังคมเล็ก ๆ แห่งนี้ได้สร้างมิตรภาพ ความอบอุ่น รอยยิ้ม และน้ำตา ไปจนถึงความรู้สึกที่อธิบายไม่ได้ ... 4 ปี ของเด็กที่เรียนตามเกณฑ์ปกติ หรืออาจจะ 5 ปี ของเด็กที่ยังอยากอยู่เล่นกับรุ่นน้องต่อ หรืออาจจะหลายปีของเด็กที่ยังไม่อยากจบ ใด ๆ คือ สีสัน ความทรงจำ ร่องรอยที่อยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ สถานที่ที่ทุกคนคงต้องคิดถึงเมื่อยามต้องจากไป ...

อาจารย์ ดร. ศิษรินทร์ แสงเพชร นาเรือง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย

5 ทศวรรษมนุษยศาสตร์ฯ: จากราบแก้ว แห่งปัญญา สู่ศรัทธาแห่งวิชาชีพ

เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา นับเป็นวาระที่ชวนให้ทวนรำลึกถึงจุดเริ่มต้นในเส้นทางวิชาชีพของข้าพเจ้า ณ สถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้ ย้อนกลับไปเมื่อเกือบยี่สิบปีก่อน ในวันแรกที่ข้าพเจ้าได้ก้าวเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นที่จะถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ทางด้านภาษาแก่นักศึกษา ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้สัมผัสกับคุณค่าของการศึกษาที่ดึงดูดให้ผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้ได้มารวมตัวกัน ข้าพเจ้าได้รับมิตรภาพที่ดีจากเพื่อนร่วมงาน และพลังใจจากลูกศิษย์ ซึ่งหล่อหลอมให้เกิดความผูกพันอย่างลึกซึ้ง ความรู้สึกที่มีต่อสถานที่แห่งนี้ จึงไม่ใช่เพียงแค่สถานที่ทำงาน แต่เป็นครอบครัวที่ให้โอกาสในหลาย ๆ ด้าน

สำหรับก้าวต่อไปของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในทศวรรษใหม่ ข้าพเจ้าขอฝากข้อคิดถึงเพื่อนร่วมวิชาชีพ และนักศึกษารุ่นใหม่ว่า “หัวใจของมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คือ ความเข้าใจในคุณค่าของคนในสังคม” ท่ามกลางโลกที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว อยากให้อาจารย์รุ่นใหม่มุ่งมั่นสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการรักษาจิตวิญญาณทางวิชาการ ส่วนนักศึกษาขอให้เปิดใจรับประสบการณ์ใหม่ ๆ ฝึกฝนทักษะภาษาและกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ สิ่งสำคัญคือการมี “จริยธรรม” และ “ความใฝ่รู้” เป็นเข็มทิศในการดำเนินชีวิต อย่าหยุดที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องไม่ลืมที่จะรักษาอัตลักษณ์ และรากเหง้าทางวัฒนธรรมอันดีงามเอาไว้ เพื่อร่วมกันสร้างสรรค์สังคมที่เต็มไปด้วยความเข้าใจอกเข้าใจ

อาจารย์ศุกสุตา ปรีเปรมใจ อาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์

ปีนี้ก็สอนมาเป็นปีที่ 10 แล้ว ที่เลือกทำงานหรือเลือกเรียนประวัติศาสตร์ คือ เป็นคนอยุทธาโดยกำเนิด และมีความสนใจในประวัติศาสตร์มาเรื่อย ๆ การเรียนต่อปริญญาตรีตอนนั้นเรียนการท่องเที่ยว ไม่ใช่ประวัติศาสตร์โดยตรง เลยเลือกเรียนต่อปริญญาโทด้านประวัติศาสตร์ ก็เล็งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ตนเองชอบ และเป็นเหตุผลในการเลี้ยงชีพด้วย เพราะอยากเป็นอาจารย์และทำงานด้านประวัติศาสตร์ในบ้านเกิดพระนครศรีอยุธยา และมีการประกาศรับอาจารย์ประวัติศาสตร์ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ก็เลยสมัครและได้มาเป็นอาจารย์ที่นี่ตั้งแต่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2559 ก็ถือว่าตรงกับสิ่งที่ชอบและที่เรียนมา

สมัยนี้เป็นสมัยของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เร็วมาก พวก AI (Artificial Intelligence) ปัญญาประดิษฐ์มีผลต่อการใช้ชีวิตของทุกคนแม้กระทั่งการเรียนการสอน สำหรับคนที่เรียนจบ อาจคิดว่าการเรียนต่อมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ก็อยากบอกว่า AI ให้สิ่งที่มหาวิทยาลัยไม่มี ส่วนมหาวิทยาลัยก็ให้สิ่งที่ AI ไม่มี นั่นคือประสบการณ์ AI ให้สิ่งที่เป็นข้อมูลความรู้ แต่อยากเชิญชวนให้เรียนในมหาวิทยาลัย จะได้ทั้งข้อมูลความรู้และประสบการณ์จากการเรียน การเข้ากิจกรรม การเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เรามีอาจารย์ที่มีคุณภาพ มีกระบวนการคัดเลือกที่มีคุณภาพ อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ เชื่อว่าคณะฯ สามารถมอบประสบการณ์ให้นักศึกษาทุกคนอย่างแน่นอน

สาขาประวัติศาสตร์ จุดเด่น คือ สถานที่ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่มรดกโลกพระนครศรีอยุธยา นักศึกษาสามารถลงพื้นที่ได้ประสบการณ์นอกตำรา ลงพื้นที่ศึกษาประวัติศาสตร์ ศิลปะ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ประยุกต์อื่น ๆ การเรียนประวัติศาสตร์ในพื้นที่ท้องถิ่นแบบนี้จะเพิ่มประสบการณ์ในหลายด้าน นำไปต่อยอดการทำงานในอนาคตทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ในพื้นที่คือทำงานเป็นนักวิชาการวัฒนธรรม นักภัณฑารักษ์ เพราะเรามีพิพิธภัณฑ์หลายแห่ง ผู้จัดการท่องเที่ยวต่าง ๆ หรือองค์กรอื่น ๆ เช่น หอจดหมายเหตุแห่งชาติ หรือกรมศิลปากร หลายคนก็สนใจอาชีพครู หลักสูตรใหม่ของเราก็มีการฝึกอาชีพครู สามารถผลิตบัณฑิตที่ทำงานด้านประวัติศาสตร์หลากหลายด้าน หรืออาชีพใหม่ในสมัยปัจจุบัน คือ Content Creator คือ ผู้ผลิตสื่อด้านประวัติศาสตร์ ในแพลตฟอร์มต่าง ๆ หากเราจบจากด้านประวัติศาสตร์ เราก็สามารถผลิตสื่อที่ให้ความรู้อย่างถูกต้องแก่สังคมได้เพราะเราถูกฝึกมาในด้านนี้และสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

สำหรับนักศึกษาใหม่ที่เข้ามาเรียนประวัติศาสตร์ ควรมีทักษะด้านการสืบค้น ค้นคว้า สนใจใฝ่รู้ ไม่ใช่เฉพาะหนังสือ แต่อินเทอร์เน็ต หรือการเดินทางในสถานที่ต่าง ๆ เช่น วัดร้าง เรามีกระบวนการ การวิเคราะห์ตีความอย่างไรที่จะใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด ที่อยากให้ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าความรู้ แต่หากนักศึกษาคิดว่าความรู้มีอยู่แล้ว สามารถหาได้ เราก็จะไม่ได้ความรู้เพิ่ม ซึ่งปัจจุบันมีความรู้ใน Digital Collection มากมายในตลาดโลก ความรู้อยุธยาที่คนต่างชาติเขียนก็มีอยู่ ก็เป็นความรู้ของชาวต่างชาติ เลยอยากให้มีทักษะการสืบค้น ค้นคว้า นำเอาความรู้เหล่านั้นมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตีความ ก็จะทำให้ นักศึกษามีทักษะการคิดวิเคราะห์ ไม่เชื่ออะไรง่าย ก็จะเป็นทักษะทำให้มี Critical Thinking ไปในตัว ประวัติศาสตร์เราอาจมองว่าเป็นอดีต แต่อดีตมีการหยิบมาพูดกันเสมอ ประวัติศาสตร์เพื่อการเรียนรู้อดีต เข้าใจน้ำท่วม ก็สามารถหยิบมาศึกษา วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน นำมาคาดการณ์อนาคตได้ ที่เห็น ๆ ถ้าอยู่อยุธยา ก็นำมาใช้ในการท่องเที่ยวได้ มีการเชื่อมต่อกับประเทศต่างๆอย่างไร สะท้อนอะไร อนาคตมีแนวโน้มอย่างไร สามารถเป็นได้ทั้งข้อมูลหลัก ข้อมูลเสริม ในแต่ละส่วนอย่างไร

อาจารย์วิราวรรณ สมพงษ์เจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์

ข้าพเจ้าเป็นอาจารย์ประวัติศาสตร์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ใน พ.ศ. 2554 เนื่องจากอาจารย์ธงชัย รักช็อน เกษียณอายุในเดือนตุลาคม ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาอยุธยาศึกษาซึ่งเป็นวิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาประวัติศาสตร์บูรณาการเพื่อการอนุรักษ์ซึ่งเป็นรายวิชาแกนคณะฯ แก่นักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ตอนนั้นข้าพเจ้าทำงานเจ็ดวันต่อสัปดาห์ ไม่มีคำว่าวันหยุด ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานคือ ความปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษากลุ่มต่าง ๆ เนื่องจากธรรมชาติการรับรู้และบุคลิกของนักศึกษาแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถรับรู้และเรียนรู้ได้มากที่สุด

นอกจากการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นภาระหน้าที่หลักของอาจารย์แล้ว ยังมีภาระงานอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบในฐานะอาจารย์มหาวิทยาลัยท่านหนึ่ง

จากวันนั้นถึงวันนี้ เป็นระยะเวลา 15 ปีที่ได้เข้ามาทำงานที่นี้ สิ่งที่ยากจะถ่ายทอดไปยังคนรุ่นหลัง คือ พรุ่งนี้จะไม่มื่ออะไรให้จดจำ ถ้าวันนี้ไม่ได้เริ่มทำอะไรสักอย่าง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิวโรจน์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์

ดิฉันได้เข้ามาทำงานที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

แห่งนี้ใน พ.ศ. 2556 ในขณะนั้นสาขาวิชาประวัติศาสตร์กำลังดำเนินการจัดทำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2556) จึงได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรจนถึงปัจจุบัน การทำงานที่นี้ทำให้ดิฉันได้ใช้ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ที่ร่ำเรียนมาในการสอนนักศึกษา มีการส่งเสริมการทำงานวิชาการ การทำงานวิจัยที่ช่วยพัฒนาศักยภาพและความก้าวหน้าทางวิชาการ

รวมถึงงานด้านการพัฒนาท้องถิ่นที่ทำให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยได้ใกล้ชิดกับผู้คนในสังคมมากยิ่งขึ้น

ในโอกาสครบรอบ 50 ปีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หากเปรียบคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นคนที่ถือว่าผ่านร้อนผ่านหนาวมากกว่าครึ่งชีวิต ในฐานะอาจารย์ต้องช่วยกันพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ มีความคิด มีความรับผิดชอบหน้าที่ ต่อตัวเอง และต่อสังคม อาจารย์ในฐานะกำลังหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต้องช่วยกันพัฒนาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้เดินต่อไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงในกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก

อาจารย์ ดร. พิมพ์ปฏีมา นเรศศิริกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์

ย้อนกลับไปสมัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้เรียน วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ อาจารย์ผู้สอนพาเดินทางมาทัศนศึกษาที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในพ.ศ. 2546 ตอนนั้นรู้สึกตื่นเต้นมากกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์จากโบราณสถานจนอยากไปสำรวจวัดทุกวัด เจตีย์ทุกแห่งในพระนครศรีอยุธยา ก่อนกลับเห็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ตรงข้ามกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ยังแอบคิดในใจว่า “ถ้ามองจากราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หันไปทางไหน ก็เห็นอิฐ เห็นยอดปราสาทแหลม ๆ โคตรจะคลาสสิกเลย ถ้ามหาวิทยาลัยของเราตั้งอยู่ท่ามกลางโบราณสถานแบบนี้ก็คงจะดี มีอะไรให้ดูตั้งเยอะแยะ นักศึกษาที่นี่โชคดีจัง” กระทั่ง พ.ศ. 2548 ในภาคเรียนสุดท้ายของการเรียน จึงเลือกมาฝึกประสบการณ์อยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เจ้าสามพระยาเพื่อที่จะได้มีโอกาสตระเวนดูโบราณสถานให้ทั่ว ซึ่งเป็นช่วงเวลา 4 เดือนแห่งการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีความสุขมาก หลังจากนั้นเวลาก็ล่วงเลยมา 10 ปี สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาประกาศเปิดรับ อาจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์ เน้นด้านประวัติศาสตร์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งตรงกับความสนใจพอดี ในขณะนั้นกำลังศึกษาปริญญาเอกอยู่ ซึ่งเป็นการทำวิจัยภาคสนามร่วมกับเอกสาร จึงคิดว่าหากได้มาอยู่พระนครศรีอยุธยาซึ่งมีความพร้อมด้านองค์ความรู้และหลักฐานเชิงประจักษ์อยู่แล้ว น่าจะใช้ประสบการณ์ทั้งด้านเอกสารและภาคสนามใน

การสอนได้อย่างเต็มที่และคงสนุกกับการทำงานไม่ใช่น้อย จึงตัดสินใจมาสอบบรรจุที่นี่ ได้มีโอกาสสอนหนังสือที่นี่ ตั้งแต่ พ.ศ. 2558 จนถึงปัจจุบัน 11 ปี ในการทำงานที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นประสบการณ์การทำงานที่ดี สังคมเล็ก ๆ อบอวนไปด้วยมิตรภาพของอาจารย์ร่วมอุดมการณ์เดียวกันและเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนทุกคนที่ได้ร่วมกันทำงานต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายเพื่อนักศึกษา คณะฯ และท้องถิ่น

สิ่งที่อยากฝากถึงรุ่นน้องคือสิ่งสำคัญของการเป็นอาจารย์คือการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา เพราะนักศึกษาเป็นทรัพยากร เป็นลูกศิษย์ของเราที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างมากในอนาคต และทักษะที่ได้จากเราจะเป็นเครื่องมือที่นำไปใช้ในการทำงานทั้งตรงศาสตร์และการประยุกต์ใช้ ดังนั้นการพัฒนานักศึกษาให้รอบรู้ด้านต่าง ๆ ทั้งวิชาการ ทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน คุณธรรมและจริยธรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่อาจารย์ทุกคนต้องตระหนักมาเป็นอันดับแรก สำหรับนักศึกษาเอง เมื่อก้าวเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาแล้ว ขอให้ตั้งใจเรียน มีความอดทน มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รู้ผิดชอบชั่วดี มีความอยากรู้อยากเห็น รู้จักตั้งคำถามกับความรู้ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ทั้งความรู้จากอาจารย์และความรู้ภาคสนามจากพื้นที่มรดกโลก ซึ่งเราโชคดีกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ มากที่สาขาวิชาประวัติศาสตร์ของเราตั้งอยู่ท่ามกลางแหล่งมรดกโลก ดังนั้น นักศึกษาควรใช้ทรัพยากรในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้

อาจารย์อิสมาแอล เจะเล็ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาสหวิทยาการ เพื่อการจัดการฮาလာ

จากปัตตานีถึงอยุธยา : ห้าทศวรรษแห่งความผูกพัน

ผมอาจารย์อิสมาแอล เจะเล็ง เป็นชาวปัตตานี โดยกำเนิด ผมเริ่มต้นเส้นทางการสอนจากโรงเรียนมัธยมในบ้านเกิด หลังจากสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ก่อนจะได้โอกาสก้าวสู่ร่วมมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ เมื่อศึกษาระดับปริญญาโทสำเร็จ และจุดหมายปลายทางก็พาผมมาถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา วันแรกที่กำลังก้าวเข้ามาในรั้วแห่งนี้ ความตื่นเต้นกับชีวิตการทำงานในที่ใหม่ฉาบอยู่เต็มหัวใจ แต่แล้วความอบอุ่นและมิตรจิตของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ก็ค่อย ๆ กลบเกลื่อนความคิดถึงบ้านจนหมดสิ้น ประสบการณ์หลายปีมิใช่เพียงการได้สอนหนังสือ แต่คือการได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์ การได้ซึมซับศิลปวัฒนธรรมอยุธยาอันงดงาม และการได้เติบโตไปพร้อมกับ

มหาวิทยาลัยที่เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง สถานที่แห่งนี้หล่อหลอมให้ผมเป็นอาจารย์ที่ดีขึ้นในทุกวัน

ในวาระครบรอบ 50 ปีนี้ ในฐานะอาจารย์รุ่นก่อนมีข้อคิดเล็ก ๆ ฝากถึงน้อง ๆ อาจารย์ใหม่และนักศึกษาที่เพิ่งก้าวเข้ามา จงรักและศรัทธาในบทบาทหน้าที่ของตนให้มาก เพราะหัวใจของการเป็นอาจารย์มิใช่เพียงการถ่ายทอดความรู้ หากแต่ คือ การเข้าใจและเห็นคุณค่าในตัวผู้เรียนส่วนน้อย ๆ นักศึกษา ขอให้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เต็มที่ อย่างกลัวที่จะลงมือทำ อย่างกลัวความล้มเหลว เพราะนั่นคือบทเรียนอันล้ำค่าที่สุด ขอให้ทุกคนเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมไทยให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างสง่างาม และร่วมกันรักษาไว้ซึ่งมรดกของราชภัฏแห่งนี้ให้คงอยู่คู่อยุธยาตลอดไป

อาจารย์เบญจวรรณ รักเงิน อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน

การได้มีโอกาสเข้ามาทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา นั้น เกิดจากการแนะนำของเพื่อนร่วมงานจากที่เก่าให้ลองมาสมัครสอบดู เนื่องจากเพื่อนได้เห็นการแชร์โพสต์รับสมัครบุคลากรอาจารย์ผู้สอนผ่านทางเฟสบุ๊ค จึงมีความสนใจสมัครเข้ามาสอบทำงานที่นี่ และผลปรากฏว่า “สอบผ่าน” และได้บรรจุเข้าทำงานที่นี่เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2567 การเข้ามาทำงานเพียงแค่ระยะเวลาเพียง 2 ปีนั้น ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ มากมาย ทั้งสภาพแวดล้อมที่ทำงาน เพื่อนร่วมงานและบุคลากรทุกท่านน่ารัก คอยช่วยเหลือกันอย่างเป็นมิตร อีกทั้งนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเรายังเป็นกลุ่มเด็กที่น่ารัก มีมารยาท มีความพยายามพัฒนาตนเองด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งด้านกิจกรรมและกีฬามารยาทดีเยี่ยม จึงทำให้รู้สึกดีที่ได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ขอขอบคุณโอกาสนี้

สำหรับข้อแนะนำที่อยากฝากถึงรุ่นน้องอาจารย์ที่กำลังจะเข้ามาใหม่ อยากฝากบอกแค่เพียงว่า “ยินดีต้อนรับเข้ามาเป็นเพื่อนร่วมงานกันนะคะ มาร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ความสามารถ มาร่วมกันทำงานวิชาการทั้งด้านการสอน การวิจัยและด้านการให้ความรู้แก่ชุมชน ร่วมกันพัฒนาชุมชนให้เกิดประโยชน์ที่ยั่งยืน”

สำหรับนักศึกษาที่กำลังจะเข้ามาเรียนใหม่ที่นี้ อยากบอกว่า “ยินดีต้อนรับนักศึกษาใหม่ทุกคนนะคะ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของเราเป็นคณะที่รวบรวมไว้หลากหลายสาขาที่น่าสนใจ และมีอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญมากมายที่พร้อมจะถ่ายทอดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา ที่คณะฯ เราเปรียบเสมือนบ้านหลังใหญ่มากที่มีหลากหลายครอบครัวอยู่แบ่งซอยออกไป แต่ในที่สุดแล้วบ้านหลังนี้จะอบอุ่นและมีความสุขมาก ๆ ที่เราได้อยู่ด้วยกัน เรียนรู้และเติบโตจนประสบความสำเร็จด้านการเรียนในระดับปริญญาตรีไปด้วยกัน”

อยากฝากถึงคนรุ่นใหม่ ดิฉันยังคงเชื่อในการทุ่มเทแรงกายแรงใจในการเรียนหนังสือ ว่าถ้าคนเรามีความรู้เป็นอาวุธติดตัวนั้น ในวันข้างหน้าจะประกอบอาชีพหรือจะคิดทำอะไร การมีความรู้เบื้องต้นหรือเฉพาะทางนั้นย่อมเป็นการเบิกทางสู่ความสำเร็จเสมอ ดังนั้น อยากให้คนรุ่นใหม่ไม่หยุดที่จะเรียนรู้และพัฒนาตัวเองเพื่อการมีชีวิตที่มีอนาคตและประสบความสำเร็จ และเหนือสิ่งใดใดนั้นชีวิตที่ประสบความสำเร็จก็มีความสุข จงอย่าทิ้งการศึกษาที่จะช่วยให้อนาคตของตนได้พัฒนาได้ในทางที่ดีขึ้น

อาจารย์นภัสสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน

หลังจากที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) ดิฉันได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเป็นที่แรก ระหว่างที่อยู่ในกระบวนการรับสมัคร ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นมาก เนื่องจากว่าไม่เคยสอนผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามาก่อน แต่ก็บอกกับตัวเองว่า “ไม่ว่าจะอย่างไร จะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด” หลังจากวันที่ได้บรรจุเข้ามาทำงานจนถึงวันนี้ก็เป็นเวลา 8 ปีเต็ม ตลอดระยะเวลา 8 ปีที่ผ่านมา นับเป็นช่วงเวลาที่มีคุณค่าและมีความหมายอย่างยิ่ง ทั้งนักศึกษาที่น่ารัก ทั้งอาจารย์รุ่นพี่ รุ่นน้อง และพี่ ๆ สายสนับสนุนทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ ล้วนเป็นส่วนหนึ่งในทุก ๆ ก้าวแห่งความสำเร็จของดิฉัน นอกจากนี้ สถานที่ที่เปรียบเสมือน “บ้านหลังแรก” แห่งนี้ ยังให้โอกาสดิฉันได้ทำสิ่งใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และจะขอตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างดีที่สุดต่อไป

โลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว คนรุ่นใหม่จำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวอยู่เสมอ ทั้งในบทบาทของอาจารย์และนักศึกษา การทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะ “หน้าที่” คือรากฐานของความรับผิดชอบและความเป็นมืออาชีพ

สิ่งหนึ่งที่อยากฝากไว้คือ การแยกแยะระหว่างคำว่า “ถูกใจ” กับ “ถูกต้อง” บางครั้งสิ่งที่เราชอบอาจไม่ใช่สิ่งที่เหมาะสมหรือถูกต้องที่สุด จึงควรใช้เหตุผลควบคู่กับความรู้สึกเสมอ นอกจากนี้การดำเนินชีวิตและการทำงานควรยึดหลักความพอดี ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป รู้จักปรับสมดุลระหว่างงาน ชีวิต และความคาดหวังของตนเอง หากสามารถยืนอยู่บนพื้นฐานของหน้าที่ ความถูกต้อง และความพอดีได้ สิ่งเหล่านี้ก็จะช่วยให้เราก้าวเดินไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

อาจารย์ชาญเดช เกียนทอง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน

เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา ผมรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจอย่างยิ่ง ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรอันทรงคุณค่าแห่งนี้ ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา คณะฯ ได้เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ การพัฒนา และการสร้างสรรค์ทั้งในทางวิชาการ และการทำงานร่วมกับสังคม ผมได้รับโอกาสในการสั่งสม ประสบการณ์ พัฒนาความรู้ความสามารถ ตลอดจนได้ร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ซึ่งล้วนเป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการเติบโตทั้งในฐานะ อาจารย์และในฐานะบุคคล ในวาระอันเป็นมงคลยิ่งนี้ ผมขอแสดงความชื่นชมต่อความมุ่งมั่นของคณะฯ ในการ ขับเคลื่อนพันธกิจด้านการศึกษา การวิจัย และการบริการ วิชาการแก่สังคมอย่างต่อเนื่องจนก้าวสู่ปีที่ 50 อย่าง มั่นคง ผมขอร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคณะฯ ของ เราให้ก้าวหน้า พร้อมทั้งตั้งปณิธานที่จะพัฒนาตนเองและ พุ่มเทำร่างกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา เพื่อร่วม สร้างสรรค์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้เจริญ ก้าวหน้าอย่างยั่งยืนสืบไป

สุดท้ายนี้ผมอยากฝากถึงทุกท่านที่กำลังจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของเรา ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ บุคลากร รวมทั้ง นักศึกษา อยากให้ทุกท่านร่วมมือกันต่อยอดสิ่งที่เป็นจุดแข็ง ของคณะฯ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และร่วมพัฒนาองค์กรของ เราให้เป็นองค์กรชั้นนำ สร้างความโดดเด่นใหม่ ๆ ยืนหยัด กับเป้าหมายที่ท้าทาย เพื่อมุ่งมั่นพัฒนาสังคมและท้องถิ่น ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และที่สำคัญที่สุดคือเพื่อการมุ่งหน้าสู่ การเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย งานเพื่อท้องถิ่น และเป็นแหล่งพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อพัฒนาประเทศชาติสืบไป

อาจารย์เชียวชาญ กรพิยสุจริต อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ย้อนกลับไปวันแรกที่ผมได้ก้าวเข้ามาร่วมงานกับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คมส.) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแห่งนี้ ความรู้สึกแรก คือ ความอบอุ่นที่ได้รับจากอาจารย์และเจ้าหน้าที่หลาย ๆ ท่านมอบให้ พอได้ทำงานร่วมกัน จึงทำให้รู้ว่าบุคลากรทุกท่านมีความรู้และประสบการณ์มากที่พร้อมจะช่วยกันฟันฝ่าทุกเรื่องที่ท้าทาย

มหาวิทยาลัยแห่งนี้เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง ที่หล่อหลอมให้ผมเติบโตขึ้น พร้อมความภาคภูมิใจ

อาจารย์ปิยธิดา คำพิพจน์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

พูดถึงความเป็นมาที่นี้จริง ๆ จะว่าเป็นเรื่องความบังเอิญก็ได้ ลาออกจากที่ทำงานเก่า แล้วที่บ้านก็บอกว่าที่นี่มีรับสมัครอาจารย์อยู่นะ ก็เลยสมัครมา รู้ตัวอีกทีก็เป็นอาจารย์ที่นี้มาสี่ปีแล้ว นักศึกษารุ่นแรกที่เป็นที่ปรึกษา ก็จะจบปีนี้แล้ว เวลาผ่านไปไวมาก ได้ทำอะไรหลายอย่างที่ไม่เคยทำ อะไรที่ไม่เคยได้เจอก็ได้เจอ เป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ เลย

ถ้ามีอะไรที่อยากจะแนะนำอาจารย์ที่เข้ามาใหม่ ก็คงมีแค่ขอให้มีความสุขกับงานที่ทำ และเต็มที่กับงานค่ะ อาจจะมีเหนื่อยหน่อยเพราะเราจะได้มีแต่ภาระงานสอน

ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์สังคมผ่านศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำหรับอาจารย์และนักศึกษารุ่นใหม่ที่ก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวคมส. ผมอยากฝากให้ทุกคน “เปิดใจและใฝ่เรียนรู้” อยู่เสมอ โลกยุคใหม่หมุนไว แต่หัวใจสำคัญของศาสตร์เราคือการเข้าใจความเป็นมนุษย์และการอยู่ร่วมกันในสังคม ขอให้ใช้พลังสร้างสรรค์ที่มี สร้างผลงานที่ตอบโจทย์สังคม รักษาจรรยาบรรณ กล้าที่จะแตกต่างอย่างมีคุณภาพ และก้าวไปข้างหน้าอย่างมีคุณภาพเพื่อเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาสังคมของเราต่อไป

อย่างเดียว แต่ก็อยากให้วางใจว่ามีเพื่อน ๆ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมจะทำงานไปกับเรา ส่วนสำหรับนักศึกษาที่เข้ามาใหม่ อยากให้ใช้เวลา 3-4 ปีในช่วงมหาลัยนี้อย่างเต็มที่ เพราะส่วนตัวมองว่าชีวิตในมหาลัยเป็นช่วงที่สนุกที่สุดแล้วค่ะ แต่ก็ต้องไม่ทิ้งการเรียนด้วยนะ และสุดท้ายนี้ ยินดีต้อนรับสู่รั้วมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ เพชรคงทอง อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา

ชีวิตการทำงานในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ข้าพเจ้าเริ่มต้นขึ้นในเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2551 ตลอดระยะเวลา 18 ปี ที่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในคณะฯ ได้เปลี่ยนสถานที่แห่งนี้ให้กลายเป็นบ้าน และเปลี่ยนเพื่อนร่วมงานเป็นคนในครอบครัวด้วยอายุงานหากเปรียบก็เหมือนกับลูกคนกลาง มีทั้งพี่ ๆ ที่ผ่านร้อนผ่านหนาวผ่านประสบการณ์ในชีวิตมาอย่างโชกโชน น้องอาจารย์รุ่นใหม่ ๆ ที่มีทั้งแรงและไฟที่จะพัฒนาค้นหาตัวตน ในฐานะทำงานในที่แห่งนี้มาเกือบสองทศวรรษ ได้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงมาพอสมควร ทั้งสุขและทุกข์ปะปนกันไป จนทำให้รู้สึกรักและผูกพันเป็นอย่างมาก เสน่ห์และอัตลักษณ์ที่เห็นได้ชัดจากคณะฯ ซึ่งหาไม่ได้จากที่อื่น คือ ความหลากหลายในแต่ละศาสตร์ และความชัดเจนที่แสดงออกถึงตัวตนของแต่ละคนที่แตกต่างกัน แต่สามารถทำงานและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ซึ่งหล่อหลอมให้คนในคณะฯ แห่งนี้มีความเป็น “มนุษย์” มนุษย์ที่แปลว่า ผู้ที่มีจิตใจสูง มนุษย์ที่มีความหลากหลาย มนุษย์ที่ยอมรับความต่างของผู้อื่น และมนุษย์ที่มีสติปัญญาและความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งเป็นมนุษย์ที่อยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ในวาระครบรอบ 50 ปี ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะฯ ได้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนพัฒนา ส่งเสริม และช่วยกันผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อรับใช้สังคม และพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง เป็นแบบอย่างที่ดี ยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อนานาชาติที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มูลนิธิเราะฮ์ ยิดำ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นสถานที่ที่เราได้เริ่มต้นชีวิตงานประจำเป็นที่แรกหลังเรียนอย่างเดียวยต่อเนื่องมาตลอด จนได้มาสมัครงานที่แรกและก้าวสู่วิชาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัย จาก 2 กันยายน พ.ศ. 2556 ถึงปัจจุบัน มานั่งคิดทบทวน เป้าหมาย ระยะเวลาผ่านมา 12 ปีแล้ว

ช่วงแรกที่มาทำงาน ห้องพักสาขา รัฐประศาสนศาสตร์ อยู่ที่ห้อง 215 และ 216 อาคาร 2 จนเมื่อมีการปรับปรุงอาคาร 2 เสร็จ ห้องพักสาขาของเรากลายเป็นห้องเรียน และต้องย้ายมาตั้งอยู่ ณ ห้อง 43112 และ 43113 อาคาร 43 ในปัจจุบัน สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ค่อนข้างเป็นสาขาที่ใหญ่ ทั้งในแง่จำนวนนักศึกษา กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และการะงานที่ต้องรับผิดชอบ จำได้ว่าเข้ามาได้เจอกับ อาจารย์ณิศรา ประดิษฐ์ด้วง (พี่หน้อย) ที่เป็นประธานสาขา เป็นผู้สัมภาษณ์งานร่วมกับคณะ เป็นผู้ที่เคยบอกตั้งแต่ตอนเข้ามาช่วงแรก ๆ ว่า “ถ้าได้งานที่อื่น หรือจะไปทำงานที่อื่น ให้บอกพี่ล่วงหน้าหน่อยนะ” และเป็นผู้ที่วางการบริหารจัดการหลาย ๆ อย่างในสาขาไว้ จนถึงตอนที่ได้เป็นประธานสาขาเอง จึงได้เข้าใจพี่หน้อยเลยว่า ทำไมถึงพูด

อย่างนั้น สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์มีคณาจารย์ที่หลากหลาย และส่วนตัวคิดว่าค่อนข้างยืดหยุ่นในการบาลานซ์ระหว่างเรื่องการเติบโตส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องตำแหน่งการบริหาร ตำแหน่งวิชาการ หรือการศึกษาต่อ และการบริหารจัดการงานในสาขาที่ต้องช่วยกันทำ ทั้งการสอน การพัฒนานักศึกษา และอื่น ๆ ระหว่างทางมีพี่ ๆ น้อง ๆ อาจารย์ในสาขาที่วนเข้ามาและเปลี่ยนออกไปบ้างด้วยหลาย ๆ เหตุผล การบอกล่วงหน้าที่มีหมายถึง เข้าใจความเปลี่ยนแปลง และการเตรียมตัวในการบริหารจัดการสาขาล่วงหน้าอย่างเต็มที่ที่สุดตามบริบทที่มี ซึ่งก็ดำเนินมาจนปัจจุบัน

ส่วนตัวคิดว่าการทำงานในสาขา รัฐประศาสนศาสตร์ เป็นสิ่งที่สบายใจและประทับใจที่สุด โจทย์ใหญ่ ๆ ที่ต้องดำเนินการทั้งงานรูทีนและงานด่วน งานแทรก ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนานักศึกษา การประเมินประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร การบริการวิชาการ และอื่นๆ บนความแตกต่างหลากหลายของอาจารย์ในสาขา แต่เมื่อต้องดำเนินการให้จบในแต่ละงาน แต่ละท่านพยายามช่วยกัน รับผิดชอบและแบ่งเบาตามบริบทที่ตนเองทำได้ ในฐานะเพื่อนร่วมงานกัน สิ่งนี้คือสิ่งที่ทำให้เรายังมีใจและมีไฟในการทำงานต่อไป ขอขอบคุณสำหรับทุกสิ่งที่ได้ทำร่วมกันเสมอมา

ในส่วนของคุณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีอายุครบ 50 ปีในปีนี้ ส่วนงานที่เกี่ยวข้องกันมากที่สุด คงเป็นการทำงานในฐานะประธานสาขาที่ต้องเชื่อมโยงการทำงานกับคณะฯ และในฐานะรองคณบดีฝ่ายวิชาการ และวิเทศสัมพันธ์ที่เคยร่วมงานบริหารและตัวแทนคณะฯ ในสภาวิชาการในช่วงเวลาหนึ่ง การได้ลองแต่งงานด้าน วิชาการแบบเข้มข้น ทั้งงานรูทีนไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลักสูตร การเรียนการสอน การจัดการสอบ และงานท้าทายใหม่ ที่เสนอคณบดีช่วงที่ร่วมทีมกันคืออยากให้มีการเผยแพร่ ความเป็นวิชาการของคณะฯ เราในรูปแบบการเสวนา สาธารณะ เป็นสิ่งที่ได้ลองทำและสนุก ณ เวลานั้น ไม่ว่าจะเป็น ประเด็นการเมืองที่เราถนัด หรือประเด็นต่าง ๆ ที่หลากหลายตามศาสตร์ในคณะฯ ต้องขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วม ในการดำเนินงานด้วยกัน ทีมบริหาร หัวหน้าสำนักงาน และ ฝ่ายสนับสนุน ที่ได้ร่วมงานท้าทายหลาย ๆ อย่างด้วยกัน นอกจากนี้ ยังมีทั้งทีมพี่ ๆ น้อง ๆ อาจารย์ในคณะฯ หลากหลายสาขาที่ช่วยกันเติมไฟให้กันเสนอแนะ ดี ชม แลกเปลี่ยน ชวนกันทำสิ่งท้าทายหลาย ๆ อย่าง จนปัจจุบัน ขอขอบคุณที่เป็นส่วนหนึ่งของการเติบโตทางความคิดและ มุมมองของเราเสมอมา

หากจะฝากถึงน้อง ๆ อาจารย์ใหม่ ที่เข้ามายังคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนตัวคิดว่าคงต้องทดลอง ทำด้วยความเป็นตนเอง วิชาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัย เป็นสิ่ง ที่อาจจะน่าเบื่อในการใช้ชีวิตที่วัน ๆ แบบลืมหืมตาตื่นมาอีกที โลกหมุนเร็วมาก หากเราทำสิ่งเดิม ๆ ไปสักพักแล้วเบื่อ ให้ลองท้าทายตนเองดู ทำด้วยความเป็นตนเอง สิ่งหนึ่งที่ บอกได้หากใช้ชีวิตไปสักพัก คือ เลิกยึดหรือคาดหวังกับตัว บุคคล หันมายึดหลักการและคาดหวังกับระบบแทน และ ขอให้พลังที่จะทำทุกอย่างอย่างมีความหวังและยังสนุก กับวิชาชีพต่อไป

เมื่อได้กลิ่นกรองจากเวลาที่ได้รับประสบการณ์ จากที่นี่ รู้สึกมากมายหลากหลายจนอยากจะเกษียณอายุ ราชการแล้ว ไม่ใช่ว่าไม่อยากอยู่ต่ออีกแล้ว แต่คิดว่าทำมา เกือบจะทุกอย่างที่ท้าทายในวิชาชีพแล้ว แต่แน่นอนว่า หาก ไม่ทำในสิ่งที่ท้าทายต่อไป วิชาชีพนี้คงน่าเบื่อ หวังว่าตนเอง ยังคงจะมีสิ่งที่ท้าทายและอยากทำต่อไปเรื่อย ๆ “...เข้าใจ ในทางที่เดินอยู่ และแน่ใจว่ามันถูกก็พอ...”

สำหรับศิษย์เก่าและนักศึกษาปัจจุบัน “ทุกคน ล้วนเป็นมือใหม่มาก่อน” เราได้พบกันตอนที่เริ่มต้น

เริ่มต้นเป็นอาจารย์ เริ่มต้นเป็นนักศึกษา และ
เริ่มต้นในการก้าวสู่การทำงาน วนเวียนอยู่อย่างนี้มา 12 ปี
ตลอดที่ได้เจอกัน เมื่อเริ่มต้น เราอาจจะไม่มีประสบการณ์
ใดเลย มีแค่ไฟและความมุ่งมั่นที่จะทำอะไรสักอย่าง
ตามบทบาทที่เราเลือก อาจารย์มีไฟที่อยากสอนหนังสือ
นักศึกษามีไฟที่อยากเรียนอยากมีชีวิตการทำงานที่ดีเพื่อ
ครอบครัวและตัวเอง เน้นอนความเป็นมือใหม่เหล่านี้ล้วนแล้ว
แต่ถูกทดสอบด้วยอะไรหลาย ๆ อย่าง ทั้งคำชม คำติ บท
เรียน ความผิดพลาด รางวัล การเรียนรู้ และเวลา ความยาก
ของการเริ่มต้นเป็นมือใหม่ในวันแรก อาจจะกลายเป็นทำได้
อย่างง่ายดายหรือไม่ได้อีกแล้วในตอนนี้ ไฟที่เคยลุกโชน
อาจจะยิ่งลุกไหม้ หรือดับมอดในวันนี้ แต่สิ่งที่ภูมิใจตลอด
มาคือการผ่านทุก ๆ อย่างไปได้ของทุกคน จงภูมิใจกับมัน
ใจดี และอย่าหมดหวังกับตัวเอง

สำหรับ ผู้ที่สนใจ จะ เข้า มา ศึกษา ต่อ
“รัฐประศาสนศาสตร” ตอบโจทย์ผู้ที่สนใจด้านการบริหาร
จัดการ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม
หรือผู้มุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงทางสังคม ในแง่วิชาการ

รัฐประศาสนศาสตร เปรียบเสมือนสหวิชาที่หลอมรวมทั้ง
ด้านอุดมการณ์ แนวคิด นโยบาย ยุทธศาสตร์
การบริหารจัดการองค์กร คน และทรัพยากร ที่เชื่อมโยง
กับพื้นที่ท้องถิ่น และสังคม เน้นอนว่าอาจจะดูกว้าง แต่การ
จะเข้าใจในศาสตร์นี้ ไม่เพียงผิวเผิน แต่ยังต้องลงลึกเพื่อ
จะนำไปสู่การทำงานในอนาคตที่เป็นผู้เข้าใจบริบท
ปรับตัวบนความแตกต่าง และยืดหยุ่นในการลงมือปฏิบัติ
ท่ามกลางผู้คนที่หลากหลายและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่าง
รวดเร็วในปัจจุบัน ในชีวิตที่เติบโตจากการศึกษาในระดับ
มัธยมสู่ระดับอุดมศึกษา อาจจะมีหลายอย่างที่คุณ
ต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง และเรียนรู้ที่จะปรับตัวกับมัน
หากคุณคือผู้สนใจในรัฐประศาสนศาสตร ส่วนตัวที่อยาก
จะแนะนำให้พามาด้วยคือ “ความมุ่งมั่น การปรับตัว และ
พร้อมเรียนรู้” ด้วยรัฐประศาสนศาสตรไม่ใช่การมุ่งให้เกิด
การเรียนรู้สิ่งที่ถูก-ผิด เพียงอย่างเดียว แต่ยังต้องให้เหตุผล
ตัวอย่าง และข้อเสนอแนะได้ ดังนั้น ความมุ่งมั่น ปรับตัว
และพร้อมเรียนรู้จะนำไปสู่เป้าหมายในการศึกษาได้

อาจารย์ ดร. จินดา รำรองอารียกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

เคยมีคำกล่าวเชิงประชดประชันว่า ‘ปริญญาเป็นเพียงกระดาษแผ่นเดียว’ อาจารย์ก็ไม่ปฏิเสธว่า ใบปริญญาก็คือกระดาษ แต่กระดาษแผ่นเล็ก ๆ นี้บรรจุเรื่องราวประสบการณ์ และเส้นทางชีวิตของนักศึกษาคนหนึ่งเอาไว้ อย่างงดงาม ชื่อที่ปรากฏอยู่บนนั้นจึงไม่ใช่เพียงตัวอักษร หากแต่เป็นร่องรอยของความพยายาม ความอดทน และช่วงเวลามากมายที่ค่อย ๆ สั่งสมจนใครคนหนึ่งเติบโตขึ้น

ตลอดระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ พร้อมด้วยผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทุกฝ่าย ได้ร่วมเดินทางไปกับนักศึกษาในแต่ละรุ่น ไม่ใช่เพียงในฐานะผู้ถ่ายทอดความรู้ แต่ในฐานะผู้ที่ได้อยู่ร่วมในช่วงเวลาสำคัญของชีวิต การเรียนในมหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่เพียงการเรียนในตำรา แต่รวมไปถึงการเรียนรู้ชีวิต ทำความเข้าใจโลกและตัวเองไปพร้อมกัน

โลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษายังคงดำเนินอยู่เสมอ เป็นความผูกพันที่ไม่ได้มีเพียงการสอนและการเรียน หากแต่เป็นการส่งต่อวิถีคิด มุมมองต่อโลก และการเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตในแบบของตนเอง การเป็นอาจารย์ยุคนี้ นับว่าเป็นโชคดีของอาจารย์ที่ได้เห็นนักศึกษาเติบโตในหลากหลายรูปแบบ ผ่านทางหลายช่องทางทำให้ได้เห็นทั้งวันที่เข้มแข็งและวันที่อ่อนล้า ได้เห็นการก้าวไปข้างหน้าแม้ในวันที่ยังไม่มั่นใจ ได้เฝ้ามองการเติบโตของนักศึกษาและรู้สึกภูมิใจที่ครั้งหนึ่งเราได้อยู่ในช่วงเวลานั้น

ในโลกที่หมุนเร็วขึ้นทุกวัน หลายครั้งเราอาจรู้สึกว่าการต้องรีบก้าว รีบสำเร็จ หรือรีบเติบโตให้ทันกับทุกอย่าง แต่อาจารย์อยากบอกกับทั้งศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่าทุกคนว่า “ไม่ต้องเร่งรีบที่จะโตก็ได้” ค่อย ๆ เรียนรู้ ค่อย ๆ ใช้ชีวิต

และเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในแบบของตนเอง ทั้งความสุข ความทุกข์ ความสมหวัง และความผิดหวัง เพราะทุกช่วงเวลาล้วนมีความหมายที่หล่อหลอมให้เราเติบโต มหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่เพียงสถานที่สำหรับการเรียนรู้ แต่เป็นช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตที่มีคุณค่า เป็นพื้นที่ที่เราได้ลองผิด ลองถูก ได้ตั้งคำถาม ได้ค้นหาคำตอบ และไม่ว่านักศึกษาจะเจอคำตอบนั้นหรือไม่ จะพอใจกับคำตอบนั้นหรือไม่ แต่เชื่อเถอะ ... เส้นทางนั้นมีความหมายเสมอ

เมื่อถึงวันที่นักศึกษาได้รับปริญญาบัตร กระดาษแผ่นนั้นอาจดูไม่แตกต่างจากของเพื่อนร่วมรุ่นมากนัก รูปแบบเหมือนกัน ตัวอักษรคล้ายกัน แต่สิ่งที่อยู่ภายในกลับแตกต่างกันออกไป เพราะในกระดาษแต่ละใบได้บรรจุเรื่องราวของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน เป็นเรื่องราวของความพยายาม ความทรงจำ และการเติบโตในเส้นทางเฉพาะของแต่ละคน ปริญญาบัตรจึงไม่ใช่เพียงหลักฐานของการศึกษา แต่เป็นภาพสะท้อนของการเดินทางที่แต่ละคนได้ใช้ชีวิต เรียนรู้ และเติบโตอย่างสง่างามในแบบของตนเอง

ขอให้นักศึกษาก้าวต่อไปอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตในแบบของตนเองอย่างเต็มที่ และในวันหนึ่งเมื่อได้ย้อนมองกลับมายังพื้นที่แห่งนี้ ขอให้ได้พบว่าช่วงเวลาหนึ่งในรั้วคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คือความทรงจำที่งดงามและมีความหมาย

สุดท้ายนี้ ... “ยินดีที่เราได้พบและเดินทางร่วมกันในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตนะคะ”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กวี ศรีรัตน อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา

เดิมที่ผมเป็นอาจารย์พิเศษประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งสถานภาพของอาจารย์พิเศษนั้นไม่มีความแน่นอน พอมีเพื่อนที่ไปเรียนปริญญาเอกที่อินเดียด้วยกันแจ้งข่าวว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเปิดรับสมัครอาจารย์สอนด้านปรัชญาและศาสนา 1 อัตรา จึงได้มาสมัคร จำได้ว่ามีผู้มาสมัครสอบรวมทั้งหมด 3 คน และก็ถือเป็นความโชคดีที่ผมได้รับการคัดเลือกให้ได้รับการบรรจุเป็นอาจารย์สังกัดกลุ่มวิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 จึงขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการให้โอกาสผมได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอาจารย์ในสถานที่แห่งนี้เป็นอย่างสูง ซึ่งการได้เข้ามาเป็นอาจารย์สังกัดกลุ่ม

วิชาปรัชญาและศาสนาก็ได้รับมอบหมายให้สอนรายวิชาเกี่ยวกับศาสนาเป็นหลัก แต่ก็มีรายวิชาที่เกี่ยวกับปรัชญาและจริยธรรมบ้าง ทำให้ผมได้รับประสบการณ์อันทรงคุณค่าจากการปฏิบัติหน้าที่นานกว่า 12 ปี และทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกับสถานที่แห่งนี้อย่างลึกซึ้ง ผมเองยังนึกไม่ออกว่าหากไม่ได้เข้ามาเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแล้วชีวิตผมจะมีความเป็นไปอย่างไร

สุดท้ายนี้อยากจะฝากถึงอาจารย์รุ่นน้องว่า เมื่อได้เข้ามาเป็นอาจารย์แล้วก็ควรริบเร่งสร้างประโยชน์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม เพราะวันเวลาผ่านไปไวมาก เพียงชั่วครู่เดียวก็ 5 ปี 10 ปีแล้ว ส่วนนักศึกษาที่ขอให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มกำลังและจงมีความภาคภูมิใจที่ได้เข้ามาเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ซึ่งมีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนานและเชื่อมโยงกับเมืองมรดกโลก

อาจารย์วิวัฒน์ ร้อยศรี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาสหวิทยาการ เพื่อการจัดการฮาลาล

การได้เข้ามาเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นโอกาสที่มีคุณค่าในชีวิตของผมอย่างมาก รู้สึกภูมิใจและมีความสุขมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการศึกษา และเห็นการเติบโตของนักศึกษาในทุกช่วงเวลา ณ ที่แห่งนี้ ผมได้พัฒนาประสบการณ์ด้านการสอนและพัฒนาตนเอง ในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง มีเพื่อน ๆ พี่ ๆ อาจารย์คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่ดีเสมอมา และพี่ ๆ เจ้าหน้าที่ที่คอยซัพพอร์ตงานในด้านต่าง ๆ อยากขอบคุณทุกคนที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในความทรงจำดี ๆ ในชีวิต

สำหรับอาจารย์ใหม่ อยากบอกให้รู้ว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะหล่อหลอมให้คุณเป็นอาจารย์ที่ดี

ตลอดระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดิฉันมองว่าคณะแห่งนี้ไม่ได้เป็น

เพียงสถานที่ทำงานเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ การเติบโต และการหล่อหลอมทั้งทางความคิดและจิตใจ การสอนภาษาจีนไม่ใช่เพียงแค่การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านภาษาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้นักศึกษาได้เข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม เรียนรู้วิถีคิด และสามารถเชื่อมโยงตนเองเข้ากับสังคมที่กว้างขึ้น

สิ่งที่ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจมากที่สุด คือการได้เห็นพัฒนาการของนักศึกษา จากผู้ที่เริ่มต้นเรียนรู้ภาษา กลายเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ มีความกล้าแสดงออก และ

และมีคุณภาพอย่างแน่นอน คุณจะมีเพื่อนอาจารย์ที่ดี คอยซัพพอร์ตและ

ให้คำแนะนำที่ดีเสมอ ส่วนนักศึกษาใหม่ที่ก้าวเข้ามาสู่รั้วมหาวิทยาลัย อาจารย์อยากฝากให้เรามีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และขยันหมั่นเพียรในการศึกษา และพัฒนาตนเอง อยู่ตลอดเวลา ตลอดจนมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะหล่อหลอมให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในอนาคต และเติบโตไปเป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

อาจารย์สุชนา หลงเจริญ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน

มีมุมมองต่อโลกที่กว้างขึ้น นักศึกษาเหล่านี้ไม่เพียงเติบโตในด้านวิชาการ แต่ยังเติบโตในฐานะ “มนุษย์” ที่มีคุณภาพของสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงเป็นมากกว่าสถาบันการศึกษา แต่เป็นพื้นที่ที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้คน ความเคารพในความแตกต่าง และการอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณค่า

ในโอกาสครบรอบ 50 ปี ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะแห่งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้ร่วมเป็นพลังเล็ก ๆ ในการพัฒนานักศึกษา ให้มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และจิตสำนึก เพื่อก้าวไปสู่การเป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศชาติต่อไป

อาจารย์ ดร. เอนก รักเงิน อาจารย์ประจำสาขาวิชา การพัฒนาชุมชนและสังคม

ช่วงชีวิตการทำงานของผมในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา นั้น ถือว่าเป็นช่วงชีวิตการทำงานที่ยาวนานพอสมควร ทำให้ได้มองเห็นการเปลี่ยนแปลงในบางสัปดาห์เวลาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อยู่บ้าง ซึ่งก็ถือว่าเป็นพื้นที่ความทรงจำที่น่าจดจำ เมื่อระลึกถึงอดีตก็ทำให้เราคิดถึงพี่ เพื่อนอาจารย์ เจ้าหน้าที่คณะ ฯ และลูกศิษย์ที่เคยร่วมกิจกรรมในพื้นที่ความทรงจำแห่งนี้

การทำงานของผมน่าจะเริ่มชัดเจนในช่วง พ.ศ. 2555 ในสถานะพนักงานมหาวิทยาลัย ในตำแหน่งอาจารย์สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม ในอดีตนั้น สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและสังคม ถือว่าเป็นสาขาวิชาที่มีภาระงานสอนค่อนข้างมาก เพราะมีหลากหลายรูปแบบห้องเรียน ทั้งการสอนภาคปกติวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ภาคพิเศษเสาร์อาทิตย์ สอนภาคค่ำวันจันทร์ พุธ ศุกร์ และการจัดการเรียนการสอนที่ศูนย์การศึกษาอ่างทองเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอาจารย์ในสาขาวิชาจะมีภาระการสอนตลอดทั้งสัปดาห์ เรียกได้ว่า สอนกันทุกวันตั้งแต่เช้าจนค่ำ ชีวิตก็จะวุ่นวายกับเรื่องราวการสอนในมหาวิทยาลัย พบเจออาจารย์กับนักศึกษา มากกว่าพบเจอคนในครอบครัวเสียอีก และช่วงเวลาเพื่อน ๆ อาจารย์นั่งคุยกันก็มีแต่เรื่องราวของนักศึกษาและอาจารย์ในคณะ ฯ แทบทั้งสิ้น

ผมน่าจะจำกิจกรรมของคณะ ฯ ได้ไม่วันลืม นั่นคือกิจกรรมที่ชื่อว่า “กูเป็นนักศึกษา” ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งจากหลาย ๆ กิจกรรมที่เพื่อนอาจารย์ในคณะ ฯ รวมตัวกันคิดและจัดขึ้น เพื่อปลุกจิตสำนึกความเป็นนักศึกษาคำควรคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างไร เป็นกิจกรรมที่มีทั้งเสียงร้อง ดนตรี บทกวี และถ้อยคำ จากอาจารย์ในคณะ ฯ เพื่อบอกเล่าถึงความเป็นไปของสังคมไทยในขณะนั้นให้

นักศึกษาในคณะ ฯ ได้รับฟัง แทนการสอนจากตำราเรียนที่อาจารย์ทำกันอยู่ประจำ นอกจากกิจกรรมเรื่องกูเป็นนักศึกษาแล้ว ก็ยังมีอีกหลายกิจกรรมที่เพื่อนอาจารย์รวมกันจัดขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความหวังและความต้องการที่เพื่อนอาจารย์มีส่วนร่วมในฐานะผู้ผลิตบัณฑิต ภายใต้ร่มเงาต้นไม้ใหญ่ที่ชื่อว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

การทำงานในอดีตของอาจารย์ในคณะ ฯ นั้น ไม่ค่อยมีเรื่องของการบริหารจัดการหลักสูตรเข้ามาเกี่ยวข้องมากนัก เช่น เรื่องประกันคุณภาพการศึกษา เรื่องผลงานวิชาการ เรื่องการจัดการเอกสารต่าง ๆ มีแต่เรื่องการสอนนักศึกษาล้วน ๆ คือ “สนุกไปกับการสอน” แต่ปัจจุบันการบริหารหลักสูตรมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น เราจึงต้องบริหารจัดการหลักสูตรควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในหลักสูตร ซึ่งประเด็นนี้ ทำให้เห็นถึงสภาพและกลไกการทำงานของคนในมหาวิทยาลัยมีพลวัตที่แตกต่างไปจากเดิม แต่สำหรับคณะ ฯ เรานั้น ผมก็ยังรู้สึกแม้สภาพและกลไกการทำงานจะเปลี่ยนแปลงไป แต่ความรู้สึกถึง “ความเป็นพี่เป็นน้อง” ยังคงอยู่ไม่เสื่อมคลาย การดูแลเอาใจใส่กัน การช่วยเหลือกัน ยังคงเป็นเสน่ห์ของคณะ ฯ เราไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่า จะมีบุคลากรคณะ ฯ ทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุนคณะ ฯ ผ่านเข้ามาและเดินออกไปตามบทบาทหน้าที่ที่งาน แต่ความทรงจำของความเป็นพี่เป็นน้องก็ทำให้เราพร้อมจะสนทนากันได้อย่างมีมิตรไมตรีจิตต่อกัน

จากรุ่นพี่ ถึงรุ่นน้อง」

นายชาติรี อรุณพัฑ ศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาไทย รหัส 52

ช่วงเวลาที่ได้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เปรียบเสมือนหน้าหนึ่งของชีวิตที่มีความหมาย ที่แห่งนี้ได้หล่อหลอมพวกเราทุกคนให้เติบโตและเชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกัน จากเมล็ดพันธุ์เล็ก ๆ ที่เต็มเปี่ยมด้วยความฝัน ค่อย ๆ พัฒนาเป็นต้นกล้าที่แข็งแรง ยืนหยัดด้วยความภาคภูมิใจ เราไม่ได้เติบโตเพียงเพื่อก้าวออกไปสู่สังคมเท่านั้น แต่ยังเตรียมพร้อมสู่โลกที่กว้างใหญ่ พร้อมทั้งเก็บเกี่ยวความทรงจำและความผูกพันที่เกิดขึ้นตลอดเส้นทางในรั้วมหาวิทยาลัย

ตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้ามาในสถานศึกษาแห่งนี้ ถือเป็นช่วงเวลาที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง เพราะนอกจากความรู้ทางวิชาการแล้ว เรายังได้เรียนรู้ทักษะชีวิต ฝึกฝนตนเองและพัฒนาศักยภาพในหลายด้าน เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากขึ้น การได้โอกาสต่าง ๆ จากสถาบันแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการลงมือปฏิบัติการร่วมมือทำกิจกรรม หรือการแสดงความสามารถ ล้วนเป็นประสบการณ์สำคัญที่ช่วยสร้างความพร้อมให้พวกเรา ในอนาคตเพื่อไปสู่ตลาดโลก ประสบการณ์ทั้งหมดนี้จะกลายเป็นรากฐานที่มั่นคงให้เราก้าวออกไปเผชิญโลกภายนอกได้อย่างมั่นใจและสามารถใช้ความรู้ ความสามารถของตนเองสร้างประโยชน์ให้กับสังคมได้

ในฐานะศิษย์เก่าคนหนึ่ง ขอฝากข้อคิดให้นักศึกษาใหม่ ๆ เราไม่ควรมองการศึกษาเป็นเพียง “ภาระหน้าที่” แต่จงมองว่าเป็น “โอกาส” ในการพัฒนาตนเอง เปิดมุมมองใหม่ ๆ ได้ค้นหาสิ่งที่ตนเองสนใจและถนัด ขอให้พวกเราทุกคนตั้งใจศึกษาอย่างเต็มความสามารถ และชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยให้คุ้มค่า ไม่ว่าจะเป็นการทำกิจกรรมการสร้างมิตรภาพ หรือการทดลอง เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะกลายเป็นความทรงจำที่มีคุณค่าไปตลอดชีวิต

ท้ายนี้ อยากให้นักศึกษาใหม่ทุกคนเชื่อมั่นในตนเอง และใช้ช่วงเวลานี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพราะวันหนึ่งเมื่อเราเติบโตและพร้อมที่จะก้าวออกไปสู่ตลาดสังคมโลก เราจะนำองค์วิชาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ มาบูรณาการในการใช้ชีวิต ทั้งการทำงานและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตท่ามกลางความหลากหลายที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันได้อย่างมั่นคง

นายธนวัฒน์ ลำเพ็ญ

ศิษย์เก่าสาขาวิชาประวัติศาสตร์ รหัส 57
ครูผู้ช่วย โรงเรียนอนุบาลวัดนางใบ
(ละเียดอุปถัมภ์) จังหวัดอ่างทอง

หากจะกล่าวถึงสถานที่บ่มเพาะจิตวิญญาณแห่งการเรียนรู้ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คือช่วงเวลาเวลาที่เปิดกว้างให้พวกเราได้เข้าไปสัมผัสสละสลวยใจของอดีต ท่ามกลางซากปรักหักพังอันทรงคุณค่า ในรั้วมรดกโลกแห่งนี้ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ เป็นมากกว่าแค่หลักสูตรการเรียน แต่เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ภาพวันวานที่เราเดินเก็บข้อมูลภาคสนามตาม โบราณสถาน การถกเถียงเรื่องหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในห้องเรียน และคำสั่งสอนที่เปี่ยมด้วยความเมตตาของอาจารย์ทุกท่าน ยังคงแจ่มชัดในใจเสมอ

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ในสาขาวิชาประวัติศาสตร์มักจะอบอุ่นเสมอ เพราะเรามี ความเชื่อ และความหลงใหล ในสิ่งเดียวกัน พยายามให้พวกเราประสบความสำเร็จในสิ่งนี้ไว้ เพราะในโลกของการทำงาน คอนเนกชันจากพี่น้องสายเลือดประวัติศาสตร์จะกลายเป็นแรงผลักดัน และที่ปรึกษาที่ดีที่สุด อดีตคือบทเรียน ปัจจุบันคือการลงมือทำ และอนาคตคือผลลัพธ์ที่เราสร้างเอง สุดท้ายนี้ พี่ขอให้น้อง ๆ ทุกคนมีความสุขกับการค้นหาความจริง สนุกกับการเดินทางข้ามกาลเวลาผ่านตัวอักษร และอย่าลืมว่า ประวัติศาสตร์ไม่ได้ทำให้เราอยู่กับที่ แต่ทำให้เราก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง เพราะเรารู้ว่าเรามาจากไหน และกำลังจะไปที่ไหน

นางกวินนา ยูชนอฟ ไวยครุฑรา

ศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 57
ผู้จัดการโรงแรมไอยูเดีย (iuDia Hotel)

สำหรับการเรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา สิ่งที่เราได้รู้สึกประทับใจมากที่สุดคือการดูแลใส่ใจของคณาจารย์ในสาขา ที่สำคัญที่สุดคือได้เห็นพัฒนาการของตัวเอง จากคนที่พื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นศูนย์ และขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ กลายเป็นคนที่สามารถสื่อสารและกล้าแสดงความคิดเห็นกับบุคคลต่าง ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น นอกจากนี้ ความท้าทายของกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนที่สาขาจัดให้ตลอดหลักสูตร ยังช่วยส่งเสริม soft skills ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ มารยาทสากล การวางตัว การรับมือและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งทักษะที่กล่าวมาทั้งหมดนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและในโลกของการทำงาน

ก้าวแรกของการเริ่มต้นเรียนอาจไม่ง่ายเสมอไป แต่สิ่งที่ได้เล่าเรียนจากคณาจารย์ในสาขามาร่วมกับการไม่หยุดใฝ่รู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ จะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตอย่างแน่นอน ในฐานะรุ่นพี่เอกภาษาอังกฤษ อยากฝากถึงรุ่นน้องว่า อย่ากลัวที่จะใช้ภาษา อย่าอายที่จะผิดพลาด เพราะความผิดพลาด คือ ส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ลองเปิดใจให้กว้าง กล้าพูด กล้าถาม และหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้ตัวเองเสมอ ที่สำคัญคือจงเห็นคุณค่ากับสิ่งที่เรียนตลอดจนทุก ๆ กิจกรรมที่ได้ทำ และมีความสุขกับทุกช่วงเวลาที่ได้ใช้ร่วมกันที่มหาวิทยาลัย สุดท้ายนี้ ขอให้น้อง ๆ เชื่อมั่นในตัวเอง และเดินตามเส้นทางของตัวเองอย่างเต็มที่ รุ่นพี่เป็นกำลังใจให้เสมอ

นางสาว กันนิกา สุธรรมมา ศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 57 ผู้จัดการ บริษัท CURIOOkids สาขา Central Ayutthaya

สำหรับการเรียนในรั้วมหาวิทยาลัยตลอดระยะเวลา 4 ปี ถือเป็นช่วงเวลาที่มอบคุณค่าและเป็นประสบการณ์สำคัญในชีวิตของดิฉันมาก หากไม่ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ดิฉันก็คงไม่มีโอกาสและประสบการณ์หลายอย่างที่ช่วยให้ดิฉันเป็นตัวของตัวเองในทุกวันนี้

ดิฉันเป็นเด็กต่างจังหวัดคนหนึ่งที่เคยโตมาในหมู่บ้านเล็ก ๆ หลังเขา โอกาสทางการศึกษาในชีวิตไม่ได้มีมากนัก การได้เข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงถือเป็นโอกาสสำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิต ตลอดระยะเวลาในการเรียน ดิฉันได้รับโอกาสมากมาย ทั้งจากการเข้าร่วมกิจกรรมของสาขา กิจกรรมของมหาวิทยาลัย รวมถึงการได้เป็นตัวแทนนักศึกษาเข้าร่วมโครงการ The 3rd ASEAN+3 Youth Camp ร่วมกับนักศึกษาจากหลายประเทศในเอเชีย และการได้ฝึกงานที่โรงแรมในจังหวัดภูเก็ต ในตำแหน่งพนักงานต้อนรับ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ทำให้ดิฉันได้เปิดโลกทัศน์ เรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รวมถึงการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น

นอกจากความรู้ในห้องเรียนแล้ว สิ่งสำคัญที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มอบให้ดิฉัน คือ ความกล้า ความมั่นใจ และการได้ออกจาก Comfort Zone ของตัวเอง จากเด็กต่างจังหวัดคนหนึ่งที่ไม่มั่นใจในตัวเองมากนัก มหาวิทยาลัยทำให้ดิฉันได้เรียนรู้ที่จะกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ และเชื่อมั่นในศักยภาพของตัวเองมากขึ้น ตลอดช่วงเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัย ดิฉันได้เรียนรู้ว่าการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย

ไม่ได้มีเพียงเรื่องการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นช่วงเวลาที่เราได้เรียนรู้การใช้ชีวิต การเข้าสังคม การรับผิดชอบหน้าที่ และการค้นหาตัวเองว่าเราอยากเป็นคนแบบไหนในอนาคต ทุกกิจกรรม ทุกปัญหา และทุกประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาล้วนเป็นบทเรียนสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมให้ดิฉันเติบโตขึ้น

หากมีสิ่งหนึ่งที่อยากส่งต่อให้น้อง ๆ รุ่นหลัง ในฐานะรุ่นพี่ ดิฉันอยากแนะนำเพียงว่า ขอให้น้องทำทุกวันให้เต็มที่ในทุกหน้าที่และทุกบทบาท เพราะชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยอาจเป็นช่วงเวลาเพียงครั้งเดียวที่น้องจะได้ใช้ชีวิตแบบนี้ หากวันนั้นเราเลือกใช้ชีวิตในทางที่ถูกต้อง ตั้งใจเรียน รับผิดชอบหน้าที่ของตัวเอง และใช้โอกาสทุกอย่างที่เข้ามาให้เกิดประโยชน์อันสูงสุด วันทีน้องเรียนจบและก้าวออกไป น้องจะมีทั้งภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ประสบการณ์ที่ดี และได้รับโอกาสดี ๆ อีกมากมายในอนาคต อยากให้น้องเชื่อมั่นว่า ทุกความพยายามในวันนี้จะไม่สูญเปล่า และจะกลายเป็นต้นทุนสำคัญที่พาน้องไปได้ไกลกว่าที่คิด

สุดท้ายนี้ ดิฉันขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่คอยอบรม สั่งสอน และมอบทั้งความรู้และโอกาสดี ๆ ให้เสมอมา รวมถึงขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ร่วมเดินทางเติบโต และผ่านช่วงเวลาต่าง ๆ มาด้วยกันมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จะเป็นอีกหนึ่งสถานที่สำคัญในชีวิต ที่ดิฉันจะจดจำด้วยความรัก ความภาคภูมิใจ และความผูกพันตลอดไป

นายพิทวัสอนันต์ อัมบุษ

ศิษย์เก่าสาขาวิชานิติศาสตร์ รศส 64

สำหรับตัวผมนั้นได้เดินทางมาจากจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อมาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นการมาเรียนที่ได้ออกจากบ้านเกิดตัวเอง การได้เข้ามาเรียนในสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงทำให้รู้สึกตื่นเต้นที่เราจะได้เติบโตไปในรั้วมหาวิทยาลัยที่จะต้องมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นโดยไม่มีพ่อแม่มาคอยดูแลมารับมาส่งแบบสมัยมัธยมอีกต่อไป เมื่อก้าวเข้ามาในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ สิ่งแรกที่ผมได้มีโอกาสเรียนรู้ คือ การเรียนแบบ Online ก่อนในช่วงแรกเนื่องจากเกิดโรคระบาด ทำให้ต้องเรียนที่บ้านซึ่งเป็นอะไรที่น่าเสียดายพลาดโอกาสการเรียนรู้ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ในช่วงเริ่มแรกของชีวิตมหาวิทยาลัย แต่พอโรคระบาดดังกล่าวมีผลกระทบน้อยลง ทำให้กลับเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยได้ จึงทำให้ผมได้เห็นคนจากต่างภูมิภาคมารวมตัวกันเป็นสังคมใหม่

เมื่อเริ่มศึกษาในสาขานิติศาสตร์แบบ On-site สิ่งที่ต้องมีติดตัวประจำของนักศึกษาของสาขานี้คือ ประมวลกฎหมายซึ่งมีกฎหมายหลายฉบับให้ได้ศึกษา เช่น กฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา กฎหมายแรงงาน เป็นต้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องมีตัวบทไว้เรียนและเขียนถึงความหมายว่าตัวบทนี้คือเรื่องเกี่ยวกับอะไร มาตรานี้หมายถึงอะไร ใช้อย่างไร นำมาประกอบใช้รวมกันได้อย่างไร ทำให้การเรียนในสาขานิติศาสตร์ต้องมีความขยันในการอ่านหนังสือ

ทบทวนบทเรียน สงสัยก็เก็บคำถามนั้นมาถามอาจารย์หลังจบคาบเรียนเพื่อให้ได้ถึงประสิทธิภาพมากที่สุดในการศึกษา และที่สำคัญไปกว่านั้น อาจารย์ในสาขาทุกท่านใจดี รักลูกศิษย์ทุกคนเหมือนลูก สามารถให้คำตอบแก้ข้อสงสัยต่าง ๆ โดยไม่เคยที่จะบ่ายเบี่ยงแม้แต่น้อย

เมื่อเวลาสอบปลายภาคนั้นมาถึงจะเป็นสิ่งที่เราจะจัดความรู้ที่จดและเขียนมาใช้สอบให้ผ่านเป็นการวัดถึงความรู้ในการเรียน ทำให้ตัวผมได้เรียนรู้และเข้าใจในเรื่องของมาตราแต่ละกฎหมายได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้งในการที่เราจะนำไปใช้ในการตอบโจทย์ประกอบการใช้ชีวิตประจำวันหรือเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไปหรือไปสอบงานตามสายงานของกฎหมายที่ใคร ๆ ก็ใฝ่ฝันไว้ จึงอยากฝากถึงน้อง ๆ ที่มีโอกาสได้เข้ามาศึกษาต่อหรือกำลังศึกษาอยู่ ขอให้น้องไม่ทอดทิ้งต่อการเรียน การเขียน การอ่าน การท่องตัวบท การพลิกแพลงคำที่ใช้เขียน การวินิจฉัย โดยประกอบกับตัวมาตราให้เข้ากัน เพราะมันเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สะท้อนถึงผลลัพธ์ในความพยายามของน้อง ๆ แสดงถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้ศึกษามาว่าเรามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด เหนือสิ่งอื่นใด น้อง ๆ ห้ามดูถูกตัวเองเพราะคนเราเก่งและถนัดไม่เท่ากัน การเรียนกฎหมายไม่ใช่เรื่องง่ายและก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากหากเรามีความพยายาม ตั้งใจ และรู้หน้าที่ของตนเองอยู่เสมอ ขอเป็นกำลังใจให้น้อง ๆ สู้เพื่อความฝันเพื่ออนาคตที่ดีในวันข้างหน้า

นายนุญ แสงมะหะหมัด

ศิษย์เก่าสาขาวิชาสหวิทยาการอิสลาม
เพื่อการพัฒนา สหส 64

จากรุ่นพี่...ถึงรุ่นน้อง อิสลามอะลียะกุมมะเราะห์มะตุลลอฮฺวะบะรอกาตุฮฺ

ถึงมหาวิทยาลัยที่เป็นมากกว่าสถานศึกษา ที่ไม่ใช่แค่ที่เรียน แต่เป็นที่ที่หล่อหลอมชีวิต ความคิด และหัวใจของผมให้เติบโตขึ้นอย่างมีเป้าหมาย ทุกย่างก้าวในรั้วแห่งนี้เต็มไปด้วยบทเรียน ทั้งในตำราและนอกตำรา ทั้งความสำเร็จ ความผิดพลาด มิตรภาพ และบททดสอบที่ทำให้ผมเข้าใจคำว่า “ฮิกมะฮฺ” ได้ชัดเจนขึ้น

ถึงสาขาสหวิทยาการอิสลามเพื่อการพัฒนา สาขานี้สอนให้ผมไม่ได้เป็นแค่ “คนที่มีความรู้” แต่เป็น “คนที่มีความหมาย” เราไม่ได้เรียนแค่ศาสนา หรือแค่การพัฒนา แต่เราเรียนรู้การเอาทั้งสองอย่างมาหลอมรวมกัน เพื่อสร้างประโยชน์ให้สังคมอย่างแท้จริง ที่นี้สอนให้ผมรู้ว่า...ความรู้ศาสนาไม่ควรถูกเก็บไว้ แต่ต้องถูกนำไปใช้ และความรู้ทางโลกก็ต้องถูกขับเคลื่อนด้วยคุณธรรม

ถึงอาจารย์ทุกท่าน ขอขอบคุณสำหรับความอดทน ความเมตตา และการชี้แนะที่บางครั้งอาจจะเข้มงวด แต่เต็มไปด้วยความหวังดี พวกเราทุกคนอาจจะไม่ได้เก่งที่สุด แต่เพราะคำสอนของอาจารย์ ทำให้พวกเราพยายามเป็น “คนที่ดีขึ้น” ในทุกวัน ขอขอบคุณจากหัวใจถึงอาจารย์ทุกท่าน ที่คอยสั่งสอน อบรม และดูแลผมตลอดเส้นทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือชีวิตจริง ทุกคำแนะนำ

ทุกความหวังดี และทุกบทเรียนที่อาจารย์มอบให้ ล้วนเป็นสิ่งที่มีความค่า และจะติดตัวผมไปตลอดชีวิต

และสุดท้าย ถึงรุ่นน้องที่รักทุกคน เส้นทางนี้ไม่ง่าย แต่ก็ไม่ยากเกินความสามารถของเรา บางวันอาจเหนื่อย บางวันอาจท้อ บางครั้งอาจรู้สึกหลงทาง แต่เชื่อเถอะว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้น มันกำลังสอนบางอย่างกับเราเสมอ อยากฝากไว้ 3 อย่างจากใจรุ่นพี่ อย่าทิ้งศาสนา ไม่ว่าการเรียนจะหนักแค่ไหน อย่าให้ละเลหาย อย่าให้หัวใจห่างจากอัลลอฮฺ เพราะนั่นคือพลังที่แท้จริงของเรา อย่าหยุดพัฒนา อย่าเรียนแค่เพื่อสอบผ่าน แต่จงเรียนเพื่อเข้าใจ และนำไปใช้จริงในชีวิตและสังคม และอย่าลืมตัวตนของเรา เราคือนักศึกษาสหวิทยาการอิสลามเพื่อการพัฒนา เราต้องเป็นคน “คิดเป็น ทำได้ และมีคุณธรรม”

สุดท้ายนี้... ถ้าวันหนึ่งน้อง ๆ เดินมาถึงจุดเดียวกับพี่ อยากให้น้องหันกลับไปมองเส้นทางที่ผ่านมา แล้วภูมิใจว่าเราไม่ได้มาไกลเพราะโชคช่วย แต่เรามາไกลเพราะความพยายาม และการฝากทุกอย่างไว้กับอัลลอฮฺ ขอให้น้อง ๆ ทุกคนประสบความสำเร็จทั้งดunyaและอาคิเราะฮฺ และขอให้อัลลอฮฺทรงตอบแทนทุกความพยายามของเรา

วัสสลามอะลียะกุมมะเราะห์มะตุลลอฮฺวะบะรอกาตุฮฺ

นางสาวธีรดา พุดพ่อง นักศึกษาศาखाวิชาภาษาญี่ปุ่น รหัส 65

สำหรับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จุดเริ่มต้นของดิฉันมาจากคำแนะนำของคุณครูที่โรงเรียนเก่า ท่านเชื่อมั่นและแนะนำว่าที่นี่เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนด้านภาษาญี่ปุ่นที่เข้มแข็งมาตลอดหลายปี อีกทั้งยังมีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ซึ่งพอได้มาศึกษาจริง ๆ ก็ทำให้ดิฉันไม่ผิดหวังเลย และถือว่าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องของดิฉันที่ได้เลือกเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ได้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ดิฉันสัมผัสได้ว่าสาขาภาษาญี่ปุ่นนั้นมีความโดดเด่นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะคณะอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ที่ท่านไม่ได้ให้เพียงแค่ความรู้ในตำราเรียน แต่ยังถ่ายทอดทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น อีกทั้งยังถ่ายทอดเทคนิคที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบวิชาชีพในอนาคต และที่สำคัญที่สุดคือ สังคมที่นี่ดีกว่าที่คิดไว้มาก ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อนที่คอยซัพพอร์ตกัน หรือคณะอาจารย์ที่ดูแลศิษย์อย่างใกล้ชิด ทำให้บรรยากาศการเรียนเต็มไปด้วยความอบอุ่น เป็นกันเอง และเป็นพื้นที่ที่ดิฉันสามารถเรียนรู้วิถีการใช้ชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในทุก ๆ วัน

สุดท้ายนี้ สำหรับน้อง ๆ หรือใครที่กำลังมองหาสถานที่เรียนต่อทางด้านภาษาญี่ปุ่น ดิฉันอยากแนะนำสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแห่งนี้ให้กับทุกคนได้ลองเข้ามาสัมผัสความรู้ และประสบการณ์ดี ๆ แบบที่ดิฉันได้รับ

นายวันชนะ ใจเที่ยงแท้ ศิษย์เก่าสาขาวิชาประวัติศาสตร์ รหัส 65

ฝากถึงรุ่นน้องในสาขาวิชาประวัติศาสตร์ให้ตั้งใจขยันเรียน การเข้ามาเรียนที่นี่ถือได้ว่า สาขาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นสถานที่สำคัญ ด้วยตำแหน่งที่ตั้งอยู่บริเวณเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ท่ามกลางบรรยากาศเมืองมรดกโลก รายล้อมด้วยโบราณสถาน ซึ่งนอกจากจะศึกษาจากตำราเรียนแล้วยังทำให้เราเห็นพื้นที่จริงและยังได้สัมผัสบรรยากาศของสถานที่ด้วย ด้านการเรียนการสอนในสาขายังรวบรวมคณาจารย์ที่มีความสามารถ มีหลักสูตรครอบคลุมทั้งประวัติศาสตร์ไทย เอเชีย ไปจนถึงอเมริกาและยุโรป ทั้งยังครอบคลุมในหลายช่วงเวลาและพื้นที่ โดยเฉพาะประวัติศาสตร์อยุธยา นอกจากนี้ยังได้เรียนระเบียบวิธีทางประวัติศาสตร์ โดยนอกจากจะเรียนประวัติศาสตร์โดยตรงแล้ว ยังได้มีการบูรณาการเข้ากับศาสตร์อื่น ๆ ในด้านสังคม เช่น มานุษยวิทยา โบราณคดี ไปจนถึงประวัติศาสตร์ท้องถิ่น นอกจากนี้ยังอยากให้น้อง ๆ จัดจำทุกช่วงเวลาในการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยนี้ และขอให้มันเป็นประสบการณ์ที่ดีในการมาเรียน ณ ที่แห่งนี้

นางสาวเฟื่องฟ้า พุยพสม ศิษย์เก่าสาขาวิชานิติศาสตร์ สหส 65

นิติศาสตร์สาขาที่ใครหลาย ๆ คนคิดว่าเป็นสาขาที่ยากเพราะต้องใช้ทั้งความเข้าใจและความจำเป็นอย่างมาก แทบจะต้องใช้เวลาทั้งวันไปก๊บกongหนังสือตั้งหนา ๆ พอเงยหน้าขึ้นมาอีกทีก็เพิ่งจะรู้ว่าเข้าแล้ว บางครั้งบางวันอ่านหนังสือจนเลยเวลา กินข้าวตามมือตามเวลาไปเลยก็มี แต่สำหรับฉันนั้น การที่ได้เข้ามาเรียนสาขาวิชานิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแห่งนี้ไม่ได้มีแต่เรื่องยากเสียทีเดียว แต่มันเต็มไปด้วยความทรงจำและเรื่องราวประทับใจมากมาย

หากย้อนกลับไปในวันที่ได้เข้ามาเป็นนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มาจนถึงวันนี้ฉันเป็นรุ่นพี่นักศึกษาปีที่ 4 จบการศึกษา ฉันเองไม่เคยรู้สึกผิดหวังเลยสักวินาทีเดียวที่ตัดสินใจเข้ามาเรียนที่นี่ ในระหว่างทางมันอาจจะไม่ได้สวยงามและราบเรียบเท่าไรนักแน่นอนว่าหน้าที่สำคัญ เวลาเกินกว่าครึ่งของชีวิตในช่วงสี่ปีที่ผ่านมาจะต้องใช้เวลาอยู่กับกองหนังสือหลาย ๆ กอง แต่ในเมื่อเราเลือกแล้ว เลือกที่จะอยู่ในสายงานกฎหมาย ต่อให้จะต้องอ่านหนังสือสักกี่ร้อยหน้า หากเรามีความพยายามและความตั้งใจมันก็จะสามารถทำให้สำเร็จได้ การที่ได้มาเรียน ณ ที่แห่งนี้ ฉันไม่ได้มีแต่เรื่องเรียนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังได้ทำอะไรมากมาย สาขาวิชานิติศาสตร์ของเรายังมีกิจกรรมมากมายให้ได้สร้างประสบการณ์ร่วมกันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง มีกิจกรรมสานสัมพันธ์น้องพี่นิติศาสตร์ กิจกรรมค่ายชมรมจิตอาสา และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการที่ได้เจอกับอาจารย์ที่เจตคอกให้คำปรึกษาในทุก ๆ เรื่อง และเพื่อนที่

น่ารัก ช่วยกันติวช่วยกันเรียน จากเหตุผลที่ฉันเลือกเข้ามาเรียนที่นี่เพราะเป็นมหาวิทยาลัยใกล้บ้าน แต่พอได้มาสัมผัสจริง ๆ ฉันก็รู้ยิ่งกว่าด้วยถือว่าเป็นโชคที่ได้มาอยู่ในสาขาวิชานิติศาสตร์ที่ถือเสมือนว่าเป็นบ้านอีกหลังหนึ่งของฉันเหมือนกัน

ความประทับใจตลอดระยะเวลากว่า 4 ปี กระดาษเพียงหน้าเดียวคงไม่พอที่จะสามารถกลั่นกรองความรู้สึกของฉันออกมาทั้งหมดได้ แต่ถ้าหากจะให้บอกอะไรกับน้อง ๆ พี่อยากให้น้อง ๆ ทุกคนระลึกถึงการเรียนสายกฎหมายอยู่เสมอว่า กฎเอาจำคัญที่ต้องใช้ในการศึกษาคือ ให้ความเข้าใจมากกว่าความจำ น้องต้องทำความเข้าใจหลักการของตัวบท และเจตนารมณ์ของกฎหมาย หมั่นทบทวนฎีกาและข้อสอบเก่าอยู่เสมอ ฝึกเขียนวินิจฉัยใช้ภาษากฎหมายให้เป็น รักษาแพชชั่นการหาความรู้รอบตัว รวมทั้งต้องแบ่งเวลาทำกิจกรรมอื่น ๆ ในเวลาเดียวกันก็ต้องพักผ่อนร่างกายและสมองให้พร้อมไปลุยกันต่อ สุดท้ายนี้พี่อยากให้น้อง ๆ ที่เรียนในสาขานี้จงมีแต่ความสุข อย่ากดดันตัวเองอย่าทำถอยกับเรื่องอะไรก็ตาม ถึงแม้ว่ามันจะมีช่วงชีวิตที่ดูยากและหนักหน่วง แต่พี่เชื่อว่าการที่น้อง ๆ รักในกฎหมาย รักที่จะนำกฎหมายไปใช้อย่างเป็นธรรมและช่วยเหลือผู้อื่น น้อง ๆ จะสามารถก้าวไปเป็นนักกฎหมายที่ดีได้ในอนาคตและประสบความสำเร็จในสักวันหนึ่ง พี่ขอให้น้อง ๆ ใช้ชีวิตอย่างตั้งใจและขอให้ทุกคนโชคดี

นายอัสรา ตะวงษ์

ศิษย์เก่าสาขาวิชาประวัติศาสตร์ รหัส 65

สำหรับการเรียนในสาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในฐานะที่ผมมาจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งถือว่าเป็นเส้นทางมาไกลเพื่อมาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยที่นี่ ถือได้ว่าเป็นการออกมาจาก Comfort zone ของตนเองเป็นครั้งแรก เป็นหนึ่งในก้าวสำคัญและยิ่งใหญ่ของผมที่จะเรียนรู้โลกกว้างเป็นครั้งแรก ซึ่งการเลือกเรียนในสาขาวิชาประวัติศาสตร์ที่นี่สำหรับผมแล้ว ถือได้ว่าเป็นทางเลือกในการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ได้อย่างดีเยี่ยม เนื่องจากแน่นอนว่าสาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ท่ามกลางแหล่งมรดกที่สำคัญที่สุดต่อประวัติศาสตร์ชาติไทย ซึ่งเป็นวัตถุดิบชั้นเลิศสำหรับคนที่กำลังมองหาการเรียนประวัติศาสตร์ไทยบนพื้นที่ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศ นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและโดดเด่นกว่าพื้นที่ใด ๆ ของพื้นที่อื่น ๆ ซึ่งต้องขอบคุณทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว คณาจารย์ เพื่อน ๆ และ

บุคคลที่รู้จักทุกคน ที่ทำให้ผมสามารถที่จะเรียนรู้การใช้ชีวิตในพื้นที่ที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น เป็นกันเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับรุ่นน้องที่กำลังจะเข้ามาศึกษาต่อ หรือกำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ขอให้น้อง ๆ ทุกคน จงตั้งใจฝึกฝนการเรียนรู้ในสาขานี้ไว้ การศึกษาประวัติศาสตร์ ไม่ได้หมายถึงการท่องจำบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ แต่เป็นการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น และความเป็นไปได้ในสังคมตั้งแต่อดีต จนจบถึงปัจจุบัน และสามารถคาดการณ์ไปยังอนาคต ดังนั้น การศึกษาประวัติศาสตร์ก็เปรียบเสมือนยาภูมิคุ้มกัน เพื่อป้องกันความผิดพลาดในอดีต และยังเปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนความเป็นมนุษย์ ในฐานะสัตว์สังคมที่แสดงให้เห็นถึงการมีคุณค่าในแบบที่เป็นตัวของตัวเอง จึงขอให้น้อง ๆ ทุกคน จงตั้งใจเรียนรู้ หาความรู้ การเล่น และการใช้ชีวิต ซึ่งถือเป็นธรรมชาติของมนุษย์คนหนึ่ง

นางสาวณัฐริดา ศิริพัฒน์พงษ์ นักศึกษาสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น รหัส 66

สวัสดีค่ะ จากพี่สาขาปกครองท้องถิ่น รุ่นที่ 10 พี่เชื่อว่าน้อง ๆ ที่ได้เข้ามาในสาขานี้ต่างมีความฝันและเป้าหมายที่คล้ายกัน คือการก้าวสู่การเป็นข้าราชการ อาจมีบางคนเมื่อได้เริ่มเรียนจริงๆ แล้วรู้สึกปรับตัวได้ยากหรือเกิดท้อจนอยากหยุดเส้นทางนี้พี่อยากให้น้อง ๆ ลองย้อนกลับไปมองวันแรกที่ตัดสินใจเลือกสาขานี้ ว่าเราก้าวมาไกลแค่ไหนแล้ว อย่าเพิ่งท้อนะคะ ให้โอกาสตัวเองได้เรียนรู้และปรับตัว สำหรับพี่ พี่บอกตัวเองเสมอว่า ไม่เก่งไม่เป็นไร แต่ต้องขยันและมีวินัย “วินัยไม่ใช่การกักขัง แต่คือจดหมายรักถึงตัวเองในอนาคต”

นางสาวกฤษฎ์ศิริสัญจร เรื่องลือ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา รหัส 67

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คือ สถานที่ที่นำพาให้พวกเราทุกคน (รุ่นพี่และรุ่นน้อง) สาขาวิชาศิลปศึกษารู้จักและผูกสัมพันธ์ ด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่ทุกคนจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน สถานที่แห่งนี้ได้สอนให้พี่ได้รู้จักผู้คน สังคม และความจริงของชีวิตนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย สมัยเมื่อครั้งที่พี่ได้เข้ามาเรียนปี 1 แรก ๆ พี่มักคิดเสมอว่า ความรู้ที่ได้มาจะมีเพียงเฉพาะการเรียนการสอนในห้องเรียน หรือในตำราเรียนเท่านั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไป พี่ได้เป็นรุ่นพี่และอยู่ชั้นปีสุดท้าย พี่กลับพบว่า สิ่งที่ได้รับนั้นมีมากกว่าที่พี่คิดไว้หลายเท่า พี่ได้รู้จักกับความสุข เรียนรู้กับความผิดหวัง ค้นพบความภาคภูมิใจ สิ่งใหม่ที่ท้าทายให้พี่ต้องแก้ปัญหาและสุดท้ายได้พบกับความสำเร็จที่พี่รอคอย คือ การได้เป็นบัณฑิตในระดับปริญญาตรี

นางสาวกัทธา ชูจันทร์ นักศึกษาศาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น รหัส 67

สำหรับดิฉันแล้วการเรียนในรั้วมหาวิทยาลัย ถือเป็นอีกก้าวสำคัญที่ดิฉันต้องตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง สิ่ง que ดิฉันใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจก็คือ ต้องเดินทางสะดวกและมีสาขาที่ตรงกับความต้องการ ดิฉันก็ได้รับจกั กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาผ่านคุณครูที่โรงเรียน ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ตอบโจทยความต้องการของดิฉันเป็นอย่างมาก ทั้งการเดินทางจากบ้านมาที่มหาวิทยาลัยที่สะดวกสบาย และมีสาขาที่ตรงกับความต้องการ นั่นก็คือ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ดิฉันจึงตัดสินใจเลือกที่จะศึกษาต่อในที่แห่งนี้ ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญที่เปิดโลกทัศน์และเปลี่ยนมุมมองชีวิตของดิฉันไปอย่างสิ้นเชิง จากจุดเริ่มต้นที่เพียงแค่ต้องการเรียนมหาวิทยาลัยใกล้บ้านที่มีสาขาที่ชอบ สู่การได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้อย่างลึกซึ้งจากท่านคณาจารย์ในสาขา ซึ่งมีทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่นที่เป็นเจ้าของภาษา

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ดิฉันไม่เพียงได้รับแค่ความรู้ แต่ยังได้พัฒนาทักษะ และเก็บเกี่ยวประสบการณ์มากมาย ทั้งจากการเป็นผู้จัดกิจกรรมภายในสาขา และการทำกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างการเป็นผู้ที่มอบความรู้เกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นให้กับน้อง ๆ นักเรียนในหลาย ๆ โรงเรียน สิ่งเหล่านี้หล่อหลอมให้ดิฉันเติบโตขึ้น และทำให้ตระหนักได้ว่า

การศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การท่องจำไวยากรณ์หรือคำศัพท์ในห้องเรียน แต่คือการทำความเข้าใจความละเอียดอ่อนของมนุษย์ และการนำความรู้นั้นไปสร้างคุณค่าคืนสู่สังคม ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจ ผูกพัน และขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ที่คอยเป็นทั้งผู้มอบความรู้ ผู้ชี้แนะ และเปรียบเสมือนครอบครัวที่มอบความอบอุ่นให้เสมอมา

สำหรับน้อง ๆ นักศึกษาใหม่ที่กำลังจะก้าวเข้ามาในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ รวมถึงคนรุ่นใหมทุกคน ดิฉันอยากฝากไว้ว่า ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยคือพื้นที่ปลอดภัย ที่ดีที่สุดในการทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ ที่เราไม่เคยคิดจะทำหรือไม่เคยได้ทำ ขอให้จงกล้าที่จะเปิดรับโอกาสใหม่ ๆ และอย่ากลัวที่จะทำผิดพลาด ตั้งปรัชญาหนึ่งของญี่ปุ่นที่เรียกว่า “วาบิ-ซาบิ” ซึ่งเป็นปรัชญาที่มองเห็นความงามในความไม่สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นแล้ว ทุกอุปสรรคและทุกความผิดพลาดที่เราได้เจอ ถือเป็นเสน่ห์ของการเรียนรู้ที่จะทำให้เราแข็งแกร่งขึ้น ขอให้น้อง ๆ เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เต็มที่ แล้วมาเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยกันนะคะ เพราะทุกก้าวเดินในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ จะเป็นรากฐานที่มั่นคงให้เราก้าวสู่นาคตในแบบฉบับที่ดีที่สุดของตัวเอง

นางสาวปาริฉัตร ปลีกล้ำ

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการปกครองท้องถิ่น รหัส 67

เวลาล่วงเลยผ่านจากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี เป็นสิบปี จนถึงวันนี้ 50 ปีที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของเราได้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมากมายหลายชีวิตสู่โลกภายนอกเรื่อยมาจนถึงพวกเราที่กำลังศึกษาอยู่ ช่วงเวลา 4 ปีในรั้วมหาวิทยาลัยมีอะไรหลายอย่างให้ค้นหา มีประสบการณ์หลายอย่างที่น่าจดจำรวมไปถึงความรู้ที่จะได้รับจะช่วยพาน้อง ๆ ไปถึงฝั่งฝัน และจงภูมิใจในเส้นทางที่เลือกถึงแม้ว่าจะมีเหนื่อยใจหรือท้อใจบ้างก็ให้จำไว้ว่ามันเป็นแรงผลักดันให้เราประสบความสำเร็จอย่างแข็งแกร่งในอนาคตแน่นอน

50ปี แห่ความทรงจำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
96 ถ.ปรีดีพนมยงค์ ต.ประตู่ชัย อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
Email: saraban_human@aru.ac.th
Tel: 035-245400, 035-276555 ต่อ 4525